

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

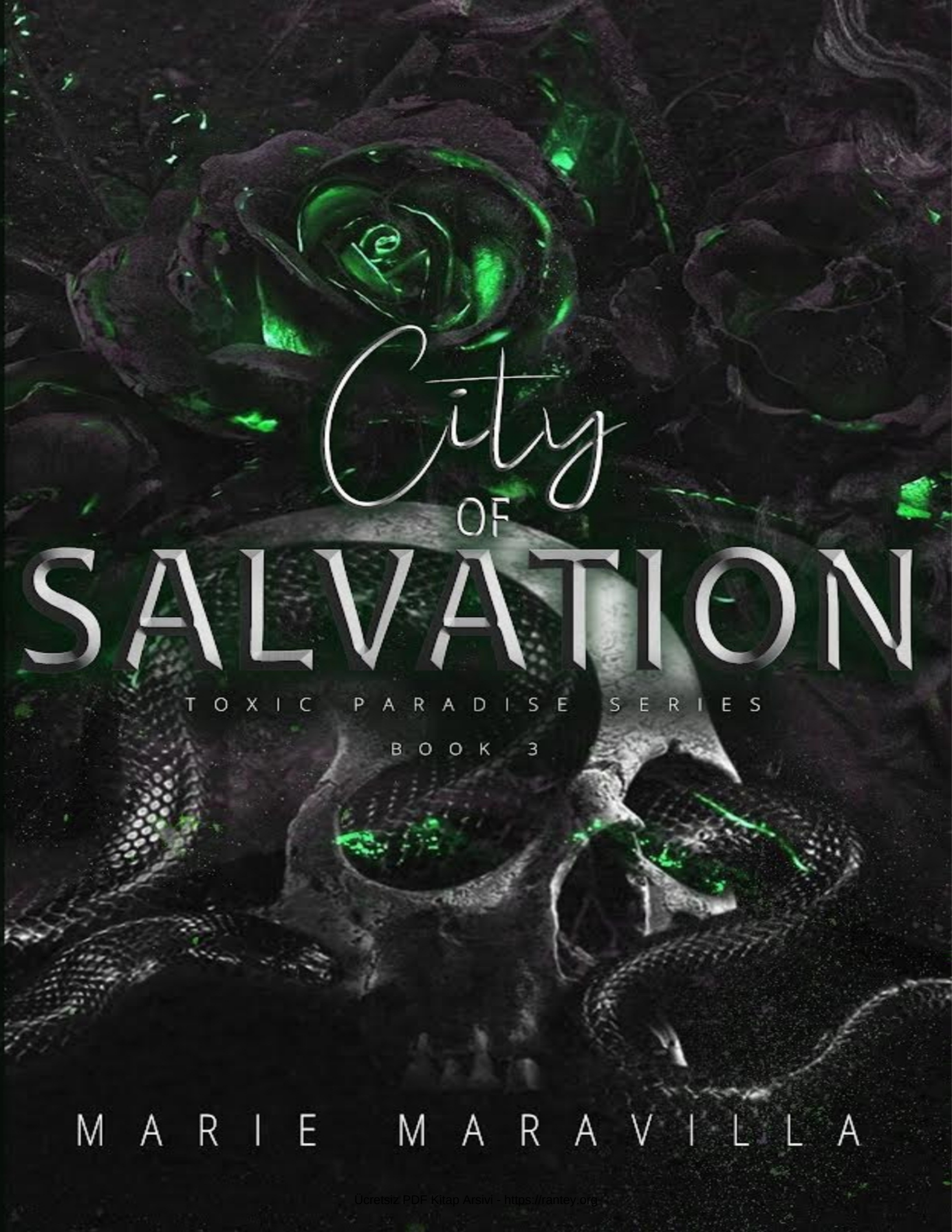
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

City
OF

SALVATION

TOXIC PARADISE SERIES

BOOK 3

MARIE MARAVILLA

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KURTULUŞ ŞEHİRİ

ZEHİRLİ CENNET

3. KİTAP

MARIE MARAVILLA

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Copyright © 2023 by Marie Maravilla

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

AS Designs tarafından kapak

Düzenleme Between Chapters Creative Co. Düzeltme

Como La Flor

AJ Wolf Graphics tarafından biçimlendirme paketi

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

TRIGGER & CONTENT WARNINGS

Kurtuluş Şehri, Zehirli Cennet Serisi'nin üçüncü kitabıdır. Kitapları tek başlarına okuyabilirsiniz, ancak genel olay örgüsünü tam olarak kavramak ve spoilerlardan kaçınmak için onları okumanız şiddetle tavsiye edilir.

Bu kitap suç örgütleri etrafında dönüyor ve bunun doğası gereği, bu hikaye romantizmin daha karanlık tarafında. Açık seks/dil, şiddet ve ölüm içerdiğinden 18 yaşından büyükler içindir.

Tetikleyici uyarılar:

Grafik işkence/ölüm, cinayet, seks ticareti (bu ana karakterlerin başına gelmiyor. Grafik detaylar verilmiyor), silah kullanımı, fiziksel saldırı, aile de dahil olmak üzere duygusal manipülasyon

üye, keder, bir aile üyesinin ölümünden bahsetme, depresif düşüncelerden kısa bir süre bahsetme, intihar düşüncelerinden kısa bir süre bahsetme, kadın düşmanlığı ve duygusal istismar (FMC'lerin geçmişinden referans alınmıştır).

OceanofPDF.com

CONTENTS

1. [Nikki](#)
Kocanızı vurmak varken neden boşanma davası açasınız ki?
2. [Nikki](#)
Yalancı, yalancı, bulaşık havlusu yanıyor
3. [Nikki](#)
Kendini beğenmişler suratlarına bir stiletto yemeyi hak ediyor
4. [Dex](#)
Öfkesi sikimi sertleştirdi
5. [Nikki](#)
Tam bir hanımefendi gibi bağıırıyoruz
6. [Nikki](#)
Kollarını ilk pozisyonda tutmanın silah tutmaya yardımcı olduğunu kim bilebilirdi ki...
7. [Nikki](#)
Şimdi çamaşır suyu gargara yapmam gerekecek.
8. [Dex](#)
Başka türlü onu nasıl boğup bayıltabilirdim ki?
9. [Nikki](#)
Rehine sürüklemeye izlerini temizlemek panik ataklara yardımcı olur
10. [Nikki](#)
Pekala, piliçler siklerden önce gelir.
11. [Nikki](#)
"Ve bu gece oral seks istedim. Her zaman istediğimizi alamayız, Nikki."
12. [Dex](#)
Öfken mi kabardı? Birini bıçaklamayı deneyin. (bu saygın bir terapötik tavsiye değildir)
13. [Dex](#)
"Sevişiyoruz, Dex. Yardım istiyorsa, kendi elini kullanabilir." -Ryan, ikonik kraliçemiz
14. [Nikki](#)
Bu gerilim cinsel değil ama olay örgüsü için iyi.
15. [Dex](#)
Her zamanki gibi bir tutam duygusal kaçınma
16. [Nikki](#)
Beni ye ve güzelce becer, tek umursadığım buydu.
17. [Dex](#)
Sikeyim. İkimiz de boku yemiştik, değil mi?

18. [Dex](#)
Dürümünüz folyoya sarılmamışsa, sayılmaz. Bu cinsel bir örtmece bile değil... yani, şimdiye kadar
19. [Nikki](#)
Eğer sen bir amcıkсан, ben de bir amcık olurum.
20. [Nikki](#)
"Neden herkes bu garipmiş gibi davranıyor?"
21. [Dex](#)
"Kemer halkası kapma" ile "kedi çırpınması" arasında bir hat var. Bu bilim.
22. [Nikki](#)
Bir daha tekila içmektense Şeytan'ın kışını yalamayı tercih ederim.
23. [Nikki](#)
Tüm erkekler ortaokuldan sonra olgunlaşmayı bırakır. Bir başka bilimsel gerçek
24. [Dex](#)
Kaderimizde ölmek olduğuna göre yaşayalım
25. [Nikki](#)
Flipping a bitch: Görünüşe göre sadece Batı Yakası'nda kullanılan bir terim ve lanet arabayı geri çevirmek anlamına geliyor
26. [Dex](#)
Sıkı bir sıkma, belki biraz hafif emme
27. [Dex](#)
Unutmayın, arkadaşlar birbirlerinin dillerini emmezler.
28. [Dex](#)
Kredi kartı dolandırıcılığı yapmak, eğer çaldığınız adam bir pislikse kabul edilebilir (Bu yasal bir tavsiye değildir)
29. [Nikki](#)
Bu bölümdeki son satır beni FERAL yaptı
30. [Dex](#)
Azgın
31. [Dex](#)
Duygusal travma yüzünden güzel şeylere sahip olamıyoruz
32. [Nikki](#)
Boe, sen bir sürtüksün.
33. [Dex](#)
"Ariana, burada ne yapıyorsun?"<-Dex ve Gunner, Scar rastgele ortaya çıktığında
34. [Nikki](#)
**Dun, dun, dun* Drama*
35. [Nikki](#)
Andrei'ye tekrar merhaba de. Küstaktır ama onu severim.
36. [Dex](#)
Rastgele cinayet hoş karşılanmaz
37. [Dex](#)
Gunner artık bir ilişki gurusu ve biz bunu seviyoruz.
38. [Nikki](#)
Bilirsin, bazen, sadece bir kaltak olman gerekir

39. [Dex](#)
Eğer azgınsanız, bu bölüm tam size göre. Eğer değilseniz, olacaksınız...
40. [Nikki](#)
Ben baba sorunları olan bir Kova burcuyum.
41. [Nikki](#)
İhanetten önce ölüm
42. [Dex](#)
Testisli kankalar, nam-ı diğer Dex & Kenji
43. [Nikki](#)
Bilgin olsun, neredeyse burada bitirecektim. Ya da "TED Konuşmama geldiğiniz için teşekkür ederim" gibi bir şeyle, herkes gidip editörüme bana hayır dediği için teşekkür etsin.
44. [Dex](#)
Birinin vurulduğunu ya da bıçaklandığını şimdiye kadar anlamış olmalıydınız.
45. [Nikki](#)
Kurdu öldür
46. [Nikki](#)
"Bir dahaki sefere Dex yerine Skydaddy diye bağır."
47. [Dex](#)
Mutlu gözyaşları

[Sonsöz](#)

[Bu cevherler olmadan yapamazdım Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Marie Maravilla tarafından da](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 1

NIKKI

KOCANIZI VURMAK VARKEN NEDEN BOŞANMA DAVASI AÇASINIZ KI?

ÜÇ YIL ÖNCE

"...ÖLÜM SIZI AYIRANA KADAR."

Umudumuzu kaybetmeyelim.

Müstakbel kocam sanki düşüncelerimi duyuyormuş gibi, akik gözleri benimkilerle buluştu. Bakışları vücudumda gezinirken, mürekkep gibi derinliklerinde zalimlik parlıyordu. Tanrı'nın evinde olmamızın ya da bir rahibin iki adım ötede durup düğün törenimizi gerçekleştirmesinin hiçbir önemi yoktu. Yuri hala düşünceleriyle beni pervasızca soyuyordu.

Koridordan geri kaçmamak için kendimi zor tuttum.

Vücudumu saran dantel ve tül katmanlarının altında ne yattığını biliyordu, zaten *malları kontrol etmişti*. Hasta herif birkaç hafta önce beni kendi babamın önünde çırılçıplak soyundurmuş, standartlarına uygun olmazsam teklifi kabul etmeyeceğini söylemişti. Marketteki bir et parçası gibi dürtülmüş ve dürtülmüştüm. Oldukça doğru bir karşılaştırmaydı.

Utanc, Yuri'nin en sevdiği kontrol taktiğiydi.

Beni adamlarının önünde diktirdiğinde bunu gün gibi açık bir şekilde görmüştüm, gıcır gıcır takım elbise pantolonlarının arkasında sikleri sertleşiyor, uzanmamak için kendilerini tuttuklarında parmakları bir kıvrılıp bir açılıyordu. Onlar alışkındı

Yuri'nin elde ettiği kadınlara dokunabiliyordu ama diğer kızların hiçbirini onunla nişanlanmamıştı.

Boğazımın arkasında safra birikti. Bu anıyı hatırlayınca Bratva liderinin deri ayakkabılarının üzerine kusma isteğiyle savaştım ama bunun yerine orada durdum - iyi bir Bratva eşinin resmiydim. şimdilik.

Eğer Yuri'nin istediği şey kontrolse, yanlış kadını seşmişti. Bedenimi bana karşı kullanmazdı, buna izin vermezdim.

Özgürlüğüm satılmış olabiliridi ama itaatim ve teslimiyetim satılık değildi.

Bir hareket dikkatimi tekrar nişanlıma çekti, Yuri'nin dudaklarının köşeleri alaycı bir küçümsemeyle kıvrılıyordu. Başka biri olsa bu ifade müstehcen gelebilirdi ama Yuri'de saf kötölük vardı. Daha dik durdum, çenemi çıkardım. Bu küçük meydan okuma hareketi karşısında gözlerini kıstı, bakışları daha sonra cezalandırılacağımı vaat ediyordu.

Yuri zevk için oyuncaklarını kıran bir adama benziyordu ve ben de onun son tedarikçisiydim. Adrenalin damarlarımda pompalanırken, vücudumdaki her hücre uçmam için çığlık atarken dişlerimi sıkmak zorunda kaldım.

Korkumu saklamakta düşündüğüm kadar iyi bir iş çıkaramamış olmalıydım çünkü bakışları kayboldu, yerini kadınları yatağına koşturan bir gülümsemeye bıraktı. Aslında yakışıklı olması beni çok kızdırmıştı. Kalın siyah saçları geriye doğru taranmış ve düzgünce şekillendirilmişti, güçlü çenesi boyunca kesilmiş sakalını tamamlıyordu. Bratva dövmesinin bir kısmı gömleğinin yakasının hemen üzerinden görünüyordu.

Yanımdan ayrılmayan rastgele nedimeler -ki düğünümde olmasını isteyebileceğim gerçek bir arkadaşım yoktu- beni giydirirken ağladığım için benimle alay etmiş, beni becerirken güzel görünecek biriyle evlendiğim için şanslı olduğumu söylemişlerdi.

Bu ifadenin ne kadar berbat olduğunu nasıl gözden kaçırdılar?

Düğün için ağlamıyordum. Asla yaşayamayacağım bir hayatın, asla gerçekleştirmeyeceğim hayallerimin yasını tutuyordum çünkü bir adam benim kararlarımı -değerimi- belirleme gücüne sahip olduğunu düşünüyordu.

Sonunda babam benim güzel bir yüz ve sikilecek bir amdan başka bir şey olmadığıma karar vermişti. Petersburg Bratva'nın lideri Yuri Sokolov'a ve Çember'e hediye edilmiştim.

En güçlü adamları bile taşaklarından tutmayı başaran canavar.

En azından babamın içki içerken gevşek dudaklarından dökülenler bunlardı. Kadın olduğum için dikkatimi vermeyeceğimi varsaymıştı. Benim rolüm köşede oturmak, görülmek ama duyulmamaktı. Beni başkasına vermeyi seçmişken, itaatkâr-sadık kalacağımı varsayması küstahlıktı.

Yuri benden on yaş büyük olabilirdi ama Bratva'da otuz beş yaş neredeyse çocukluk sayılırdı; yine de acımasızlığı ve kara ruhu onu besin zincirinin en tepesine taşımıştı.

"Tasha, bu aileye onur kazandırıyorsun."

Babam beni bu saçmalıklarla beslemeye cüret etti. Ben onur getirmiyordum. Özgürlüğüm pahasına ona servet kazandırıyordum.

Vücudum.

Akıl

sağlığım.

Midemde bir duygu kakofonisi birikti, düşünceler zihnimi karıştırdı, hiçbirisi uzun süre kalmadı. Havadaki oksijen yoğunlaşmaya başladı ve boğazımı tırmalayan paniği yutmamı zorlaştırdı. Seyircilerin mırıltısı ve rahibin uğultusu kayboldu, yerini kulaklarımdaki kan uğultusuna bıraktı.

İroni. İşte böyle öleceğim, yirmili yaşlarımda, seçmediğim berbat bir gelinlikle bir katedralin önünde dururken kalp krizi geçirerek.

Yuri, rahibin yönlendirmesiyle yüzük parmağımdan yayılan acıyla paniğim bir kenara itildi. Pislik herif muhtemelen onu asla çıkaramayayım diye bilerek çok küçük yapmıştı.

Kızgın kırmızı ten izinin sonunda, kilisenin vitray pencerelerinden sızan güneş ışığı altında parıldayan elmas kaplı bir bant vardı. Çarmıha gerilme tasvirinin önünde evleniyor olmam ne kadar da uygundu.

Ölüm her zaman bu alçakça birlikteliğin bir parçası olmaya mahkumdu.

Buz gibi parmaklar yanağımda kayarak dikkatimi elimden uzaklaştırıp düşmanımın gözlerine yöneltti.

"Gelinim, misafirlerimize düzgün bir öpücük şovu yapsan iyi olur, yoksa düğün gecenin tadını çıkaramazsın" diye alay etti, boğucu nefesi yüzümde gezinerek nefes almak için ihtiyaç duyduğum havayı çaldı. Ağzını benimkine yapıştırıp alt dudağımın dolgun etini ısırıp emerken, ben kıpırdamadan, yumruklarımı sıkarak öylece dururken içimi bir tiksinti kapladı.

İğrenme duygusunu, ellerinin pazularımı kavradığı yeri yakacağından emin olduğum kadar sıcak bir öfke izledi. Kendini beğenmiş bir yüz ifadesiyle geri çekildi ve hırıltımı bastırmak için neredeyse dişlerimi kırıyordum.

Yüzüne tükürme. İşareti bekle.

Tanrı'nın bu adamı durduğu yerde vurması için sessiz bir dua gönderdim. Eğer Yuri'yi yutmak için toprağı açarsa, bekârlık yemini eder ve sadece kiliseye hizmet ederdim.

Ama tabii ki yalvarışlarım cevapsız kaldı. Kendi iyiliğim için, hayatta kalmak için gerekeni yapmayı öğrendiğime sevinmişim; aksi takdirde gecem şeytanla bir evlilik yaparak geçecekti.

Nikâh memuru, "Size Bay ve Bayan Sokolov'u takdim ediyorum," dedi ve Yuri beni etrafında döndürüp bir tür ödül gibi takdim ederken kilisede alkış koptu. Katılanların çoğu bırakın beni, düğünü bile umursamıyordu. Sadece Yuri'nin kötü tarafında olmak istemiyorlardı. Petersburg'da huzursuzluk patlak vermişti ve Bratva sessizce parçalanıyor, hizipler gizlice yükseliyordu.

Düğünüm sokakların kana bulanmasının katalizörü olmak üzereydi.

Yeni kocam henüz bunu bilmiyordu.

Solumdaki itiraf kabinine baktım, Viktor'un yerinde olduğuna dair kanıt bulmak için kafeslerin arasındaki kararmış boşlukları araştırdım. Saniyeler ilerledikçe, alnımdan ter damladıkça endişe omurgamdan yukarı tırmandı.

Neden saklandığında burada olmak için ısrar etmedim ki, anlaşmanın kendilerine düşen kısmını yerine getireceklerini bileyim?

Sonra, bir nefesten diğerine kaos patlak verdi.

Kulakları tırmalayan bir çığlık koptu, günah çıkarma kabininden ve Ruska Roma'nın adamlarının saklandığı diğer yerlerden kurşun yağmaya başladı. Yuri'nin sağ kolu Maxim kocamın önüne atladı ve vücudunu kullanarak patronunu düğündekilerin üzerine yağın şarapnellerden korudu.

Yuri yere düşüp saklanmak için acele ederken kolumdaki demir tutuş kayboldu. Bir an için ne kadar berbat bir koca olduğumu düşündüm - lanet olası bir pusu sırasında benim iyiliğimi bile düşünmemişti - ama sonra buna bel bağladığımı hatırladım.

Bu sefer Maxim ve Yuri'den bir el silah sesi daha geldi ve dikkatleri başka yerdeyken hareket etmem gerektiğini anladım. I

Ayağa fırladım ve aşırı tülün altına sakladığım bıçağı kınından çıkardım.

Yuri ve Maxim'in sırtları bana dönüktü, ahşap sunağın arkasına saklanıp misilleme mermileri gönderiyorlardı. İnsanlar arka kapılardan sağ salım çıkabilmek için itişip kakışıyorlardı. Hıçkırarak ağlayan kadınların sesleri silah sesleri ve cam kırıklarıyla bastırılıyordu.

Tüm felaketler kayboldu, kulaklarımdaki gümbürtüden başka bir şey bırakmadı, ayaklarım beni ileriye taşıdı. Ellerim o kadar titriyordu ki kabzayı iki elimle birden kavramak zorunda kaldım ama kararlılığım ve nefretim korkumu gölgede bıraktı.

"Ne yaptığını sanıyorsun kızım?" Babamın sesi zihnimde yarattığım boğuk balonu yarıp geçti. "Buradan gitmen gerek. Gelini ölürse Yuri benim kellemini alır," dedi.

Babamın ses tonundaki endişenin benim güvenliğim için olduğuna dair tüm umutlar ruhumdan süzülüp gitti.

"Endişelendiğin şey bu mu? Yaralanırsam nasıl tepki vereceği mi? Nasıl cezalandırılacağın mı? Onun karısı olarak yaşamak zorunda kalacaklarım değil mi?" Çılgına dönmüş bir halde bağırdım.

Kan onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Onun için hiçbir şey ifade etmiyordum.

Öfkesinin parıltısı, kargaşaya rağmen beni duyduğunu söyledi ve kendi öfkem ve incinmişliğim, sonuçları düşünmeye yer bırakmadan hamlelerimi körükledi.

Ağzını açtı ama kocam için tasarladığım bıçağı babamın karnına sapladığımda ağzından çıkan tek şey hırıltılı bir çığlık oldu. Kan gömleğinin beyazını yutarken öfke şok ve dehşete dönüştü.

Manzara hastalık derecesinde büyüleyiciydi.

Bratva'da büyümüş olabilirdim ama her zaman şiddetten korunmuştum. Bir insanı bıçaklamak için en iyi nokta hiç aklımdan geçmemişti. Andrei, Yuri'nin sırtında nereye nişan alacağımı zihnime ve bedenime işlemişti ama bir adam bana dönükse bıçağı nereye saplayacağımı ya da bıçak birinin etine girdiğinde nasıl görüneceğini hiç anlatmamıştı.

Hayatta kalma içgüdülerim sonunda devreye girdi ve sersemlemiş babamı iterek geçtim. "İhanetten önce ölüm," diye tükürdüm, hayatım için koşarken.

Berbat ettim. Berbat ettim.

Yuri'yi öldürmek için elime geçen tek fırsatı babam için harcamıştım. Şimdi Viktor, Andrei ve adamlarının işi bitirmesini ummak zorundaydım. Ben yapmadım.

Bu savaşı kimin kazandığı umurumda bile değildi. Tek umursadığım bu şehirden siktir olup gitmekti.

Bu ülke.

Sunaktan gelen ismimin haykırışlarını duymazdan gelerek konuk kalabalığının arasından ilerledim. Arkamdan seslenenin Maxim mi yoksa Yuri mi olduğunu anlayamadım, ama çift kapıdan hızla geçip terk edilmiş bir koridordan hızla geçmek için keskin bir dönüş yaptığımda ve sert bir bedene çarptığımda sesler arka planda kayboldu.

"Kahretsin, iyi misin?" diye gürledi derin bir ses İngilizce olarak.

Ben.

Beni tutan ellere bakıp yüzümü buruşturdum.

Önümdeki yüzü tanıyordum.

Nikolay Volkov, Bratva'nın başı Dmitri Volkov'un ikinci oğlu New York'taki bir grup ve yeni kocamın müttefiki.

Zihnim uzuvlarıma hareket etmeleri için ne kadar yüksek sesle bağırırsa bağırırsın, bedenim kıpırdamayı reddetti. Okyanus gibi gözleri gözlerime dikilmişti ve ne kadar genç olduğu dikkatimi çekmişti. Muhtemelen benim yaşıma yakındı, belki birkaç yaş daha büyüktü ama o gözlerde bıkkın bir ifade vardı - çok aşına olduğum bir şeydi bu.

Şimdi böyle mi görünüyordum?

Söylentilere göre babası onu Rusya'da doğmadığı için dövmüştü.

"Ondan mı kaçıyorsun?" diye sordu, sert sesi mabedin dışına taşan gürültüyü bastırıyordu.

Kalp atışlarım göğsümde hızlandı, kafesinden kaçmaya çalışan bir kuş gibi çırpındı. Boğazım düğümlendi, kelimeleri bir araya getiremedim. Tek yapabildiğim başımı sallamak oldu, bakışlarımı yere indirmeden önce, yedek varisin ne yapacağına dair vücudumu korku kapladı.

Yuri'den kaçmam için bana bir fırsat daha verilecek miydi? Beni mikroskop altına alıp fildişi kulemde hapsedecekti. Pusunun planlanmasına yardım edenin ben olduğumu anladığında muhtemelen bir hücreye atılacaktım. Ya da bir mezara.

"Git."

Sert komutuyla başımı kaldırdım, elindeki sıcaklık kayboldu. Anlamamıştım; beni ihbar etmesi, mevkisinin yükselmesi anlamına geliyordu ve nefret edilen bir ikinci evlat olarak bu cazip gelmiş olmalıydı.

Nikolay'ın kaşları çatıldı, ben kıpırdamayınca bana bakarak alay etti. "İngilizce biliyor musun? dedim, lanet git." kafasını doğru salladı.

terkedilmiş salon. "Hâlâ şansınız varken gidin. Yuri ve babamın adamları kazanıyor. Gelinini bulması için birini göndermeden önce fazla vaktin olmayacak. Onlara seni bir arabaya bindirilirken gördüğümü söyleyeceğim. Bu sana biraz zaman kazandırır." Dövmeli elini başının üzerinde gezdirdi ve kendi kendine Rusça öğrenmekle ilgili bir şeyler mırıldandı.

Şaşırmıştım ama aptal değildim.

Nikolay Volkov'un sözünü tutup tutmayacağına dair hiçbir fikrim olmadan döndüm ve koşmaya başladım. Ve bunu öğrenmek için öylece durmaya niyetim yoktu. Elim adrenalini ve korkudan titreyerek pürüzsüz pirinç kapı kolundan kaydı.

Kapıyı tekrar açmaya çalışırken "Siktir," diye seslendim.

Kelime ağzımda hantal duruyordu ama vücudumdan akan tüm hayal kırıklığıyla bu kelimeyi söylemenin çok tatmin edici bir yanı vardı. Küçük yaştan beri iki dilliydim ama son birkaç aydır kendimi dilimi geliştirmeye zorluyordum. Eğer bugün hayatta kalmayı başarabilirsem, bundan sonra konuşacağım tek dil İngilizce olacaktı.

Erzak dolabının içine düştüğümde büyük bir gürültü koptu ve dizlerim eski parke taşlarına çarptı. Kat kat tüller darbeyi absorbe etmekte çok az işe yaradı. Yerde debelendim, ağzımda safra birikirken ayakta durma zahmetine bile girmedim. Uzaktaki bağırışlar daha da arttı. Elbisemi çıkarmaya çalışırken zaman yavaşlıyor gibiydi, acelemle derimden parçalar koparıyor olduğumu umursamıyordum.

Orada çırılçıplak durmuş, yerde lime lime duran bakir beyaz dantel takıma bakarken odadaki soğuğun farkına bile varmamıştım. Amerika'ya vardığımda yapacağım ilk şey birileriyle yatmak olacaktı. *Masumiyetim* nedeniyle değerli olduğuma dair bu aptalca, keyfi fikir lanet pencereden dışarı çıkıyordu.

Masum değildim.

Beni beyaz giydirmiş olabilirlerdi ama ellerim şimdi kan içindeydi. Bu adamlar benden itaatkar bir şekilde sırtüstü yatmamı mı bekliyorlardı? Siktir et itaati.

Kapüşonlu erkek tişörtünün pürüzlü kumaşı tenime sürtünerek başımdan aşağıya doğru çekerken sarı saç tellerimden bir kaçını serbest bıraktı. Neyse ki fermuarlı bir şey seçmemişlerdi çünkü bu tür bir hassasiyet için fazla sarsılmıştım. Karanlık bir köşeye saklanmış olan siyah sırt çantasını karıştırdım ve nefesimi tutarak çantanın içinde ne olduğunu aradım.

İçinde olması gereken sahte belgeler. Parmak uçlarım sahte pasaportun sert çıkıntısıyla buluştuğunda omuzlarım rahatlayarak çöktü.

Kargaşanın başlamasının üzerinden beş dakikadan fazla zaman geçmemişti ama pencerenin hızla kapandığını biliyordum. Çantayı omuzlarıma attım ve tehlikeli bir şekilde yığılmış mobilyaların üzerine tırmandım. Bu dolabı seçmiştim çünkü ana çıkışlardan uzağa bakan bir penceresi vardı.

Tırmanarak dışarı çıktım, serin hava kızarmış tenimi öperken kendimi küçük düşüşe hazırladım. Ciğerlerimden hava fışkırdı, ayaklarım nemli toprağa battı. Dönüp tanıdık bir figür aradım, çömelmiş bir adam gördüğümde gülümsedim. Köşeden bakarken binanın taşına bastıran kıvrak vücudu bana bir orman kedisini anımsattı.

Şık. Kesin. Ölümcül.

Sanki düşüncelerimi sezmiş gibi başını çevirip bana baktı. Yakışıklı yüzünün keskin hatları her zamankinden daha sert, mavi gözleri soğuk görünüyordu.

"Andrei." Sesim bastırılmış duygularla çatallaştı. Ona doğru bir adım attım ama beni bir aşağı bir yukarı süzerken çenesindeki tikle hareketlerim duraksadı.

"Onu sen öldürmedin, Tasha," dedi, sözleri de bakışları kadar buz gibiydi. Bu ses tonunu başkalarına karşı kullanırdı, bana karşı asla.

Bu Ruska Roma ile anlaşmanın bir parçasıydı. Düğünüme girmelerini sağlayacağım ve onlar mümkün olduğunca çok kişiyi öldürürken ben de Yuri'yi öldüreceğim.

Ama kesinlikle anlayacaklardı - en azından Andrei anlayacaktı.

"Andrei." Ona dokunmak için elimi kaldırdım ama aramızda hâlâ çok mesafe vardı. "Tekrar deneyebiliriz, değil mi? Sen ve ben Amerika'ya vardığımızda. New York'a vardığımızda yeni bir plan yaparız." Başka tarafa bakıp alt dudağını kemirdiğinde kolumu bıraktım. Kaşını kesen yara izi batan güneşte parlıyordu.

Tedirginlik tenimi diken diken etti.

Bana söylemediği bir şey vardı.

Yakışıklı yüzü sert bir şekilde kaşlarını çatarak bana döndüğünde vücudumdaki umut tükendi. "*Biz diye bir şey yok, Tasha. Şimdi git, plana sadık kal. Birkaç hafta sonra görüşürüz.*"

Kelimeler tokat gibi çarptı. Bana çok iyi davranmış, geleceğimde söz sahibi olduğumu hissettirmişti.

Benimle oynuyordu.

"Sana git dedim. Bu küçük aşkının sona ermesi gerekiyor." Kelimeleri dilinde acıymış gibi tükürdü. "Git. Geldiğinde Katya seni misafir edecek." Başını çevirip beni başından savdı.

Koştum, dünyam ardımda paramparça oldu.

Kalbimi tutması için bir başkasına asla güvenmem.

Bir taksiye binip havaalanına gitmeden önce katedralden kilometrelerce uzaklaşmıştım. Vücudum sıkıntımın belirtilerini fiziksel olarak göstermeye başlamıştı ve titremeyi gizlemek için kollarımı ellerimin üzerine çekmek zorunda kaldım. Yeni boyanmış esmer buklelerim yüzüme düşüyordu ama onları itme zahmetine girmedim, kimliğimle beni arayanlar arasında bir başka savunma katmanı olarak işlev görmelerine izin verdim.

"Hanımefendi. Bayan mı?"

Gişenin arkasındaki bayanın benimle konuştuğunu fark ettiğimde kafamı kaldırdım. Bilet penceresine doğru ilerledim ve kadının neşeli gülümsemesi, hırpalanmış halimi görünce kayboldu. Üzerimdeki erkek sweatshirt'ü pislik içindeydi ve gözlerimin koyu halkalarla çevrili olduğunu biliyordum.

"Bir uçak bileti almam lazım," diye mırıldandım, beni çok yakından izleyen biri olup olmadığını anlamak için etrafıma bakındım.

İnce dudakları açılıp kapanarak onu ağzı açık bir balık gibi gösteriyordu.

"Bilet almama yardım edecek misin, etmeyecek misin?" Cebimdeki bir tomar nakit parayı ve sahte kimliği sıkıca kavrayarak ısırdım. Ses tonumdaki sinirlilik onu trans halinden çıkardı. Gözlerini kaçırıp, buruşuk boynunda bir pembe belirdi. Sanki tek başına bu hareket varlığımın garipliğini ortadan kaldırabilirmiş gibi başını salladı.

"Evet, tabii ki. Nereye gitmek istiyorsun?" Aramızda uzanan rahatsız edici sessizliği dolduran anahtar şakırtıları eşliğinde sordu.

"New York. Tek yön bilet." Sağ tarafımdaki pencerede duran kişiye hafifçe arkamı döndüm ve sesimi alçak tutmaya dikkat ettim.

Bratva'nın bu lanet şehrin her yerinde kulakları vardı ve birinin duyma riskini göze almak istemedim. Zaten biriyle konuşmak riskliydi.

ama bunun başka bir yolu yoktu. Bu yaşlı kadının kuyruğunda beklememin bir nedeni vardı; Yuri'nin maaş bordrosunda olma ihtimali en düşük aday oydu. Elbette, paranoyam son on beş dakikadır bana onu mükemmel bir casus yapan şeyin belki de bu olduğunu haykırıyordu.

Ama artık geri dönüş yoktu.

Talebimi onaylamak için başını bir kez salladı. "Peki biletteki isim?" diye sordu, bana bakmaktan kaçındığı belliydi.

"Nat...Nikki. Benim adım Nikki Adams," diye nefes aldım, yeni adım dilimden düşerken panik boğazımı tırmalıyordu.

Natasha ölmüştü. Yanıp kül olmuştu. Ve Nikki dirilen kadındı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

NIKKI

YALANCI, YALANCI, BULAŞIK HAVLUSU YANIYOR

"KAHRETSİN, KAHRETSİN, KAHRETSİN." Yanan bir bulaşık havlusunun keskin kokusu mutfağı doldurdu. "Bunu nereye koyacağım?" Kesinlikle kimseye bağırmadım. Polyester alev topunu kaynamakta olan makarnamın içine attığımda buhar dumanla iç içe geçti.

Dudaklarımdan hırlama ile çığlık arasında bir ses çıktı ve yeni yürümeye başlayan bir çocuk gibi ayaklarımı yere vurdum, başımı eğerken sarı buklelerim pençe klipsimden kurtuldu. Kahretsin, nasıl olur da lanet olası spagettiye bile yapamazdım?

"İşte bu yüzden Ryan ve ben hep dışarıdan sipariş veriyoruz. İkimiz de bir bok pişiremiyoruz," diye mırıldandım, mahvolmuş yemeği lavaboya dökerken. Kapının beklenmedik bir şekilde çalınması beni sıçrattı. Endişe tüylerimi diken diken ederek tenimde gezindi. Sekiz hafta önceki boktan olaydan beri diken üstündeydim.

Mario ölmüş olabilir ama hiçbir zaman benim öcüm olmamıştı, o yüzden bu durum sinirlerimi biraz olsun yatıştırdı.

Gözetleme yerine bakmak için duvar boyunca ilerledim, diğer tarafta Ryan'ı gördüğümde ciğerlerim rahatladı.

"Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun?" Kapıyı çekip açarak sordum.

İnançsızca bir of çekti ve yanımdan geçip gitti. "Oh, lütfen, Nikki. Kıcını bulamayacağımı mı sanıyorsun?" Omzunun üzerinden bana baktı, yüzünde ukala bir sırıtiş vardı. "Bir pavyondan çıkan sikik oğlanların izini aradım.

La Victorias'a yakın bir daire. Bu arada bana neden adresini vermedin?" diye sordu dumanlı kokuya burnunu kırıştırarak.

Belki de yüzümdeki ifade ona nerede yaşadığımı söylememiş olmama bir tepkiydi. Şu anda nerede yaşadığımı *kimseye* söylememiştim.

"Lanet olsun. Gerçekten bu kadar tahmin edilebilir miyim?" Son soruyu atlayıp Ryan'a kanepede eşlik ederek sordum. "Bilmeni isterim ki evime tek bir sik bile girmede."

Ryan bana şok olmuş bir bakış attı, kaşları saç çizgisine doğru kalkmıştı. "Hasta mısın? Bir manastıra mı katıldın? Ağdacınız tatilde mi? Kukunun kafası karışmış olmalı," diye küstahça konuştu, elini kalbinin üzerine koymuştu, sanki sevişmememden utanmış gibiydi.

Ona bir tokat attım. "Şu suratı yapmayı kes. Kendini kırıştıracaksın ve dinle, Bayan *Ben-adamımı-elleri ve-dizleri-üzerinde-yükseltirken-dilini-amcığma-gömdüm*, hepimizin hazırda bir erkeği yok." Ryan boğuldu, ağzı açık kaldı.

"Evet, Gunner tam da ona böyle bakmanı istiyor." Gülümsemesine engel olamarak beni tersledi.

"Oh, lütfen. Hiçbir zaman hazırda bir erkek istemedin."

Bir zamanlar tam olarak istediğim şeyin bu olduğu düşüncesini kendimden uzaklaştırdım -insanları içime almanın ne büyük bir zayıflık olduğunu öğrenmeden önce. Almak istemediğim bir riskti bu, bu yüzden Ryan'dan uzaklaşıyordum. "Gördüğüm gibi söylüyorum. Ve penis departmanında gayet iyiyim," dedim, içkilerimizi almak için ayağa kalkarken gülümseyerek, ondan uzaklaşmam gerekiyordu

Yüzümde kendimi tuttuğumu gösteren bir şey yakalamadan önce.

Kadın sorgulayıcı modundayken lanet bir yalan makinesi gibiydi. Bu benim için genelde sorun olmazdı ama görünüşe göre statükomuzu değiştiriyordu.

Yani ben.

Sik departmanında iyiydim. Yani, son zamanlarda hiç sik almadığım için iyiydim. Yeni evime rastgele bir adam getirmemin imkânı yoktu. Kartelde olan ve gitme zamanı geldiğinde onları silahla tehdit eden Ryan'la yaşarken bir şeydi. Ama şimdi sadece ben vardım ve tanımadığım birinin evime girmesine izin veremezdim.

Ve sadece tanımadığım erkeklerle yattım.

Bağlılık ya da taahhüt yok. Anlaşma buydu, her zaman.

"Burada ne yapıyorsun?" Ona getirdiğim konserve margaritaya uzanırken sordum.

Elinde tuttuğunu fark etmediğim bir çantaya uzandı ve bir yığın zarf ve kutu çıkardı. "Sana mektuplarını falan getirdim. Hâlâ birlikte yaşayabileceğimizi biliyorsun, değil mi?" dedi kaşlarını çatarak.

"Lütfen, sen ve erkeğin her yüzeyde ve her zaman sevişmek istiyorsunuz. Beni orada istemezsiniz," dedim ve odada yine bir gerilim akımı olduğunu fark ettim. Derinin altındaki bir kıymık gibi, küçük ama rahatsız edici.

Daha derine yerleşmekle tehdit ediyor.

Kalp ağrımı yuttum. Ryan'a geçmişimle ilgili her şeyi anlattıktan sonra ondan uzaklaşmam, aramıza biraz mesafe koymam gerektiğini biliyordum. Yakınlaşmamıza izin vermek bir hataydı. Yaptığının farkında olduğum bir hataydı ama o sırada sonuçlarını yeterince önemsememiştim.

Şimdi sınırlarımı yeniden belirlemem gerekiyor. Bu onun için de daha iyiydi çünkü Yuri'nin bir sonraki hamlesinin ne olacağına dair hiçbir fikrim yoktu. Haftalardır içim içimi yiyordu ve geçmişim beni yakalamıyormuş gibi davranmaya daha fazla devam edemeyecektim.

İnkâr benim en iyi arkadaşımdı ama yakında o kaltakla yollarımı ayırmak zorunda kalacaktım. Sanki biri beni izliyormuş gibi hissetmeye başlamıştım bile. Belki paranoyaydı ama Yuri'nin yakında çirkin kafasını kaldıracağını biliyordum. En kötüsü de nasıl ve ne zaman olacağını bilmememdi.

Gülümseyerek, beynimde dönen kaosu hafifleteceğini umarak büyük bir içki aldım. Sesimi neşeli ve hafif tutarak, "Ve dinle, ben bir kaltağım, ama erkeğinin terli toplarının yanaklarından sekmesini gerçekten izlemek istemiyorum," diye ekledim.

"Nikki, yemin ederim." Yüzüme bir yastık fırlattı ve ikimiz de kahkahalara boğulduk.

Sessizlik üzerimize çöktü, ikimiz de ne söyleyeceğimizi bilmiyorduk. Hayat son zamanlarda çok değişmişti. *Ben* çok değişmiştim.

"Seni Loti dışında pek görmedim Niks. Bunun bir sebebi var mı?" Ryan sordu, ses tonu adamlarına emrettiği ses tonuna dönüşmüştü.

Onun gözlemi karşısında irkilmemek için tüm çabamı harcadım, cevap verirken bedenimi rahat olmaya zorladım. "Hayır, yapmadın. Son zamanlarda meşguldün."

"Yani benden kaçmana neden olan şey benim programım mı? *Öyle mi?*" Kaşlarını kaldırdı. Saçmalık radarı ötmeye başlamıştı ve Ryan'la ilgili bir şey varsa o da cevaplarını alacağıydı. "Yapacak bir şey yok.

Dışarıda bir yerlerde seni arayan bir kocan olduğuna dair söylediklerin mi? Ya da o zamandan beri bu konuda hiçbir şey söylememiş olman?"

Dans bana pek çok şey öğretmişti ama açık ara en faydalı beceri baskı altında nasıl performans gösterileceğiydi. Katya Relevé'mi eleştirirken saatlerce pointe çalışmaktan ayaklarım kan içinde ve hırpalanmış olsa bile nasıl gülümseyeceğimi biliyordum. Meğer bu beceri, canınız yansa bile tek arkadaşınızın önünde etkilenmemiş gibi davranmaya da dönüşüyormuş.

"Birinin son sözlerini tartışmanın kötü şans getirdiğine eminim," diye karşılık verdim, gözlerini devirmesine gülümseyerek. Olayları mizahımla geçiştirmemden nefret ederdi ama duygularımın ağırlığından böyle kurtuluyordum.

"Sen ölmedin, Nikki."

"Eh, bence korumayı genişletebileceğimiz kadar yakındı. Anlarsın ya?" Şakayla karışık söyledim.

Gitmek için kapıma doğru ilerlerken Ryan hem İngilizce hem de İspanyolca bir dizi küfür savurdu ve manikürlü parmağını yüzüme doğrulttu. Ben daha uzun olabilirdim ama o daha korkutucuydu. Özellikle de her zaman en az bir çeşit silah taşıdığını biliyorsanız.

"Dinle, bunu *şimdi* zorlamayacağım Niks. Ama Scar'a buranın güvenliğini ayarlatıyorum, tamam mı?"

"Bunun için zamanı yok. O kaltak *iyi* bakılmakla meşgul. Fıstıkları göremediğim için üzgünüm," dedim kaşlarımı oynatarak. "Setimi bitirdiğimde gitmişlerdi ve lanet olası salon ışıklarından iyi bakamadım."

Ryan evime giden kaldırımında yürürken başını salladı, kahkahasını gizlemek için berbat bir iş çıkarıyordu. "Evet, peki, onu kurduğunda, sana onların bir resmini göndermesini isteyebilirsin."

Elimi sallayarak onu kovdum, zaten burada çok uzun süre kalmayabileceğimi söylemeye zahmet etmedim. "Kankana dikkatli olmasını söyle çünkü tuvalet kâğıdı rulosunu değiştirmemek için üzerinde tek bir kare bırakmasıyla ünlüsün," diye arkasından bağırdım, arabasına binip uzaklaşmadan önce iki orta parmağını omzunun üzerinden kaldırdığında daha da geniş gülümsedim.

Cipinin arkasındaki bir şey dikkatimi çekti. Motosikletine yaslanmış bir adam evime doğru bakıyordu. İçimi bir ürperti kapladı, kendimi tekrar içeri sokarken nefesim ciğerlerimde durdu. Son zamanlarda daha fazla motorcu fark ediyordum ve bunun bir tesadüf mü, paranoya mı yoksa olağanüstü gözlem becerileri mi olduğunu bilemiyordum ama *bu* adamın

bana doğru bakıyordu. Ya da Ryan'la aynı yöne dönerek apartmanın otoparkından çıkarken bana sallanan koltuğunu net bir şekilde gösterecek şekilde dönüp arabasına binmeden önce bakıyordu.

Sikeyim. Reapers MC.

Mutfaktan cep telefonumu almak için koştum, önce kapıyı arkamdan kilitlediğimden emin oldum.

O lanet olası pislikler her zaman sorun çıkarıyorlardı. Ryan onları kulüpten men etmişti, bu yüzden birkaç ay önce ortaya çıktıkları zaman dışında onlarla pek kişisel deneyimim olmadı. Kartelin ya da MC'lerin iç işleyişi hakkında pek bir şey bilmiyordum. Hiyerarşi düzeni gibi bazı yönleri Bratva veya Rusko'ya benziyordu ama bunun dışında burada işlerin nasıl yürüdüğü hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Sonunda cevap vermeden önce iki kez çaldı. "Beni şimdiden özledin mi?" "Bir Reaper MC üyesi senden hemen sonra çıktı. Seni takip mi ediyor?"

"*Kahretsin*" diye fısıldadıktan sonra hattın diğer ucunda sessizlikten başka bir şey yoktu.

"Görünüşe göre temizim. Gördüğünün bu olduğuna emin misin?" diye sordu.

Şüphesiz, ama Ryan'ı takip etmiyorsa, neden benim dairemin dışındaydı?

"Nikki?"

"Pardon, evet, bir Azrail olduğuna eminim," dedim ve arabayı çektiği sokağa bakan pencerelerden birine doğru ilerledim. Motor sesi yoktu ama gittiğini doğrulamak için içimde karşı konulmaz bir ihtiyaç vardı.

"Sana göz kulak olması için birini gönderiyorum."

"Ne?" Yüzümü panjurlardan uzaklaştırarak çığlık attım. Dışarıda hiçbir Gey yoktu ama bu tedirginliğimi gidermedi. "Hayır Ryan, burada kimseye ihtiyacım yok. Hem zaten birkaç saat içinde işte olacağım."

"En azından Beto'nun seni almasına izin ver. Bu beni daha iyi hissettirir," dedi, benim 'anne sesi' olarak adlandırdığım ses tonunu kullanarak.

Dudaklarımdan bir inilti çıktı, sormuyordu. Beni almaya geleceğini söylüyordu.

"İyi ama geldiğinde La Vics istediğimi söyle," diye homurdandım ve bacaklarımı tıraş etmek için banyoya doğru ilerledim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

NIKKI

KENDİNİ BEĞENMİŞLER SURATLARINA BİR STILETTO YEMEYİ HAK EDİYOR

Müziğin sesi tenimi bir aşığın dokunuşu gibi okşuyordu; bedenim ve ritmin titreşimleri arasında duygusal bir alışveriş. Dans etmek benim için her zaman acı tatlı olmuştur. Bir yanımda onu sonsuza dek terk etmek istiyordu ama başka ne iş yapabilirdim ki?

Parmaklarımı ana sahnenin direğine doladığımda elime bir ürperti sızdı, elimden geldiğince ayağımın topuna çıkarken baldır kaslarım gerildi. Bunlar bu hareket için yanlış ayakkabılardı ama bir kız ne yapabilirdi ki? Babam pes eden birini yetiştirmede. Diğer bacağımı zarif bir eğimle yukarı kaldırırken, kolum yanıma doğru akarken mizahsız bir kahkaha attım.

Bir terapisti ömür boyu meşgul edecek kadar baba sorunları olan bir hayatta kalan yarattı.

Bacağımı aşağı indirip statik dans partnerime doladığımda, olabildiğince arkama yaslanıp saçlarımı sırtımdan aşağıya saldığımda kalabalık yuhaladı ve bağırdı. Bu özel kombinasyon bana her zaman alkış ve ekstra bahşış kazandırır.

Gerçekten ironikti. Sahnede olmayı ummuş ve hayal etmişim. Yeteneğimin kendi geleceğimi oluşturmaya yeteceğini. Ve bunu başardım. Bu sadece hayal ettiğim sahne ya da dans değildi, ya da bir tabelada göreceğimi düşündüğüm isim değildi.

Faturalar siyah lake zeminde birikmeye başladığında gülümsedim. Kehribar rengi ışıklar kulübü sıcak bir ışıkla yıkıyor, alttan gelen kırmızı ışıkla iyice karışıyordu

sahnenin. Lotería ile ilgili her şey seksi hissettirmek içindi. Vücudum otomatik pilottaydı, düşüncelerde kaybolurken çok iyi bildiğim hareketleri yapıyordum.

Bu akşam Ryan'ı Gunner'ın kucağına tünemiş halde görmüştüm, fısıldaşırlarken başları birbirine yapışmıştı. Rahat ve iğrenç bir şekilde aşık görünüyordu. Onun adına mutluydum; son birkaç ay onun iyileşmesi ve kulübün onarımı için gereken tüm o inşaatlar yüzünden berbat geçmişti. Görünüşe göre aynı zamanda New York'ta Scar'la da işler kötüye gidiyordu. Scar'ın suç dünyasının bir parçası olduğunu fark etmemiştim bile.

Tüm güvenliğimizi o sağlıyordu, bu yüzden onun seksi bir teknisyen kız olduğunu düşünmüştüm. Belli belirsiz, amcasının İtalyan mafyasıyla bir bağlantısı olduğunu biliyordum ama başımızdaki piç kurusunun o olduğunu fark etmemiştim.

Scar ve ben, o burada güvenliği sağlarken sadece birkaç kez karşılaşmıştık ve o geceler kahkahalar, içkiler ve ikisine bir profesyonel gibi direği nasıl kullanacaklarını öğretmekle geçmişti.

İki hafta önce üç adamı üzerinde kullandığı beceriler.

Lanet olsun, bunu nasıl yapacağım? Hiçbir erkeğin bir sikişten fazla kalmasını istemediğimden değil.

Yıllardır kendime söylediğim aynı yalan kalbimi sızlattı. Babanız tarafından size hediye edilen bir adama kaçak gelin olmak, aşka ve erkeklere bakış açınızı gerçekten mahvetti.

Başımı salladım ve saçlarım uçuştu. Müşteriler saçlarımı savurmama bayılırdı. Bunun son zamanlarda zihnimi bulandıran tüm boktan düşünceleri temizleme girişimim olduğunu asla tahmin edemezlerdi. İronik bir şekilde, beni mahveden kaçırılma olayı değildi. Eski sevgilimin hayatta olduğunu bildiğini bilmek ve ne planladığını bilmemektir.

Olayın üzerinden iki ay geçmişti ve ondan bir daha haber alamamıştım. Neredeyse kendimi tüm bunların Mario'nun geri dönmeme sağlamak için blöf yaptığına ikna edecektim ki beni yakalayıp Ryan'a yem olarak kullanabilsin. Ne de olsa sadece kapıdaki bir nottu.

Ve açıkça "Hey, kaltak, seni Rusya'daki dengesiz eski kocana geri gönderiyoruz" dediler.

İçimde bir batma hissi, ufukta bir şeylerin gizlendiğine dair derin bir inanç vardı ve bu beni endişelendiriyordu. Ryan'a geçmişimden biraz bahsetmek zorunda kaldığımdan beri milyonuncu kez neden hâlâ burada olduğumu merak ediyordum.

Sahnenin önüne doğru ilerlerken bedenimin rahatlamasını istedim.

"Hey, kaltak," dedi biri ve ardından kıcıma vuran bir elin acısı geldi. Başımı hızla çevirdiğimde sarı bukleler yüzüme tokat gibi çarptı. Gözlerim bir mil genişliğinde bir sırtışa sahip olan pislikle daraldı.

Gençti, bebek yüzüne bakılırsa muhtemelen yirmili yaşlarının başındaydı. Robert muhtemelen çoktan ana sahneye doğru ilerliyordu ama ben bu pislige ağzının payını vermek için bir fırsat arıyordum.

Her zaman her şeyin kendilerine ait olduğunu düşünen küçük züppeler vardır.

Stiletto'mun topuğu omzunun hassas etiyle buluştu ve o da piyangoyu kazandığını ve benim onun sikinin üzerine düşmek üzere olduğumu düşünerek arkadaşlarına bembeyaz yüzünü gösterdi. Muhtemelen beni eve götürüp *iyi ve itaatkâr* bir *eş* olmam için eğiteceğini umarak ona aşkımı itiraf edeceğimi düşünmüştü. Bu tip adamlar bana hep böyle davranırdı.

İyi bir adamın gelip beni kötü yollarımdan kurtarmasını bekleyen zavallı, aşağılık striptizci.

Alay ettim, sırtması yüzünü buruşturana kadar topuğumu daha derine soktum. Hayatında bir gün bile çalışmamış gibi hissettiren eller bileğime dolandı, baskıyı hafifletmeye çalıştı ama ben sadece daha fazla ittim.

"Hey, kaltak, canımı yakıyorsun. Sakin ol," diye bağırdı müziğin içinden.

"Bak, sen de izinsiz dokunulmaktan hoşlanmıyorsun," dedim. cevap verdi. Ellerim kalçalarıma, giydiğim kıpkırmızı takımın dantellerinin biraz üstüne vurdu.

Yüzündeki çekingenlik şimdi öfkeli bir hak ediş ifadesine dönüşmüştü. Muhtemelen bana babasının kim olduğunu söylemek üzereydi. Ya da müdürle konuşmak isteyecekti.

"Burada olmak için para ödüyorum. Bu da ne istersem yapabileceğim anlamına geliyor."

Yanlış cevap.

Bacağımı tuttuğu yerden çektim ve sahneye geri çekerken yüzüne tekme attım.

"Tüh," dedim, önünde çömelerek yere kapaklandım.

"Kahrolası orospu," diye bağırdı, kan s ı z a r k e n burnunu tutuyordu. Acınası. Ona o kadar sert vurmamıştım bile.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

BÖLÜM 4

DEX

ÖFKESİ SIKIMI SERTLEŞTİRDİ

"*PA' arriba, pa' abajo, pa' centro, pa' dentro.*"

Tekila boğazımdan aşağı lezzetli bir yanıkla süzülürken bir inilti çıkardım. Kahretsin, bu lanet içkiye ihtiyacım vardı. Bu lanet geceye ihtiyacım vardı, nokta. Son iki günümü bir Azrail pisliğinin izini *sürerek* ve onunla *kaliteli zaman* geçirerek geçirmiştim.

Son zamanlarda giderek daha fazla oluyordu.

"*La jefa'nın* oyun alanını kullanmanıza izin verdiğini duydum." Robert'ın sesi bardaki diğer müşterilerin duymaması için alçaktı. Duvarların bu tarafında kulüp tamamen yasaldı ve vücut parçalarını kesmekten bahsederek onları korkutursak Ryan'ın hoşuna gitmezdi. "Hepinizde bir tane vardır diye *düğünmüğtüm*," dedi bana doğru bakarak.

Barmenin nereye kaçtığını bulmaya çalışırken ona sadece homurdandım. "Biliyoruz. Sorun şu ki, o şerefsizlerle bir savaş başlatarak lanet olası çizgiyi aşıyoruz. Kimsenin *oyun alanımızda* bir Azrail bulmasını istemeyiz."

"*Claro.*" Rob anlayışla başını salladı. "Buralarda hoş karşılanmadıkları için, adamlarını aramaya gelme ihtimalleri yok," dedi, neden kartel topraklarında birine işkence ettiğime dair noktaları birleştirerek.

Eğer Azrailler adamın kayboluşunu araştırmaya başlarsa, Los Muertos'un bölgesine izinsiz girdiğini iddia edebiliriz ve La Brujita da cezasını verir. Zaten birkaç ay önce kumdaki çizgisini işaretlemişti.

Lotería'ya geldikten sonra kulüp binasının kapısına başka bir Azrail cesedi bıraktığı zaman.

Bu da onun için tam bir patronluk hareketiydi.

Pres bu kapakla temize çıkacağımızı düşünmüştü, ama lanet olsun, son birkaç aydır işler çıkırından çıkmıştı ve biz hâlâ kendimize gelememiştik.

"İki duble daha alabilir miyiz?" diye seslendim, shot bardaklarımızı bütün gece bana bakan güzel esmer kıza doğru ittim. Ona gönderdiğim göz kırpmasına kıkırdadı. O uzaklaştığında, geçmişimdeki tüm pislikleri silebilecekmişim gibi elimi yüzümde gezdirdim.

Alkolle ilgili tehlikeli bir bölge vardı, çok fazla içtiğim ve anıları kilit altında tutamadığım, ancak unutulacak kadar da değil. Her zaman mümkün olduğunca çabuk atlatmak için elimden geleni yaptım.

Bu gece bunun için gidiyorduk, unutulmanın tatlı kucaklaşması.

Çapkın bir ses ellerimi çekmemi ve içeceklerimizi almak için uzanmamı sağladı. "Teşekkürler bebeğim," dedim ve ona yıllar önce mükemmelleştirdiğim, insanların gerçekte nasıl olduğuma dair endişelerini gidermek için kullandığım büyüleyici gülümsememi verdim.

Bardaklardan birini en yeni arkadaşşıma doğru ittim. Bronzlaşmış eli onu yakalamak için uzandı.

"¿Otro? Bu gece çalışıyor olmam gerekiyordu," diye karşılık verdi Robert sinirle homurdanarak. İçkiyi geri fırlatarak, bu gece tamamen sarhoş olmaktan kurtulma çabasına gözlerimi devirdim. Duman dilimde kaldı ve bir öksürük kaçtı.

Tekilayı da eksik etmemişti, ağzına kadar doldurmuştu. Patronunun sağ koluyla birlikte olduğum için mi yoksa *güerito*'ya binmek istediği için mi böyle yaptığını bilmiyordum.

"Beto, bu gece burada bir ton suçlu motorcu var. Ne olacak şimdi?" Kolumu arkamızdan kulübün ana sahnesinin bulunduğu alana doğru uzattım, yani tüm kardeşlerimin takıldığı yere. "Ayrıca Ryan da burada. Tek başına bir baş belası. Eğer içlerinden biri kızlara izinsiz dokunursa tüm kulübe taşaklarını kesip boğazlarına sokacağını söyledi. Onun hisleri ne olursa olsun bunu yapardım," dedim ve barmen bir şişe mezcal getirdiğinde ona bir öpücük kondurarak altındaki peçeteye karalanmış numarayı not ettim.

Evet, kesinlikle sevişmek istediği için.

"*Pendejo*," diye mırıldandı.

Kadının kalçalarında biraz daha fazla salınarak barın sonuna doğru yürümesini izlerken bana ters ters baktığını hissedebiliyordum.

"Ağzını kapat. Salyaların mermerin üzerine akıyor. Bu iğrenç, özellikle de Isabella kız kardeşin gibi olduğu için."

"*Kız kardeşinin* güzel bir kızı var." Vücudumu tekrar Robert'a doğru çevirdim. "*Salud*. Unutana kadar içmeye." Şişeden bir yudum aldım ve peçeteyi cebe attım. "Biliyor musun, beynimizin neden sadece yüzde onunu kullandığımızın gerçek cevabı, diğer yüzde doksanının bizi ele geçirmekle tehdit eden tüm travmalardan oluşmasıdır."

Robert bana baktı, yüzü endişeli bir ifadeye bürünmeden önce birkaç kez gözlerini kırptırdı. Başını sallayarak bardağına baktı. "Kahretsin dostum, Vicks bile seni iyileştiremez." Hafif bir duraksama oldu, sanki aklından geçenleri yüksek sesle söylemesi gerekip gerekmediğine karar vermeye çalışıyordu. "Ayrıca, bunu gülümseyerek söylemen beni gerçekten korkutuyor. *Salud*." Berrak sıvıyı geri fırlattı.

Robert'ın cevabı beni daha da sırttırdı. Hiçbir fikri yoktu.

Tamamen farklı kültürel geçmişlerden geliyor olabilirdik, suç örgütlerinden bahsetmiyorum bile, ama Ryan'ın arkasında durmak ya da önünde diz çökmek gerektiğiyle ilgili o parlak saçmalığı söylediği andan itibaren onun havalı bir adam olduğunu biliyordum. Elbette bu sözler Gunner içindi. Sonunda birlikte olacakları etraftaki herkes için açıktı.

Eh, bazı anlarda birbirlerini öldürebileceklerini düşünmüştüm - bunun onlar için bir ön sevişme olduğundan oldukça eminim.

Uzandım ve Robert'ın bar taburesini sahneye bakacak şekilde döndürdüm.

"Oh, *şimdi* de şovu izlemek istiyorsun."

"Dans eden yarı çıplak kadınlar var... Tabii ki gösteriyi izlemek istiyorum Beto." Kendime ve ona yalan söylüyordum, bu hareketin sırada hangi dansçının olduğunu *tam olarak* bilmemle hiçbir ilgisi yoktu. Salon ışıkları değişmiş, kulübü kıpkırmızı yapmıştı. Kalabalık beklentiyle tezahürat yaptı.

"Elbette ve bunun sıranın *en iyi arkadaşında* olmasıyla hiçbir ilgisi yok," diye alay etti, *en iyi arkadaşının* etrafına tırnak işareti koyarak.

"Bu konuyu sana hiç anlatmamalıydım. Nikki ve ben kanka değiliz ama arkadaşlarımız sikişiyor, bu yüzden artık takılıyoruz." "Grup olarak." diye eklemeyen önce durakladım.

Yanımdan kıkırdadı. "Tanrım, ikinizi izlemek çok komik. Kim kimi daha çok eğmek istiyor bilmiyorum."

Hayal kırıklığı dilimde acı bir tat bıraktı.

"Şey, o değil. Bunu açıkça belirtti."

Dickwad benim yüzümden kahkahalara boğuldu. Nikki'nin kafama bir ayakkabı fırlattığı ve bana *asla* sevişmeyeceğimizi söylediği anılar, kadının etrafında olduğum her seferinde aklımda tekrarlandı. Çok fazla yattım ve bu ilişkilerin her biri skoru biliyordu.

İlişki yok.

Duygu yok.

Kesinlikle yaşlı kadın teklifi yok.

Bir kadını nasıl becereceğimi ve sonra nasıl çekip gideceğimi biliyordum. Bu yüzden Nikki'nin takıntısının ne olduğunu anlamadım. Özellikle de benim vajina versiyonum olduğu için. Belki de onu gördüğümde kendimi komik hissetmemin nedeni benimle yatmamasıydı?

Çarpıcı bir sarışın sahneye çıktığında acı dolu bir inilti çıkarmak istedim. Bacakları şeffaf stiletlerinin içinde kilometrelerce uzanıyordu. Giydiği dantelli kıpırmızı takımı sevsem mi nefret mi etsem bilemedim. LATENIGHTJIGGY'nin "Mimosa" şarkısının şehvetli ritmi odaya yayılıyordu ve Nikki'nin vücut hareketleri buna mükemmel bir şekilde uyuyordu. Hareket edişindeki bir şey zarif ve güzeldi.

Çenemi sahneye doğru salladım. "Çok striptizci gördüm ama onun gibi hareket eden hiç görmedim," dedim ve arkama uzanıp şişeyi aldım. Bu gösteriyi atlatmak için ona ihtiyacım olacaktı.

Göz ucuyla Robert'ın başını salladığını gördüm. "Ona Latin danslarını öğrettiğinde görmeliydin. Doğuştan yetenekliydi. Bu sayede assolist oldu. Başka kimse onun gibi öğrenemedi."

Nikki o anı bacağını tekmelemek için seçti, o kadar yükseğe kaldırdı ki bacakları neredeyse düz bir çizgi oluşturdu. "Vay be. Ne esneklik ama!" dedim, büyük bir yudum alıp yerimde kıpırdandım, kot pantolonumun ağ kısmı aniden biraz fazla dar gelmişti. Nikki *kesinlikle* yasak bölgedeydi ve onun dantelli vücudu sadece rüyalarımda gördüğüm pozisyonlara girerken bakarak kendime yardımcı olmuyordum.

Robert yanımda kıs kıs güldü. "Çocuklar, onun splitlerini uzatmasına kimin yardım edeceği konusunda kavga ediyorlar."

Başım o kadar hızlı yana savruldu ki kırbaçlanmadığıma şaşırdım. "Onu nasıl gereceksin?" Omuzlarını silkti, sesimin tonunun nasıl değiştiğini fark etmemiş gibiydi.

"Neye ihtiyacı olduğuna bağlı. İsteddiği bir adam arkasına oturmak ve öne doğru eğilip vücudunun üst kısmını yere yatırırken bacaklarını açık tutmak zorundaydı. Yine de sadece onu becermek istediğinden oldukça eminim."

Sesimi nötr ve umursamaz tutmak için mücadele ettim çünkü Nikki hakkında *tam olarak* böyle hissetmem gerekiyordu. Birkaç küçük *olaydan* sonra arkadaştan başka bir şey olamayacağımız konusunda anlaşmıştık - ve bu cömert bir terimdi - çünkü en iyi arkadaşlarımız artık hem sevişiyor hem de aşıktı.

"Hâlâ burada mı çalışıyor?" Ben sordum.

"Hayır. Ona ne olduğunu bilmiyorum." Gözleri yanından geçen bir grup kızı takip etti. "Nikki muhtemelen egosunu ezdi ve bununla başa çıkamadı. Erkekler her zaman onun 'bağlanma yok' kuralını bozacak kişilerin kendileri olacağını düşünürler," dedi, açıkça artık konuşmanın içinde değildi.

Bu yüzden onun için mükemmel bir sevişmeydim. "Bağlanma yok" takımının kaptanıydım.

Robert'ın omzunu ittim, onu tabureden ittim ve dengesini sağlamak için mücadele ederken güldüm. Lanet olası hafif siklet. Robert'a doğru bakmaya devam eden kızı işaret ederek, "Git, git sikini yalat ya da her neyse," dedim.

Gözleri sahne ve kız arasında gidip geliyordu, kararsızlığı yüzünden okunuyordu.

"Git," diye ısrar ettim. "Sen y o k k e n bir şey olmamasını sağlayacağım. Ayrıca, iki dakikadan fazla dayanmanız mümkün değil."

Sırıtarak beni tersledi. "Siktir git. Ben en az beş dakika dayanabilirim." Bununla birlikte gruba doğru koştu ve gözleriyle becerdiği kişiyi kucağına aldı.

Dikkatim Nikki'ye geri döndüğü anda tekilanın bende bıraktığı vızıltı izleri de kayboldu. Sahnenin önüne doğru ilerlemişti, yüzünde öfke dolu bir ifade vardı. Vücudum ona doğru hareket etti, beynim hareketlerimizi işlemeden önce kalabalığın arasından geçtim.

Oraya tam zamanında varmıştım ki, ön sıradaki dangalağın orada olmak için para ödediğine ve bunun da istediği her şeyi yapabileceği anlamına geldiğine dair bir şeyler söylediğini duydum. Stiletto'sunun topuğunu adamın omzuna saplamıştı, ama ben küçük hıyarın yanında durur durmaz, ayağını yukarı çekerek adamın suratını yakaladı.

"Tüh," dedi alaycı bir ses tonuyla. Nikki tam bir tükürük ateşiydi. Sesinde zerre kadar pişmanlık yoktu ve bu beni kulaktan kulağa sırtıyordu.

Ta ki ağzını açana kadar.

Kulüp ve tüm müşterileri gözden kayboldu. Parmaklarım hassas bir ete saplandı ve çocuğu boğazından kendime doğru çektim, adem elmasının elime sürtünmesinden zevk aldım. "Ne aptalım. Ona orospu dediğini duyduğumu sandım. Ama bu doğru olamaz, değil mi?" Dili alt dudağında geziniyor, çılgınca iki arkadaşını ararken burnunda boncuk boncuk terler oluşmaya başlıyordu.

Zenginler ve hak sahipleri arasında sadakat yoktu çünkü ben geldiğim anda kaçıp giderlerdi.

Kulağına fısıldamak için yaklaştım, tehditlerimi kimsenin duymasını istemiyordum. "Çünkü ona orospu dersen, dilini kesip köpeğime yedirmek zorunda kalırım," dedim ve uzaklaşarak ona geniş bir alaycı bakış attım.

Köpeğim yoktu ama bunu bilmesine gerek yoktu. Dilini kesme tehdidim hâlâ geçerliydi.

Öfkeli gözler benimkilerle buluştu.

Yüzündeki kin dolu ifadeye kıkırdadım. Ona hak veriyorum. Çoğu erkek bana onun baktığı gibi bakamazdı ama tahminimce bunu cesur olduğu için değil, aptal olduğu için yapılabiliyordu.

"Babamın kim olduğunu biliyor musun?" diye tükürdü.

Yanımdan bir kahkaha patlaması geldi. Nikki artık sahnede değildi. Onun yerine, saçlarının hindistan cevizi kokusunu alabileceğim kadar yakınımıydı. Eğilip burnumu içine gömmek istedim.

"Söylemiştim. *Güçlü* baban hakkında bir şeyler söyleyeceğini biliyordum." Aramıza girdi, sırtı göğsüme değiyordu. Göğüslerine doğru eğildiklerinde o küçük pisliğin gözlerini oymak istedim. Sonraki en iyi şeyi yaptım, hâlâ boğazına sarılı olan elimle başını yukarı kaldırmaya zorladım.

Nikki uzanıp kalçamı okşadı ve bu övgü dolu jest karşısında kendimi gururlu bir tavus kuşu gibi hissettim. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki serseriye ne dediğini neredeyse kaçırıyordum. "Lütfen bize onun kim olduğunu söyle. Kirli olduğunu garanti ederim. Bu şehri yöneten gerçek insanlardan rüşvet ve emir alıyor." Yakınına eğildi, dudakları alaycı bir şekilde yukarı kalktı. "Eminim dizlerinin üzerine çöküp köpek gibi ayaklarıma kapanarak yalvarmasını sağlayabilirim." Öfkesi sikimi sertleştirdi.

Tanrım. Kızgın kadınları severim. Ona sürünürdüm... havlardım da.

Başparmağıyla bana doğru işaret etti. "Bu benim arkadaşım Dex. Skeletons of Society MC'nin infazcısıdır." Çocuk, onun iddiasını doğrularcasına, kestiğim yerdeki rocker'ı gördüğünde rengi solmaya başladı. "Ve muhtemelen görmeyi talep edeceğin sahibi, o-"

Bu cümleyle nereye varmak istediğini anladığımda boştaki elimi uzatıp ağzını kapattım. Onu göğsüme doğru çekerken boğuk hakaretleri tenimde titreşti. Onu tartakladığım için *kızgındı* ama Los Muertos kartelinin kadın liderinin kulübün sahibi olduğunu söylemesini engellemiştim. Ryan'ın bu eğlenceli bilginin Tucson'da yayılmasını istediğinden şüpheliydim.

Ayrıca, Nikki'nin ağzından bu sözler çıktığı anda pişman olacağını biliyordum çünkü normalde böyle bir şeyi paylaşmazdı.

Ben araya girdim. "Ev sahibi sana saldırdığın için polisi arayacağını söyleyecektir ve eminim baban da itibarına leke sürülmesinden hoşlanmayacaktır."

İrkilme şekli şüphelerimi doğruladı. Babam onun hayatındaki gerçek öcüydü. Gitmesine izin verdim ama ilk fırsatta kaçmaması beni şaşırttı. Nikki'ye baktı, son sözü söylemek istiyordu. "Seni dans ederken izlemek istemiyordum zaten. Sana bunu vermek için gönderildim." Beyaz bir zarfı ona doğru itti. Boyalı tırnakları kırtasiye malzemesini elinden aldı.

Onu ittim, kıza bir yumruk atmaya çalışabileceğinden endişelendim. "Defol git buradan çocuk, bir daha da gelme."

Yeterince uzaklaşır uzaklaşmaz Nikki'yi tuttuğum eli bıraktım, kurtulmak için daha fazla mücadele etmemesine şaşırdım. Aşağıya baktığımda tek fark ettiğim sarı saçlarının arkasında uçtuğuydu. Neredeyse özel odalara doğru koşuyordu.

"Ne oluyor be kadın," diye mırıldandım nefesimin altında ve peşinden gittim. Onu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

NIKKI

TAM BİR HANIMEFENDİ GIBI BAĞIRIYORUZ.

Nacas³a Pec'oc.

Şerefsizin elime tutuşturduğu kâğıtta yazılı olanların HEPSİ BUNLARDI. Yuri'nin beni başka bir yerde aradığına dair umudum suya düşmüştü, çünkü adım bile tek başına bir tehditti. Buradaki hiç kimse o ismi bilmiyordu.

Ryan bile.

Boş özel dans odalarından birine girdim, kalbim göğsümde sanki sadece bir koridorda değil de kilometrelerce koşmuşum gibi çarpıyordu. Odalar yaklaşık bir gömme dolap büyüklüğündeydi. Odanın üç tarafı boyunca uzanan derin püsküllü bir bank ve tam ortasında bir direk vardı. Güvenlik nedeniyle gerçek bir kapı yoktu. Bunun yerine tavandan ağır kadife bir perde sarkıyor ve kırmızı ışık altında dökülmüş kan gibi görünerek yerde birikiyordu.

Normalde rahatlatıcı olan ortam boğucu geldi.

Bir sonraki adımda ne yapmam gerektiğini düşünürken o kadar dalmışım ki Dex'in beni takip ettiğini unutmuşum.

Kumaşı arkamızdan kapattı. İri bir herife göre, hareket ettiğinde sessizdi. Notu katlayıp sütyenimin içine koyarken, onunla bu odalardan birinde en son ne zaman bulunduğumuzu hatırlamamaya çalıştım. Ryan ve Sergio ile buluştuktan sonraki gece kulübe dönmüştü.

Her nasılsa, bir şişe alkolün tamamını içmiştik ve bu da birbirimizi planladığımızdan daha yakından tanımamıza neden oldu.

Zihnim bir orospuydu, arka sıraya yayılmış halimin görüntüleri yanıp sönüyordu. Dex'in kafası bacaklarımın arasına gömülmüş, günahkâr dili ve parmakları bir *performans sergiliyordu*.

Dex'in parmak uçları göğüs kafesimden aşağı inerek tüylerimi diken diken etti. Kalçalarımın arasına diz çökerek dantelle kaplı göbeğimi okşadı. Parmaklarının sert uçları iç çamaşırımın kenarlarıyla oynuyordu. Onları yana doğru çekip açgözlü bakışlarına her yerimi maruz bıraktığında bir inilti çıktı.

"Sikeyim. Beni bekleyen şu güzel amcığa bak. İlgilenilmek için yalvarıyor." İlgisinin yoğunluğu sinir bozucuydu. Dokunuşuyla benimle alay ediyor, parmak eklemleri istediğim yerler dışında her yere hafifçe dokunuyordu. "Seni yiyip bitireceğim Nikki. Lanet yüzümü arzunla kapla." Cümlesini iç baldırıma ağzını açarak öpücükler kondurarak bitirdi ve geniş omuzlarıyla bacaklarımı birbirinden daha da uzaklaştırdı.

"Her silah atışından önce seni bulmak için gizlice kaçmam gerekecek."

Sözleri buzlu su gibiydi ama başını kalçalarımın arasından itemeyecek kadar güçsüzdüm. Seviştikten sonra bir erkekle görüşmek benim için zordu. O gece, ağzıyla bana hayatımın en iyi orgazmını yaşatmasına izin verdim. Sonra da tam bir orospu gibi kaçıp onu şu anda durduğumuz odada taşakları morarmış bir halde bırakmıştım. O gece ona yardım etmesi için diğer kızlardan birini göndermeyi düşünmüştüm ama lanet olsun, içimdeki bencilce bir şey bunu yapamazdı.

Odaklanmaya çalışarak başımı hızlıca salladım.

Tabii ki, şimdi tahrik olmamam gerektiği halde meme uçlarım sertleşmişti. Bir psikopatın sütyenimin kabında saklı duran tenimi yakan başka bir notu varken olmazdı.

Dex'in derin sesi sessizliği yarıp geçerek sıçramama neden oldu. "Bana neden hayalet görmüş gibi görüldüğünü söylemek ister misin?" Sıkı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, beyaz kumaş kaslarını geriyordu. Sorusu karşısında kafam karıştı.

Bunu nasıl fark etmişti?

Tepkimi iyi gizlediğimi sanıyordum.

Cevap veremeden elime vurdu ve beni hazırlıksız yakaladı. "Onları çiğnemeyi bırak. Annen sana bunun kötü bir alışkanlık olduğunu öğretmedi mi?"

Sırtım kaskatı kesildi, far ışığına tutulmuş bir geyik gibi donakaldım.

Bu yüzden insanlarla yakınlaşmıyordum. Kendimle ilgili en masum sorular bile sırlarımı vermemi gerektiriyordu. Ona nasıl cevap vermem gerekiyordu?

Hayır, annem bana bir bok öğretmedi. Beni evden atar atmaz babam beni ondan aldı. Tek amacı bana mükemmel bir Bratva eşi olmayı öğretmek olan dadıların ve özel öğretmenlerin bakımına verdi. Ve kaçtığım koca bana tehdit notları gönderiyor, bir tanesi sütyenimde.

Ama ben bunların hiçbirini söylemedim.

"Evet, elbette," diye yalan söyledim, tırnaklarımı çiğnememek için ellerimi iki yana açtım.

İnsanlar için bir geçmiş uydurmanın nasıl bir his olduğunu unutmuştum. Ryan asla eskiden kim olduğuma dair cevaplar istemedi. Beni olduğum gibi kabul etti ve tüm tutarsızlıkları ve garip konu değişikliklerini görmezden geldi. Bir kez bile sırlarımı talep etmedi... çünkü ben onunkileri asla talep etmedim.

Sonra Mario bunu mahvetti. Ya da, daha büyük olasılıkla, bu uydurma balon her zaman patlamaya mahkumdu.

O hastanedeyken ortak dairemizden taşınmıştım. Gunner'la daha fazla mahremiyet isteyeceğini düşündüğüm için böyle yaptığımı söyledim. İkimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyorduk.

Benim hakkımda çok şey biliyordu ve ben de ona karşı çok şey hissediyordum.

Mario'nun gözetimindeyken paylaştıklarımın kimseye bahsetmeyeceğine dair hayatım üzerine yemin ettirmiştim. Onun uşakları öldürülmüştü, bu yüzden suçlu eski kocamdan kaçtığımı bilen tek kişi Ryan'dı. Şimdiki kocan mı? Lanet olsun, evli sayılır mıyız onu bile bilmiyordum.

Bunların hiçbirisi Yuri için önemli değildi. Onun gözünde ben onun malıydım ve beni geri almaya çok kararlıydı.

Bu yüzden o bariyer duvarlarını yeniden inşa etmeye başlamış, hayaletlerim çok yaklaştığında kendimi gitmem gerekecek zamana hazırlamıştım. Bu gece, bunun neden doğru bir hareket olduğunun ve Dex'in hakkımda *hiçbir şey* bilmesine neden izin veremeyeceğimin mükemmel bir örneği idi.

"Soruya cevap ver Nikki," diye homurdandı Dex, vücudu ben kendimi kaybetmeden önceki halinden çok daha yakındı.

Çenemi sıkıkça ağrıyordu. "Lanet olsun, Dex. Kızgın ve duygusal olmama izin yok mu?" Öfkemi konuşmayı daha güvenli sulara yönlendirmek için kullandım. Dikkatini onun etrafında dans ettiğim gerçeğinden uzaklaştırmak için.

sorular. "O adam izinsiz kıcıımı tokatladı. Eğer mutlu davranmıyorsam beni dava et. Şimdi ne diyeceksin? Daha fazla gülümsemeli miyim?"

Çok abarttığımı biliyordum ama kendimi yıpranmış hissediyordum.

Ela gözleri kısıldı. Kıpırmızı ışıktaki daha çok mürekkep havuzlarını andırıyorlardı. Öfkesinin tek belirtisi burun deliklerinin açılarak dikkatimi çember piercingine çekmesiydi. Tanıdığım tek motorcu oydu ve kaslı, dövme bir adamda bir şekilde işe yarıyordu. Dex, topuz yaptığı omuz hizasındaki saçları ve kesilmiş yüz kıllarıyla kulüp kardeşlerine pek benzemiyordu. Onu siyah Dickies, Air Force Ones ve bir çeşit grafik veya beyaz tişört dışında bir şey giyerken hiç görmemiştim. Son derece yakışıklıydı ve bu otoriter tavrının onu daha da ateşli hale getirmesi beni kızdırıyordu.

Konuştuğunda sesi sakın ve kontrollüydü.

"Nikki, saçmalamayı bırak. O korku dolu bakışlar kıcına yediğin tokattan değildi. Yakışıklı bir adamla başa çıkmak için bana ihtiyacın yok. Bunu kendi başına halledebilirsin."

Onun seslenişiyse ellerim kalçalarıma vurdu. Parmak uçlarımla çıplak tenimdeki hissi bana kıyafet giymediğimi hatırlattı. "Gelip bu işi halletmeni ben istemedim, Dex. Sahnenin önüne kendi başına geldin." Yanından geçmek için hamle yaptım ama o önüne geçti. Çıkışımı engelledi.

Vücutlarımız o kadar yakındı ki ondan yayılan sıcaklığı hissettim. Ayakkabılarımla bile göz hizasında değildik. Başım tam çenesinin altına denk geliyordu ve konuştuğunda yüzümü okşuyormuş gibi hissediyordum. Ta ki sözleri kayda geçene kadar; daha çok bir tokat gibiydi.

"Hayır, Nikki, sormadın. Oraya çıktım, sonra hayalet görmüş gibi baktın ve kaçtın. Benim salak seni takip etti çünkü unuttum... Bu senin yöntemin, değil mi?"

Kırpıklarımın arasından ona baktım, sözleriyle indirdiği darbe karşısında omuzlarım gerildi.

Gerçeğe ne diyebilirdim ki?

Bir şey söylememe gerek olmadığı ortaya çıktı çünkü Dex gerilim dolu sessizliği doldurdu.

"Merak etme Nikki. İstenmedikçe bir daha asla içeri girmeyeceğim." Arkasını döndü ve perdeyi açtı. Oda kulüpten gelen seslerle doldu ama yine de Dex'in omzunun üzerinden seslendiğini duymayı başardım. "Beyaz şövalyeyi oynamaktan nefret ettiğimi hatırlattığın için teşekkürler. Ne yaparsam yapayım

İyi vakit geçirme konusunda iyiyimdir." Sesi acı ve incinmiş bir tondaydı.

Odadan kayboldu ve beni orada, midemde yıllardır hissetmediğim bir çukurla yapayalnız bıraktı. Babamı hayal kırıklığına uğrattığımda hissettiğim gibi.

"Siktir," diye bağırdım, tam bir hanımefendi gibi, yüzümü ovuşturarak ve zihnimi boşaltmak için müziğin ritmine odaklanarak. Sorunlarınızı derin, karanlık bir deliğe tıkar ve çirkin kafalarını tekrar çıkarmadan önce ölmeyi umarsanız, sorunlarınızı ele almak zorunda kalmazsınız.

Peki bu strateji şimdiye kadar nasıl işledi, sürtük? Daha üç yılını bile doldurmadın ve şimdiden başına bela olmaya başladı.

Lanet olası bir acıma partisi için zaman yoktu. Başka biriyle karşılaşmadan önce oradan çıkmam gerekiyordu.

"Hey. İyi misin?"

Ryan'ın sesiyle kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, bir çılgılık attığımda çukur daha da genişledi. Tepkim karşısında kaşlarını çatı.

"Senin masanın üzerinde erkek arkadaşınla sevişiyor olman gerekmiyor muydu?" Kuşkusunu gidermek için gülümsemeye çalışarak sordum ama çok dikkatliydi.

Yine de insanlara değer vermek onun kör noktasıydı.

Bu yüzden en sevdiklerinin ona yalan söylediğini fark edememişti. Mario bizi o odaya kapattığında geçmişimle ilgili öğrendiklerinden sonra bana daha farklı baktığını hissetmekten kendimi alamadım.

Bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı dolaştı. Ses tonunda şüphe vardı. "Evet, öyle olmalıydım, ama sonra kulübümden burnu kanayarak çıkan serseri bir çocuğun '*Sarışın sürtük kırdı*' dediğini gördüm."

Dramatizmine karşı gözlerimi devirdim. "Korkak. Kırılmamıştı."

Yorumumu görmezden geldi. "Sonra bir baktım Dex'le kaçırıyorsun." Omzu açıklığın çerçevesine çarptı ve istediği cevapları alana kadar burada olacağımızı belli etti, bu da beni kızdırdı. Bir bakıcıya ihtiyacım ya da isteğim yoktu. Eğer onun yardımına ihtiyacım olsaydı, gider onu bulurdum.

"Orada bir soru mu var Ryan?" Kelimeleri ısırarak söyledim, kulüpte kaldığım süre uzadıkça kendimi daha ketum hissediyordum.

Son zamanlarda aramız böyleydi. Gergin. "Ne oldu?" bariz bir soru gibi geliyor."

Ses tonu, duruşu, otorite havası. Bu alışverişle ilgili her şeyden nefret ediyordum. Onunla kavga etmekten nefret ediyordum ama hızla çözülyordum. Tavrımı şişeye geri koyamazdım, bu yüzden boktan bir gece geçireceksem, kendimi ona adayabilirdim. Onu sonra öper ve barıştırdım. Şu anda bu rahatlamaya ihtiyacım vardı.

"Evet, Ryan. Sen Gunner'ın kucağında oturmakla meşgulken ya da her ne halt ediyorsan, *müşterilerinden* biri kıcıımı tokatladı. Belki de kulübünderken biraz daha idare etmelisin."

Bu kelimeleri söylemenin ne yapacağını biliyordum.

Aramıza ördüğüm duvara bir tuğla daha koyacaktım.

Yüzünde şok ifadesi belirdi ve hızla onu sayısız kez takarken gördüğüm duygusuz maskeye dönüştü. *Sadece* bir çalışan olduğum zamanlarda bana taktığı maskeye. Bu değişim kalbimi acıttı ama duygularımı bastırdım.

Güzel. İhtiyacın olan şey bu. Mesafe.

Konuşurken sesi buz gibiydi. "Bilgi için teşekkürler. Bu olay olduğunda Beto'nun nerede olduğunu mutlaka öğreneceğim," dedi ve topuğunun üzerinde dönerek ofisine doğru ilerledi, yanına gelip onunla konuşmaya çalışan adamı omzundan kontrol etti.

Göz kapaklarım çırpınarak kapandı. Kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım vardı. Huzurun nasıl bir his olduğunu hiç bilebilecek miydim? Dinlenmek ve hayatta kalmayı düşünmemek?

Burada olduğunu sanıyordun...

Kahretsin.

Robert'ın başını belaya sokmak istememiştim, sadece onu sırtımdan atmak istemiştim. Herkesin yakamdan düşmesini istiyordum. Neden insanlar benim canlı bir tel gibi olduğumu göremiyordu?

Eve gidip bir şişe şarap ve melatonin içmek ve Keith Morrison'ın tatlı ses tonunun beni uyutmasına izin vermek için üstümü değiştirmeye koyuldum.

Soyunma odasına girdiğimde yeni dansçılardan biri "Hey, Nikki," diye seslendi.

Zavallı kızın zamanlaması bok gibiydi. "Alnımda '*benimle konuş*' yazan bir işaret falan mı var? İnsanlar bir cinayet çılgınlığına yol açabilecek bir ruhsal çöküşün eşiğinde olduğumu göremiyor mu?" Ellerimi havaya kaldırarak bağırdım ve zavallı kız bana delirmişim gibi bakarak kaçıp gittiğinde sinirli bir iç çektim.

Ki bu doğru.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 6

NIKKI

KOLLARINIZI İLK POZİSYONDA TUTMANIN SILAH TUTMAYA YARDIMCI OLDUĞUNU KİM BİLEBİLİRDİ Kİ?

Hayatımda sürücüden çok yolcu gibi hissetmeyeli uzun zaman olmuştu ama son zamanlarda böyle hissediyordum.

Yuri ve ben kedi fare oyunu oynuyorduk. Kalmaya devam ederek, kendimle ters psikolojinin aptalca bir versiyonunu oynayarak ve Yuri'nin Tucson'dan kaçtığını düşünüp başka bir yerde aramaya başlayacağı fikriyle bunu haklı çıkararak şansımı çoktan zorlamıştım.

Ama dün geceki not bana başka seçenek bırakmadı. *Bir şeyler* yapmam gerekiyordu. Bazı bilgiler edinmekle başladım. Normalde bu Ryan'a sormak anlamına gelirdi ama onu saçmalıklarımın içine çekmek istemiyordum. Zaten kafasında çok fazla şey vardı ve kulüpte ona davranışımın sonrasındı.

Akıllı, yetenekli bir kadındım. Bunu yapabilirdim... muhtemelen.

Bir arabanın alarmı çaldı ve içgüdüsel olarak eski püskü bir teslimat kamyonunun arkasına saklandım, tehlike olup olmadığına bakmak için dışarı baktım. Hızlı tepki vermem kendime olan güvenimi biraz olsun artırmıştı.

Gördün mü, hayatta kalma içgüdülerin var. Korku filmindeki son kız olmayabilirim ama filmin ortasına kadar dayanabilirim.

Beceri seviyeme ilişkin gerçekçi bakış açımın bir avantaj mı yoksa dezavantaj mı olduğundan emin değildim.

Birkaç çocuğun ortalığı karıştırmaya çalışmasından başka bir şey olmadığı anlaşıldığında, ilerlemeye devam ettim. Hay sikeyim. Tucson'da bulunduğum süre boyunca bu kadar tetikte olmalıydım. Havada bir titreşim var gibiydi.

ya da belki de hepsi kafamın içindeydi. Her iki durumda da, mideme huzursuzluk yerleşirken saçlarımın hâlâ kasketimin altında olup olmadığını kontrol ettim.

Çok bol pantolonum ve kafama geçirdiğim kötü kapüşonumla okuldan kaçan serseri bir ergen gibi görünüyordum. Kadın olduğumu gizlemek için her şeyi yapardım.

Mini-market göründü ve köşede asılı duran kameranın yanından geçerken başımı çevirdim. Şehrin bu tarafındaki çoğu yerin aksine, Val'in gerçekten de güvenlik kamerası vardı ve çalışıyordu. Ama kanıtları polise teslim etme tehdidi kimsenin onun mekanına bulaşmamasının nedeni değildi. O asla böyle bir şey yapmazdı. Kendine göre bir adalet dağıtma yöntemi vardı ve bu da kasanın yanına sıkıştırılmış bir av tüfeği şeklinde gelirdi. Onu gerçekten kullanıp kullanmayacağını test eden pisliklerin peşinden koştuğuna dair sayısız hikaye vardı.

"Kapüşonunu çıkar."

Çakıllı sesi içki dükkânında gürleyerek kapının üstündeki zilin sesini bastırdı. Val insanların onu duymasından hiç rahatsız olmamıştı, bu kesindi.

"Geçen seferden beri bu yeni bir kural," dedim tezgâhın önünde durarak. Daha temiz ve bayat sigaralar burnumu gıdıklıyordu. Los Muertos'ta, eski hoparlörlerden çalan Vicente Fernández'i tanıyacak kadar uzun süredir bulunuyordum. Bozuk ses kalitesi bir şekilde müziğini eksiltmek yerine ona bir şeyler katıyordu.

Beni tanıyınca yaşlı kadının yüzü aydınlandı. "Bu benim baş belam değil mi? Sonunda merhaba demeye geldi." Boğumlu ellerini kalçalarına vurdu, ince dudaklarının köşesi sırtarak yukarı kalktı.

Tucson'a ilk geldiğimde Val'den bir şey çalmaya çalışmışım ve sert kadın kafamın arkasına bir ayakkabı fırlatmıştı. Bana iyi hissettiği için şanslı olduğumu söyledi çünkü onun yerine beni vurabilirdi. Aslında kimseyi vurmadığından *neredeyse* emindim. Ama doğrusu, ondan hoşlansam da, ondan çok korkuyordum. Ön ceplerime soktuğum ellerimin titremesinin nedeni de buydu.

"Lütfen Val. Senin yaşlı kıcını her zaman görmeye geliyorum," diye alay ettim ve elini kaldırdığında eğildim.

"Kımıldama ki sana vurabileyim. Siktiğimin saygısız veledi." Kahkahalarım arasında son kısmı zar zor yakalayabildim.

"Ernesto, kıcını kaldırıp buraya gel ve ön tarafa göz kulak ol. Bir toplantım var," diye seslendi ve ofisin arka köşesine sıkışmış küçük ofise doğru ilerledi.

onun dükkanı. Altıncı hissi olduğuna yemin edebilirim çünkü ona yardımına ihtiyacım olduğunu bile söylememiştim ama bir şekilde bunun sosyal bir ziyaret olmadığını biliyordu.

Hepsi beyaz kafesli kapıların ardında kilitli duran içki şişesi sıralarının yanından geçtik. Val, raflarda bulamayacağınız ürünler de dahil olmak üzere her türlü şeyi satıyordu. O satışlar burada yapıldı.

"Seni buraya ne getirdi, *mija*?" diye sordu, koli bandı ve dualarla bir arada tutulan bir ofis koltuğunda otururken. Ona yeni bir tane almaya çalışmışım ama benim neslimin bir şeyler satın almaya bağımlı olduğunu söyleyerek beni başından savmıştı. Sırtından milyonuncu kez şikâyet ettikten sonra ona hediye ettiğim yeni ayakkabıları kabul etmişti.

Arkamdaki kapının tıkırtısı bir kehanet gibi geldi.

Burada rahat etmişim. Fazla rahat. Amerika'ya indiğimde, birkaç ayda bir taşınmayı ve büyük şehirlerden, özellikle de New York'tan uzak durmayı planlamışım. Ryan'la tanışana kadar buna sadık kalmışım. Kendime kartel bölgesinde olmanın beni koruyacağını söylemişim, ama gerçek şu ki, onunla iletişim kurduktan sonra kalmak için herhangi bir bahane aramışım. Onda ve Mario'yla olan berbat ilişkisinde kendimden bir şeyler görmüştüm. Mario'nun onun üzerindeki etkisinin kırıldığını bilmeden gidemezdim. Artık öyleydi.

"Bana kullan at bir telefon bulabilir misin?" Ağır bir iç çekişle sordum, sonunda kapüşonumu ittim. Ofisinin boğucu sıcaklığı zaten yıpranmış olan sinirlerime hiç iyi gelmiyordu. Sandalyesinde arkasına yaslandı. Onun ağırlığıyla çökmesini bekledim ama şey dayanıyordu.

"Sandalyeme pis pis bakmayı bırak ve La Brujita'yı *şahsen* tanıdığını çok iyi bildiğim halde neden *bana* brülör almaya geldiğini açıkla."

Bunu soracağını biliyordum. Bu bariz bir soruydu. Onunla olan yakınlığının bana *sorgusuz sualsiz* bir anlaşma kazandıracağını ummuştum ama Val bunun için fazla zekiydi. Sokakların göbeğinde asıl pazarlık kozu bilgiydi.

Eski kapıyı iterek, masaya dönüştürülmüş katlanır masanın önündeki metal sandalyeye kaydım. Evrak yığınları ve Tanrı bilir başka neler kenarlarda sallanıyordu. Val'in kartelle herhangi bir bağı yoktu ama sorumlu olduğu kendi küçük dünyası vardı. Los Muertos, Tucson'da faaliyet gösteren daha küçük örgütleri ikinci kez düşünmezdi. Los Muertos'un sınırlarını aşmadıkları ya da işlerini ellerinden almadıkları sürece istedikleri her şeyi yapabilirlerdi.

Sesimi alçak tutmaya dikkat ederek yaşlı kadına yaklaşırken dirseklerim dizlerime gömüldü. Buradaki duvarlar kâğıt inceliğindeydi ve her zaman birileri beni dinliyordu.

"Pekâlâ, sadede geleceğim. Ayaklarım ağrıyor, açım ve hayatım biraz boktan. O yüzden lütfen bana son zamanlarda ne duyduğunu söyler misin?" Alt dudağımı büzerek bana biraz sempati kazandıracağını umarak sorularını duymazdan gelerek sordum.

Yine de şüpheliydi.

Kurnaz bakışlarıyla beni süzerken yaşlı parmaklarını dikleştirdi. Buruşuk cildinin ve ağarmış saçlarının ardında Val, saldırmak için zayıf noktayı kollayan bir yırtıcıydı. Soyunurken, acı vermenin sınırında olan kilometrelerce genişlikte bir gülümseme benim kullandığım maskeydi, ama bu Val'de işe yaramazdı. Surat asmanın işe yaramadığı açıktı. Vücudumu rahat tutarak yüzümü kapattım. Sonra arkama yaslandım ve sanki pazar kahvaltısındaymışım gibi bir bacağıma diğerinin üzerine attım.

Bana düşkün olabilirdi ama yine de verdiği bilginin bir bedeli vardı. Bildikleri için ne kadar çaresiz olduğumu hissederse, bu fiyat yukarı doğru dik bir dönüş yapacaktır.

Sonunda sessizliği bozdu. "Bu işte pek iyi değilsin, *mija*. Bildiğim herhangi bir bilgiyi mi istiyorsun yoksa özel bir şey mi bilmek istiyorsun?" Cevap vermeme fırsat vermedi. "Sanırım senin hakkında duyduklarımı kastediyorsun? Bunu şehirden defolup gitmen için bir uyarı olarak kabul et. Çünkü birisi senin o tatlı beyaz kıçını istiyor."

Kalbim göğsümde tekmelendi. Bilmediğim bir şey değildi, ama başka birinden gelen onay, bu durumu *paranoyak* kategorisinden çıkarıp *boku* yemiş kategorisine soktu.

Dosya dolabının en üst çekmecesini açtı ve bir telefonu sektirerek dolabın üstüne gönderdi. "Birkaç ay önce, kimliği belirsiz biri Lotería'daki dansçılar hakkında sorular sormaya başladı. Özellikle de bunu." Vic metal çekmecedan başka bir şey çıkarmak için durakladı. Bu kez bir paket sigara ve üzerinde grenli bir resim olan bir yazıcı kâğıdı vardı, çok iyi bildiğim bir resim. Oturduğum yerde kaskatı kesildim.

Lanet olsun. Gelmemeliydim.

Bir sigara yaktı, uzun bir nefes çekti ve "*Kimi kızdırdın lan sen?*" der gibi kaşlarını çatı. Ama ben sessiz kaldım ve masanın üzerinden bana doğru ittiği şeylere doğru bir hamle yapmadım.

Bu çocukken öğrendiğim bir dersti. Size açıkça söylenmedikçe hiçbir şey hediye sayılmazdı ve bedelini bilmeden kimseye borçlu kalmak istemiyordum. Val'in ağzının köşesi sallanan sigaranın etrafında hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. Yüzümdeki çizgiler belli ki düşüncelerimi açığa çıkarmıştı.

Duman aramızda dolaşırken gerilim arttı, birbirimize bakarken puslu bir filtre oluşturdu.

"Resim boktan ama bu kararlı bakışı nerede görsem tanırım," dedi, gözlerinin etrafındaki kırışık deri gözlerini kısarken daha da kırışıyordu.

Küçük oda sanki her geçen saniye daha da küçülüyormuş gibi hissediyordum. Geçmişimin ağırlığı beni ezmekle tehdit ediyordu, yine de korkularımın hiçbirinin yüzeye çıkmasına izin vermedim, onları derinlerde tuttum. Ellerimi kalçalarımın altına sokarak tırnak etlerimi kemirmekten kendimi alıkoydum. Bale profesörüm Katya'nın beni asla vazgeçiremediği kötü bir alışkanlıktı bu.

"Onlara bir isim verdin mi?" Arkamdaki kapıya doğru koşmam gerekirse diye ağırlığımı ayak parmaklarıma vererek sordum.

Plastik kapağın üzerindeki beyaz çubuğu külleyerek odayı kötü kokuyla doldurdu. "Ben lanet olası bir sadakatsiz narkotikçi değilim." Sözleri sertti, kırgındı. "Yine de hakkımda böyle düşünüyorsan senden vazgeçmeliydim." Sesi incinmişti ve ben de ona mahcup, özür dileyen bir bakış attım.

"Özür dilerim. Lotería'ya benim için bir notla gelen biri vardı ve haberciyi kimin gönderdiğini bulmaya çalışıyorum." Duvarlarını süsleyen eskimiş gazete kupürlerini incelemek için bakışlarımı çektim. Sararmış ve köşeleri kıvrılmış, Tucson'un ve şüphesiz kendisinin tarihinin bir kolajı. Onu kimin gönderdiğini zaten biliyordum, ama içimde başka biri olabileceğini uman küçük, hayalperest bir parça vardı. Katya gibi biri ya da planladığım gibi New York'a gelmediğimde bana ne olduğunu merak eden geçmişimden biri.

Ama durumun böyle olmayacağını biliyordum.

"Daha önce de yanmıştın." Bu bir soru değildi, yine de onay aradığını biliyordum. Cevap vermeyince içini çekti ve devam edene kadar siyah-beyaz metni incelemeye devam etti. "Hayır. Bir bok demedim."

Bunu söyleme şeklindeki bir şey bana bunun gerçek olduğunu söyledi. "Bana söyleyebileceğin başka bir şey var mı?" diye sordum.

Masanın hemen altından görünen siyah bir ışık dikkatimi çekti. Bir sonraki anda elimde bir silah vardı ve Val'e doğrultmuştum. Kahkahası duvarda yankılandı. Silahını yere bırakırken bir namluya bakıyor olmaktan en ufak bir endişe duyuyor gibi görünmüyordu. Ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı.

Silah konusunda Ryan kadar rahat olmayabilirdim ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektiriyordu. En son Lotería'nın koridorunda ateş etmiştim. Tek atış, kafaya tam ortadan. Ryan'ı çok şaşırtmıştı.

Sert kabzası tanıdık geliyordu. Avucumdaki parçanın ağırlığı eski bir dost gibiydi ve tetik parmağım tam yukarıda duruyordu. Gerekirse hareket etmeye hazırdı.

Lütfen seni vurmak zorunda bırakma beni. Bu tür vücut sıvılarını temizlemekten hiç anlamam.

Val'in sesi iç düşüncelerimi böldü. "Yine de hayatta kalabilirsin, Mija. Şimdi kaldır şu lanet silahı."

Ellerini takip ederek, "Sanırım senin için de aynıysa dışarıda tutacağım," diye yanıt verdim.

Katya yanıma gelip titreyip titremediğimizi kontrol ederken kollarımı dışarıda tutarak geçirdiğim onca saat için şükürler olsun, çünkü uzun bir süre boyunca birine silah doğrultmak şaşırtıcı derecede ağırdı.

Birkaç acı dolu dakika boyunca bana bakmaktan başka bir şey yapmadı. "Jardani adında bir adamı görmen gerekiyor. Etrafta soruşturan oydu ama asıl destekçinin o olduğundan şüpheliyim, sadece sözcüsü. Rus olduğuna eminim," dedi, gülümsemesi hiç de dostça değildi.

Kurnaz yaşlı sürtük bir şekilde Ruslarla bağlantım olduğunu biliyordu. Bu sözleri söylerken çikolata gözlerindeki parıltı ihtiyacım olan tek doğrulamaydı. "Son duyduğuma göre Pretty Pink Pussy Cat'te görülmüş. Şu Reaper striptiz kulübü *oldukça* kalabalık çekiyor."

Lanet olsun, Jardani. O yalaka herhalde beni eve geri götürmek için gönderilmesine bayılmıştır.

Onunla sadece bir kez karşılaşmıştım ve bu yeter de artardı bile. Kulağıma Yuri'den terfi ödülü olarak beni *tatmasını* isteyeceğini fısıldadığını hatırladım. Hasta piç muhtemelen buna izin verirdi.

Kemiklerime bir ürperti sızdı. Yuri beni yakalarsa neye izin verirdi?

"Sen bir cevhersin, Val. Sana silah çektiğim için özür dilerim. Son kız gibi düşünmeye çalışıyorum, anlıyor musun?"

Bana sanki aptalmışım gibi baktı. "Aslında, hayır. Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok. Gençler, yemin ederim."

Hepimizin terapiye ihtiyacı vardı - silahlar çekiliyken kim sıradan konuşmalar yapıyordu? "Korku filmindeki son kız gibi..."

Yüzü değişmedi, ben de açıklamayı kesmeye karar verdim. "Bunlar hediye mi? Yoksa bir bedeli var mı?" Çenemle masanın üzerindeki eşyalara doğru başımı sallayarak sordum, şakacı şakalaşmaya rağmen Sig'i hala ona doğru tutuyordum.

Gürültülü bir kahkaha attı, kırılmış topuzu başını geriye atarken sallanıyordu. "Nikki, nereden geldiğini bilmiyorum ama bu yaşam tarzı hakkında söylediğinden daha çok şey biliyorsun, ha?" Çarpık bir parmağını bana doğru çevirdi. "Ah, saklaman gereken sırlar. Bahse girerim genç bir kartel kralı bile bunları bilmiyordur. Bu yüzden benden brülör istedin." Fotoğrafı ve telefonu öne doğru itti. "Al bunları. Bir hediye. Bu ve bilgi, ama silahım bende kalacak. Belli ki ona ihtiyacın yok."

Telefonu ve kâğıdı bol kotumun cebine soktum. Arkama uzandığımda soğuk metal kapı kolu parmak uçlarımla buluştu.

"Seni tekrar görmek güzeldi Val," dedim neşeli bir sesle ve kapının tokmağını çevirip ofisten çıktım.

Arkamdan seslendi. "Nikki, eğer bana bir daha silah çekersen, sen de tetiği çeksen iyi edersin, çünkü ben kendiminkini çekeceğim."

Sonra dengesiz biri gibi gülümsedim ve karşılık olarak bir öpücük kondurdum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

NIKKI

ŞİMDİ ÇAMAŞIR SUYUYLA GARGARA YAPMAM GEREKECEK.

Neyse ki Val'e silah çekmem beni daha çok sevmesini sağladı. Daha sonra Jardani'nin bu gece Azrail'in kulübünde olup olmayacağını öğrenmek için mesaj attığımda bana cevap verip vermeyeceğinden emin değildim, ama bir bedel karşılığında paylaşmaktan çok mutlu oldu. Ona göndermem gereken yüzlercesinin yanına yeni bir ofis koltuğu da ekledim.

Bilgi paraya değerdı. Ryan şehir dışındaydı ve zaten ona sormak isteyeceğim son şeydi.

Ya da son çaremi kullanmak zorunda kalacağım.

Aynayı açarak peruğu inceledim, mürekkep gibi siyah dalgaların arasından sarışın çıkmadığından emin oldum. Körelmiş perçemlerin altından bir çift sade kahverengi göz bana bakıyordu. Bu gece Azrail'in striptiz kulübüne gelmek riskliydi. Kılık değiştirmenin Jardani'nin beni tanımasını engelleyeceğinden tam olarak emin değildim. Doğrusu, bu gerçekten çok pervasızcaydı ama bu noktada çok fazla seçeneğim yoktu.

Bedenim sarsıldı ve arabanın kapısına çarptı. Sanki şoför çukurlara nişan almış gibiydi.

"Bunun için üzgünüm."

Ses tonu sözleriyle uyuşmuyordu. Beş dakika önce sohbet havasında olmadığımı anladığında sohbet etmeye çalışmayı bırakmıştı. O zamandan beri, sanki beni kırbaçlamaya kararlıydı.

Tanrım, keşke araba kullanmayı bilseydim.

Babamın bir başka eğlenceli kontrol taktiği. Gençken bunu hiç düşünmemiştim. Beni etkinliklere götürüp getiren bir şoförle zırhlı bir aracın arkasında otururken neden düşüneyim ki? Şimdi, *başka ödeme şekillerini* kullanabileceğimi öneren bir adamla birlikte bir paylaşım aracının arkasında otururken, öğrenmediğim için gerçekten pişmanlık duyuyordum.

Park için kullandıkları toprak alana girdiğinde tozlar havalandı. Penceresiz dikdörtgen binaya burnumu çevirdim. İsmi gösteren neon ışık tabelanın sadece bir kısmında çalışıyordu.

"Amcık. Güzelmiş. Bunun kasıtlı olmadığından eminim," diye mırıldandım kendi kendime çantamı toplarken.

"Peki, teklifimi düşündünüz mü?" diye sordu ön koltuktaki kurnaz adam, elleri artık Ford Focus'unun direksiyonunda değil, kucağındaydı.

Kadın yolcu iseniz neden bir kadın sürücü seçme seçeneği yoktu?

"Evet, sana nakit ödemeye razıyım," dedim, pisliğin hak ettiğinden daha fazlasını vererek. Onun boktan şoförlüğü ve kadınlar hakkındaki kadın düşmanı görüşleriyle uğraştığım için *bana* ödeme yapmalıydı.

Koltuğunda döndü. Taradığı yağlı saçları kelliğini gizlemeye yetmiyordu ama onu itici yapan bu değildi. Bana bir malmışım gibi bakmasıydı. *Bu* onun ne kadar iğrenç bir pislik olduğunu gösteriyordu.

"Dinle, kaltak. Senin paran burada geçmez." Kirli bir parmağını bana doğru çevirdi, elindeki hafif titreme sesindeki titremeye eşleşiyordu. "Zaten oraya gidip fahişelik yapacaksın. Özel bir gösteri istiyorum." Kapı kilidinin tıkırtısı kulakları sağır ediyordu.

Erkeklerin nesi vardı da kadınlara böyle davranabileceklerini düşünüyorlardı?

Hiçbir uyarıda bulunmadan kendimi ileri attım ve parmağını sertçe ısırđım. Dişler harika bir silahtı, ta ki ağzınıza soktuğunuz şeyin nerede olduğu sorusu ortaya çıkana kadar. Ulumaları küçük arabayı doldurdu. Parmağını geri çektiğinde canım çok acıdı. Bakırımsı bir tat dilimi kapladı ve et parçalarını ona tükürdüm.

Şimdi çamaşır suyu gargara yapmam gerekecek.

"Siktiğimin kaltağı." Bana vurmak için hamle yaptı ama sivri ucun çenesinin yumuşak alt tarafına battığını fark edince tokadın ortasında durdu. Göt herif boğazına dayadığının bıçak olmadığını anlayacak kadar zeki değildi.

Aslında silahı yanımda tutmalıydım ama sopanın çantamı karıştırmamasından korkuyordum. Kimse saç kesme makasına gözünü kırpamaz.

Silah taşıma konusundaki duruşumu tekrar gözden geçirmeliyim.

"Şimdi beni dinle, seni omurgasız et yığını. Hemen şimdi lanet kapımın kilidini açacaksın." Vücudu ya korkudan ya da öfkeden yaprak gibi titriyordu ama arkasına uzandı ve söyleneni yaptı. "Güzel, şimdi arabayı kapat ve anahtarlarınla cüzdanını teslim et," dedim. Yüzünü şaşkınlık kapladı ama itiraz etmedi.

Kapıyı itip açtığımda bunaltıcı gece havası etrafımı sardı. Arizona'nın sıcaklığını hissettiğim için hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Motorun gürültüsü kesildi ve kısa bir mesafe ötedeki kulüpten gelen müziğin hafif gümbürtüsünden başka bir şey kalmadı. Anahtarları kaptığım gibi ondan en uzak köşeye doğru fırlattım. Dışarı çıktığımda arabasıyla bana vurmaya çalışmasını istemiyordum. Bu en azından fedaiye ulaşmam için bana birkaç dakika kazandıracaktı.

Adrenalinim azalıyordu ama kendime güven maskemi takmaya devam ettim. "Johnathan Carter. 1456 Quincy Yolu." Şoför koltuğundan başımı kaldırıp

Ehliyet, ona zalim bir gülümseme göstererek. "Ben şimdi bu arabadan ineceğim Johnny, sen de kendi arabanla evine gideceksin. Araç paylaşım uygulamanı sil ve en iyi şekilde davran, çünkü seni kontrol etmesi için birini göndereceğim."

Alay edip tehditkâr bir şekilde fısıldadığında makasın ucunu daha da derine soktum. "La Brujita şehrinde erkeklerin kadınlara saldırmasını hoş karşılamaz." Yüzündeki tüm renk kayboldu. Yırtıcıların çoğu onun adını biliyordu. Ne de olsa onların öcüsüydü. "Aferin oğlum," dedim ve cüzdanı çantama tıktırdım. Neredeyse arabadan dışarı fırlayacaktım. Arabayı çekerken çıkardığı tıslama onu çivilediğimi gösteriyordu.

Bir avuç araba ve bir bisiklet kuyruğu daha vardı. Ön taraftaki iri yarı fedaiye doğru koştum, göbeği o kadar dışarı çıkmıştı ki kemerinin bir kısmını göremiyordum. Arkama bakmadan önce beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, sadece sürüngenler, bilirsin işte." Boğazımı temizledim, dikkati gerçek bir şüphe barındırmadığında içten içe rahatladım. "Bu gece yukarı çıkabileceğimi umuyorum. Sadece buradan geçiyordum ve biraz fazladan para kazanmak istiyordum," dedim, çantamı omzumda daha yükseğe kaldırarak Johnny'nin gidip gitmediğine baktım.

Kapıcı homurdanarak sert kapıyı açtı ve beni içeri soktu. "Bara git. Bianca'yı sor."

İçeri girmeden önce başımı eğip teşekkür ettim. Sanki yetmişli yıllara geri dönmüş gibiydim; barın önü de dahil olmak üzere her yer suni ahşap panellerle kaplıydı. Neon bira tabelaları her boş alana asılmıştı. Saat daha dokuz olmasına rağmen mekân oldukça doluydu.

"Bianca burada mı?" Arka tarafa sıkışmış bara ulaştığımda sordum.

Barmen bana sinirli bir bakış attıktan sonra başını siyah örgülü saçları olan bir kadının içkilerin kapaklarını açtığı diğer tarafa doğru eğdi.

Bir teşekkür mırıldanma zahmetine girmeden hareket ettim. "Bianca sen misin?"

Kadın kaşlarını kaldırıp beni aşağı yukarı süzdü, file çoraplarıma, şortuma ve çeneme kadar fermuarlı kadife ceketime baktı. "Kim soruyor?" Bir elini kalçasına dayadı.

Sırıttım. "Aptalca bir soru. Belli ki soruyorum."

Bu yanıt karşısında gülümseyerek alaycı bir kahkaha attı. "Tecrübeli bir dansçının görünüşüne ve kaltak tavrına sahipsin." Arka cebinden bir bez çıkardı ve tezgahı silmeye başladı. "Sanırım bu gece çıkmak istiyorsun?" Ona sadece hızlıca başımı salladım. "Yukarı çıkabilirsin - senin işin kızlarla sıralamada nereye uyduğunu çözmek. Sen bu gece ayrılmadan önce ev yüzde yirmi alacak." Bana tekrar baktı. "Burası motorculara ait bir kulüp kızım, o yüzden onlara kazık atmayı aklından bile geçirme. Aksi takdirde, vermek istemeyebileceğin başka ödeme şekilleri alırlar," dedi, sesi olduğundan çok daha alçaktı.

Evet, bu hiç de uğursuz değil.

"B u l d u m . Dansçıların odası nerede?" Etrafıma bakınarak ve herhangi birini kullanmam gerekirse diye tüm çıkışları ve kapıları kontrol ederek sordum. Eliyle işaret etti. "Sahnenin sol tarafında. Tur mu yapıyorsun yoksa özel mi?"

diye sordu, üç shot doldurdu ve bir tepsiye yerleştirdi.

Buradaki özel danslar muhtemelen Lotería'da çalıştığımdan beri alıştığımdan *çok* farklıydı, ama bana bu adamlardan bazılarıyla yakınlaşma fırsatı verecekti. Erkeklerin gardlarını indirip benimle konuşmalarını sağlamakta iyiydim.

"Evet, bunu yaparım. Ama seçeceğim kişileri ben seçmek istiyorum," dedim ve ciddi olduğumu anlaması için ona dik dik baktım.

"Ne zamandır dans ediyorsun?"

"Yeterince uzun." Kendim hakkında daha fazla bilgi vermediğimde alınmamış gibi göründü - muhtemelen buna alışkındı. Bu kulüp hakkında duyduklarına göre, kimse çok uzun süre kalmıyordu ve çoğu bir şeyden kaçıyordu. Ya da birinden. Viski tepsisini bana doğru iterken kaşlarımı çatıttım.

"Sanırım bunların hepsi benim için değil," dedim.

Kulüp müdürü sırtıttı. "Şuna bak, güzel ve akıllı. Senden nefret edecekler."

"Erkekler mi kadınlar mı?" Ben de karşılık verdim. Bu soru onun yüzünde kocaman bir gülümsemeye neden oldu.

"İkisi de. Şimdi bana bir iyilik yap ve onu şuradaki masaya götür." Sol köşeye yerleştirilmiş yuvarlak bir kabini işaret etti. "Bu patronun masası, Diesel. Eğer seni oradan kovmazsa, o zaman kalıp dans edebilirsin..." İfadesini yarıda bıraktı ve ona bir isim vermeme bekledi.

"Şeker Memeli," dedim alaycı bir tavırla, içecekleri aldım ve tepsiyi avucumun üzerinde kolaylıkla dengeledim. Tanrıya şükür bunu Lotería'da yeterince yapmıştım.

Bianca gözlerini devirerek homurdandı. "Ukala. Tamam, *Şeker Memeli*, beni azarlamadan önce onlara götür."

Topuklu ayakkabılarım hala çantamın içinde olduğu için kalabalık kulüpte dolaşmak kolaydı. Bana laf attılar ve kıcıma çok fazla tokat yedim. Eğer dikkat çekmemeye çalışmasaydım çoktan birden fazla adama şok vermiş olurum.

Birkaç motorcu sahnenin ön tarafındaydı ve performans sergileyen genç kızı taciz ediyorlardı. İşten sonra ya da önce gelen mavi yakalı erkekler, aralarına serpiştirilmiş kadınlarla birlikte etrafta dolaşıyordu.

Takım elbiseli birinin parıltısı dikkatimi çekti. Bir köşeye sıkışmış, yıkık dökük bir motorcu striptiz kulübünden çok bir yönetim kurulu odasında olması gereken bir adam vardı. Yanında da tam ona *göre* iki adam vardı. Rocker'ın karşısında Reaper yazdığını anlamak için kesiklerinin arkasını görmeme gerek yoktu. Bir de Bianca'nın bana işaret ettiği kabindeydiler.

Başları birbirine yapıştı. Biri kollarını hareketle sağa sola sallıyordu. Koridorun köşesinden kayarak eşofmanımı çıkardım ve çantama koydum. Jardani'nin yüzüne değil de göğüslerime bakmasını umarak giydiğim sutyenin içinde göğüslerim neredeyse boğazıma kaçacaktı.

Astar ten rengime o kadar yakındı ki içim çıplak görünüyordu. Alt dudağımı ısırđım, içkilerini dökmemek için sinirlerimin yatışmasını diledim. Bu tam da ihtiyacım olan şeydi, içkilerini mahvetmek.

Konuştukları her neyse, masalarına yaklaştığım anda durdu.

"Seni buralarda görmedim kızım," dedi VP armalı olan, kollarını kabinin arkasına doğru açarak. Ses tonunda, masalarında olmak için çok iyi bir nedenim olması gerektiğini söyleyen bir kenar vardı.

"Hayır." P'nin patlamasına izin verdim. "Bu benim ilk gecem. Bianca gelip kendimi tanıtmam gerektiğini söyledi." Tepsiden bir shot çekip hıyarın önüne koydum.

"Demek öyle." Ses tonunda yoğun bir şüphe vardı ama onu görmezden geldim ve dikkatimi solumdaki adama yönelttim. Jardani, kanlı canlı. Panik, sinir sistemimi ele geçirmekle tehdit ediyordu.

Neden bundan önce hiç ateş etmedim ki? Kahretsin, on atış.

Belli ki göz teması kurmaya çalışıyordu ama ben yüzümü siyah saçlarımın perdesiyle koruyarak başka tarafa baktım.

Kiril harfleriyle süslü parmak eklemleri, ona doğru ittiğim kadehin etrafını sarmıştı. Adamlar sohbetlerine devam ettiler, benim acele edip gitmemi beklerken önemsiz şeylere takılıp kaldılar. Ter omurgamdan aşağı yuvarlandı, dilim aniden kuruyan dudaklarımda gezindi. Eğer şimdi bir izlenim bırakmanın lanet olası bir yolunu bulamazsam, bu gece fiyasko olabilirdi. Çünkü Jardani sahnedeki üstsüz kadına göz ucuyla bile *bakmamıştı*, yani onu aksi yönde ikna etmediğim sürece bu gece tamamen iş gecesiydi. Son viski tokmak gibi gelmişti ve hükümden önce davamı savunma zamanı gelmişti. Saç ve göz rengimin değişmesinin, peşinde olduğu kadının ben olduğumdan şüphelenmemesi için yeterli olacağını umarak bir inanç sıçraması yaptım.

Rusça olarak onu bu bölgeye getiren şeyin ne olduğunu sorduğumda kaşları havaya kalktı, dudakları hafifçe aralandı. Kullanmadığım onca yıldan sonra anadilim ağzımda hantal duruyordu. Bakışlarına karşılık vermedim, kaçındığının utangaçlık olarak algılanmasını umuyordum, "*Suçluyum* amına koyayım" olarak değil.

Başkan sözünü kestiğinde cevap vermeye başladı.

"Hey, hey, hey. Bunu İngilizce konuşarak halledelim, tamam mı?" Hem Jardani'ye hem de bana ters ters baktı. "Bu kaltak seninle falan mı, Jardani?"

Yüzümü buruşturdum, tepsiyi göğsüme bastırdım ve bu fikirden vazgeçmeye karar verdim - masada çok fazla testosteron vardı. Başka bir yol bulmam gerekecekti. Ben uzaklaşmadan Jardani elini uzattı ve beni kucağına çekti. Tanrıya şükür üzerimde hâlâ bir çift motorcu şortu vardı. Kalçamı ısırarak sert parmaklara karşı biraz daha fazla koruma sağlıyorlardı. En azından bu şekilde Jardani'nin yüzümü inceleme fırsatı olmuyordu.

İki adamla konuşmaya devam etmeden önce kulağıma "Burada kalıyorsun, yeni kız," dedi. "Pazarlığın sana düşen kısmını neden yerine getirmediğini tekrar söyler misin? Kızı ne zaman alacaksın?"

Belli ki bu üçü pek iyi geçinemiyordu.

Konuşma ben orada yokmuşum gibi devam etti, ki bu benim işim için oldukça olağan bir durumdu. Çoğu erkek, bizim bastırılacak güzel bir şeyden başka bir şey olmadığımızı varsayıyordu.

"Üzerinde çalışıyoruz," dedi Başkan Yardımcısı Snake sıkılmış dişlerinin arasından. "Ama sen ve patronun üzerinize düşeni yapana kadar hiçbir şey yapamayacağız."

Sırtıma yaslandığında Jardani'nin iç çektiğini hissettim. Ağır aksanlı sesi bana karşı gürledi. "Planladığımız şey bu değildi. Sen içeri gir ve kızı sessizce al, biz de sana yardım edelim."

Yılan ellerini masanın üzerinde kavuşturdu ve o kadar sıkı sıkıyordu ki parmaklarının kırılmamış olması mucizeydi. "O zaman lanet planı değişir."

Omuzlarımı içeri kıvrıp kendimi olabildiğince görünmez ve unutulur kılmaya çalışarak yontulmuş MDF masayı inceledim. Planım Jardani'yi yalnız yakalamaktı, böylece ihtiyacım olanı yapabilecektim, o diğer iki insan cevheriyle konuşurken düşmanımın kucağında sıkışıp kalmayacaktım.

"Peki Yuri neden size yardım etmeleri için adam gönderiyor..." Jardani durakladı, uyluğumun üst kısmını aşağı yukarı ovuşturdu. Bakışlarının yoğunluğu bunaltıcıydı, tam da kaçındığım şeydi. "Kelime nedir?" sorusunu ve Rusça terimi kulağıma fısıldadı.

"Çim savaşı," dedim, boğazım çatlayınca temizledim. "İngilizce'de buna çim savaşı deniyor."

İki sert sıkma. İyi yapılmış bir işe onun onay damgası. Bu arada, öğle yemeğim partide yeniden ortaya çıkmakla tehdit ediyordu. Kendimi neye bulaştırmıştım böyle?

"Aynen öyle." Eliyle onlara doğru işaret etti. "Sizin *mahalle savaşı*na neden yardım edelim ki?"

Bu kez Başkan konuştu. Gençti, muhtemelen otuzlu yaşlarının başındaydı ve zalim gözleri vardı. Öne doğru eğilerek kollarını masanın üstünde kavuşturdu ve gözlerini Jardani'ye dikti. "Çünkü bölgeden biz sorumluyuz, patronun buradan deri geçirebilir. Ve sınıra bu kadar yakinken bunun neden cazip geleceğini sen de ben de biliyoruz. Zaten Mario'yla birlikte burada bir varlık göstermeye çalışıyordu, ama şimdi o anlaşma mahvoldu, bu yüzden yeni bir anlaşma öneriyoruz." Buz gibi gözleri bana dikildi ve uzaklaşmadan önce kısıldı.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun. *Lanet olsun.*

Bu, tanımadığınız biriyle paylaşmak için fazla ayrıntılıydı. 20/20 programını yeterince izledim ve ancak dinleyen kişi uzun süre hayatta kalmayacaksa bu kadar açık konuşulabileceğini biliyordum. Ölmüş ya da kurtulmuş gibi... ve deri ticareti demişlerdi.

Zihnim saniyede bir milyon mil hızla çalışarak bir sonraki kayıp vakası olmaktan nasıl kurtulacağımı bulmaya çalışıyordu.

Bu durumda tek bir seçeneğim vardı ve o da ben istemediğim halde yardımına koştuğu için az önce azarladığım adamdı. Sözleri zihnimde yankılandı ve öfkemi kusarken hissettiğim pişmanlığın aynısını hissetmeme neden oldu.

"Merak etme Nikki. İstenmedikçe bir daha asla müdahale etmeyeceğim. Beyaz şövalyeyi oynamaktan nefret ettiğimi hatırlattığın için teşekkürler."

Bu boku yaşamama izin vermeyeceğini biliyordum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 8

DEX

BAŞKA TÜRLÜ ONU NASIL BOĞUP BAYILTABILIRDIM KI?

KULÜP BİNASINI GÜLÜŞMELER DOLDURDU, tepedeki hoparlörlerden bangır bangır yükselen müzikle karıştı. Mekan tıklım tıklımdı, kardeşler her yere dağılmıştı. Her deri bar taburesinde ya da kanepede bir kış varmış gibi görünüyordu.

Burası parti yapmak için inşa edilmişti ya da en azından birinci kat öyleydi. İkinci kata sadece üyeler girebiliyordu - yani üyeler ve istedikleri günün sikişi. Bardan aşırđığım şişeden bir yudum alırken viski dilimi kapladı. Bana içemeyeceğimi söylemeye çalıştıktan sonra ona siktirip gitmesini söylediğimde neredeyse bara bakan adamın altına işemesine neden olacaktım. Kesinlikle bir rocker almayacaktı. Bir deri parıltısı ekşi ruh halimi hafifletti, ama sadece biraz.

Johnny Boy'un dansçıları bu gece buradaydı. Kasabanın dışında MC'nin striptiz kulübünü işletiyordu ve görünüşe bakılırsa son zamanlarda yeni etler almıştı.

Belki de yeni değildi.

Lotería - o lanet *Latin burlesk* kulübü - beni mahvettikten sonra gitmeyi bırakmıştım. Artık yüksek sınıf bir striptiz kulübü adamıydım.

Hayır, sen sikini istemeyen sarışın bir adamsın.

Sinirli ruh halim tüm gücüyle geri dönmüştü, ama vücudumu rahat görünmeye zorladım, yüzüme tembel bir sırıtış çizdim. İyi olduğum bir şey varsa, o da kitlelerin iyiliğı için mutluluk numarası yapmaktı.

Bu hanımefendiler bu gece tüm kardeşlere etrafta bulunan direklerde bir gösteri sunmak için buradaydılar. Hatta bazıları bir şeyler yapmak istedi.

daha *yakındı* ve ben kim oluyordum da bir hanımefendinin isteklerini reddediyordum?

"Şimdi yavaşça çıkar, Jazzy. Aletimle dalga geçilmesinden hoşlandığımı biliyorsun," dedim tembel bir ses tonuyla, kollarımı kanepenin arkasına doğru açıp kalçalarımın pozisyonunu genişleterek aralarına girmesini sağladım. Aslında bunu bilip bilmediğini de bilmiyordum. Bu hatunu daha önce sikip sikmediğimden de emin değildim. Sanki beni tanıyormuş gibi yaklaştı, ben de kabul ettim.

Kızıl saçları LED ışıklar altında daha da doğal görünmüyordu.

Bu rengi hatırlardım, değil mi?

İlk tercih edeceğim saç rengi bu olmazdı ama ne bilebilirdim ki? Gerçekten, sarı olmadığı sürece saçının ne renk olduğu umurumda bile değildi.

Hepsine küfretmeme neden olan sarışın bombayı düşününce irkildim. Kızgınlığım yüzüme yansımış olmalıydı çünkü Jazzy bacaklarımın arasında dans ederken kalçalarının salınımını hızlandırdı. Önümdeki neredeyse çıplak kadına yeniden odaklanmak için elimden geleni yaptım ama faydası olmadı.

Nikki bir daha taşaklarımın morarmasına sebep olmayacak.

Yenilenmiş bir kararlılıkla, parmağımın ucu hatunun tangasının ipine sürtündü ve derisini koparmasına izin vermeden önce geri çekti. Her zamanki tavlama cümlelerinden birini söylemek için ağzımı açmıştım ki kotumun ön cebi titreşti.

Bir
kere.
İki
kere.
Üç kez.

"Bekle bebeğim," dedim, telefonumu çıkarmak için uzandım. "Bu muhtemelen Gunner."

Bana ihtiyacı olan herkes bu lanet kulüp binasındaydı ve hepsi de konuşmak isterlerse buraya kadar gelebileceklerini biliyorlardı. Eminim her kardeş ve aday sikimin emildiğini görmüştür. Bu noktada bu bir geçiş töreni gibiydi.

Karşıma çıkan isim karşısında kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. Hiç düşünmeden başparmağımınla ekranı kaydırdım. Göğsümde yabancı bir çarpıntı hissi belirdi, ancak metinleri okuduğumda hızla düştü.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA
BOMBA):

Hey. Sana acilen ihtiyacım var. Sanırım biri beni kaçırmaya çalışıyor.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA BOMBA):

Ryan'a mesaj atardım ama o burada değil ve tek seçeneğim sensin.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA BOMBA):

Uyarı. Bulduğum yeri sevmeyeceksiniz.

Son mesajla birlikte içimdeki her şey kaskatı kesildi. Tüm sesler uzaklarda kayboldu. Sadece kulaklarımdaki kan sesi duyulabiliyordu. Bilinçaltımda Jazzy'nin bir şeyler söylediğini biliyordum. Dolgun dudakları açıkça hareket ediyordu ama ben ekrana odaklanmıştım. Vücudum saniyeler içinde yeniden başlatılmış gibi görünüyordu ve neredeyse deri banktan fırlayarak bacaklarımin arasındaki kadının üzerine atladım. Normalde özür diler ve bunu telafi edeceğime söz verirdim ama bu moddayken olmazdı.

BEN:

Nikki. NE. NE. S.KTİR. YAPAR. BU. ANLAMI.

Mesajı nihayet gelmeden önce üç küçük nokta birkaç kez belirip kayboldu.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA BOMBA):

Pretty Pussy'deyim ya da Reaper striptiz kulübünün adı her neyse. Bir araca ihtiyacım var, hemen.

Bir mesaj daha atıp yolumdan yeterince hızlı çekilmeyenleri itip kakarken aklımda milyonlarca soru dönüp duruyordu.

BEN:

Yola çıkıyorum. Otoparka çıkabilir misin? Kim seni götürmeye çalışıyor? Kaçırma gibi mi?

Lanet olası noktalar yine duygularımla oynadı, ama onun mesajı belirdiğinde yüzümdeki tüm renk uçup gitti.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA BOMBA):

Ugh. Muhtemelen olmaz. Bir pislikle özel bir dans odasında sıkışıp kaldım.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA BOMBA):

Fermuarları getir belki.

Elimdeki küçük cihazı ezmek için tüm irademi kullandım ama onunla iletişim kurmak için buna ihtiyacım olduğunu biliyordum. Neden fermuara ihtiyacım olsun ki? Orospu çocuğunu öldürüyordum.

Göz açıp kapayıncaya kadar dışarı çıktım. Birinin benimle konuşmaya çalışıp çalışmadığından bile emin değildim ama yanıma baktığımda Torque kurşun geçirmez cipin kapısında duruyordu. Normalde bu Gunner olurdu ama o Ryan'la birlikte Meksika'daydı.

"Sen önden git, ben arkadan gelirim kardeşim," dedi ve yolcu kapısını açıp içeri girdi.

Geçen yıl boyunca çocuktan hoşlanmıştım ve görünüşe göre o da aynı şeyi yapmıştı. Motor kükredi ve ardından lastikler çakılları tekmeleyerek kulüp binasının otoparkına doğru yola koyulduk, köşeyi normalde döneceğimden daha hızlı döndük. Tanrıya şükür bu gece bir parti vardı ve ana kapıyı açık bırakmıştık. Aksi takdirde, Nikki'ye ulaşmak için acele ederken o lanet herifi dışarı çıkarabilirdim.

Şehir, ışıklar ve gölgelerden oluşan bir bulanıklık içinde hızla geçip gidiyordu. Gaz pedalı neredeyse cipin tabanına yapışmıştı.

"Plan nedir, kardeşim?"

Çocuğun çok fazla soru sormamasına saygı duydum. Bu yönden birbirimize benziyorduk. Bir şey bilmemi mi istiyordun? O zaman bana söylesen iyi edersin, yoksa beni ilgilendirmez diye düşündüm. Gunner, kadınların benden hoşlanmamasının nedeninin bu tür bir kopukluk olduğunu söylerdi - kendileri hakkında soru sormamı *istedikleri* gerçeğiyle ilgili bir şey.

"Nikki bana bir mesaj gönderdi. Arabaya ihtiyacı olduğunu söyledi." Duraksadım, ona bakmak için başımı çevirdim. "Reaper'ın striptiz kulübünden." Torque'un kaşları saç çizgisine çarptı.

"Oh, kahretsin. Bu Ryan'ın arkadaşı, değil mi? Ne sikime bir Azrail kulübünde?" Ses tonunda bir miktar şüphe vardı. Boğazını temizledi ve rahatsız bir şekilde koltuğunda kaydı. "Sence bize tuzak mı kuruyor?"

Sorusu karnıma bir yumruk gibi indi. Bunu hiç düşünmemiştim bile. Kalbim bu suçlamaya isyan etti ama zihnim Nikki'nin Ryan'la arkadaş olması dışında tek bir savunma bile üretmedi. Başımı sallamadan önce yanağımın içini çiğnedim.

"Hayır. Nikki değil. Bana mesaj attıysa, gerçekten yardıma ihtiyacı olduğu içindir." Torque hiçbir şüphe belirtisi göstermeden, "Tamam," diye cevap verdi.

Neon pambesi uzakta parlıyordu. "Aynen böyle mi?" Toprak arsaya girip bir kum fırtınası yaratarak sordum.

"Kızınızın iyi bir insan olduğunu söylüyorsunuz, o zaman bu benim için yeterli."

Ne kadar çok zaman geçtiğine dair tedirginlik içimde kabarcıklar oluşturdu ve arabayı park ettim. On dakika içinde çok şey olabilirdi ama buraya olabildiğince hızlı gelmiştik. Sadece yeterince hızlı olduğunu düşündüm.

Arka tarafta bir yer tutmuştum. O kadar hazırlıksızdık ki, siklerimiz dışarıda oraya koşmak üzereydik, ama o köhne metal kapıdan gizlice girip çıkabileceğimizi umuyordum.

Kendine gel, Dex. Dörde kadar içeri, dörde kadar dışarı.

Kafamda mantrayı tekrarlarlarken nefes alışıma yavaşladı, kalp atışı her dörde kadar düşüyordu. İşte *bu* yüzden işimde iyiydim, çünkü her şeyi kapatıyordum. İşteyken duygulara yer yoktu.

Hassasiyet ve acımasızlık.

"Plan şu. Orada olmamız gerekiyormuş gibi yürüyeceğiz, tamamen rahat. Eğer kaçınabilirsek orada bir şeylerin patlak vermesini istemem. Gunner artık FBI'da değil, yani Five-O'yla başımız derde girerse yandık demektir," dedim. Payımı çıkarmak için kabul edilebilir nedenlerin *çok* kısa bir listesi vardı: sevişmek ve kulübe ateş getirmekten kaçınmak. Torque da beni taklit ederek kendi payını çıkardı ve arka koltuğa koydu. Glock'unu kontrol ettikten sonra tekrar beline soktu ve bana sert bir baş selamı verdi.

Çömelerek koşmaya başladım, Torque hemen peşimdeydi, birkaç metre ötedeki bir çöp konteynerinin arkasına saklandı. Herhangi bir sorun işareti var mı diye kulak kabarttım. Bektan bir müzikten başka bir şey duyulmuyordu. Nikki'ye bir mesaj yazarken telefonumun ekranı aydınlandı ve aklıma gelen her tanrıya onun iyi olması için dua ettim.

BEN:

Buradayız. Odan arka kapıya yakın mı? Herhangi bir bilgi yardımcı olacaktır, tükürük ateşi.

Cevabı neredeyse anında gelince göğsümdeki ağırlık biraz hafifledi.

NIKKI (LEZZETLİ KUKUSU VE ÖLDÜRÜCÜ ATIŞIYLA BOMBA):

Bekle biraz. Hemen geliyor.

"Burada mı olacak?" diye okudu omzumun üzerinden Torque. "Tehlikede falan olduğunu sanıyordum."

Ben cevap veremeden metal kapı açıldı ve siyah saçlı bir kadın kafasını uzatarak dışarı çıktı. Etrafı tararken kaskatı kesildik. Kahretsin. Nikki'nin telefonu birinde miydi?

"Dex," diye fısıldadı sertçe.

"Nikki?"

Başını saklandığımız yere çevirdi. "Tabii ki benim, başka kim olabilir ki?"

Tavırları ve kalçalarındaki elleri, siyah saçlı güzelin aslında fantezilerime musallat olan sarışınla aynı kişi olduğunu doğrulamak için ihtiyacım olan tek şeydi. Parmaklarımı bileğine dolayıp onu arabaya doğru çekerken nabızı parmak uçlarımın altında gümbür gümbür atıyordu. *Kurtarma* işi düşündüğümünden daha kolay olmaya başlamıştı.

Ta ki o direnene kadar.

"Bekle, bekle." Normalde mavi olan gözleri gitmiş, yerini donuk bir kahverengiye bırakmıştı ama yine de gözlerindeki duyguyu okuyabiliyordum. Gergindi. "Bilinci yerinde olmayan bir cesedi buradan çıkarabilir miyiz? Varsayımsal olarak konuşursak, yani..."

Alanını işgal ederken göğsüm onunkine değdi. Tabii ki kadın etkilenmedi. Aksine, bakışlarımın altında dik durarak omurgasını dikleştirdi. "Nikki, senin göbek adın ne?"

Bu soru karşısında yüzündeki kararlı ifade kayboldu. "Ha?"

"Orta. İsim," diye ısırđım, burnumun kenarını sıkarak yirmiden geriye doğru saydım, açıkta durduğumuzun farkındaydım - fark edilmeme şansımız her geçen saniye azalıyordu.

Cevap verdiğinde ses tonunda yoğun bir şüphe vardı. "Buna neden ihtiyacın var?"

Doğru. Geçmişiyile ilgili hiçbir şey paylaşmıyor.

"Çünkü," diye gözlerimi açtım, yaklaştım ve onu kollarımla dış duvarla arama hapsettim, "Düşman kulübünde olduğun ve görünüşe göre bir cesedi ortadan kaldırmak için yardıma ihtiyacın olduğu için seni bir güzel benzetmek üzereyim." Boğazı titriyor, dilimi narin derisinde gezdirmem için beni baştan çıkarıyordu. Ona kızgınken bile onu istiyordum. "*Nikki*' diye bağırma istediğın etkiyi yaratmıyor."

Velet utanmak yerine gülme cüretini gösterdi.

Yumuşak tenini hissetmek için yüzünü avuçladım. "En azından saçlarıma aklar düşürdüğün için üzgünmüşsün gibi davran." Kalbim ona her zaman böyle dokunmamız gerektiğine ikna olmuştu ama beynim kalmamız gerektiğini haykırıyordu

uzakta. Neyse ki aptalca bir şey yapamadan anımız yarıda kesildi. Onu öpmek gibi.

"Bu çok hoş ama buradan siktir olup gidebilir miyiz?" Torque sordu.

Nikki geri çekildi, metal kapıyı tekrar açtı ve kapıyı desteklemek için kullandığı taşı tekmeleyerek uzaklaştırdı. "Gel hadi. Sana nerede olduğunu göstereyim."

Elbette, ceset sorusu varsayımsal değildi. Bu çok kolay olurdu.

Onu özel odaya kadar takip ettiğimde gördüğüm tek şey kırmızıydı. Sandalyeye yığılmış, takım elbisesinin pantolonu ayak bileklerine kadar inmiş bir adam vardı. Ben daha farkına varamadan bıçağım elimdeydi.

"Kahretsin. O pislği öldürme, Dex." Elleri ön kolumu kavradı ve adamın karnından çekip aldı. "Onu gerçekten öldürecektin," dedi inanamayarak, onunla yüzleştiğimde.

Söyledikleri karşısında ağzım açık kaldı. "Hadi canım. Bana birinin *seni kaçırmaya* çalıştığını söylediğinde ne yapacağımı sanıyordun? Tanrı aşkına, kadın. Bir kere kaçırılmak anormal bir şey, sen kaç yaşındasın? Üç mü?" Kollarımı havaya kaldırarak sordum. Beni ülser etmeye kararlı olanları neden seviyordum ki?

Takım elbiseli adam kendine gelmek için o anı seçti, inliyor ve koltuğunda kıpırdanıyordu. Parlak bir ışık havada süzöldükten sonra başının yan tarafına çarptı.

Güm, güm, güm sesleri odada yankılandı. Kafasından kan sızan yere yığılmış adama inanamayarak baktım. Torque kahkahalarla iki büklüm olduğunda trans bozuldu.

"Vay anasını kızım. Beni becer ayakkabınla onu bayılttın mı?" Yan tarafını tutarak hırıldadı. "Sana gerçek bir teknik öğretmeliyiz çünkü sende dövüşçü olacak taşak var."

"Ona nasıl dövüşüleceğini öğretmiyoruz," diye homurdandım ve kanlı nesneyi elinden alıp onu uzaklaştırdım.

"Neden olmasın?" diye sordu onu kucakladığım yerden.

Aşağıya baktım. Sahte kâkülleri ayrılmış, kaşlarının arasındaki kırıışıklığı tamamen ortaya çıkarmıştı. Kızgınlığı beni gülümsetti. Bu kadar güzel ve yumuşak bir şey için çok sertti. Hemen cevap vermediğimde küçük eli kalktı ve göğsüme vurdu.

"Çünkü bir ayakkabıyla yeterince tehlikelisin. Bunu bilirdim."

Sahte bir kızgınlıkla gözlerini devirdi. "Bunu hak ettin. Kim bir kadına bu işi erkeklere bırakmasını söyler ki? Bilgin *olsun* diye söylüyorum *Dex*, üç kere falan olmadı. O yüzden dramatik olma. Bir kere oldu. Bu sadece bir kaçırma girişimiydi-"

Sandalyedeki adamla ilgili bir şey fark etmeden önce onun saçma gerekçesine homurdandım. "Kravatı ilmik olarak mı kullanılıyor?"

"Onu başka nasıl boğup bayıltabilirdim ki?"

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 9

NIKKI

REHİNE SÜRÜKLEME İZLERİNİN TEMİZLENMESİ PANİK ATAKLARA YARDIMCI OLUR

Normal arkadaşlar edinmeye ihtiyacım vardı. Ya da daha iyisi, biraz terapiye. Dex bıçağını çıkarıp o çirkin herifi bıçaklamaya hazırlandığında hiç etkilenmemiştim bile. Normal tepkiler yerine -korku, gözyaşı, lanet olası bir çığlık- onun beni koruduğu düşüncesiyle kalbim daha hızlı atmaya başladı. Hastalıklı bir yanımdan Dex'in vahşileştiğini, kontrolden çıktığını görmek istiyordum. Jardani'den daha fazla cevaba ihtiyacım olmasaydı, Dex'in onu deşmesine izin verirdim.

Çok da sessiz olmayan bir ses bana bu tepkinin bir erkeğin tercihi olmaya alışık olmadığım gerçeğinden kaynaklandığını söylüyordu.

En azından sadece cinsel olmayan bir şekilde.

"Özür dilerim, felç geçirmiş ya da ani bir beyin fonksiyon kaybı yaşamış olmalıyım çünkü onu *kravatıyla* boğduğunu söylediğini sanmıştım." Dex'in alnındaki damarlar ağzından çıkan her kelimeyle birlikte patlıyordu. Gizlice kaçmamız gerektiği konusunda sessiz olmamız gerekmeseydi, bağıracağından emindim. "Bunu daha önce yaptın mı? Tanrı *aşkına*, lütfen bana bunu daha önce yaptığını ve senden iki kat büyük bir adamı boğmaya çalışmadan önce ne yaptığını bildiğini söyle."

Elbette, o bu şekilde ortaya koyduğunda, aklıma gelen en akıllıca fikir değildi. Ama dürüst olmak gerekirse, fikirlerimin çoğu o kadar da iyi değildi - hayatta kalmaya çalışırken böyle bir lüksünüz yoktu.

"Evet. Bunu her zaman yap," dedim onu sırtımdan indirmek için ve Jardani'yle benim eşyalarımızı kollarıma tıktırdım ki geride bir şey bırakmayalım. "Artık oyalanmayı bırakıp onu buradan çıkarabilir miyiz? O

bu gece Reapers'ın başkanı ve başkan yardımcısıyla görüşeceğim. Aramaya gelmeleri ne kadar sürer bilmiyorum."

Torque kapıyı koruduğu yerden alçak bir ıslık çaldı.

Dex elini yüzünde gezdirdi, stresli olduğu her halinden belliydi. "Kahretsin, Nikki. O zaman onu terk etmeliyiz." Kaslı kolunu uzattı, eli üst pazuma yapıştı. "Eğer burada yakalanırsak... diyelim ki kaçmanı ve arkana bakmamı istiyorum. Torque ve benim burada olmamızdan hoşlanmayacaklardır."

Dex'i otoparkta gördüğümde hissettiğim rahatlık azalırken, tedirginlik tenime yayıldı. Düz beyaz gömlekleri bu gece buraya gelerek ne kadar büyük bir risk aldıklarını gösteren bir neon işareti gibiydi. Beni düşman topraklarından kurtarabilmek için kesiklerini bir yere saklamak zorundaydılar. Şimdi de onlardan yüksek rütbeli bir Rus Bratva üyesinin cesedini taşımalarına yardım etmelerini isteyecektim.

Bu düşünce tarzını kapattım.

Hayatta kalmaya çalışırken suçluluk duygusuna yer yoktu.

"Hayır, bunu yapamayız." Kelimeler sessizdi, neredeyse zayıftı, onları içine sürüklediğim karmaşanın gerçekliği omuzlarıma çökmüştü.

Dex'in kolu dışarı fırladı ve yere yığılmış adamı işaret etti. "Ne demek istiyorsun? Adam baygın. Lanet olası bir kılık değiştirmişsin, ki bu sorulardan kurtulduğunu da sanma, ama o senin kim olduğunu bile bilmiyor."

Başka bir durumda olsa sesindeki öfke komik olabilirdi. Ama CDC'nin araştırması gereken tüylü halılı bir odada saklanırken değil. Liflerin arasına gizlenmiş vücut sıvılarını düşündükçe öğürmek istiyordum. Neyse ki Jardani'yi çantamdaki ayakkabıyla dövmüştüm; en azından ayaklarım hâlâ enfeksiyona karşı güvendeydi.

Bundan sonraki kısmı sevmeyecek.

"Bütün sorun da bu zaten," dedim utangaç bir ifadeyle, peruğumdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırırken. "Kim olduğumu biliyor ve bu benim için çok ama *çok* kötü bir şey..."

Dex'in dikkati üzerimdeydi ve kendimi bir metre boyunda hissetmeme neden oluyordu. "Torque, ceketini giydirmeme yardım et. İçkiyi fazla kaçırılmış gibi onu aramızda taşıyacağız."

İkisi Jardani'nin gevşek kollarını omuzlarına atarak, onu aralarına aldılar. Uzandım ve kravatını öne doğru çektim. İpeksi kravatı tüm gücümle çektiğim için avuçlarım hâlâ acıyordu.

arkadan kumaş. Sandalyenin arkası sağlam olduğu için şanslıydım, ayaklarımı dayamak için mükemmel bir yüzeydi.

Leverage bir kızın en iyi arkadaşıydı.

Ben etrafın temiz olduğundan emin olurken iki çocuk onu nasıl taşıyacaklarını tartıştılar. Işıklandırma yoktu, tek kaynak koridorun ağzındaydı. Dansçıların güvenliği ve konforunun burada en önemli öncelik olmadığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu ama karanlık çıkışımızı gizlemeye yardımcı olacaktı. Sol taraftaki odadan kıkırdamalar geliyordu ama bunun dışında tüm kargaşa hâlâ kulübün ana bölümündeydi. Çocuklara ilerlemelerini işaret ettim ve onlar için çıkışı iterek açtım.

Kendimi ne kadar sert tuttuğumdan omuzlarıma kramp girdi. Dış kapıyı olabildiğince sessizce kapatmak bir bombayı etkisiz hale getirmek gibiydi. Kaderimiz dikkat çekmemeye bağlıydı - bu karmaşadan kurtulmaya çok yakındık.

Dağınıklığın.

Dex ve Torque etkileyici bir gizlilikle hareket ediyordu; belli ki bu tür bir ateşin içinde ilk kez oynamıyorlardı.

Torque sessizce, "Binanın arka tarafında hiç kamera yok gibi görünüyor," dedi.

Alçak binayı taradım. Arka tarafın tamamı penceresiz uzun bir duvardan ibaretti, burada tek bir çöp konteyneri ve geldiğimiz kapıdan başka bir şey yoktu. Yine de peruğumu ve lenslerimi çıkarmadım. Jardani kim olduğumu biliyor olabilirdi ama bir Azrail ortaya çıkarsa, hedeflerinin ellerinde olduğunu fark etmelerini istemiyordum.

Etrafıma bakındım, arabanın yanında sabırla bekleyemiyordum, panik atak geçirmemek için bedenimi ve zihnimi meşgul etmem gerekiyordu. Bu kadar uzun süre kendimi tutmayı başarmıştım, sonunda dağılmayacaktım. Jardani'nin ayakkabılarının uçları toprakta sürüklendikleri yerde iz bıraktı ve Torque rehinemizi onunla birlikte arka sıraya iterken ben çizgileri gizlemekle meşguldüm. Fermuarların sıkılan plastik dişlerinin çıkardığı ses dışında ortalık sessizdi.

Dex'in derin sesi kulağımda gümbürdüyordu, bir elini belime atıp beni kendine çekerken yakınlığı nefesimin kesilmesine neden oldu. "Nikki, şimdi talimatlara uymanı ve o şımarık kıcıyı arabaya sokmanı istiyorum, böylece bizi buradan çıkarabilirim." Çenemi baş ve işaret parmakları arasında kavradı ve başımı çevirerek gözlerimizin buluşmasını sağladı. "Bunu yapabileceğini düşünüyor musun, tükürük ateşi?"

Ve lanet olsun ki onu dinlemedim.

Dex dışarı çıktı, park yerinden cehennemden çıkmış bir yarasa gibi havalandı. Kığım esnek deri koltuğa zar zor değmişti ve çoktan ıssız bir yola girmiştik.

O gece ilk kez normal nefes alabildim. Ta ki bana kızgın iri yarı, dövmele bir motorcu da dahil olmak üzere hala içinde bulunduğum bok yığının hatırlayana kadar.

Onu daha önce sadece bir kez bu kadar odaklı görmüştüm; Lotería'dan çıkıp kollarına atıldığım ve gidip Ryan'ı kurtarması için çılglık attığım gece. Ay ışığı yakışıklı yüzüne vuruyor, ön camdan gelen renk tonuyla hafifçe nemleniyordu. Çenesindeki tik, ruh hali hakkında bir neon işaretiydi.

Adam kızgındı.

Torque'un kafası ikimizin arasında belirdi, derisi tekrar kesilmişti. "Peki, onu nasıl susturdun?" diye sordu, merakını daha fazla bastıramadığı belliydi.

"Dex?" Koltuğumda dönerek sordum.

Torque alay etti. "Hayır. Sessiz çünkü senin o küçük güzel boynunu sıkamak istiyor." Dex içten bir hırıltı çıkardı ama genç adam gözünü bile kırpmadı. "Ben burada uyuyan güzeli kastetmiştim." Sanki kimi kastettiğini anlamayacakmışım gibi başparmağıyla omzunun üstünü işaret etti.

Jardani'ye bakmak için koltuğun etrafından dolandım. "Ağzına bir çift külot soktum."

Tork bir kahkaha kriziyle geriye düştü. Dex bile bir kahkaha attı ama hemen ardından öksürerek üstünü örttü. Arkamı dönüp ayakkabılarımı tekmeledim, bacaklarımı çapraz bir şekilde birbirinin altına soktum ve onlara ne kadarını anlatacağıma karar vermek için gecenin olaylarını zihnimde tekrar oynattım.

Orakçıların başkanı ve yardımcısı Rus ateşli silahlarına ve desteğine acilen ihtiyaç duyduklarını söylemişlerdi. Ne zaman Azrailler onu kızdıracak bir şey söylese Jardani'nin parmak uçlarının tenimi kavrayışını hâlâ hissedebiliyordum. Konuşmanın tamamı da bu gibi görünüyordu.

Gerçekten de ağırlıklarını ortaya koyabileceklerini ve Yuri'nin planlarına uymasını sağlayabileceklerini düşünmüşlerdi. Azrailler daha fazla araştırma yapmalıydılar - deri ticaretini genişletmeyi teklif etmek Bratva liderinin hoşuna gitmeyecekti. Hele ki asıl istediği bensem.

Yuri, bir mil genişliğinde acımasız bir piçti. Ya onun yolu ya da senin ve ailenin tabutuydu.

Babam bu konuda birden fazla kez konuşmuştu. Yuri milyarderlerin saygısını diplomasi yoluyla değil, zorbalık yoluyla kazandı.

Selefinin ailesini katlederek Çember'in lideri oldu ve sadece yakın ailesini değil. Yuri bir aile ağacı astı ve onları teker teker işaretledi.

Ama yapmadı. Pislik herif eli kolu bağlı değildi ama insanlara emirleri uygulatmakta çok iyiydi.

"Oraya gittiğimde, kulüp müdürü masalarına servis yapmam ve bu gece çalışmama izin verip vermeyeceklerini görmem gerektiğini söyledi." Dex'in ilgisinin sıcaklığı yüzümün yan tarafını yaladı ama onunla yüzleşmeyi reddettim. "Oradaki kankam beni kucağına çekti ve yanında kalmamı söyledi ama sonra kulüp işlerinden konuşmaya başladılar." Sonunda Dex'e döndüm. "Bölgedeki deri ticaretini genişletmekten bahsediyorlardı. Sonra beni özel bir odaya götürdü ve göt herif hayatının gecesini yaşamak üzere olduğunu düşündü. Ben de onunla gittim çünkü kaçma şansımın daha yüksek olduğunu düşündüm." "Seni tehdit ettiler mi?" Dex'in sesi herhangi bir duygudan yoksundu, bu da sesi daha da ürpertici kılıyordu. Direksiyonu o kadar sıkı kavramıştı ki,

onları soyduğunda girintiler olması kaçınılmazdı.

"Hayır. Kimse beni tehdit etmedi ama kadın satmaktan açıkça bahsettikten sonra gitmeme izin vereceklerini düşünecek kadar da aptal değilim. Onlara göre ben bir gece çalışmak için gelen bir hiçtim..."

"Kolay bir hedef. Onu nasıl bayılttınız?" Torque sordu. Başını tekrar iki ön koltuğun arasına sokmuş, kollarını orta konsola dayamıştı.

Gururlu gülümsememe engel olamadım. "Ceketini yarıya kadar çıkardım ve kollarını hapsetmek için sandalyeye bağladım. Ona iyi bir çocuk olması ve ben ona kucak dansı yaparken bana dokunmaması için olduğuna dair saçma sapan bir şeyler söyledim. Sonra ağzına bir tanga soktum, birkaç hareket yaptım ve bam. Kravatıyla boğdum onu," dedim olayı anlatırken.

Atladığım birkaç detay vardı.

Mesela kollarını bağladıktan sonra ona kucak dansı *yaptım* ve neden şehirde olduğunu anlatması için onu ikna etmeye çalıştım. Kimliğimi açığa çıkarmadan bana işe yarar bir şey söyleyecek kadar dilini çözebileceğimi ummuştum. Ama bu epik bir şekilde başarısız oldu. Onu bayıltmak asla planımın bir parçası değildi ama gözleri büyüdüğü ve *gerçek* adımı fısıldadığı anda başka bir seçenek olmadığını anlamıştım. Ve şimdi onunla ve Dex'le ne yapacağımı bulmam gerekiyordu.

"Yani," diye başladım, "varsayımsal olarak konuşursak, senden onu ve beni evime bırakmanı istesem-"

Yüksek bir gıcırtı sesi kulaklarımı deldi, vücudum öne doğru fırladı. Zaten hasarlı olan ellerim ön panele çarptı ve yüzümün plastiğe çarpmasını zar zor engelledi. Tork benimle aynı anda bağırdı.

"Bu ne lan, Dex!" Ona sert bir bakış fırlatarak bağırdım.

Kalın parmağı neredeyse burnumu dürtecekti. "Beni iyi dinle Nicole Marie, tam adın her neyse, *hiçbir* koşulda seni *boğarak bayıltmak* istediğin bir adamla yalnız bırakmayacağım." Başıma vurdu, dürüst olmak gerekirse oldukça sertti. "Zeki olduğunu biliyorum, yani bana böyle aptalca bir soru sormanın tek nedeni bir şeyler saklıyor olman."

Durma noktasındaydık.

İkimizin de göğsü normalden daha hızlı inip kalkıyordu. Varlığımın her zerresi onunla kavga etmek istiyordu. Ona şüphelerini bir kenara bırakmasını söylemek için. Sorun şuydu ki, değerlendirmesinde haklıydı.

Diğer mesele ise beni korumak istemesinin beni ne kadar tahrik ettiğiydi - çünkü bu gece onunla eve gideceğimi hırlayarak söylediğinde ve arabayı sürmeye devam ettiğinde sesinde duyduğum şey buydu. Karşı koymak ve o anda beni kendi evime götürmesini söylemek yerine, arkama yaslandım ve bunun neden kötü bir fikir olduğuna dair tüm uyarı zillerini bir kenara iterek yolculuğa devam ettim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 10

NIKKI

PEKALA, PILİÇLER SIKLERDEN ÖNCE GELİR.

Tek merkezli motosiklet kulübünde tam anlamıyla bir cümbüşün yaşandığını görünce neden şaşırdığımı bilmiyorum ama şaşırmıştım. Bas gitarın gümbür gümbür sesi dışarıdan duyuluyordu.

"Saat sabahın ikisi gibi."

"Evet," diye cevap verdi Dex, "Torque, onu Baraka'ya götür."

"Tamamdır," diye cevap verdi, cipten atladı ve baygın adamı ayaklarından sürükleyerek dışarı çıkardı, kafasının bir top gibi yerde sekmesini umursamadan.

Parmaklarım kapının koluna dolandı, ama Dex kapıyı açtığında parmaklarım elimden kurtuldu. Kolunu bacaklarımın altından geçirerek beni arabadan gelin gibi çıkardı.

"Dex, yürüyebiliyorum amına koyayım." Yere düşmemek için kollarımı boynuna doladım.

"Evet, yani sen de kaçabilirsin. Bu gece başını yeterince belaya soktun," diye homurdandı.

"Ne yani, nereye gidersek gidelim beni taşıyacak mısın?"

"Planım bu."

Beni sımsıkı tuttu, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kulüp alanını geçti, sert göğsü yanıma sıcak bir şekilde yaslandı. Burnumu gömleğine sokmamaya o kadar odaklanmıştım ki ağzımı kontrol altında tutmayı unuttum. "Harika bir ortak olurdun."

Utanç, yaşamak için neredeyse çıplak dans eden birine kolay kolay gelmezdi. Tucson'un yarısı kırımın yanaklarını görmüştü ve ben hiç gözümü kırpmamıştım ama bu...

Açıklığa kavuşturmak için kelimelerimin üzerinde tökezlerken yüzümün kıpkırmızı olduğunu bilmek için aynaya ihtiyacım yoktu. "Güçlüymüşsün gibi."

Şimdi bana üçüncü bir başım çıkmış gibi bakıyordu, ela gözlerinde içten bir endişe vardı.

"Beyin sarsıntısı geçirdin ve bana söylemedin mi? Çünkü garip şeyler söylüyorsun." Eğildi ve yanağını alnıma bastırdı, dudakları tenime değdi.

"Ne yapıyorsun?" Dudaklarının benimkilere bu kadar yakın olmasından tedirgin olarak ciyakladım.

"Ateşin var mı diye bakıyorum," dedi soğukkanlılıkla. "Bu bir beyin sarsıntısı belirtisi, değil mi?"

"Ben nereden bileyim?" Tırnağımı kemirdim, bu kez dudaklarımdan çıkmadan *önce* kelimelerimi iyice düşünmek için kendimi zorladım. "Beyin sarsıntısı geçirmiyorum, Dex. Demek istediğim, güçlüsün ve senden iyi bir dans partneri olur. Kaldırma hareketleri yapmak için mesela." Hiç şüphesiz boynum ve yanaklarım kıpkırmızı olmuştu.

"Direk dansında kaldırışlar falan mı yapıyorsun?" Ses tonu gerçekten meraklı görünüyordu.

"Um." Başka tarafa baktım. Bu konudan hiç bahsetmemiştim ama onu bu işe bulaştırdığıma göre yakında hakkımda çok daha fazla şey öğrenecekti. "Direkle partner çalışması yapabilirsin, ikili direk rutinleri gibi. Bunu sadece birkaç kez ve her zaman başka bir kadın dansçıyla yaptım. Ama ben daha çok klasik dans stillerini kastetmiştim."

Cevap olarak bir şey söylemeyince başımı kaldırdım ve tüm dikkatinin yürüdüğü yerde değil de bende olduğunu görerek irkildim. Şenlik ateşleri ve projektörler yüzünden yüzünde oluşan gölgeler bakışlarını daha da korkutucu hale getiriyordu. Onunla göz göze geldiğim anda gözlerimi kaçırdım, özenle sakladığım tüm sırlarımı ele vermelerinden korkuyordum, çünkü o anda aradığı şeyin bu olduğunu *biliyordum*.

Dex'in yeteneği insanların onu ve zekasını hafife almasını sağlamaktı. Aptal, gürültücü ve düşüncesizdi. Her zaman aptalca şeyler söylediğinden bahsetmiyorum bile. Elbette bu onun bir parçasıydı ama aynı zamanda bir taktikti.

O sizi incelemekle meşgulken insanların dikkatini başka bir yere çekmek için, istismar edebileceği kusurları bulmak için.

Bunu nasıl bildim?

Çünkü benzerler benzerleri tanır. Tek fark, insanları manipüle etmek ve istediğimi elde etmek için bedenimi kullanmamdı. Bu gece yapmaya çalıştığım gibi.

"Ee," dedim, metal binaya girdiğimizde konuyu değiştirerek. Beni yere bıraktı, etraf beni taşımaya devam edemeyecek kadar insanla doluydu. Yine de yanından ayrılmama izin vermedi, ağır bir kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine yaklaştırdı.

"Sana mesaj attığımda bunu mu yapıyordun? Parti mi yapıyordun?" Metal depo tipi binanın etrafına bakarak sordum.

Alanı saran duman, LED ışıkların altında puslu kırmızı bir etki yarattı. Sesler ve kahkahalar hoparlörlerden akan rock'ın içinde eridi -"Porn Star Dancing", bir striptizci şarkısı. Ölüm döşeğindeyken açılış notalarını hatırlardım. Attığım her adımda kalçalarım istemsizce ritme göre hareket etmeye başladı. Yürüyüşümün artık daha çok bir çalım gibi görüldüğünü biliyordum. Müzik her açıldığında bu oluyordu ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Müzik ve dans kanımda vardı, tamamen koparamadığım bir geçmişin tek kalıntılarıydı. Koparamadım. Yıllar önce o gün ölmeyi tercih ederdim. Çevremdeki bir hareket dikkatimi sahnedeki kadına çekti. Kötü değildi ama kesinlikle yeniydi. Erkekler yerleşkenin dört bir yanına dağılmıştı, çoğunluğu Dex ve Gunner'ın giydiği siyah deri yelekleri giymişti ama bazıları da normal kıyafetler giymişti.

Tüm sahne, sadece bir MC kulüp evinin başarabileceği şekilde kirli ve seksiydi - her yerde çeşitli sarhoşluk aşamalarında insanlar vardı. Motorcu yaşam tarzına bu giriş için *acı verici* bir şekilde ayık hissediyordum.

Kulüp binasının içine doğru ilerledikçe Dex daha da yaklaştı, kolu benimkine sürtünerek omurgamda istenmeyen karıncalanmalara yol açtı. "Sen bana mesaj attığında aslında kucak dansı yapıyordum," dedi soğukkanlılıkla, gürültüyü kolayca kesen derin sesiyle.

Birdenbire koordinasyonumu kaybettim ve yüzüm doğruca yere düştü. Güçlü, nasırlı parmaklar pazılarımın etrafını sararak beni tekrar dik konuma getirdi. Derin bir kıkırdama sırtımda gümbürdedi.

Buna ne demem gerekiyordu ki? Özür mü dileyecektin?

Bir yanımda bunu telafi edeceğimi söylemek, onu da o anda benim kadar kararsız hissettirmek istiyordu ama bunlar tehlikeli sulardı. Adamdan ne kadar hoşlandığımı acı bir şekilde farkındaydım ve bu sadece

fiziksel seviyede. Bütün sorun buydu, fiziksel düzeyden daha fazla hoşlandığım erkeklerle birlikte *olmuyordum*.

Meğer yanıt vermeye gerek yokmuş çünkü yangın hidrantı kızılığında saçları olan bir kadın o anı seçmiş. Dex'e odaklanmıştı ve kaşlarının çatılmasından hiç de mutlu olmadığı anlaşılıyordu. Yarıda kestiğim dansı yapanın o olduğunu anlamam sadece iki saniyemi aldı.

"Dex, seni lanet olası pislik," diye tükürdü, dudakları bükülmüştü. "Beni resmen devirdin ve hiçbir şey söylemedin. Ben senin için dans ederken öylece kaçıp gittin." Dikkati bana yöneldi, bir kolunu bana doğru savururken burun delikleri alevlendi. Belli ki ben de bu pislüğün içine çekilmek üzereydim. "Oh, ve sonra başka bir bi-"

"Hey," diye bağırdı Dex, öyle yüksek sesle bağırdı ki, kızın yerinden sıçramasına neden oldu ve söylenmesinin ortasında durdu. Kadın onu azarlarken sessiz kalmıştı. Hatta kız onu devirmekten söz ettiğinde utangaç bir tavırla ensesini ovuşturmuştu ama şimdi utangaç tavrının yerini öfkeli bir kaş çatma almıştı. "Bu cümleyi bitir, Jazzy, ve kışını buradan çıkar. Anladın mı? Nikki berbat bir gece geçirdi ve sen bana kızgınsın diye senin sözlü kum torbana dönüşmesine gerek yok."

Azar karşısında ağzı açık kaldı. Belli ki başı belada olanın kendisi olacağını tahmin etmemişti.

Herkes bana bakıyordu çünkü ikisi neredeyse birbirlerine bağıyorlardı, ben ise beceriksizce orada durmuş ellerimi sıkıyordum. Yüzleşme konusunda iyi olmadığımdan değil. Tam tersine, yüzleşme konusunda çok iyiydim. Ama teknik olarak onun gitmesinin nedeni bendim, bu yüzden ona saldırmak doğru gelmedi.

Pekala, piliçler siklerden önce gelir.

Kalabalığı gevşetmeye çalışırken sahnede her zaman kullandığım bir gülümsemeyi odadakilere gösterdim. "Burada görecektir bir şey yok millet. Sadece Dex'in kadınları hayal kırıklığına uğratan sik oyunu."

Motosiklete bile binemeyecek kadar yaşlı görünen yanımdaki adam o kadar güldü ki yere yığılacağından endişe ettim.

"Ha. Ha. Ha," diye böğürdü Dex, arsız sırıtışı tekrar yerine oturmuştu. "Çok komik. Şimdi herkes ne bok yiyorsa ona geri dönsün ve benim işime karışmasın."

Birkaç saniye içinde tüm kulüp binası hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Jazzy bir noktada dalmıştı. Tahminimce o karar verdi

bu gece Dex'in yatağına girmesi pek iyi görünmüyordu.

Ilık nefesi kulağımanın kabuğunu okşadı. "Hayal kırıklığına uğradı çünkü sikimi hiç alamadı. Eğer alsaydı, buraya gelip bir kez daha binmek için yalvarırdı." Dex bir anda tekrar ayağı kalktı, bir elini belime bastırarak beni metal bir merdivene doğru itti. "Hadi Nikki, odama çıkıyoruz. Sanırım bu gece yeterince heyecan yaşadın."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 11

NIKKI

"VE BEN BU GECE ORAL SEKS İSTİYORDUM. "HER ZAMAN İSTEDİĞİMİZİ ALAMAYIZ NIKKI."

ODASI BEKLEDİĞİM GİBİ BİR YER DEĞİLDİ.

Kaos hayal etmişim. Belki köşede bir fiçı, kesinlikle yatak çerçevesi olmayan lacivert bir yorgan. Oh, ve mümkün olan her yüzeyden sarkan kadın külotları. Bu gece tanık olduklarımdan böyle bir şey bekliyordum. Kadınlar yüzlerinde özlem dolu bakışlarla onun her hareketini izliyor, beni gördüklerinde bu bakışlar kıskançlık ya da öfkeye yakın bir şeye dönüşüyordu.

Ama fetihlerine bir tapınak yerine, temiz ve düzenliydi. Seyrek, neredeyse.

"Ne zamandır buradasın?" Yanımdan geçip bir köşeye sıkışmış ahşap şifonyere doğru ilerlerken kişisel bir şey olmadığını fark ederek sordum.

"Dört yıldır kulüpte çalışıyorum."

Parmak uçlarımı bembeyaz yatak takımının üzerinde gezdirdim ve köşelerin hassasiyetle nasıl katlandığına dikkat ettim. Bu görüntü Ryan'ın Gunner'ın deniz piyadesi olduğundan bahsettiği anıyı tetikledi. Kıcıımı yavaşça yatağın kenarına yasladım, ağırlığının çoğunu yatağı dağıtmamak için verdim.

"Ve bunca zamandır burada mı yaşıyordun?"

Dex omzunun üzerinden baktı. Kaşları hafifçe birbirine yaklaştı. "Evet. Neden?"

Nedense verdiği cevap beni üzdü. Odasının ne kadar iç karartıcı olduğunun farkında bile değildi.

"Al." Bir gömleği bana doğru itti. "Orada bir duş ve tuvalet var. Fazladan diş fırçaları lavabonun altında. Kızlara özel yıkama malzemelerim yok, o yüzden Old Spice gibi kokmakla yetinmek zorundasın." Başının arkasını ovuşturdu, gerginmiş gibi bir o yana bir bu yana gidip geldi.

Tepkisi tuhaf bir şekilde sevimliydi ama bu duyguları yuttum. "Dex." Tekrar göz teması kurmasını bekledim. "Odana gelen ilk kadın olmadığımı biliyorum, bu yüzden garip davranmayı bırak," diye takıldım, gömleğini göğsüme bastırdım ve onun gibi kokup kokmadığını görmek için koklamamak için elimden geleni yaptım.

Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi ama yüz ifadesinde hâlâ bir belirsizlik vardı. "Yatağımda *uyuyacak* olan ilk kadın sensin. Bunun için uygun görgü kurallarının ne olduğunu bilmiyorum."

Bunun görgü kurallarını da bilmediğimi fark edince güldüm. "Siktir, bilmiyorum. Normalde seviştikten sonra onları kovarım," diye dürüstçe cevap verdim ve itirafım karşısında hafifçe irkilmiş gibi göründüğünü fark ettim. Konuyu hızla daha güvenli bir şeye çevirdim.

İşkence gibi.

"Ama zaten şu anda uyumayacağız. O pisliği sorgulamamız gerekmiyor mu?" Ayağa kalkmak için hamle yaptım ama Dex'in iri eli omzuma indi ve beni tekrar şiltenin üzerine itti.

Konuşurken ses tonu kararlıydı ve otoriteyle doluydu. "Hiçbir yere gitmiyoruz. Ben gidip Torque'un o pisliği arka kulübemize götürmesine yardım edeceğim, sen de gidip duş alacak ve göğsündeki kanı temizleyeceksin."

O haklıydı. Kurumuş zerreciklerin tenimdeki küçük tüyleri çektiğini hissedebiliyordum.

Ama içimde öfke kaynadı ve hayal kırıklığı içinde sesimi yükselttim. "Siktir et, Dex. Onu sorgulamak istiyorum," dedim, parmaklarını omzumdan boşuna çekmeye çalışarak.

şerefsizin parmakları bile ağır.

"Ve bu gece oral seks istedim. Her zaman istediğimizi alamayız, Nikki."

"Bunların uzaktan yakından alakası yok ve bunu sen de biliyorsun." Ona ters ters baktım, gözlerim hafif aralık duran kapıya doğru kaydı ve ondan önce kapıya ulaşıp ulaşamayacağıma karar vermeye çalıştım.

Belki taşaklarına tekme atarsam.

Birdenbire artık oturmuyordum. İki güçlü dövme kol tarafından sarılmıştım.

Dex'in sesi yan tarafıma doğru gürledi. "Talimatlara uymayacaksın gibi görüldüğüne göre, sana bir ders vermem gerekecek."

"Ne?" diye itiraz ederken gözlerim büyüdü. Kendimi onun elinden kurtarmak için çaresizce çırpındım.

Ancak Dex boyun eğmiyordu. Kulağıma fısıldadı, sıcak nefesi tüylerimi diken diken etti, "İstedğin kadar bağır Nikki. Benim odamdan gelen sesleri duymaya alışkınlar." Bununla birlikte beni pelüş yatağın üzerine bıraktı. Vücudum zıpladı, kafam karıştı ve ben daha kaçmaya teşebbüs edemeden vücuduyla beni sardı, iki bileğimi de başımın üzerinde sabitledi.

Güçlü kalçaları kalçamı kavradı ve merkezime karşı açık bir sert baskı vardı. Arzu içimde kabardı ama bileklerimin etrafındaki yumuşak bağlar sıkılaştığında yerini hızla bir gerçeklik sarsıntısına bıraktı.

"Normalde bunları kime giydirirsem giydireyim çıplak oluyor." Yüzünde ukala bir sırıtişla bana baktı. "Eğer yaramazlık yapmaya devam etmek istiyorsan, senin de kıyafetlerini kesebilirim."

Çıplak halimizin görüntüsü merkezimi ısıttı ama tepkimi bir tıslamayla gizledim. "Buna cüret edemezsin." Gözlerimi kısarak ona en tehditkâr tonumu verdim. Piç kurusu sadece başını geriye attı ve öyle bir kahkaha attı ki saç telleri topuzundan düştü.

Bu hareket onun bana karşı sallanmasına neden oldu. Vücudunun ağırlığını üzerimde hissettiğimde dudaklarımdan istemsiz bir inilti döküldü. Yüzündeki tüm espri anlayışı silinmişti. O anda yanaklarımın pancar gibi kızardığından emindim. O sesi çıkarmak istememiştim ama şimdi vücudunun benimkinin üstünde olmasıyla ilgili ne hissettiğimi *çok* iyi biliyordu. Ela gözleri dudaklarıma odaklanmıştı, siki merkezime doğru seğiriyordu. Aramızdaki her şey hep böyleydi.

Cinsel gerilim o kadar gergindi ki, ikimizden birinin kopmasını bekliyordu. *Belki de özgürlüğün anahtarı budur.*

Tekrar ona doğru ittim, jean giymiş çıkıntısı klitorisime sürtünürken nefesim kesildi. Göz kapaklarımda ardında havai fişekler patlıyordu. Onları tekrar açtığımda Dex'i transa geçmiş gibi bakarken yakaladım. Kendimi durduramayıp tekrar sikine doğru sallandım ve daha önceki teklifini kabul etmeyi düşündüm. Nefes alışverişlerimiz bir film müziği gibi çalıyordu.

Vay anasını. Neden daha sık kuru seks yapmadım?

Onu baştan çıkarmam gerekiyordu, ama burada gözlerim kapalı, meme uçlarım çakmak çakmak ve ıslanmış taytım ile duruyordum.

"Siktir. Yirmi yaşından beri bir hatunu kuru kuru becermemiştim." Sesi boğuk çıkmıştı. Düşünce tarzımızın bu kadar benzer olmasına gülmek istedim.

Dudaklarım aralandı. "Eğer beni çözersen, beni kuru kuru becermenden daha fazlasını yapmana izin veririm, Dex."

Bir sonraki an ağırlığı gitmişti ve ben kendimi boşlukta hissediyordum. Gözlerimi açıp nereye gittiğini görmeye çalıştım. Umduğum gibi soyunmuyordu. Yatak odasının kapısının yanındaydı, az önce bana bakışından tamamen farklı, boş bir bakıştı.

"İyi deneme, Nikki. Ama kendi başıma bir sürü am buluyorum. Sadece beni kullanmak istiyorsan seninkini doldurmakla ilgilenmiyorum," dedi hınzır bir bakışla geri dönerken, eğildi ve sütyenimin içinden meme uçlarımdan birini emdi, ısırmadan önce benden istemsiz bir nefes aldı.

Sert.

Sıcak nefesi yüzümün yan tarafını gıdıkladı. "Sadece tahrik olmuş numarası yapmadığından emin olmak istedim. Eminim geçen seferki gibi amin benim için ağılıyordur. Şimdi bana onun kim olduğunu söyle," dedi ve boyalı siyah tırnağını ısırıldığı meme ucunun etrafında döndürdü.

Ağzımdan daha çok bir hayvanın çıkardığı sese benzeyen bir hırıltı çıktı. "Siktir git."

"Bunu az önce denedin. Onun yerine başka bir şey yapmaya ne dersin?" diye sordu başucundaki çekmeceyi açarak. İçinde bir *dizi* vibratör, dildo ve birden fazla popo tıkacı gördüğüme yemin edebilirim ama kolum görüşümü engellediği için bunu söylemek zordu.

"Neden sende bunlar var?" Sesim normalden daha boğuk çıkarken sordum.

"Neden? Bu sosis parmakları gördün mü? Bir amı doldurmak için harika. Klitorisi nazikçe uyarmak için harika değil. Ben de bunun için çok sayıda seçenek sunuyorum." Elini gururla sallayarak gülümsedi ama benim beynim açıklamasının amı dolduran parmaklar kısmına takılmıştı. Birden ne kadar boş olduğumun farkına vardım.

"Şimdi Nikki, neden bana o adamın kim olduğunu söylemiyorsun?" diye sordu, sesi bir oktav düşerek lezzetli bir şekilde derinleşti.

Uğultulu bir ses sersemliğimi yarıp geçti. Titreşimler klitorisime çarptığında zevkle inledim. Pislik herif işkenceyle bilgi almaya çalışacaktı.

beni orgazm ediyor.

"Orgazm olmana izin vereceğimi kim söyledi?" diye sordu ve düşüncelerimin niyet ettiğim gibi aklımda kalmadığını fark etmemi sağladı.

"Siktir. Sen. Dex."

Her kelimeyi çıkarmak için mücadele ediyordum. Ağzımın çıkarmak istediği ses inlemeydi. Dex'e cevaplarımın tatminini ya da aldığım zevkin kanıtını vermek istemediğim için dudaklarımı kenetledim.

Ela gözleri beklentiyle dans ediyordu. "Spitfire, sikimin bu sırılsıklam amcığa girmesini istediğini biliyorum," diye alay etti, iki parmağını göbeğime bastırdı ve nemli taytı içimde hafifçe yukarı itti. Düşük, istemsiz bir inilti dudaklarımdan kaçtı.

Sikeyim.

"Ama bu oyun zamanı bununla ilgili değil. İstedğim cevaplar için tırnak yataklarının her birini sökeceğim. O yüzden neden bana onun adını vermiyorsun, ben de sana hangi sorulara cevap istediğini söyleyeyim. Çünkü gün doğarken ölmüş olacak," diye bitirdi.

Oyun zamanı. Kahretsin, bunu söylediğinde neden bu kadar ateşliydi. Odaklan Nikki, sana Jardani'yi öldüreceğini söyledi.

Bilmek istediğim şeyler vardı ama bunları soracak kişi ben olmak istiyordum ve bu piç beni bundan alıkoyacaktı.

"Jardani," diye nefes aldım. "Onun adı Jardani."

Basınç artarak beni uçurumun kenarına yaklaştırdı. Ağzını kulağımın yanına daldırırken kapüşonlu gözlerinden süzülen gölgeyi yakaladım.

"Onunla bağlantının ne olduğunu söylersen gelmene izin veririm."

Zihnim şehvetle bulanıktı, serbest bırakılma ihtiyacı kararlılığımı bozuyordu. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Ellerini vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdirmesi için her sırrımı dökmek istiyordum.

"Nikki," diye homurdandı Dex, ben hâlâ cevap vermemişken. "Normalde *röportajımın* bu kısmında bir uzvunu keserdim. Ama daha sonra kendini becermek için parmaklarına ihtiyacın olacak." Burnunu boğazımın yan tarafına doğru sürükledi ve kulağımın yanında durana kadar takip etti. "Onun yerine bunu deneyelim."

Titreşimler acı verici bir hıza ulaştı. Taze kokusu beni sarıp sarmaladı ve uyarıma katkıda bulundu. Çekildiğinde serbest kalmama saniyeler kalmıştı.

"Piç," diye tükürdüm, bu da bana tam teşekkürü bir gülümseme kazandırdı. Bundan zevk alıyordu.

İznim olmadan gözlerim kasıklarına kayd . O *gerçekten* Bundan zevk alıyorum. Bir parmak çenemi kaldırarak bakışlarımı onun yüzüne çevirdi. "Cevaplar, tükürük ateşi."

Cevap vermekten kaçış olmadığını bilerek imzaladım. "Peşimde olan bazı insanlar var." Gözlerinin içine baktım.

Dex'in tüm sataşmaları kesildi, alt kattan gelen boğuk sesler dışında oda sessizleşti. Kaşlarının arasında derin bir kırıksıklık belirdi ve yüzünü endişeye benzer bir ifade boyadı.

"Mario beni birilerine söz verdi ve onlar da paramı almaya geliyorlar." Yarı gerçek dilimden kolaylıkla döküldü. "Hâlâ Tucson'da olduğumu bilip bilmediklerini öğrenmek istedim. Belki de taşınmışlardır diye düşündüm ama geçen gece bir not aldım. Çocukla olan gece. Sarsılmamın asıl sebebi buydu. Bir not iletmek için oradaydı," dedim alt dudağımı çiğneyerek.

Dex'in yüzü karardı ve başka bir şey söylemeden kapıya doğru hışımla yürüdü.

"Bekle," diye seslendim, onu görmek için doğrulmaya çalışırken ipeğim bileğime saplandı. Dex'in eli kapıda duruyordu, vücudu çoktan koridorun yarısına gelmişti. "Sanırım Azrailler bir şeyler planlıyor. Jardani başkan ve başkan yardımcısıyla görüşüyordu, bölge savaşıyla ilgili bir şeyler söylüyordu..." Kulübünün tuzağa düşmesini istemedim. Başını salladı ve kapıyı arkasından çarpmadan önce tam olarak okuyamadığım bir bakışla vücudumu süzdü.

Beni yatağına bağlı bırakarak.

"Erkeklerden nefret ediyorum," diye bağırdım arkasından, kapalı kapıdan bile koridordan gelen derin kıkırdamayı duydum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 12

DEX

ÖFKEN Mİ KABARDI? BİRİNİ BIÇAKLAMAYI DENEYİN.
(BU SAYGIN BİR TERAPÖTİK TAVSİYE DEĞİLDİR)

CİLDİM KAŞINDI, öfke, solar pleksusumdan çıkmaya çalışan fiziksel bir iblis gibi yüzeyin altında fokurduyordu. Mario zaten ölmemiş olsaydı, o piçi yavaşça ve acı çektirerek öldürürdüm. Ne *cüretle* bir kadını satmaya çalışırdı, nokta, ama Nikki'yi satmaya...

Ağır metal kapıyı duvara çarptığımda kül blok parçaları koridora saçıldı. Torque bu patlama karşısında kaşlarını çatı ama sessizliğini korudu. Beni daha fazla kışkırtmaması gerektiğini biliyordu. Akıllı adam.

"Sana sorun çıkardı mı?" Kulübeye girerken sordum.

Buraya kulübe demek aslında oldukça yanıltıcıydı. Gerektiğinde tüm kardeşleri ve onların Yaşlı Hanımlarını sığdıracak kadar büyük beton bir sığınaktı. Ama en iyi işlerimden bazılarını yaptığım özel bir kanat vardı.

Sert, floresan ışıklar, istediğim özel ekleme dışında çoğu yüzeyi kaplayan beyaz fayanslardan yansıyor. Bir duvarın dörtte üçü Pres'in görüşmeleri gözlemlemesini sağlayan tek yönlü bir aynadan oluşuyordu. Ancak kendilerini benim alanımda bulan pislikler için daha ürkütücü bir amaca hizmet ediyordu. Kim bakıp da onları ne hale getirdiğimi görmek istemezdi ki? Bu benim onlara cehennemin en karanlık derinliklerine girdiklerini hatırlatma yöntemimdi.

Azrailler'in kulübünden aldığımız hıyar tavandaki kancaya asılmıştı. Nikki'ye göre Jardani. Omuzları kulaklarının hizasındaydı ve giydiği deri mokasen ayakkabılar tavandan birkaç santim yukarıda sallanıyordu.

Zemin. Bu onun için hiç de hoş olmayacaktı, özellikle de deri satma işindeyse.

Altında küçük bir kan gölü oluşmuş, kıpkırmızı sıvı çıplak vücudunun yanlarından aşağı akıyordu. Nikki'nin adamı bayıltmak için stiletto'sunu kullandığı görüntüsü yüzüme bir gülümseme getirdi. Onun vahşi ve kurnaz bir kadın olduğu inkar edilemezdi, bu ölümcül kombinasyon onu hesaba katılması gereken bir güç haline getiriyordu.

Üst katta, tavrındaki değişikliğin beni istediği için olmadığını biliyordum. En azından tek motivasyonu bu değildi. Yine de vücudunun benimkine değdiği birkaç keyifli ana izin vermiştim.

Torque'un sesi beni düşüncelerimden uyandırdı. "Hayır. Nikki onu bayılttı. Yaranın üzerine biraz ucuz votka döktüğümde uyandı ama acı onu tekrar bayılttı. Onun peşinde olduğunu nasıl bildiği hakkında bir şey söyledi mi?"

Yapbozun parçalarını birleştirmeye çalışarak burnumun kenarını sıktım. "Evet, Mario'nun ona söz verdiği bazı kişilerin onun peşinde olduğunu söyledi."

"Bunu nasıl bildi? Ve bu adamı nasıl buldu?"

İkisi de güzel sorulardı. Sormak aklıma gelmemişti, onun mükemmel göğüsleri ve göğüs uçlarının neredeyse bardakların üstünden dışarı fırlaması dikkatimi dağıtmıştı. Hâlâ cevaplanmamış birçok soru olduğunu fark ederek iç çektim.

"Bilmiyorum," diye ısırdım. "Ama Nikki becerikli bir kadın. Kendi yöntemleri olmalı. Doğru zaman geldiğinde ondan daha fazlasını öğrenmeliyiz. O zamana kadar bu pislige odaklanalım."

Torque bu yanlış adım için beni yargıladıysa da belli etmedi. Yanımda ilerledi, gözleri baygın bedenden ayrılmıyordu. Herkes başka bir insana işkence etmeyi kaldıramazdı. Çığlıkları ya da merhamet yakarışlarını engelleme fikrini hazmedemedikleri için bu kimseyi zayıf yapmazdı. Dürüst olmak gerekirse, Torque'un tepkisi onun zihinsel olarak benden daha dengeli olduğunun bir işaretiydi.

"Burada olmana gerek yok Tork," dedim, aynanın yanındaki köşede duran metal dolaba doğru ilerleyerek. Kesiğimi odada bırakmışım. Kan, beklemediğiniz şekillerde ve mesafelerde püskürmeyi başardı. Burada mahvolan kıyafetleri değiştirmek için bir servet harcamışım. Geriye uzandım ve gömleğimin yakasını kavradım, hızlı bir çekişle çıkardım ve altındaki dövmeli tuvali ortaya çıkardım.

"Bana bunu nasıl yapacağımı göstermeni istiyorum. Kadınlar bu numaraya bayılır." Torque'un yorumu beni sırtmaya itti. "Ve bir noktada bu boka alışmam gerekiyor, değil mi?" Bu konuda kendinden pek emin görünmüyordu.

Çizmelerimin yıpranmış derisi nasırlarımın üzerinde yumuşacıktı, kot pantolonumu çıkarmadan önce onları çıkardım ve her şeyi kendilerine ayrılmış rafa yerleştirdim.

Torque boğuk bir kahkaha attı. "Crocs mu? Ciddi misin, Dex? Ve şu kanlı bıçak şeklindeki aptal çıkartma şeylerinden birini nasıl buldun?"

Ona donuk bir bakış attım. "Her şeyden önce, onlara Jibbitz deniyor, seni kültürsüz domuz ve ben onları özel olarak sipariş ettim. Duh." Torque'un başını nasıl salladığını periferilerimde yakaladım. Onaylayıp onaylamadığını bilmiyordum ama bunun bir önemi yoktu çünkü kimse bana ayakkabı seçimim hakkında bir bok söyleyemezdi. "Bu kötü çocuklar doktorlar için yeterince iyiyse, o zaman benim için yeterince iyi olduklarından eminim."

Acı dolu bir inilti konuşmayı böldü. Misafirimiz acı çekmeye başlamıştı. Karıştır.

"Onlar için de bir hoparlörüm var," diye ekledim, göz kırparak Tezgaşıma doğru ilerlerken kardeşim. Bu alanı da odam gibi düzenli ve tertipli tutuyordum. Beynimdeki ve hayatımdaki kaos fazlasıyla yeterliydi, bunun başka alanlara yansımaya ihtiyacım yoktu.

"Sen nasıl istersen." Torque'un omzu benimkine sürtündü. Yüzü normalden birkaç ton daha solgun görünüyordu ve henüz başlamamıştık bile.

"Bunun için burada olmak istediğine emin misin?" Sesimde endişeyle sordum.

Cevap olarak sadece başımı salladım. Ben çocuğun annesi değildim, bu yüzden eğer etrafta dolaşmak ve her yere parça saçma riskini almak istiyorsa, onu durdurmayacaktım. Muhtemelen göreceği kâbusları düşününce biraz irkildim. İlk izlediğim hâlâ rüyalarımaya giriyordu.

O çöl kulübesinin anılarına dalmadan önce, zihnimi boşaltarak konuma doğru döndüm. Bu odadayken metodik ve titizdim. Herkesin tanıdığı şakacı adam, her zaman yüzeyin hemen altında gizlenen soğuk ve hesaplı adam için bir kenara itildi.

"Üzerinde işe yarar bir şey bulabildin mi?" Vücudunu kaplayan mürekkepli siyah sanata dikkat ederek sordum. Takım elbisesini ve kravatını çıkarmıştık, üzerinde sadece bir külot kalmıştı. Bazı yazılar şüpheli bir şekilde Kiril alfabesine benziyordu. Boynundaki kurt dövmesi uzaklardan gelen bir

ulaşamayacağım bir yerdeydi. Floresan ışıkların acımasız parıltısı altında, muhtemelen otuzlu yaşlarında olduğu anlaşılyordu.

"Bir cüzdanı vardı. Adı Nikki'nin sana verdiğinden farklıydı, yani ya sahte ya da ona yalan söyledi," diye rapor verdi Torque, kollarını kavuşturarak bana katıldı. Başımı sallayarak onayladım, adamın etrafında döndüm ve bıçak yaralarına benzeyen birkaç yara izine dikkat ettim.

"Hayır, onu tanıyor. Aralarındaki bağlantının ne olduğunu bilmiyorum ama ifadelerinden söylemediği bir yığın şey olduğunu anlayabiliyorum," diye cevap verdim, huzursuzluğum Torque'unkiyle eşleşiyordu.

"Ve sen de bunun bir parçası olmak mı istiyorsun?" Torque'un sorusu yargılayıcı değildi ama durumdan rahatsız olduğu belliydi.

Tekrar ona katıldım ve iç çektim. "Fazla seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum," dedim gözlerinin içine bakarak. "Nikki, Azraillerin bu adamı ve bağlantılı olduğu kişileri bir bölge savaşını kazanmalarına yardım etmek için istediklerini söyledi."

Torque nefesinin altında küfretti. İkimiz de Nikki'nin bu işe nasıl karıştığına bakmaksızın bu pisliğin içine çekileceğimizi biliyorduk.

Kokulu tuzları aldım ve burnunun kenarının altına ittim. "Uyan, uyan, güneşiği," diye alay ettim, gözleri fal taşı gibi açılırken.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı, sesi ağır bir aksan taşıyordu. Bir tür Doğu Avrupa aksanı -benim param Rusçaydı.

Gözler çılgınca odayı aradı. Başının belada olduğunu anladığı anı tam olarak yakalamıştım. Dikkati vücuduna yöneldiğinde çıkardığı inilti tatmin ediciydi. Tüm uzuvları hâlâ sağlam olduğu için bir anlığına rahatlamış görünüyordu. şimdilik.

"Uyandığına sevindim." Tırtıklı bıçağın kenarını göğsünde gezdirdiğim yerde kızgın kırmızı çizgiler belirdi. "Konuşacak çok şeyimiz var, sen ve ben."

"Sana bir bok anlatmıyorum." Ağzından fırlayan tükürükler giydiğim ressam tulumuna çarptı.

Hiçbir zaman bilgiyi hemen paylaşmak istemezlerdi. Herhangi bir giriş yapmadan, karnına bir sağ kroşe attım. Acı içinde iki büküm olduğu anda metal bağlar tıngırdadı.

"Siktir git," diye öksürdü, bileklerinin bir et kancasına bağlı olduğu yere doğru çekerek.

"Hayır, teşekkürler, pek tipim değilsin."

Torque'un kahkahası, gösterinin tadını çıkarmak için konumlandığı köşeden yankılandı.

Torque, "Bunca zamandır nefes alan her şeyle yattığını sanıyordum," diye takıldı.

Benim yüzümden kıkırdamasına aldırmadan onu tersledim çünkü ikimiz de tipimin ne olduğunu çok iyi biliyorduk. Şu anda ipek bağlarla yatağıma bağlanmıştı. Böyle bir zamanda bile, tek bir düşünceyle sikimin canlanmasını sağlamayı başardı.

Jardani bir aptal gibi sağa sola savruldu. Böyle devam ederse tek yapabileceği omuzlarındaki bağları yırtmak olacaktı. Yanına yaklaşan herkesi ısırarak için bekleyen kuduz bir köpek gibi ağzından köpükler saçarak birden fazla dilde küfürler savuruyordu.

"Sizi öldürecekler. Sizi hayvanlar gibi avlayacaklar," diye hırladı ve bir tomar tükürük daha tulumuma isabet etti.

Altına işmeden önce ona beş dakika veriyorum.

"İlk soru Jardani." Adını duyunca gür kaşları saç çizgisine çarptı. "Neden kızı yakalamaya çalışıyordun?" Sesimin ola bildiğince kayıtsız çıktığından emin olarak sordum. Kızın benim için bir şey ifade ettiğini bilmesini istemiyordum, aksi takdirde bunu kendine saklamaya özen gösterirdi.

Daha önce kızgınsa bile şimdi düpedüz canı görünüyordu. "Nerede bu lanet orospu?" diye sordu, sesinden zehir damlıyordu.

Yumruğum etiyile ilkiyle aynı noktada buluştuğunda dudaklarından acı dolu bir inilti daha döküldü. Çektiği acı omurgama heyecan verici bir ürperti gönderdi. Sikişmek ve dövüşmek. Bir süre için, beni canlı hissettiren tek şey bunlardı. Sonra bir adamın tüm yeminli sırlarını dökmesini sağlamaya çalıştım ve *bu* da pastayı aldı.

Bu yorum karşısında dilimi çıkardım, parmaklarım çenesini morartacak kadar sert kavradı. "Kendine dikkat et Jardani. Ben sabırlı bir adam değilim ve ihtiyacım olan cevapları almakta ustalaştım. Azrailler ne planlıyor?" Soru sorma şeklimi değiştirerek sordum.

Kıvrandı, boynunu büktü, kör noktasına doğru ilerlerken beni takip etmeye çalıştı. Ayakkabılarının uçları umutsuzca çekiş gücü bulmaya çalışıyordu ama aşağıdaki gümüş gidere ulaşmaktan kıl payı uzaktaydılar.

"Soruya cevap ver," dedim. Bir yumruk daha etine çarptı - bu sefer karaciğerine indi. Ama tepkisi beklediğim gibi olmadı. Güldü, başı öne düştü.

Parmaklarım yağlı saçlarının arasından geçti, boktan kahverengi saç tellerini kavradı ve başını geriye doğru çekerek ona bakmaya zorladı.

Gözlerimde kana susamışlık dönüyordu. Benden ve bana her ayrıntıyı anlatmazsa neler yapacağımdan korkmasını istiyordum.

Yine de dehşet yoktu. Onun yerine, kibirli bir gülümseme takındı.

"Bana kızı verirseniz, bu küçük çatışmayı sizin ve kulübünüzün kazanmasını sağlayabilirim. Çünkü rakipleriniz Bratva'nın yardımıyla hepinizi yok etmek için bir anlaşma yapıyor." Başını aynalı duvara doğru çevirdi ve bir sonraki cümlesini bağırarak söyledi. "Duydunuz mu Sayın Başkan? Camın arkasından izleyen bu, değil mi? Tek istediğimiz o kız. Azraillere sadakatimiz yok. Sizin tarafınızda olmaktan mutluyuz."

Pislik herif gözlerimin içine baktı ve göz kırptı. Başkanıma yalvarmakla istediğini elde edeceğini sanıyordu. Sorun şu ki, haklıydı. Endişe beni gerdi. Nikki benim yaşlı kadınımdı değil. Kahretsin, o benim için *hiçbir şey* değildi, nokta. Eğer onunla kulüp arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, Pres gözünü bile kırpmazdı. Şu anda onu kurtaran tek şey Pres'in hâlâ kulüp binasında olmasıydı ama eninde sonunda ona bu saçmalığı anlatmak zorunda kalacaktım.

Sonuçlarını düşünmeden tırtıklı bıçağı kalçasına sapladım. Çılgılığı kulak tırmalayıcıydı, bu odada duymayı sevdiğim türdendi. Kan kabzanın etrafından kabardı, aşağı aktı ve iç çamaşırının kumaşını ıslattı.

Bakır kokusu, kokuşmuş sidik kokusuyla birlikte yayılıyordu.

"Tırtıklı bir bıçağın vücuttan çekilip çıkarılmasında özellikle acımasız bir şey var. Şimdi, onu neden istiyorsun ve Azrailler ne planlıyor?" Yakınına eğildim. Bir sonraki kısmı fısıldadığımda teri ve BO'su neredeyse dayanılmazdı. "Bana bilmek istediğim şeyi söyle, ben de seni hemen öldüreyim. Aksi takdirde, bunu senin için *uzun süre inanılmaz derecede* acı verici hale getireceğim."

Sessizliğe gömüldü, çenesi göğsüne yaslanacak şekilde başını eğdi. Bıçağı çekip çıkardığımda camı kıracak kadar yüksek, kulak tırmalayıcı bir çılgılık daha yankılandı.

Bağırışlar hıçkırıklara dönüştü. İkisi de bana yardımcı olmadı.

"Taşaklarını kesmeye başlayacağım, Jardani." Bir hıçkırık daha. metal uç aile mücevherlerini fırçaladı. "Bir. İki. Üç."

"Çünkü Bratva her zaman bizim olanı toplar," diye atıldı ve taşaklarını bıçağımdan uzaklaştırmak için vücudunu bükte. "Ölüm Melekleri'nin ne planladığını bilmiyorum. Umurumuzda bile değildi. Sözde kızı alacaklardı, sonra da biz onlara ateşli silahlar sağlayacaktık.

bedenler." Başını iki yana sallayarak inledi. "Los Muertos'un da gitmesini istiyorlar."

"Neden?" Torque şimdi yanımdaydı ve sormak üzere olduğum soruyu sorarken bana ters ters bakıyordu.

Rus başını salladı ve sümüğü etrafa saçıldı. "Nedenini bilmiyorum. Sadece kızını istiyorum," diye nefes verdi.

Jardani'nin yanıtı benden tehditkâr bir hırıltı kopardı. "Yanlış cevap."

Metal yumuşak etle buluştu ve ben hassas deriyi kestim. Doğa Ana gerçekten şaka yapıyordu, tüm eşyalarımızı dışarıya koyuyor ve onu savunmasız bırakıyordu. Bağırarak protesto etti ve asıldığı et kancasından kurtulmaya çalıştı. Hüngür hüngür ağlayan bir karmaşaya dönüşmüştü.

Bir sonraki hamlem, telefonumun yerleştirdiğim metal rafa çarparak ısrarla titremesiyle kesildi. Görmezden gelmek istedim ama tekrar tekrar titremeye devam etti.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandım ve hışımla dolabın yanına gittim. Telefonumu kontrol ettim ve üç cevapsız arama gördüm, hepsi de Gunner'dan geliyordu. Onu geri arayamadan elimde titreşti, bu sefer farklı bir isimle: La Brujita.

"Ne oluyor Ryan?" Başladım ama sözümü kesti.

"Nikki'ye ne yaptın sen? Neden beni arayıp onu odanızdan çıkarmadığınızı söylüyor? Onu oraya kilitletiğini mi?"

Hazırlıksız yakalanmışım. "Nasıl oldu da kelepçelerinden kurtuldu?" Düşünmeden mırıldandım.

Ryan'ın bağıırışı o kadar yüksekti ki kulak zarımı patlatmadan önce telefonu kulağımdan çekmek zorunda kaldım. "Onun nesi?!"

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 13

DEX

"SİKİŞİYORUZ, DEX. "EĞER BİR EL İSTİYORSA, KENDİ ELİNİ KULLANABİLİR." -RYAN, İKONİK KRALİÇEMİZ

"Bana kızamazsın. Seni uyarmaya çalıştım dostum. Üç kez aradım," dedi Gunner.

Ryan'ın kadife ofis koltuklarından birinde oturduğum yerden dilimi ona doğru uzattım.

"Oh, gerçekten olgunca, Dex."

"Oh, gerçekten olgusun, Dex," diye taklit ettim, çocuk gibi davrandığımı umursamadan. "Taşaklarım artık bana ait değil. Artık onları kısa boylu korkunç bir Latin tutuyor," diye alay ettim kollarımı göğsümde kavuşturarak. "Seni de becermesine izin mi veriyorsun? Tamam, bunu anladım, kim küçük bir kış oyununu sevmez ki?"

Gunner, Ryan'ın masasının arkasına yaslandığı yerden bana ters ters baktı.

Kahretsin, burada en son birlikte olduğumuz zamandan bu yana çok şey değişmişti. Hafızam beni yanıltmıyorsa, ki yanıltmıyordu, Ryan oraya yaslanıp bize dik dik bakan kişiydi. Şimdi masanın bu tarafında tek başıma oturuyordum ve bana bakan öz kardeşimdi.

Arkamdaki kapı açıldı, ikinci bir konuşma boşlukta süzülüyordu.

"Birinin seni *kaçırmaya* çalıştığından hiç bahsetmedin Nikki." Ryan'ın sesinde sert bir ton vardı. Bu tonu daha önce de kullandığını duymuştum ama Nikki'ye karşı hiç kullanmamıştı. Yine de, dördümüzün bir arada olduğu zamanlar hep içki içip parti yapıyorduk. Hiçbirimiz birbirimizi gerçekten *tanımıyorduk*. Ryan ve Gunner dışında.

Öfkeli ayak sesleri yaklaştı. Nikki yanımdaki zümrüt sandalyeye çökerek, "Önemli olduğunu düşünmemiştim," dedi. Çıplak bacakları kıvrılmış, altına doğru kıvrılmıştı. Benim gömleğimi giymesi beni olması gerekenden çok daha fazla memnun etmişti. Gözlerim meme uçlarına kaydı, kumaşın hâlâ onları emdiğim yeri gösterip göstermeyeceğini merak ediyordum.

"Narc," diye fısıldadım beni bakarken yakaladığında. Mavi gözlerinin bana dikilmesi ve sinirlenmesinin tadını çıkardım.

"Bunu zaten söyledin, Dex. Buraya gelirken yaklaşık yüz kere. Söyleyecek yeni bir şey bul." Beni tersledi, bir kez daha öne doğru baktı.

Ryan aradığında Tucson'ın otuz dakika kadar dışındaydılar ve bu küçük sohbet için Lotería'da buluşmamı emretmişti. Ondan hoşlanıyordum ama onunla yatmıyordum, bu yüzden ondan emir almadığımdan emindim. Burada olmamın tek nedeni öğrendiklerimi paylaşmaktı. Nikki'ye de bazı sorularım vardı.

Jardani'nin sözleri zihnimde tekrar tekrar çalındı. Her şey boka sarmak üzereydi ve Nikki kendini tam ortasına atmayı başarmıştı. Göğsümü ovuşturdum. Ona bir şey olacağını her düşündüğümde içimde bir sızı oluşuyordu. Ama yardımımı istemediğini *açıkça belirtmişti*.

Ryan masanın arkasındaki sandalyeye çöktü. Kahve rengi gözlerini koyu halkalar çevreliyordu ve mürekkep rengi saçları başının üstünde toplanmıştı. Sanki ellerini saçlarında gezdiriyormuş gibi görünüyordu. Doğrusu çok bitkin görünüyordu, bu da Sinaloa'da geçirdiği süre boyunca neler yaşadığını merak etmeme neden oldu.

"Bok gibi görünüyorsun Ryan." Bu yorumum Gunner'dan azarlayıcı bir bakış ve ondan da bir orta parmak kazandı.

"Evet, sen de siktir git," dedi. Başını kaldırıp Nikki ile benim aramda bir yere baktı ve uzun tırnaklarını bize doğru uzattı. O pençelerle Gunner'a nasıl mastürbasyon yaptığını merak ettim.

"Sevişiyoruz, Dex. Eğer yardım istiyorsa, kendi elini kullanabilir," diye cevap verdi, görünüşe göre pek de sessiz olmayan soruma.

Gunner'dan bana doğru gelmeye devam eden bakışlar karşısında omuz silktim. Şimdiye kadar ağzımdan çıkan saçmalıklara alışmış olmalıydı. Neden bana birasına işemişim gibi baktığını bilmiyordum.

"Tamam. Biri bana bu gece ne olduğunu açıklasın," diye emretti Ryan. Ensemdeki tüyler diken diken oldu,

Ama gözüm korktuğu için değil. Otorite Sorunları benim fahri göbek adımdı ve beni kızdırmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu.

Göz ucuyla Nikki'yi dudaklarını büzerken yakaladım. Dördümüzün arasında sessizlik büyüdü.

En iyi arkadaşlar için cennette sorun mu var?

İlginç. Bu ikisinin birbirlerine en sevdikleri yemeklerden boktan programlarına kadar her şeyi anlattıklarını sanıyordum. Boğazımı temizledim, ağır sessizlik rahatsız ediciydi, durumu er ya da geç ele almamız gerektiğini biliyordum.

"Nikki bu gece tehlike sinyali gönderdi." Sandalyemde dönerek günün kadınına baktım. "Bu arada... Onun Reaper kulübünde olacağını nereden biliyordun? Ve seni önceden almak istediğini biliyor muydun?"

Ryan o kadar çabuk ayağa kalktı ki saldırıya uğradığımızı sandım, ama o sadece çok kızmıştı.

"Neredeydin lan sen? Biri onu *almak* istedi de ne demek?" diye sordu, gözleri bana dikilmişti.

Nikki Ryan'a kaşlarını çatı ama pembe dili dışarı fırlayıp alt dudağının üzerinde gezindikten sonra gergin bir şekilde dişlerinin arasından çekiştirirken endişeli olduğu her halinden belliydi. "Kusura bakma *anne*, her hareketimi sana söylemem gerektiğini bilmiyordum," dedi Nikki dikkatle. "Ve bağlantıları olan tek kişi Ryan değil." Gözleri buluştu ve aralarında milyonlarca söylenmemiş kelime aktı.

Evet. Bu saçmalıkta söylediklerinden daha fazlası var.

Gunner'ın yüzü de kuşkuyla karıştığında kendimi biraz daha iyi hissettim. En azından burada karanlıkta kalan tek kişi ben değildim. Ryan'ın masasına bir tekme attım ve masanın kirlenmesinden yakınmasına aldırmadım. Çok yorgundum ve sabahın erken saatlerine doğru yuvarlanıyordum.

Herkesin dikkatini çekmek için ellerimi çırparak, kendimizi içinde bulmak üzere olduğumuz bok fırtınasına doğrudan girdim. "Tamam, bunun için zamanım yok. Bildiğim şey şu: Ruslar Nikki'yi istiyor... hem de çok."

Başını bana doğru savururken sarı topuzu yana kaydı. Taşaklarımı şişlemek istediğini anlamam için konuşmasına gerek yoktu. Kahkahamı öksürerek bastırmak zorunda kaldım. Öfkesi çok tatlıydı ama bunu ona söylersem Ryan'ın sakladığı bıçaklardan birini bulup beni bıçaklardı.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu, sıkışmış kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak. Bu hareket sutyen giymediği gerçeğini vurguluyordu,

ve daha önce hiç meme görmemiş bir ergen gibi, meme uçlarının gömleğime değdiği düşüncesiyle sikim zıpladı.

Artık onu asla yıkayamam. Onu yastık kılıfı olarak kullanacağım.

Öfkesini sevdiğim ve içinde bulunduğumuz bok fırtınasından uzaklaşmak istediğim için sırttım. "Jardani bana ipucu verdi. Orakçıların sizi takas etmesi gerekiyormuş. Karşılığında Ruslar Los Muertos'u ve bizi ortadan kaldırmaya yardım edecekler." Nikki bu açıklama karşısında bembeyaz kesildi. "Seni neden bu kadar çok istediklerini sınıfla paylaşmak ister misin?" Ses tonumda bir gerginlikle sordum.

Nikki çocukluk sırlarını saklayabilirdi ama geçmişinde kulübümü tehlikeye atacak bir şey varsa bunu bilmem gerekiyordu. Kulüp uygulayıcısı olarak bizi tehditlerden korumak gibi bir görevim vardı, bu tehdit topuklu ayakkabılarıyla erkekleri pataklayan beş-altı boyunda sarışın bir ateşten gelse bile.

"Ne diyorsun Dex?" Gunner ellerini masanın üstüne koyarak sordu. Ryan'a yaklaşmış, vücudunu ona siper etmişti. Ryan'ın gözleri şu ana kadar Nikki'den ayrılmamıştı -şimdi bana bakıyorlardı.

"Bölgeyi istiyorlar," diye fısıldadı Ryan.

Başımı salladım, onun şüphesini kendi şüphelerimle doğruladım ve Rusların onu neden isteyebileceğine dair soruma Nikki'nin cevap vermesini henüz talep etmediğini fark ettim. Nikki muhteşemdi, insanı kendine hayran bırakıyordu ama bir kadın karşılığında silah ve ceset göndermeyi mi teklif ediyordu? Evet, bu sıradan bir deri ticareti anlaşması değildi.

Nikki nedense onlar için çok değerliydi.

Söz konusu kadın zihinsel olarak milyonlarca mil uzaktaymış gibi görünüyordu. Başparmağının tırnağı ağzını buldu ve onu kemirmeye başladı. Tahriş omurgamdan yukarı tırmanmaya başladı. Burada başka bir şeyler oluyordu ve kızlar bizi bilgilendirecek gibi görünmüyordu - en azından ben.

Açıkçası, ben grubun bir parçası değildim.

Bu da benim için sorun değildi. Yatağıma dönebilir ve uyuyana kadar elimi becerebilirdim. Bu gece Pres'e öğrendiklerimi anlatacaktım ve kulübün ne yapacağına karar verecektik. Zaten Los Muertos'un bir parçası değildim, bu yüzden ne isterlerse yapabilirlerdi ve bu konuda bana bir bok söylemek zorunda değillerdi.

Ama burada kalıp kendimi dışlanmış gibi hissetmeyecektim.

Gitmek için döndüğümde üzerimdeki üç çift gözü görmezden gelerek kendimi sandalyeden yukarı ittim. "Pekala, bu çok eğlenceliydi. Kaçırılmamaya çalışın

Yine Nikki ve bu gece kiliseye gideceğiz Gunner. Kulübün bir parçası olmak istiyormuş gibi davranmaya çalış."

Kapı koluna uzandığımda arkamda bir kargaşa duydum. "Bekle, Dex," diye seslendi Ryan.

Omzumun üzerinden geriye baktım, elim kapının kolunun üzerindeydi. "Ne oldu Ryan?"

Ayakta duruyordu, kollarını kavuşturmuş, yüzünde sinirli bir ifade vardı. "Öylece gidemezsin," dedi.

Artık kızgındım. Ne istersem yapabilirdim. Burada oturup karanlıkta kalmak istemediğime adım gibi emindim. Bir golden retriever rolü oynayabilirdim ama kimsenin köpeği değildim. Beni ayaklarına kapanıp bilgi kırıntıları için bekletemezlerdi. Gunner sessiz kaldığında tanıdık bir ihanet acısı göğsüme çarptı. Beni bilgilendirmelerini talep etmemesi canımı yaktı, aramızdaki eski bir yarayı deşti.

Ona bakmayı reddettim.

Benden soğuk bir omuz hissetsin.

"Ve neden olmasın Ryan? Çünkü belli ki ikiniz de neler döndüğünü paylaşmak istemiyorsunuz. İkinizin de onu neden istedikleri hakkında daha fazla şey bildiğinizi görebiliyorum, ama hiçbir şey söylemiyorsunuz. Ben sadece kurtarmaya gelen uygun kişi oldum. Bana bilgi vermeniz için yalvarmayacağım."

"Ayrıntıları bilmiyor," diye atıldı Nikki, mavi gözleri alev alev yanıyordu. "Dinle, onların beni istemesi burada daha az sorun, değil mi? Rus bir adam Mario'dan kötü bir anlaşmayı tahsil etmek istiyor. Odak noktamız Azrailleri alt etmek olmalı." Nikki kendinden emin bir şekilde konuşuyordu, Ryan'la göz göze gelirken çenesi yukarı kalkmıştı ama vücudundaki sertlik başka bir hikâye anlatıyordu.

Endişeliydi. Sadece ne hakkında olduğundan emin değildim.

"Belli ki seni çok istiyorlar, Niks." Ryan dikkatini tekrar bana çevirdi.

"İşte bu yüzden kalmana ihtiyacım var. Nikki'nin koruması olmana ihtiyacım var." Nikki'nin dudaklarından mizahsız bir kahkaha döküldü. "Affedersiniz?

Ben

Prenses Diana. Huzur içinde yat." Devam etmeden önce göğsünün üzerinde bir haç sembolü çizdiğinde kendime rağmen kıkırdadım. "Bir korumaya ihtiyacım yok. Bir masaja ve bir şişe şaraba ihtiyacım var."

İki arkadaş arasında yine sessiz bir sohbet geçti.

Nikki'ye duyduğum lanet çekim, Ryan'ın teklifini duymak için yerimde sabit kalmamı sağladı.

"Erkek arkadaşın muhtemelen sana daha iyi bir fiyat verirdi," dedim, onu terslememek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak.

Ryan yüzünü buruşturarak Nikki'ye baktı ve sanki bir darbeye hazırlanıyormuş gibi vücudunu gerdiğine yemin ettim. "Evet, Nikki'yle yirmi dört-yedi saat kalacak birine ihtiyacım var."

"Benim de kışımı silmesi mi gerekiyor? Hadi ama Ryan, bu çok saçma," diye itiraz etti Nikki kollarını havaya kaldırarak.

"Nikki, Azrailler Jardani'nin elimizde olduğunu bilmiyorlar, bu yüzden planlarına devam edecekler. Senin peşinden gelecekler." Ryan ona dik dik baktı; yüzündeki ifadeden Nikki'nin az önce söylediği gerçeklere karşı çıkmaya cesaret edemediği anlaşıyordu.

Nikki suratını asıp küçük bir "Peki," dediğinde sırtışıımı gizlemek için elimle yüzümü kapattım. Tek bir heceye bu kadar çok tavır sıdırmak bir yetenektir ama bunu başarmıştı.

İki en iyi arkadaşın zor bir dönemden geçtiği açıktı. Bu Nikki ve benim şu anda ortak noktamızdı.

Aşk ve ilişkiler mi? Siktir et onları. Bu durum, onların beladan başka bir şey olmadığına dair inancımı pekiştirdi. Bunun arkadaşlıklar için de ne kadar kötü olduğunu fark etmemiştim.

Çarşafklar dışında bir kadınla asla ilişkiye girmiyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

NIKKI

BU GERILIM CİNSEL DEĞİL AMA OLAY ÖRGÜSÜ İÇİN
İYİ.

Hayatım güllük gülistanlıkmış gibi davranarak yatağıma kıvrılmak yerine burada bu konuşmayı yaptığım için sinirlenerek sandalyeye çöktüm. Ryan, "Nikki, bana istediğin kadar kızabilirsin ama ikimiz de son zamanlarda bir *sürü* boktan şey olduğunu biliyoruz," dedi.

Dex'in elleri sandalyemin arkasında kenetlendi, parmakları hafifçe omuzlarımı okşadı. Kendimi ona doğru hafifçe eğilirken bulsam bile, bastırmaya çalıştığım bir tepki olarak omurgamda bir heyecan yarattı.

"Plan nedir?" Dex'in her zamanki neşeli tonu kaybolmuş, yerini soğuk ve kopuk hissettiren bir ciddiyet almıştı. "Hepimiz elimiz kolumuz bağlı oturup evcilik mi oynayacağız? Adam gayet açık konuştu: Azrailler kan ve toprak istiyor. Nikki de onların pazarlık kozu. Onu teslim edersek bana yardım etmeyi bile teklif etti. Görünüşe göre önce bu adamları indirip sonra Ruslarla anlaşmamız gerekiyor." Elini sandalyeye vurarak beni irkiltti ve "Kahretsin" diye mırıldandı.

Avuç içlerim, Dex'in söylediği her kelimeyle birlikte tırnaklarımı onlara geçirmeyi bırakmam için haykırıyordu.

"Dex," diye homurdandı Gunner.

"Hayır, sakın bana 'Dex' deme Gunner. Sen kulübü ciddiye almıyorsun diye ben de almayacağım anlamına gelmez," dedi Dex, MC kardeşini göstererek. Gunner'ın bıyığının kenarları kaşlarını çatı.

"Bu fa-" Gunner itiraz etmeye çalıştı.

Dex onun sözünü kesti, sesi giderek yükseliyordu. "Adil değil mi? Dinle, benim için devreye girdiğin için sana minnettarım ama bir kanun kaçağı gibi yaşamak *istiyormuşsun* gibi davranmayalım." Dex'in kaslı kolu Ryan'ı işaret ederken kulağıma değdi. "Ona kadar bu konuda kararlı bile değildin."

Odadaki gerilim daha da yükseldi. Sanki hepimizi alevler içinde bırakacak kıvılcımı bekleyen bir barut fıçısıymışız gibi hissediyordum. Dex'e baktım, onu gözlemlediğime çok fazla dikkat çekmemeye özen gösterdim. Açım sadece kollarını görmeme izin veriyordu ama ön kollarının gergin tendonları ve parmak eklemlerinin beyazlaşması oldukça net bir resim çiziyordu: bu ikisinin arasında çok fazla yük vardı.

Tekrar konuştuğunda sesi hırıltıya dönüşmüştü, tehditkâr bir ton taşıyordu ve tüylerimi diken diken etti. Ryan bile endişeli görünüyordu, bu hararetili yüzleşmenin tam bir kavgaya dönüşüp dönüşmeyeceğinden emin değildi.

Gunner'ın sözleri tehditle doluydu. "Bundan sonra söyleyeceklerin konusunda *çok* dikkatli ol. Gerçekten kirli çamaşırlarımızı ortaya dökmek mi istiyorsun? Belki Ruslarla olan geçmişinizden bahsedersiniz?" Kelimeler ağzından çıktığı anda Gunner'ın yüzünde bir pişmanlık ifadesi belirdi. Göz temasını keserek utançla başka tarafa baktı. "Özür dilerim, Dex. Belden aşağı vurdum."

Dex'in vücudundaki sıcaklık kayboldu ve nereye gittiğini bulmak için döndüğümde Loteria'ya açılan kapıya kadar gitmişti. "Darılmaca gücenmece yok," dedi. Sözleri ses tonunun tam tersiydi.

Bu bana çok sert bir duygu gibi geldi.

"Nikki." Dex'in havlamasıyla sıçradım. "Hadi gidelim. Görünüşe göre senin kışın artık benim sorunum. Ryan, sana fiyatımı göndereceğim. Bana havale edebilirsin."

Kapının çarpması sessiz odada bir silah sesi gibiydi. Birkaç saniye boyunca kimse hareket etmedi.

Gunner ellerini masaya vurarak, "Siktir," diye seslendi. Tahta tablanın darbenin etkisiyle parçalanmaması beni şaşırttı.

"Peşinden gitmeliyim," dedi, çoktan kapıya doğru ilerliyordu.

Ryan derin bir iç çekti, başı ellerinin arasına düştü. Verdiği tepki midemi bulandırdı. Her zaman soğukkanlıydı, kimsenin zırhındaki çatlakları görmesine izin vermezdi - Gunner'dan başka kimse yani . Mario'dan kaçmaya çalıştığımız zamanlarda bile güçlüydü.

Ama şimdi, otururken, yıpranmış görünüyordu.

Dudaklarımı ıslattım ve ne söyleyeceğimi düşündüm. Az önceki tüm duygular hâlâ içimde dönüp duruyordu ama onun parçalanmaya bu kadar yakın olduğunu görmek, ona odaklanmamı sağladı.

Buradan defolup gitmen gerektiğinin bir başka işareti. Çok yakınsın. Sen çok fazlasın.

Uyarı zillerini duymazdan gelerek masaya yaklaştım ve ona rahatlatıcı bir el uzattım. "Hey, belki hepimiz biraz nefes alırsız, değil mi?" Elini sıkarak söyledim.

Ryan başını kaldırdı ve koyu kahverengi gözleri benimkileri aradı. "Bunu söylememeliydi."

"Ne dedin?" Dürttüm. Hangi adamdan bahsettiğine dair en ufak bir fikrim yoktu. İkisi arasındaki sözlü kavga eşit düzeydeydi ve ikisi de birbirine oldukça şifreli şeyler söylüyordu.

Başını cam duvara doğru çevirerek geri çekildi ama diğer tarafta hiçbir şey *görmediği* belliydi. Konuyu değiştirerek, "Peşinde olan eski sevgilin, ha?" diye sordu.

Vücudum kaskatı kesildi. Kahretsin, neredeyse bu sohbet için sarhoş olmayı dileyecektim ama o zaman muhtemelen ağzımdan çok fazla şey kaçırırdım. "Evet. Mario'nun geçmişimi nasıl öğrendiğini öğrenmek istedim. Meğer benim hakkımda bilgi arıyorlarmış," dedim yüzümü incelerken. "Ama bağlantıma bunu sorduğumda, zaman çizelgesi Mario'yla ilgili tüm o olayların yaşandığı zamana uyuyordu. Bunun eski bir haber olduğunu düşündüm." Omuz silktim ve Dex'in gömleğindeki ipliklerden kurtulmaya çalıştım.

"Ama?" Ryan önemli bir bilgiyi atladığımı bilerek sordu.

Başımı kaldırdım ve ailem kadar yakın olduğum bu kadınla göz göze geldim. Yüz hatlarını ezberlemeye çalıştım, çünkü burada daha fazla kalmayı planlamıyordum, özellikle de şimdi.

"Ama sonra biri Lotería'ya elinde benim için bir notla geldi. Notta benim adım yazıyordu." Bu anıyı hatırlayınca içimdeki panik kabardı ve boğazım daraldı.

Ryan'ın kafa karışıklığıyla karışık sesi sıkıntımı yarıp geçti. "Anlamıyorum-"

"*Doğum adım* Ryan," diye mırıldandım, o şaşkın şaşkın bakmaya devam edince. Onun bilmediğini unutmuştum. "Nikki benim adım değil. En azından bana verilen isim değil. Burada *kimse* o ismi bilmiyor. Bu-"

"Bir mesaj olarak gönderildi," diye araya girdi. "Hâlâ burada olduğunu biliyor. Ama o zaman neden seni yakalamadı?"

"Birincisi, aptal değil, buranın bir kartel kulübü olduğunu biliyor. İkincisi, benimle oynuyor. Kirli işlerini Azraillere yaptırıyor, bu yüzden hiçbir zaman doğrudan işin içinde ya da bağlantılı değil," diye cevap verdim.

"O zaman neden Dex'in sana göz kulak olması için benimle kavga ediyorsun?" diye sordu, hayal kırıklığı her halinden belliydi.

İşte bu noktada o ve ben farklıydık. Ryan kafese kapatılmanın, kendisi *için* kararlar alınmasının nasıl bir his olduğunu bilmiyordu. Mario'nun parmağı altındayken bile, bu bir seçimdi. Sevdiklerini tehdit edene kadar o narsist pislikle uğraşarak hayatının kayıgını sallamamayı seçmişti.

Bunun benim için ne anlama geldiğini anlamadı.

"Çünkü kimsenin yükü olmak istemiyorum, Ryan," dedim, sesim kızgınlıkla karıştı. "Kendi başımın çaresine bakmak istiyorum."

Ryan daha yakına eğildi, ses tonu samimiydi. "Nikki, bu senin bir yük olmanla ilgili değil. Mesele arkanı kollayan insanların olması. Bu bir zayıflık işareti değil."

Gözlerimi kaçırdım, hâlâ bir hayal kırıklığı hissediyordum. "Anlıyorum ama bağımsızlığımı, özgürlüğümü kaybediyormuşum gibi geliyor. Bunu zaten bir kez yaşadım Ryan. Tekrar bir kutunun içine konulmayacağım."

Masasının önünde durarak küçük bir gülümseme sundu. "Nikki, seni bir kutuya koyabilecek *kimse* yok kızım. Sert, zeki ve açıkçası istediğin zaman düpedüz korkutucusun. Biz bir aileyiz ve aileler birbirini kollar. Seni önemsiyorum ve seni desteklemek için buradayım, kontrol etmek için değil."

Geçen sefer de beni kilitleyen kişinin ailem olması çok kötüydü.

Ama belki de ailenin damarlarımızda dolaşan kanla hiçbir ilgisi yoktu. Belki Ryan haklıydı ve aile gerçekten de birbirini kolluyordu.

Başımı salladım, yorgunluk üzerime çökmüştü. Bu konuşmayı bitirmeye hazırdım.

Kahretsin, bu gün.

Belki o daha iyi biliyordu. Belki de insanları içeri almak bir zayıflık değildi. Ya da belki biraz daha kalarak büyük bir hata yapıyordum.

"Bunu hatırlamaya çalışacağım," dedim yumuşak bir gülümsemeyle.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 15

DEX

HER ZAMANKI GIBI BİR TUTAM DUYGUSAL KAÇINMA

"DEX. Dex! Kahretsin, üzgünüm dostum," diye seslendi Gunner arkamdan, merdivenleri ikişer ikişer çıkarken.

En alt basamağa geldiğimde topuğumun üzerinde döndüm ve parmağımı göğsüne soktum. "Senin için kurşun yedim, yedim de Gunner. Şimdi beni karanlıkta bırakma. İskeletlere katıldığında bu saçmalığı aştığımızı sanıyordum."

Yan tarafa baktı, dişlerinin arasından havayı emdi ve sonra üfleyip bana döndü. "Belden aşağı vurdum. Özür dilerim. Ruslar işin içinde olduğu için senin de bu işin içinde olmak isteyeceğini düşündüm."

Alay ettim. "Her Rus sorumlu değildir-"

"Ama bu öyle," diye araya girdi. Yeşil gözleri beni olduğum yere mıhladı, sözleri karnıma bir yumruk gibi indi.

"Nereden biliyorsun?" Sesimdeki titremeyi gizleyemeyerek sordum.

Gunner yüzümü inceledi, bir şey arıyordu. Beni Huachuca City'deki hapisane hücrelerinden aldığı gece bana attığı bakışla aynıydı. Cevap vermeden beni itti, doğruca boş bara yöneldi ve iki kadeh aldı, ben arkasından giderken birini bana uzattı.

"Ben de onu üç yıl önce bulduğumu sanıyordum, Gunner, ve bak bu bizi nereye getirdi. Seni nereye getirdi," dedim, parmak kadar viskiyi geri atarak.

Alkolün yakıcılığı içimdeki suçluluk duygusuyla karıştı. Gunner'ın FBI için Kaptan Amerika olmaya gitmemesinin sebebi bendim. Elbette, Ryan'la tanışmasının nedeni benim hatamdı ve İskeletlerin ne kadar iyi şeyler yaptığına dair gözleri artık açıktı, ama aklımın bir köşesinde hep, onu da çamura sürükleyerek başarısızlığa uğratıp uğratmadığımı merak eden bir dırdır vardı.

Neredeyse bir adamı öldürdüğüm için duyduğum suçluluk beni geceleri hiç uyutmamıştı. Bunu yapan şey, sevdiğim insanları hayal kırıklığına uğratmaktı.

Sert bir el omzuma indi ve beni geri çekti. "Sakin oraya gitme, Dex. O gece o piç hak ettiğini buldu. Sam Amca'nın dağıtacağından daha fazla adalet dağıttı ve ben ölene kadar senin için tekrar tekrar gelmeyi seçerdim. Çünkü kardeşler böyle yapar ve sen de benim için bunu yapardın. Kahretsin, aşık olmamam gereken kadını kurtarmak için kartel üyeleriyle dolu bir kulübe daldın."

Tüm bunlarla ne yapacağımı bilmiyordum. Duygular beni rahatsız ederdi ve benim yedeğim her zaman mizahtı, ama şu anda... bir parçam duyguları uzaklaştırmak istemiyordu. Orada öylece durup birbirimize bakarken saniyeler geçti ve sonunda başımı salladım.

"Pekâlâ, artık şu saçmalığı keselim. Biliyorsun bu beni kusturuyor," dedim ve Gunner bir kahkaha attığında gülümsedim. "Şimdi, Nikki'den sonraki bu pisliğin aynı kişi olduğunu nereden biliyorsun?"

Gunner bu soru karşısında ayıldı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve profesyonel moda geçti. "Scar her şey olup bittikten sonra Mario'nun telefon kayıtlarına baktı. Ryan'ın başka neler pişirdiğini ve potansiyel düşmanlarının kimler olduğunu bilmesi gerekiyordu. Bir numara dikkatini çekti çünkü Scarletta'nın New York'ta öldürdüğü adamla aynı numaraydı: Maxim. Sanırım St. Petersburg Bratva'sının *liderinin* sağ koluydu."

"Siktir," diye bağırdım, bardağı odanın öbür ucuna fırlatmamak için ellerimi saçlarımda gezdirdim. Kulübede çalıştığım tüm saldırganlık geri gelmişti.

Gunner bir adamı öldüresiye dövdüğüm için beni kefaletle hapisten çıkardıktan sonra, Kell konusunda bana bazı cevaplar bulmak için bağlantılarını kullanmıştı. Meğer o da onları arıyormuş, beni terk ettiğini sandığım zamanlarda bile. Yavaş ilerliyordu. Tek bildiğimiz

Ruslar deri ticaretiyle yoğun bir şekilde ilgileniyordu ve piramidin en tepesinde St.

Ve şimdi, kendimizi bu pisliklerin arasında bulduk. Belki *de* Tanrı gerçektir, çünkü kaçakçılık çetesini yöneten en üst düzey pisliklerden intikam almaktan vazgeçmiştim.

"Daha da iyiye gidiyor. Görünüşe göre, Circle'ı aynı adam yönetiyor..."

"Bana Bratva ve Çember'in aynı şey olduğunu mu söylüyorsun?" Kafamı tüm bu saçmalıklara yormaya çalışarak sordum.

Gunner ikimize de birer kadeh daha doldurdu ve geri fırlattı. "Hem evet hem hayır. Baş pislik her iki organizasyonu da yönetiyor. FBI'daki dostum bana bir iyilik yaptı, muhtemelen bu sonuncusu olacak. Bratva da eskiden Çember'in kontrolü altındaydı." Gözleri bana kaydı. "Ta ki düşmanca bir ele geçirme olana kadar."

"Kahretsin. Nikki'nin peşinde olan bu mu?" Hayal kırıklığı içinde alnımı ovuşturarak sordum. "Neden onu istiyor ki?"

"Bir fikrim yok, ama böyle piçlerin kendi kuralları vardır. Mario ona kadın sözü verip yerine getirmediği için kızmış olabilir."

Ya da bir şekilde onlarla bir bağı mı var?

Jardani'nin sözleri zihnimde yankılandı. "Nikki nereli?" diye sordum.

Gunner omuzlarını silkerek başını salladı. "Biliyorsam ne olayım. Hep buralı olduğunu düşünmüştüm."

Nikki'yle Lotería'ya geldiğimiz ilk gece tanışmıştım, ayaklarımızı boğazımıza kadar soktuğumuzda kış deliklerimizden çıkıyorlardı. Altın sarısı saçlarını kalp şeklinde bir yüzün etrafında haleleyen ve her konuştuğunda benimle alay eden dudaklarıyla düpedüz güzeldi. Yine de dikkatimi çeken gözleri olmuştu. O peygamber çiçeği mavisî gözler o kadar çok tavır ve güven taşıyordu ki sikim kalktı, ama arka planda saklamak için elinden geleni yaptığı bir kırılmanlık vardı ve bana gülümsediği andan itibaren, onu beni içeri almaya ikna etmek için garip bir dürtü duydum.

Onun yerine beni kendinden uzaklaştırdı.

"Onu neden istediği gerçekten önemli değil. Önemli olan onun istediği ve bizim de Reaper'larla uğraşmak zorunda olduğumuz gerçeği," dedi Gunner uzun süre sessiz kaldığımda.

"Onlara saldırmak bir savaş başlatacak," dedim, zihnim tüm olası sonuçları gözden geçiriyordu. Her biri kanlıydı.

"Savaş zaten onların istediği şey. İlk saldıran biz de olabiliriz."

Yumruklarım mermerin üstüne çarptı. "Peki bu Ruslar ve Nikki ile olan durumu nasıl çözecek?"

Gunner içkisinin son parçasını da yudumladı ve sanki ona cevaplar verecekmiş gibi içkiye baktı. "Dinle, bence bunu bölümler halinde çözmeliyiz. Önce Azraillerle ilgileneceğiz - Ruslar zaten onları kiralamış gibi görünüyor, o yüzden bu tehdidi ortadan kaldıracacağız." Yüzü bana doğru döndü. "Sonra Ruslarla ilgileniriz. Kendilerine vaat edilen kadınları toplamanın buna değmeyeceğine karar vermelerini ve Nikki'yi rahat bırakmalarını umuyorum."

İçgüdülerim Nikki ve Ruslarla ilgili daha fazla şey olduğunu söylüyordu. Sadece bunun ne olduğunu bilmiyordum.

Ama öğrenecektim.

İstese de istemese de.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 16

NIKKI

BENİ YE VE GÜZELCE BECER. TEK UMURSADIĞIM
BUYDU.

"NE koydun buraya?" Dex, kutularımdan birini sıradan bir apartman kompleksinin merdivenlerinden yukarı taşırken sesi gerginleşerek sordu.

Gözlerimi devirerek başparmağımı normal görünümlü bir kapının üzerindeki ayrı bir pede bastırdım. "Korkak olma. O kadar ağır bile değil." Yirmi dört saatten biraz daha fazla bir süre önce, gece gündüz bebek bakıcılığı cezasına çarptırılmışım. Ryan ve ben, Dex'in gözetimine *ne zaman* girmem gerektiğini belirlemek için üç tur taş-kağıt-makasla biten epik bir tartışma yaşamıştık.

Ben kazandım.

Çoğunlukla hile yaptığım için -Ryan her kâğıdı atmak üzere olduğunda bunu net bir şekilde anlıyordu. Kendime birkaç saat özgürlük kazandırdım. Sayılır. Ryan sadece Lotería'da kalmayı ve ofiste havalı yatakta uyumayı kabul ettiğim için kabul etti ve o gece normal şekilde çalıştım. Ama şimdi burada, arkamda homurdanmaya devam eden devasa dövmeli bir motorcuyla birlikte rastgele bir daireye taşınıyordum.

Kapı açıldı ve seyrek bir daire ortaya çıktı. Giriş, Dex'in koca kışlı ayaklarına ancak yetecek büyüklükte, yaklaşık iki metrelik bir muşambaydı. Döşeme doğrudan halıya ve oturma odası mutfak kombinasyonuna geçiş yapıyordu. Mekânda biraz daha ilerledim, en azından biraz ayrılık sağlayan kahvaltı barının etrafına göz attım ve

Mutfağa muşamba döşedim, çünkü bej rengi kumaşın orada da devam etmesinden ciddi şekilde endişeleniyordum.

"Kahretsin." Dex'in patlamasıyla arkamı döndüm, bir tehlike ya da... bir şey arıyordum. Sanki biri yavru köpeğini tekmelemiş gibi görünüyordu, omuzları çökmüş ve suratı asılmıştı. "O duvar seksen inçlik bir televizyon için yeterince büyük değil."

Beynimin tekrar çevrimiçi olması bir anımı aldı çünkü kesinlikle yetişkin bir adam olarak bir televizyon için öfke nöbeti geçirmiyordu.

"Seksan santim üzerinde ne görmeye ihtiyacın olabilir ki?" Kaşlarının sırtıtmaya dönüştüğünü görür görmez soruma pişman oldum. "Hayır, hayır. Hayır, hayır. Buna ne cevap vereceğini duymak istemiyorum. Çok fazla acayip seks hikâyeni dinledim. O büyüklükte bir televizyonda ne izlemek istediğini tahmin edebiliyorum," dedim, kollarımı havada kavuşturarak, dev 'X'in onun ucube hikâyelerini savuşturmasını umarak.

Alay etti ve ellerini kalçalarına koyabilmek için kutumu kanepenin üzerine bıraktı. "Hangi acayip seks hikâyelerini duydun?"

"Ah, bilmiyorum," dedim, yatak odalarına ve banyolara gittiğini varsaydığım tekil koridorda ilerlerken. "Hani şu Avustralya kuşu ya da onun gibi bir şey kostümü giymiş olan mı?"

Arkamdan gelen kakhaha sesleri bulaşıcıydı ve ben de onunla birlikte kakhaha atmaya çalıştım.

"Kuş taklidi yapmıyordu. Bana bir saksagan gibi amına saldırmamı söyledi."

"Bu da ne demek şimdi?" Üç kapıdan ilkinde gelerek geri seslendim.

"Sormadım. Umursamadım."

Mantığı karşısında başımı salladım ama bir şey diyemedim çünkü açıkçası ben de biriyle sevişirken aynı yaklaşımı sergiliyordum. Birbirimizi tanımak için birlikte değildik.

Beni ye ve güzelce becer, tek umursadığım buydu.

Dex'in sesi seyrek dairenin duvarlarında yankılandı. "Ayrıca çok konuşuyorsun. Banka hesabına ihtiyacın olduğu için bir adamla yatmadın mı?" Suçlama karşısında irkildim. Gerçeğe ne kadar yakın olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. *Henüz böyle bir şey yapmamıştım* ama bunun tek nedeni paramı geleneksel yerlerde saklamakla ilgilenmememdi.

İlk kapıdan girdim. "Bankacı değil. Finansçı bir pislikti ve hisse **senetlerim** konusunda yardıma ihtiyacım vardı." Bir tur daha Dex'in

Oturma odasından kahkaha sesleri geliyordu.

"Adı ne? Yardımına ihtiyacım olabilir," diye alay etti Dex.

Işık düğmesini açıp banyoyu inceledim. Bir noktada yenilenmiş gibi görünüyordu. Makyaj masası küçüktü ama bunun bir önemi yoktu. Benim için önemli olan, iki duş başlığı ve vücut spreyi olan dev cam duştu.

"Yatakta bok gibiydi," diye seslendim mutfak dolaplarının açılıp kapanmasından duyulacak kadar yüksek sesle. "Ayrıca Ryan onu bir korku filminin figüranı gibi görünürken silahla kaçırdı."

"Klitorisini bulamadı mı?"

Dudaklarımın kenarları sırtarak yukarı kalktı. Bu konuşma, söz konusu karşılaşmanın yaşandığı gece Ryan'la yaptığım konuşmanın aynadaki görüntüsüydü.

"Yüzünü istediğim yere soksam bile olmaz," dedim ve Dex her ne halt ediyorsa bitirmeden önce daha iyi bir tane kapmayı umarak banyodan yatak odalarını bulmaya doğru ilerledim. Toplantıdan beri her şey normalmiş gibi davranıyorduk. İkimiz de odadaki filden bahsetmemiştik. İkimiz de bu konuda en fazla, neden kulüp binasında kalmadığımızı sorduğumda konuşmuştuk. Dex her odaya girmek istediğimde kuduz bir hayvan sürüsüyle savaşmak istemediğinden yakınmıştı. Benim dairem de dışarıdaydı. Orakçıların nerede yaşadığını bildiklerini, bilmiyorlarsa da bunun üzerinde çalıştıklarını varsaymıştık.

İşte buradaydık, Los Muertos'un sahip olduğu rastgele bir güvenli evde.

Yine de soruların geleceğini biliyordum. Dex sonunda Rusların beni neden istediğini söylememi beklemekten bıacak ve cevaplar isteyecekti. Sadece ona cevap vermek için hala buralarda olacağımdan emin değildim.

İlk oda oldukça basitti: otoparka bakan tek bir pencere vardı, soluk perdeleri doğal ışığın içeri süzülmesine izin vermek için geriye çekilmişti. Çarşafı düzgünce sıkıştırılmış bir orta boy yatak ortada yer alıyordu ve yanında eskimiş masa lambaları olan ucuz komodinler vardı. Her ne kadar duş almak istesem de, koridordaki banyo bu yatak odası içinmiş gibi görünüyordu. Umarım ana yatak odasının banyosu da yenilenmiştir, çünkü çıkarılabilir başlığı kesinlikle kullanabilirdim. Son kapı yolun karşısındaydı, bu da ideal değildi. İstemediğim oda arkadaşımın dairenin diğer tarafında olmayı tercih ederdim ama gerçekten söz hakkım yoktu.

"Ne oluyor lan?"

Koridordan gürültülü ayak sesleri geliyor. "Ne oldu Nikki?"

"İşte olan buydu," diye bağırdım ona, az önce açtığım kapıyı işaret ederek, silahını çekmiş olduğunu fark ettim. Açık kapıdan içeri bakarak yaklaştığında deri ve kolonya kokusu yüzüme çarptı. O kadar güzel kokuyordu ki, eğilip burnumu beyaz tişörtünün yakasına sürtmemek için kendimi zor tuttum. Belki onu çamaşırlarımı yıkaması için ikna edebilirdim.

- beyazlarım hiç bu kadar canlı görünmemiştir.

"Koridordaki dolaptan hoşlanmadın mı?" diye sordu, patlamama neden olabilecek şeyin ne olduğunu araştırırken kafasının karıştığı belliydi.

"Hayır, başka bir yatak odası olması gereken koridordaki dolabı sevmiyorum," dedim kollarımı kavuşturup bir çocuk gibi ayağımı yere vurarak. Az önce Dex'in öfke nöbeti geçirmesi hakkında yorum yapmamdaki ironi gözümünden kaçmamıştı. Ama benim şikâyetim *çok* daha ciddiydi.

"Sen ne..." Koridoru geçip yatak odasında kayboldu. *Tek* yatak odasına. Tekrar dışarı çıkıp banyoya dalmadan önce. Ben öylece kalakalmışken.

"Burada da sadece bir tane banyo var." Bağırışı fayanslarda yankılandı ve ardından boğuk bir konuşma başladı. "Onun yanındaki dairede mi kalmam gerekiyor?" Dediğini duydum.

Lütfen Tanrım, böyle olmasına izin ver.

Belki de Ryan oda arkadaşı değil de komşu olacağımızı söylemeyi unutmıştu. Yani, bu işe yarayabilirdi. Hemen yan komşumuz olurdu ve bir şey olursa bağırarak yardım isteyebilirdim. Hatta biraz nefes almamı sağlayacaksa şu köpek kamerası şeylerinden birini koymalarına bile izin verebilirdim. Boynumdaki gerginlik gözlerimi kapamama ve başımı iki yana çevirmeme neden olurken, parmak uçlarımla dokuya daldım ve o bölgeyi delik deşik eden düğümleri çözmeye çalıştım.

Oturmam gerekiyordu.

Sanki dolap sihirli bir şekilde yatak odasına dönüşecekmiş gibi bir kez daha baktım ve oturma odasına doğru ilerledim. Benim seçtiğim mobilyalar olmayabilirdi ama kanepeler oldukça rahat.

Dans etmek vücut için zordu ve son birkaç ayın getirdiği ekstra stres de buna yardımcı olmuyordu. Uykum berbat, yemek yemem berbat ve umutsuzca bir masaja ihtiyacım vardı. Özellikle hassas bir noktaya vurduğumda yumuşak bir inilti çıktı, ancak yakınlarda bir boğazın temizlendiğini duyduğumda rahatlama kısa sürdü.

Gözlerimi tekrar açtığımda, Dex tam olarak okuyamadığım ama kısa sürede iyi bildiğim bir ifadeye dönüşen bir yüz ifadesiyle bana bakıyordu. Kızgındı.

"Evet, tükürük ateşi, görünüşe göre tek yatak odalı, tek banyolu bir evi paylaşıyoruz." Yanıma oturduğunda tek yapabildiğim ona aval aval bakmaktı. Kesin benimle taşak geçiyordu. "Sıçma programın nedir? Çünkü sabahları aynı anda sıçarsak bu gerçek bir sorun olabilir," dedi.

Burnumun kenarını sıktım. *Sakinleştirici nefeslerin* işe yaradığını söyleyen herkes lanet bir yalancıydı çünkü bir çöküşü önlememe yardımcı olmak için hiçbir şey yapmıyorlardı. "Endişelendiğin şey bu mu? Peki ya ikimiz de nerede uyuyacağız?" Dex bu kısmı anlamamış gibi görüldüğü için, burada iki kişi olduğumuzu ve sadece bir yatak olduğunu vurgulamak için elimi aramızda salladım.

Yüzü şaşkınlıkla buruştu. "Ne demek istiyorsun? Yatak ikiz değil ki. İkimiz de sığarız," dedi ve arkasına yaslanıp ayaklarını yıpranmış sehpaye dayadı. Kartelin daha güzel dairelere parasının yeteceğini düşünebilirsiniz ama dilenciler seçici olamazdı ve dürüst olmak gerekirse, gözden düştüğümünden beri çok daha kötülerinde kalmıştım.

İlk gece bir park bankında uyudum ve birinin sırt çantamı karıştırmasıyla uyandım. Neyse ki sadece birkaç dolarımı almışlardı ve sahte kimliğimi bulamamışlardı. Daha önce hiç saklanmayı ya da eşyalarımın göz kulak olmayı düşünmek zorunda kalmamıştım. Babam Bratva'da çok güçlü bir figürdü. Kimse onun ya da kızının eşyalarını çalmayı aklından bile geçiremezdi.

"Dünya'dan Nikki'ye. İçeri gel Nikki," diye seslendi Dex, elini yüzümün önünde sallayarak. Dalmıştım ve Dex'in yaklaştığını fark etmemiştim bile. Karşıma oturdu, kolunu kanepenin arkasına uzattı, vücutlarımız birbirine değmek üzereydi. "Dinle, yatak konusunda endişelenme. Burada, kanepede uyuyacağım, tamam mı?"

Yüzündeki samimi ifade karşısında kalbim sıkışmıştı. "Emin misin?" diye sordum. Ona ve kanepeye bakarak, kanepenin onun sığabileceği kadar uzun olup olmadığını anlamaya çalışarak sordum.

"Evet, merak etme," diyerek elimi boynumdan uzaklaştırdı ve yerine kendi elini koydu. "İşte, bu tarafa dön. Bunu kendi başına yaparak rahatlamayacaksın."

Tabii ki beynim onun sözlerini anında cinselliğe çevirdi ve rahatlamama yardımcı olabileceği *diğer* tüm yolları düşündü. Zaten bazı şeyler yapmıştık.

O çizgiyi geçmeyeceğimize dair sözsüz bir anlaşma yaptık.

Ama yaklaşabiliriz, değil mi?

Neyse ki sırtım Dex'e dönüktü, böylece kalçalarımı kavrayıp beni kendine çektiğinde gözlerimin geriye yuvarlandığını göremedi ama güçlü parmakları boynumdaki düğümlerde sihrini konuşturduğunda inlememi engelleyemedim. Dokunuşuna doğru eğilme dürtüsüne karşı koymakta zorlandım.

Karanlık kıkırdaması etrafımı sararak doğrudan klitorisime doğru fırladı. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu, nefesi kulağımı okşuyordu. "Bana ne istediğini söyle, tükürük ateşi. Daha sert mi? Daha derin mi? Daha hızlı?"

Benimle sevişiyordu ama umurumda bile değildi çünkü yetenekli ellerinin gergin kaslarını yoğurma hissi omurgamdan aşağı ürperti gönderiyordu - yatıştırıcı ve heyecan verici. Soğukkanlılığımı korumaya çalıştım ama her darbeye onun bedeninde erimeye direnmek giderek zorlaşıyordu.

"Vay anasını," diye nefes aldım, elini saçlarıma daldırdığında meme uçlarım çakıllaştı. Parmak uçlarının kafa derimi kazması ve saç tellerinin hafifçe çekilmesinin birleşimi orgazmikti. Umutsuzca onun aletine atlamamanın kötü bir fikir olduğuna dair zihnindeki tüm nedenleri sıralamaya çalıştım ama boşa çıkıyordu.

Sonra, başladığı gibi aniden durdu.

"Şimdi gidip eşyalarının geri kalanını alalım," dedi ve ayağa kalkıp daireden çıkmadan önce bacağını okşadı. Giydiğim şort neredeyse hiçbir şeyi örtmediği için uzun parmakları kalçamın iç kısmına değmişti. Bu temas tenimde bir damga gibi duruyordu.

İçime dolan azgınlıktan kurtulmaya çalışırken saçlarım yüzüme tokat gibi çarptı ve sonra Dex bir yığın kutu ve çıplak bir göğüsle içeri girdiğinde tüm çabalarımı mahvetti.

"Bunları odana koymamı ister misin?" diye sordu, ona bir ağaç gibi tırmanmama saniyeler kaldığı gerçeğinden tamamen habersizdi. Neyse ki kutular kaslı vücudunun büyük bir kısmını gizliyordu.

Tek yapabildiğim başımı sallamaktı.

Dönüp koridorda yürümeye başladığında inledim. Neden seksi bir sırtı olmak zorundaydı ki? Seksi, dövmeli bir sırt. Yüzümü örten parmaklarımın arasından baktım ve kot pantolonunun kışını ne kadar iyi sardığını fark ettiğim anda bu kararına lanet ettim. Tanrım, bu korkunç olacaktı.

Oda arkadaşımı becermeden önce birini becermem gerekiyordu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 17

DEX

SIKTIR. İKİMİZ DE BERBAT DURUMDAYDIK, DEĞİL Mİ?

"NIKKI, neden bu kadar uzun sürdü?" Koridordan ve kapalı kapısından duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdım.

Bir şeyler bulma umuduyla buzdolabının üstündeki dolabı açtım.

Bu gece kilolarca tekila içsem hoş karşılanmaz mı? Mizahsız bir kıkırdama çıkardım. Yeni *işimde* sarhoş olursam Ryan beni döverdi ve Nikki... o da kaçırdı. Güzel mavi gözlerindeki kararlılık bakışı bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. O kadın zamanını bekliyordu ama kilit altında tutulmayacaktı. Birinin onu alması kadar *gitmesi* de beni endişelendirmeliydi.

"Kahretsin," diye mırıldandım, dolapta tozdan başka bir şey yoktu.

Bu işin geri dönüşü de yoktu. Ryan ve diğerleriyle yaptığım toplantıdan sonra kiliseye gidip Pres'e tüm haberleri vermem gerekiyordu. Oy birliği ile güvenlik görevini üstlenmemi istediler ve Nikki için endişelendikleri için bu yönde oy kullanmadılar. Belki Gunner ve Torque'un oyları bu yüzdendi ama diğerleri? Hayır, kulübümüzden birinin Nikki'ye yakın olmasını istiyorlardı, çünkü o gözde ödül gibi görünüyordu.

Jardani'nin onu teslim edersek bizimle ortaklık kuracağını söylediğinde Boe'nun yüzünde beliren ifadeyi düşününce yumruğum kıvrıldı. O sümüklü herifin kafasında çarklar dönmeye başlamıştı. MC kardeşliğinin tüm amacı sarsılmaz bir güvendi, ama bu piç kurusu içimi titretti.

"Nikki," diye tekrar bağırdım. Kendimi... hapsedilmiş hissediyordum ve bu boktan daireden çıkmam gerekiyordu.

Eşyalarımızı taşıyalı birkaç saat olmuştu. Eşyalarımı saklayabileceğim tek yer koridordaki dolap olduğu için birkaç şey getirmiştım, çoğunlukla kıyafet, neyse ki.

Başka bir yatak odası olması gereken bir dolap.

Bu küçük dikkatsizlik için Gunner'ın kışını çiğnedi. Kartelin nasıl olur da iki yatak odalı bir güvenli evi olmaz? Savunmalarına göre, güvenli bir evin amacı dikkat çekmemektir. Bir yerde çok uzun süre kalmamanız gerekiyordu, çünkü biri sizi izliyorsa, sürekli hareket etmek hareketti.

Ya da o şerefsizleri öldürmek.

Nikki'nin durumunda sorun da buydu. Reaper'larla topyekûn bir savaşın eşiğinden zar zor dönüyorduk, bu yüzden Nikki için tüm o piçlerin işini bitiremezdim.

Göğsümü ovuşturdum ve bir kez daha, kardeşlerimin başını derde sokacak olmasına rağmen, tam da bunu yapma dürtüsüne kapıldığım gerçeğine kaşlarımı çattım. Kurtaramadığım için bir kadını korumak isteme tepkisini bir kenara bırakmıştım-

"Lanet olsun." Avuçlarımı yontulmuş formikaya vurdum ve su izleriyle delik deşik olmuş lavaboyu salladım. Acı, düşüncelerimin gittiği yerden uzaklaşmama yardımcı oldu. Artık Kelly'yi düşünmüyordum.

Yapamadım.

Düşün dondurucu akıntısının altında aklını kaçırarak kadar sarhoş oturup, suyun onu boğmaya yetmesini uman o yirmili yaşlardaki *çocuğa* geri dönmek istemiyorsam, hayır. Hâlâ burada olmamın tek sebebi Gunner'dı.

Kelly'den telefon aldıktan sonra haftalarca her gün her dakika bebek bakıcılığı yaptım. Ateşli bir silaha erişimim olmadığından da emin olmuştu. Başlarda her şey pamuk ipliğine bağlıydı. Onun ortadan kaybolması üzerime tuğla yığını gibi çökmüştü. Kendimden nefret etme duygusu, o şerefsizlerin onu kurtarmak için hiçbir şey yapmayacağını anladıktan sonra hızla öfkeye ve otorite figürlerine karşı nefrete dönüştü.

Greyson sözleşmelerimiz bittikten sonra Federaller'e katıldığında yüzüne bir tokat yemiş gibi hissetmişti. Gerçek bir fark yaratmak için katılmak istediğini söylemişti. Böylece başkaları benim yaşadıklarımı yaşamayacaktı.

Gözünü morartmıştım.

Ona onların fareden başka bir şey olduğunu düşünecek kadar hayalperest olduğunu söyledim. Ve sonra konuşmadık. O beyaz şövalye olmak için kaçtı ve ben de gidip onun nefret ettiği şey oldum: bir suçlu. Sonra bir gece, hiçliğin ortasındaki lanet bir hücreden, tetikte bekleyen bir şerif yardımcısı tepemde dolaşırken onu aramak zorunda kaldım. Ona yardımına ihtiyacım olduğunu, yoksa cinayete teşebbüsten içeri gireceğimi söyledim. Dövdüğüm adamın Kell'i Ruslara satan piç kurusu olması kanunun umurunda değildi.

"Dex?" Yumuşak bir ses zihnimde dönen karmaşayı yarıp geçti. Ona bakarken birkaç kez gözlerimi kırıştırdım ve anılardan geriye kalan tortuları temizledim. Sarı bukleler kalp şeklinde taze bir yüzü çerçeveliyordu. Mavi gözleri bana sabitlenmişti ve endişeli görüldüğüne yemin edebilirdim. Çilek rengi alt dudağını emen kişi olmayı çok istiyordum.

Üzerinde "Geç kaldım çünkü burada olmak istemiyorum" yazan büyük boy bir tişörtle orada durması, yaklaşmakta olan bulutların arasından sızan bir güneş ışığı gibiydi.

"Sen... Sen iyi misin?" diye sordu, beni rahatsız eden şeyi fark edebilecekmiş gibi etrafına bakınarak.

Zamanla ustalaştığım bir beceri olan gülümsemeyi zorladım. "Evet, kızım. Sadece işe geç kalacağın için endişelendim," dedim, omzumun üzerinden mikrodalganın dokuz yazan neon rakamlarına bakarak.

"Sen neden bahsediyorsun?" Burnu çok sevimli bir şekilde kıvrıldı. Dürüst olmak gerekirse, iğrenç derecede sevimliydi.

"Saat akşam dokuz ve sen bu gece çalışıyorsun, değil mi?" Kafasının neden karıştığını anlamadığım için sordum.

"Evet, saat on gibi, bir saat uzaklıkta."

Verdiği yanıt kaşlarımı çatmama neden oldu. "Ve henüz yemek yemedin. Bunu ne zaman yapacaktın, ha?" Bana her baktığında daha da yükselen bir kahkaha attığında kaşlarımı çattım. Bir ara beline kadar eğilmişti, o kadar çok gülüyordu ki gözlerinden yaşlar geliyordu.

"Özür dilerim," dedi, hiç de öyle görünmüyordu. "Orada anne tavuk gibi görünüyordun. Daha önce kimse bana yemek yiyip yemediğimi sormamıştı." Esprisi bu son birkaç kelimedede söndü.

Sikeyim. İkimiz de berbat durumdaydık, değil mi? Bu gece ikimizin de travmalarını açmaya hazır değildim.

Çok garip bir hal almadan konuyu değiştirmek için boğazımı temizledim. "Açlıktan ölüyorum. Giyin de gidip yemek yiyelim."

Aç karnına işe gitmesi içime sinmiyordu, bu yüzden ona başka bir seçenek bırakmayacaktım.

"Dex, işe kırım ve memelerim dışarıda mı gideceğimi sanıyorsun? Ben hazırım. Kıyafetlerimi sadece para için çıkarıyorum," dedi sırtarak.

Kıçından ve memelerinden bahsetmek zorundaydı, değil mi?

Şimdi rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor, kendimi büyükannemin memelerini ve vergileri düşünmeye zorluyordum ki aletim rahatlayabilsin. Onunla sürekli motorumun arkasında yolculuk etmek ve onu yolun kenarına çekmek için kenara çekmemek zaten zor olacaktı. Tam bir profesyonel gibi sürüyor, kendini bana yapııştırıyor ve uygun zamanlarda eğiliyordu. Belli bir yöne dönmemi istediğinde bacağıma dokunmayı bile bilirdi.

"Tamam o zaman. Sanırım gitmeliyiz?" Orada durup onu incelediğimi fark ettiğimde elimle başımın arkasını ovuşturarak söyledim.

Ne zamandan beri bir kadınla konuşmakta zorlanıyorum? Kımıldayıp büyüü bozmadan önce birkaç saniye garip bir sessizlik içinde durduk.

"Başka bir ayakkabı alsam iyi olacak," dedi ve durup bir kez daha bana bakmadan önce odasına doğru yürüdü.

"Çiğnemeye devam edersen alt dudağın olmayacak Nikki. Endişelendiğin her neyse tükür." Kızgınlık ve öfkenin parlaması yüzüme bir gülümseme getirdi.

"Birdenbire neden hep birlikte olduğumuzu nasıl açıklayacağız?" diye sordu.

Bu soru beni şaşırttı. Bunu hiç düşünmemiştim.

"Bir koruma görevinde bu konuya hiç değinmek zorunda kalmadım, bu yüzden endişelenmemize gerek olmadığını söyleyebilirim." Omuz silktim ve tezgâhın etrafından dolaştım. "Endişelenmemiz gereken şey, hiç yemek yememiş olman ve yorucu bir şeyler yapmak üzere olman."

Bana nasıl baktığını tam olarak okuyamadım ama birkaç saniye sonra başını salladı ve koridorda gözden kayboldu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 18

DEX

EĞER DÜRÜMÜNÜZ FOLYOYA SARILMAMIŞSA,
SAYILMAZ. BU CİNSEL BİR ÖRTMECE BİLE DEĞİL...
ŞİMDİYE KADAR.

Harley'imi sıcak Tucson gecesinde sürdük, motorun mırıltısı kulaklarımda yankılanıyor, sıcak çöl havası yanımdan hızla geçiyordu. Ellerim gidonu kavradı ve beni odaklanmaya zorladı. Nikki'nin vücudu benimkine yakındı, elleri belime yapışmıştı, dokunmasını istediğim yerden sadece birkaç santim uzaktaydı. Lotería'ya giden yolda seyrek trafikte ilerlerken şehrin ışıkları bir renk cümbüşüne dönüşüyordu.

Lotería'nın binasının beyaz duvarları, karanlık geceye karşı dimdik durarak göründü. On beş dakika kala varmıştık. Motoru durdurdum ve ana girişin orada içeri girmek için bekleyen kalabalığın boğuk sesi geceye yayıldı, kahkahalar ılık esintiye karıştı.

Nikki'yi kaldırmadan önce bacağımı bisikletimin üzerine attım. Kendisi de sorunsuzca inebilirdi ama daha önce kanepede yaptığım gibi ellerimi onun üzerine koymak için bulabildiğim her nedeni kullandım. Nikki kaskı çıkardı ve loş sokak lambası ona yumuşak bir parıltı verdi, karmakarışık sarı saçlarındaki altın rengi vurguları belirginleştirdi. Sürüşün adrenalini yanaklarına pembe bir renk vermiş, gözleri heyecanla parlıyordu.

"Tanrım, bisikletinin arkasında olmayı seviyorum."

Motosikletimi bu şekilde tanımlaması göğsümü kabarttı. Öyle demek isteyip istemediğini kim bilebilirdi ama ben öyle kabul edeceğime emindim. Akşam havası onun hindistan cevizi kokusunu taşıyordu ve ben boşta kalan

Yan girişe doğru yürürken elini tutmak için duyduğum saçma dürtüye direnmek için elimi cebime soktum.

"Beto!" Yaklaştıkça bağırdım.

"Kahretsin, Dex." Nikki'nin manikürlü eli göğsüme çarptı. "Bağırmak zorunda mısın? Git onu ara."

Önerisiyle alay ettim. "Her şeyden önce, ow. İkincisi, ona zaten bir burrito aldım. Şimdi de teslim etmesi için onu mu bulmam gerekiyor?" Bomba gibi bir al pastor'un nefis kokusu benimle alay ediyordu. Eğer yakında gelip yemeğini almazsa, bunu da içime çekecektim.

"Sakin Robert'ın burritosunu yemeye kalkma," diye tısladı.

Kafamı ona çevirdim. "Bunu da mı yüksek sesle söyledim?" Eğer söylediysem, bu iş kontrolden çıkmaya başlamıştı çünkü bunu içimde tuttuğuma yemin etmiştim.

Ağzının sol tarafı yukarı doğru çekildi ve bir gamze ortaya çıktı. Bu görüntü, o küçük sevimli girintiyi öpmek istediğim gerçeği gibi her türlü çılgınca şeyi düşünmeme neden oldu.

"Hayır, yüksek sesle söylemedin. Yüzündeki ifade, Beto'ya ulaşmadan önce onu yemeyi düşündüğünü anlamam için yeterliydi." Kıkırdadı ve uzaklaştı.

Kolunu çektim ve hiç düşünmeden onu kendime doğru çektim. Sırtı göğsüme çarptığında bir ses çıkardı. Kokusu duyularımı istila etti ve kulağına fısıldamak için eğildim. "Söyle bana Nikki, senin sırlıslıkla amını yalayıp yutmadan önce de yüzümde aynı ifade var mıydı? Çünkü ne düşündüğümü nasıl doğru tahmin ettiğini anlamaya çalışıyorum."

Dilimi boynunda gezdirmeyi, fısıldadığım her müstehcen kelimeyle birlikte boynuna doğru süzülen kıpkırmızı izleri takip etmeyi o kadar çok istiyordum ki. Ama o kadar hareketsizdi ki, belki de çok ileri gittiğimi düşünerek durakladım. Onu garip ya da rahatsız hissettirmeden ne söyleyebileceğimi yanlış anlamıştım.

Kahretsin.

Hiçbir şey beni erkeklerin kadınlara hoş karşılanmayan cinsel yaklaşımlarda bulunmasından daha fazla kızdıramazdı ve işte ben de tam olarak bunu yapıyordum. Özür dilerken yüzümü görmesini istediğim için onu kendi etrafımda döndürürken saçları bana çarptı. Mavi gözlerini yakaladığımda, durumu daha da kötüleştirmek istemediğim için ellerimi yanıma indirdim.

"Üzgünüm, Nikki. Sana böyle şeyler söylememeliydim. Sadece arkadaş olmak istediğini açıkça belirttin ve ben çizgiyi aştım."

Parmaklarımın kot pantolonuma sinirli sinirli vuruşu sağır edici gibiydi, bana üçüncü bir kafa büyütmüşüm gibi bakarken sessizliğini hatırlatıyordu. Bu durum tenimi çok sıkı hissettiriyordu ve boşluğu doldurmam gerekiyordu. "Sana göz kulak olması için başka birini bulmamı ister misin? Ya da on adım gerinde durmamı?" diye sordum.

Yine de dudaklarını sıkıca büzmüş olmasına rağmen ondan bir ses çıkmadı. Ben çaresizce yaptığım hatayı düzeltmeye çalışırken o düşüncelerini kontrol altına almak için mücadele ediyor gibiydi. Beni şaşırtan şey, beni affettiğini söylemesine ne kadar çok ihtiyacım olduğuydu.

"Beni tokatlamak mı istiyorsun? Bunun yardımı olur mu? Yani, şiddet bana yardımcı olur. Tamam, şimdi saçmalamaya başladım. Kahretsin, kadın, bir şey söyle," diye umutsuzca seslendim, bir daire çizerek volta atıyordum.

Kıpırdanmalarına bakılırsa Ryan'ın çalışanlarının kafamın iyi olduğunu düşünmeleri beni şaşırtmazdı. Nikki öyle bir kahkaha attı ki yerimden sıçradım. Gözlerinin kenarlarından yaşlar süzüldü ve ayılmadan önce parmak uçlarıyla onları sildi. Bana bakışındaki bir şey sanki tamamen açıkta olsaydım.

Boğazını temizledi. "Daha önce hiç kimse bana söylediği bir şey için özür dilememiştir." Bir adım daha yaklaştı ve bu yakınlık, uzanıp ona dokunmamak için ellerimi yumruk yapmama neden oldu. Ama sonra kollarını ortama doladı, yanağını göğsüme bastırdı ve ben bir tahta gibi kaskatı kesildim.

"Sen de bana sarılabilirsin, Dex," dedi kıkırdayarak göğsüme doğru.

Kollarımı ona doladım, onu kendime çektim. Gitmesine izin vereceğimden emin değildim. "En son ne zaman birine sarıldığımı bile hatırlamıyorum," diye itiraf ettim, bana ne kadar mükemmel oturduğunun tadını çıkararak. Başının tacı çenemin hemen altında duruyordu ve tepesini öpmek için içimde açıklanamaz bir arzu uyandı. Her zamanki fiziksel temaslarım ya cinsel nitelikteydi ya da hiç yoktu.

Kelly'den beri böyle yumuşak ve masum bir şey görmedim.

Bu düşünce beni boğdu, keder beni gafil avladı. Her zaman olduğu gibi.

Keder, sahip olduğunuz her duyguya bulaşan bencil bir kaltaktı. Her ana ve anıya sızıyor, onları hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı bilgisiyle zehirliyordu.

"Ben de kimseye sarılmam," dedi Nikki, düşüncelerimi taklit ederek, ama benim ona verebildiğim tek şey homurdanarak onaylamak oldu.

geçmişin. Başını kaldırdığında beni yumuşak bir gülümseme karşıladı, ama bu gülümseme hızla kaşlarını çatmaya dönüştü ve beni itti. "Şimdi götlük yapan ben oldum. Sana sarılabilir miyim diye sormalıydım."

Elimi uzatıp alt dudağını dişlerinin arasından kurtardım ve başparmağımı dolgun etin üzerinde gezdirmekten kendimi alamadım. "Ne zaman istersen bana sarılabilirsin Nikki. Arkadaşların bunu her zaman yaptığından eminim." Ben boğazımı temizleyip paylaştığımız tuhaf anı bozana kadar birbirimize baktık. "Pekâlâ. Hadi gidip Beto'yu bulalım ve ona burritosunu getirelim, çünkü cidden onu yemek istiyorum."

Tam bu sırada karnım guruldadı ve Nikki gözlerini bana doğru çevirip şakacı hakaretler savurmakta gecikmedi. Binanın yan tarafındaki depo kapısından içeri girdik. Nikki taco kamyonunda, dansçıların girişinden girerek tüm bu azgınlıkla başa çıkamayacağına dair bir şeyler mırıldanmıştı.

Los Muertos operasyon alanının kalbine girdiğimizde kaşlarım saç çizgime çarptı.

"Kahretsin, burada tam bir silahlı çatışma olmuş gibi bile görünmüyor." İstemedenden de olsa bakışlarım Ryan'ın Mario'yu öldürdüğünü bildiğim yere kaydı.

İyi bir temizlik yapmışlardı ama betonun bir bölümü hâlâ diğerlerinden biraz daha koyu renkteydi. Sorgu odalarımızı fayansla kaplamamızın bir nedeni vardı; gözenekli yüzeyler çok fazla kan emiyordu ve dışarı çıkmak imkânsızdı. Ryan bölmelerden birinin tepesine tünediğimi, Mario'ya odaklandığımı bilmiyordu. Onu indirmeye hazırdım.

Ama her şey böyle olmadı.

O orospu çocuğunu kendi elleriyle öldürmüş, bu sırada kendini de bıçaklatmıştı. Gunner'la geçirdiğim onca yıl boyunca, onun o anki gibi bembeyaz kesildiğini hiç görmemiştim.

Karanlık noktaya baktım.

"Siktir!" Gunner çığlık atarak hastanenin duvarından aşağı kaydı. Ameliyathaneye girmemize izin vermediler ve Gunner'ın zorla içeri girmeye çalışmasını fiziksel olarak engellemek zorunda kaldım. Onu sakinleştiren tek şey cerrahın elindeki titremeye dikkat çekmem oldu.

"Elleri lanet bir yaprak gibi titrerken kızını dikmesini mi istiyorsun? Çünkü eğer kendi bokunu almazsan olacak olan bu.

hemen şimdi, Gunner."

Ancak o zaman kollarımda çırpınmayı bıraktı.

"Böyle bir şey miydi?" diye sordu bana. İçinden yıkım dökülüyordu. Ona neden bahsettiğini sormama gerek yoktu. Biliyordum.

Sevdiğiniz birini kaybetmek acımasız bir cezalandırma biçimiydi.

Önünde diz çöktüm ve bir elimi çökmüş omzuna koydum. "Hayır, kardeşim. Asıl acı onları toprağa verdiğinde ortaya çıkar. Herkes başsağlığı dilemek için gelir ve hemen ardından hiçbir şey olmamış gibi hayatlarına devam ederler. O an, haftalarındaki küçük bir balondan başka bir şey değildir. Bu arada, her lanet gün, bir şekilde başardığınız ve sevdiğiniz kişinin başaramadığı gerçeğiyle alay ediyorsunuz."

Bana göz kırptı, ağzı açık kaldı, ama böyle bir travma çöplüğüne ne söyleyebilirdin ki?

"Ama bu umutsuzluğu hissetmeyeceksin, çünkü kızın bunu başaracak," dedim kendimden emin bir şekilde, ayağa kalkıp uzaklaşırken ve bize yiyecek bir şeyler getireceğimi söylerken.

Az önce ona anlattıklarımı düşünürken gözlerindeki acıma duygusunu görmek için yanında kalamazdım.

Nikki'nin nazik sesi beni hazırlıksız yakaladı. "Onu yaparken gördün, ha?" Kısa süreli zihinsel kaçışımdan sonra gerçeğe geri dönmek için birkaç kez göz kırptım. Yanımda durakladığını fark etmemiştim bile. Ufak tefek eli ön kolumda duruyordu ve onu tutma isteğim geri geldi. Sadece kendi elimle iç içe nasıl görüldüğünü görmek istiyordum.

"Sevdiğin birini öldürmek, özellikle de sana ihanet etmişse..." sesi kesildi.

Nikki de yerdeki noktaya bakarken yanımda değil de uzakta bir yerdeymiş gibi görünüyordu. Kolumu sıkıca kavradı, düşünceli ifadesi giderek gerginleşti ve sinirlendi. "Bu gizli bir dilek mi? Ya da..." Sesimi alçaltarak, çekingen bir şekilde sordum.

Böylece etrafta dolaşan erkekler konuşmamızı duymayacaktı. İçimden bir ses ne konuştuğumuzu kimsenin bilmesini istemeyeceğini söylüyordu. Detayları benim de bilmemi istediğinden emin değildim.

Omuzları gerildi ve zaten iyi olan duruşunu neredeyse mükemmel hale getirdi. Konuşurken ses tonunda öyle bir şey vardı ki, içimden bir ses bunun teorik olmadığını söylüyordu.

Peki, ona ihanet eden kimdi? Ruslar bu yüzden mi onu istiyordu? Öldürmemesi gereken birini mi öldürdü?

"Ben-" Söylemek ya da söylememek üzere olduğu her şey kesildi.

Robert hızla aramıza girerek paylaştığımız küçük samimiyet balonunu paramparça etti. Mavi gözlerindeki kırılmanlık kayboldu, yerini eğlenceli bir gülümseme ve neşeli bir ton aldı - bir mil öteden fark edebileceğim bir taktik.

Ne demişler, *seven sevdiğini tanır*. "Hey, sikik. Burritom nerede?"

Kese kâğıdını elimden kaptı ve Robert hiç vakit kaybetmeden folyoyu açtı. Bir ısırtık aldı, ağzındaki lokmanın etrafında iğrenç bir şekilde yüksek sesle inledi. Can sıkıcı herif. Onu suçlayamazdım, daha önce ben de aynı şeyi yapmışım. Nikki ne kadar sesli olduğum konusunda benimle dalga geçmişti, ben de doğal olarak ona beni yatakta duyması gerektiğini söyledim.

Bu da bana geri tepti, çünkü kendi dudaklarını yalarken dudaklarıma bakışı sikimin canlanmasına neden oldu. Bu gece tam bir orospu olacaktı. Onun dansını izlemek *zorundaydım* çünkü bu artık benim gerçek işimdi, bu da mavi topların öngörülebilir gelecek için hayatımın kaçınılmaz bir parçası olduğu anlamına geliyordu.

Elim cehennem gibi meşgul olacaktı.

Nikki'nin dantelli vücudunu görmek ve bir şekilde profesyonelce davranmak zorunda olduğum düşüncelerinden uzaklaşmayı umarak Robert'ın omzunu kontrol ettim. "Dinle, pislik, o şeyi yerken başka bir yere git çünkü ben çok açım," diye bağırdım.

Nikki cümlesinin ortasında durdu ve Beto'yla bu akşamki şov hakkında yaptıkları konuşmaya ara verdi. "Az önce bir burrito ve üç taco yedin. Nasıl hâlâ aç olabiliyorsun?" diye sordu bana şaşkın bir bakış atarak.

Robert ve ben mükemmel bir uyum içinde "Tacos sayılmaz," dedik ve yumruklarımızı tokuşturarak ne kadar senkronize olduğumuzu gösterdik.

"Aslında," dedi Robert ağzına bir lokma atarak. "Bazı *tacoların* kalorisi bile yok. Sadece lezzetli ve suludurlar." Sanki ipucuna ihtiyacım varmış gibi dirseğini kaburgalarıma sapladı.

Ona sııttım. "Robert, amcık yiyormuş gibi davranma. Böyle yersen kim seni onlara yaklaştırır ki?" Burritosunu nasıl berbat ettiğini göstererek sordum. "Hiç incelik yok." Alaycılığım bana bir orta parmak kazandırdı.

Neredeyse ağızımdan kaçırıp Nikki'ye dilimi ne kadar iyi *kullandığımı* sorabileceğini söyleyecektim ama onu yemekten bahsettiğim için başım beladan yeni kurtulmuştu. Geriye dönüp baktığımda, söylediklerimden hoşlanmadığı için tamamen hareketsiz kaldığından pek emin değildim.

"Hepiniz tuhafınız," dedi, Beto'nun evinde takıldığımda arka planda oynayan İspanyol pembe dizilerindeki bir oyuncu gibi ellerini havaya kaldırarak. Ne konuştukları hakkında hiçbir fikrim yoktu ama her ne oluyorsa, sadece insanların birbirlerini tokatlama sayısına bakarak bile çok ilginç olduğu açıktı.

O anda Nikki de aynısını bize yapmaya ya da belki kafalarımızı birbirine vurmaya hazır gibi görünüyordu.

Omzunun üzerinden bağırarak yanımdan ayrıldı. "Gidin yapacak bir şeyler bulun. İkinizle de sonra görüşürüz. Ve bu gece sakın özel dans almaya kalkma, Dex."

Ses tonu düpedüz ürkütücüydü, ama içinde kıskançlık olduğuna yemin edebilirdim ve bu içimde bir şeyler uyandırdı. Kadınların üzerimde hak iddia etmelerinden nefret ederdim, bu fazla bağlandıkları anlamına gelirdi. Öyleyse neden Nikki'nin isterse bana tasma takmasına izin veriyordum ki?

Robert burritosunun son parçasını çiğnerken bana bir bakış attı. "Neden dans edemiyorsun?"

Omuz silktim ve sırtışıma gizlemeye çalıştım.

Ama kız arkadaşlarla ilgili görüşlerimi değiştirmenin zamanı gelmiş olabilir diye düşünüyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

NIKKI

EĞER SEN BİR AMCIKSAN, BEN DE BİR AMCIK OLURUM.

LOTERÍA'NIN yavaş geceleri bile çok yoğundu.

İlk başladığımda, kulüplere girip çıkan başka bir dansçıydım. Hepsi değil ama bu işe girenlerin çoğunun kaçtığı bir şeyler vardı. Ya geçmişimizden, ya bugünümüzden ya da geleceğimizden. Eğer benim gibi ekstra özel biriyse, üçünden de kaçıyordunuz.

Tek sahip olduğum şey dans etmektir.

Sevgili babacığım paranın satın alabileceği en iyi klasik eğitim için para harcamıştı. Bunun yeteneğime olan güveninin bir işareti olduğuna, profesyonel bir balerin olmak için gerekenlere sahip olduğumu düşündüğüne inanacak kadar safmışım. Oysa bunun beni kontrol altında tutmak ve sürekli gözetim altında tutmak için bir yol olduğunu çok az biliyordum.

"Kahretsın."

Takma kirpiklerimi kesmek için kullandığım küçük makasla kendimi kesmeyi başardığım yerde biriken kan damlasını emdim. Crystal yanımdan bir kıkırdama sesi çıkardı.

"Kızım, birkaç gündür kendinde değilsin. G-ipini kışına bu kadar sokan ne?" diye sordu makyaj aynasından bana bakarak. Bir yıldır makyaj komşusuyduk ve ondan hep hoşlanmıştım. İçine kapanıktı ve herkese karşı samimiydi ama asla çok fazla soru sormazdı. Doğal olarak, bu düzeni bozmak için bu geceyi seçmesi gerekiyordu. Yapıştırıcıya üfledim, kulağa tamamen yalan gibi gelmeyen bir cevap bulmak için kendime birkaç saniye kazandırdım.

"Ehh." Bir omzumu silkerek kayıtsızca homurdandım. "Yorgunum işte. Ryan çok sık gelip gidiyor. Tabağıma fazladan bir şeyler ekliyor, anlıyor musun?"

En iyi yalanlar gerçeğin versiyonlarıdır. Sevgili babam bana bunu da öğretti.

"Elbette, harika şeyler yapacağınızı düşünüyorum."

Bu cümlelerin önemli bir kısmını atlamıştı.

"Özgürlüğünüzü güçle takas ettiğimde beni çok önemli bir adam yapmak gibi."

Crystal'ın kahve rengi gözleri birkaç saniye beni süzdükten sonra yavaşça başını salladı ve kendi şerit setini uygulamaya geri döndü.

Dansçıların odası hareketliydi ve normalde mekânımızın bu özelliğini severdim. Bu gece, sinirlerimi bozuyordu. Concha'nın "16 Shots" şarkısının sesi o kadar yüksekti ki Ricky'nin çoktan buraya gelip kısmamız için bize bağırmadığına şaşırdım. Ve yeni kızlardan ikisi ilk kimin çıkacağı konusunda kavga ediyordu. Genelde boktan bir yerdi. Müşterilerin çoğu saat ona yaklaşıp kadar gelmezdi, bu yüzden neden birbirlerini boğazladıklarını anlamadım. Bu gece yapacakları tek dans bu değildi.

"Hey," diye bağırdım, sandalyemde dönerek hâlâ kapışmakta olan ikisine baktım. "Kesin şu saçmalığı. Bu kulüp böyle çalışmıyor." Ayakta durdukları yere doğru yürüdüm. Bana far görmüş iki geyik gibi bakıyorlardı. "Profesyonel gibi davranamıyorsanız, kendinize yeni bir kulüp bulun, anladınız mı? Benim dansçılarım böyle davranmaz."

Başka bir gece olsa, onları ayrı ayrı kenara çeker ve bu konuda daha diplomatik davranırdım. Ama bu gece, birinin beni denemesi için can atıyordum. İçten içe birinin kıcıma bir tokat atıp yere sermesini ve böylece aklımı kaçırmışım gibi gözlerini oyabilmeyi umuyordum. O zaman en azından gerçeği kabul etmek yerine durumu dışa vurma ihtiyacımı suçlayabilirdim.

İçimde dönen ve beni huzursuz hissettiren bir duygu girdabı vardı.

Kızlardan biri alay etti. "Ne demek dansçılarız?"

Arkamdan bir iç çekme sesi geldi. Bunun Crystal'a ait olduğunu tahmin ettim ama bu teoriyi doğrulamak için arkamı dönmedim. Onun yerine, haftalardır ağzını bozan şişe sarışına -Sapphire mıydı neydi- yaklaştım.

Cesur kaltak. Herkese karşı kancık olmasaydı ondan hoşlanabilirdim.

"Bunun neresini anlamak için yardıma ihtiyacın var? Yukarı çekmemi ister misin?"

sözlük tanımı?" Başımı yana eğdim, yatağın üzerine uzandım.

küçümseyici bir ses tonuyla. Bir adım öne çıktı ve cesareti yüzüme bir gülümseme getirdi. Çünkü muhtemelen geri adım atacağımı düşünmüştü.

"Hangi kısmını anlamadın, sürtük? " Tükürük göğsüme indi, bu talihsizlikti çünkü kendimi çoktan şeytanın tozuna bulamıştım

-Uyuşturucu değil, parıltıydı. Onun iğrenç DNA'sını bile silemedim.

Crystal yanımda belirdi, ellerini yatıştırıcı bir şekilde aramızda kaldırdı. "Pekâlâ, hepimiz sakinleşelim. Belki bir shot atarız? Kucaklaşalım mı?"

Safir, Zümrüt ya da adı her ne haltsa, Crystal'ın kolunu tokatlayarak uzaklaştırdı. Bu, devenin belini kıran meşhur saman çöpüydü.

Ben bir kızın kızı değildim.

Eğer bir amcık olsaydın. Ben de tam bir amcıktım.

"Beni dinle, seni siktiğimin dangalağı," diye bağırdım ve o aptal suratına bir yumruk atma niyetiyle kendimi ona doğru fırlattım, çizilmiş çilleri ve pembe yüz boyası kullansa daha iyi olacak kadar yoğun allığı vardı. Yumruğum ona doğru uçarken çığlık attı, Ryan'ın bana öğrettiği gibi başparmağımı açmıştım, böylece elimdeki hiçbir şeyi tekrar kırmayacaktım.

Ama hiç bağlanmadı.

Çelik bir bant orta kısmımı sardı ve aniden sırtım sıcak ve sert bir şeye bastırıldı. Deri ve sedir ağacı gibi kokan bir şeye.

İçimi titreten derin bir sesle titreşen bir şey.

"Woah, woah, woah. Bu gün burada neler oluyor böyle?" Dex sordu, sessiz kahkahalarla göğsünün titremesi bir şey ifade ediyorsa açıkça eğleniyordu.

"Bana saldırmaya çalıştı," diye hıçkırdı kaltak, gözyaşları mekânı sular altında bırakacak kadar yoğundu.

Oh, lütfen. Kızın bunu hak etti.

Belki de onun için planladığım kara gözü hak etmiyordu ve ben aşırı dramatik davranıyordum... ama hayatta hiçbir zaman en iyi seçimleri yaptığımı iddia etmedim.

"Spitfire?" Başımı kaldırıp Dex'in ela gözlerine baktım ve o gece gözlerinde kahverengiden çok yeşil olduğunu fark ettim. "Ne oldu da onun üzerine gitmeye karar verdin?"

"Daha çok UFC'ydi," diye mırıldandım. Bu alaycı cevap bana içten bir kahkaha attırdı ve her ne kadar kızgın kalmak istesem de

Göbek kakhahası yüzüme bir gülümseme getirdi. O anda iki şeyin farkına vardım.

Birincisi, Dex'i güldürmek hoşuma gidiyordu.

İkincisi, herkesi güldüren en tuhaf şeyleri söylemiş olsa da, sık sık gülmezdi.

Şimdi ona bakıyor, güldüğü anları hatırlamak için beynimi zorluyordum. Düşüncelerim, acemi kızın ağzını tekrar açacak kadar aptal olmasıyla kısa kesildi.

"Onun hakkında bir şey yapmayacak mısın?" diye sordu, gözleri vahşiydi. "Bana *yumruk atmaya* çalıştı. Çılgın sürük."

Dex'in kakhahası bir anda kesildi. "Ona ne dedin?" Ses tonu soğuktu. "Defol git. Eşyalarını topla ve dans edecek başka bir yer bul."

Kızın ağzı muhtemelen tartışmak için açıldı ama Dex daha başlamadan kesti. "Çok zeki değilsin, değil mi? Nikki'nin gitmesine izin vermeden önce defol git. İlk seferinde yüzünü kurtardığım için şimdiden pişmanım. Onu sadece kendine zarar vermesini istemediğim için durdurdum. Seni mahvetmesi umurumda değil. Muhtemelen iyi bir sebebi vardır."

Şimdi kız yaprak gibi titriyordu. Neredeyse kendimi kötü hissediyordum.

"Bornozun falan var mı?" Dex kulağıma söyledi. O kadar yakındı ki nefesindeki alkol ve nane kokusunu alabiliyordum ve başımı çevirip bu kombinasyonun dilimde nasıl bir tat bıraktığını görmek istiyordum. Hâlâ cevap vermediğimde "Nikki?" diye dürtükledi.

"Özür dilerim. Ne için?" diye sordum.

Dex kıkırdadı ve sorusunu tekrarladı. "Yap. Sen. Var. Cübben var mı?" Sanki anlamama yardımcı olacakmış gibi her kelimeyi noktaladı.

Yaptığı maskaralıklar karşısında gözlerimi devirdim. "Seni duymadım, göt herif. Hem bornoza neden ihtiyacım olsun ki?"

Ortamıma doladığı kolunu serbest bıraktı. Çıplak tenim onun sıcaklığını kaybetmesiyle anında çakıllaştı.

Beni hâlâ tuttuğunu nasıl fark etmemiştim?

"Çünkü," dedi ve birbirimize bakacağımız yere doğru yürüdü, "oraya tanga ve şeffaf bir sütyenle gidemezsin."

Homurdandım. "Yaptığım işin amacı da bu zaten, Dex."

Crystal Dex'e doğru yürüdü, alt kısmı ve kolları tüylerle kaplı ipeksi bir kumaş parçası uzattı. Dex onu aldı ve

teşekkür ederken ve göz kırparken kızardı. İşte *bu* yüzden onun dansçıların girişinden geçmesini istemiyordum. Çok fazla çekiciydi.

Bunun onun başka kadınlara ilgi göstermesinden hoşlanmamamla hiçbir ilgisi yok. Hiçbir ilgisi yok.

Çünkü bu Dex'in dikkatini çekmek istediğimi gösterirdi.

Ve ben kesinlikle istemedim.

Şeyi açık tuttu ve beklentiyle bana baktı. "Tak şunu Nikki.

Bu gece dans etmiyorsun."

"Cehennem gibi, değilim," dedim gülerek. "Ne? Bu gece için bana ödeme yapacak mısınız?" Gözlerindeki meydan okuma parıltısını gördüğümde söylediğim sözlerden anında pişman oldum. Bana doğru sinsice yaklaştı - hareketlerini tarif etmenin tek yolu buydu- içimde bir beklenti heyecanı uyandırdı.

Neyim vardı benim?

Dex bir kez daha arkama geçerek ipeksi giysiyi giymeme yardım etti. Erkeklerin giysilerimi çıkarmama yardım etmesine alışmıştım ama birinin beni giydirmesinin bu kadar samimi olduğunu hiç deneyimlememiştim. Kumaş tenimi okşarken içimi bir heyecan ürpertisi kapladı. O anın büyüüne o kadar kapılmıştım ki direnme zahmetine bile girmedim, işim bittikten sonra bornozu çıkaracağım yalanını söyledim kendime.

Bana doğru eğilip arkamdan iki açık tarafa uzanırken sakalının kaba tüyleri yanağıma sürtündü. Parmakları kalçalarımın hemen üzerindeki teni okşadı, tüy kadar hafif bir dokunuş başımı döndürdü.

"Bana kibarca sor," diye mırıldandı kulağıma, bornozun iki ipini yakaladı ve önümde bir düğümle sabitledi. İnce kumaş, eli ile karnım arasındaki tek engeldi ve temas sırasında bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldım.

"Ne?" Kelime bir nefesten biraz daha fazlası olarak benden kaçtı.

Yüzümün yan tarafına bir sıcaklık yayıldı. "Bu gece için sana ödeme yapmamı nazikçe iste, tükürük ateşi, çünkü yapacağım. Yapacağın her şeyi karşılayacağım. Hatta iki katını bile veririm," diye fısıldadı, sesi alçak ve baştan çıkarıcıydı.

Güçlü kollarını bıraktı ve bir an öncesine göre daha fazla giysi giymeme rağmen kendimi çıplak hissettim. Bana zar zor dokunduğunda ne kadar tahrik olduğumu fark ettim - beni geri tuttuğu ilk temasın ötesinde hiçbir şey. Ama o kadar yakındık ki, biraz geriye yaslansam vücutlarımız neredeyse birbirine karışacaktı.

Yüzümü ona döndüm, ikimiz de geri çekilmedik. Ben ayakkabılarımın içindeyken neredeyse göz hizasındaydık ama onun benden hâlâ birkaç santim fazlası vardı. Onun

yoğun bir ilgi vardı. Gözlerimi kaçırmak istedim ama beni olduğum yerde sabitlemişti. "Birikmiş gerginliğini biraz atmalısın Nikki."

Evet. Yatakta. Ateşli bir motorcuyla, sen olmayan biriyle... belki.

Dex konuşmaya devam etti, birlikte yatmamızın artıları ve eksileri hakkında kendi içimde yaptığım tartışmadan habersizdi. "Ve eğer sahneye çıkarsan, kendini lanet bir kavganın içinde bulursun. O yüzden bunun yerine benden nazikçe gevšemene yardım etmemi iste," dedi ve tüm oda bir cesaret senfonisi içinde patladığında sırtıttı, diğer kızlar hevesle beni bunun için teşvik ediyordu.

Gözlerimi kırıştıtırıp etrafıma bakındım. Bazıları bizi izlerken salyalarını akıtıyordu.

"Hepinizin hazırlanıyor olması gerekmiyor mu? " diye seslendim sahte bir kızgınlıkla. Doğrusu, etrafımızın insanlarla çevrili olduğunu unutmuştum. Dex'le bu çok sık oluyor gibiydi - kendi küçük baloncuğumuza düşmüştük ve diğer her şey kaybolup gitmişti.

"Ne olacak Nikki?" diye sordu.

Bütün oda sessizleşti, cevabımı bekliyordu. Concha müziği bile duygusal ve romantik bir şeye çevirmişti. Ki bu hiç de öyle bir şey *değildi*. Hatta Dex tüm bunların saldırı suçlamasıyla karşı karşıya kalmamam için olduğunu itiraf etti. Biraz stres atmama yardımcı olurken zamanımı ödemeyi teklif etmesinin külotumu eritecek hiçbir yanı yoktu...

"Peki," dedim sonunda, ama sözlerimin diğer kızların alkışları arasında duyulup duyulmadığından emin değildim. "Ama içkilerimi sen ödüyorsun," diye ekledim göğsünü dürterek. Zamanımın parasını ödemesine izin vermeye hiç niyetim yoktu ama içkilerimin hesabını ödemesine izin vermekten çok mutluydum.

Dex, omurgamdan aşağıya bir ürperti gönderen göz kamaştırıcı bir gülümsemeye bana vurdu. Bu gülümsemeyi görmekten neden bu kadar hoşlandığımı düşünmeden edemiyordum.

"Üzgünüm, seni duyamıyorum," diye alay etti elini kulağına götürerek. "Kulaklarım tavırlarla çalışmıyor."

Daha da yaklaşımadan önce nefesimin altında *ukalaca* bir şeyler mırıldandım, göğüslerimiz birbirine değişiyor, boğazının sallanışının tadını çıkarıyordum. "Dex, bebeğim," dedim hastalıklı tatlı bir tonda, parmaklarımı deri kesiminde gezdirerek. "*Lütfen* bu gece beni eğlendirir misin?" Sesimdeki alaycılığa rağmen, eğlendirmek kelimesini söylediğimde Dex'in gözleri parladı ve bacaklarımın arasında diz çökmüşken başını tuttuğum anıyı anında tetikledi.

"Ne istersen yaparım, tükürük ateşi." Başparmağı alt dudağıını okşadı ve bilmeden ısırđığım yerden çekti. "Tek yapman gereken istemek."
Sikeyim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevrigiller)

BÖLÜM 20

NIKKI

"NEDEN HERKES BU GARIPMIŞ GIBI DAVRANIYOR?"

Gece için yaptığı küçük teklifi kabul ettikten sonra Dex'i kovmuştum. Eğer gerçekten rahatlayacaksam, bunu iç çamaşırları ve Crystal'ın "katil eş" bornozuyla yapmak istemiyordum -Dex'in adı buydu, benim değil. İnsan grupları etrafta dolanıyor, konuşmaları kulübün hoparlörlerinden çalan müziğe beyaz bir gürültü gibi eşlik ediyordu.

Ryan ve ben Lotería'nın eğlence programını dikkatlice planlamıştık. Farklı gecelerde farklı temalar ve etkinlikler düzenleniyordu ve bunlar oldukça sık değişiyordu - insanları tekrar gelmeye ikna etme yöntemimiz. Eğer bu gece koreografisini yaptığımız gecelerden biri olsaydı, Dex beni işten kaytarmaya ikna edemezdi. Ama Mario'yla yaşadığımız olaydan beri bu konuda geri adım atmıştık. Ryan beni bunaltmak istemediğini söylemişti.

Attığım alaycı kahkaha en yakınımdaki kadının başını çevirmesine neden oldu ve ona güven verici bir gülümseme verdim, böylece bunun onu hedef almadığını anladı. Keşke kaçırılma girişimleri ve katil eski kocalarla ilgili iç monologumu duyabilseydi. Aslında Yuri'nin beni öldürmek mi yoksa kaybettiği şeyi yeniden elde etmek mi istediğini bilmiyordum. Düşüncelerini ve fikirlerini araştırmak için ona tam olarak ulaşmamıştım.

Bara ulaşmak için en uzun sürecek yolu seçerek cesetlerin arasından ilerledim. Sinirlerim vücudumun her yerinde iğne ucu kadar elektrik hissettiriyordu ve bu tepkiye neyin sebep olduğunu anlayamıyordum.

Belki de bu tepkiye neden olan *her şeydi*.

Rahatlamanın nasıl bir his olduğunu biliyor muydum? Elbette, her zaman gevşeme rolünü oynadım. İnsanlar beni sahnede herkesin görmesi için kıcımlı sallarken gördü - kelimenin tam anlamıyla - ama asla gerçekten rahat değildim. Aklımın bir köşesinde hep geçmişimin beni rahatsız ettiğinin farkındaydım.

Berbat etmemi bekliyorlar.

"İşte orada," diye seslendi Dex barın sonundaki taburelerden birinden. Gözlerindeki şakacı parıltı, gözlerini vücudumda gezdirip üzerime geçirdiğim kısa siyah elbiseye bakarken karardı. Dili dışarı fırlayıp alt dudağında gezinirken kalbim göğsümde tekmelendi. Bana bakılmasına alışkındım ama bu... vücudumu incelemesi vücudumun karıncalanmasına neden oldu.

Ben yaklaştıkça gülümsemesi daha da büyüdü. Önündeki margaritadan daha büyüktü. Hatta o çılgın pipetlerden vardı ve dört tane de şemsiye. O kadar çok istediğini *biliyordum*, çünkü genelde o kadar çok şemsiye olmazdı.

Robert onun yanına oturmuş, elleriyle baş barmenimiz Cassandra'ya çılgınca hareketler yapıyordu. Cassandra ellerini kalçalarına dayamış, Robert'ın saçmaladığını düşündüğünü belli eden bir bakış atıyordu. Bütün bu manzara beni karışık duygulara sürükledi. Bir yandan, dışarıda eğlenceli bir gece geçiren bir grup arkadaş gibi görünüyordu. Normal hissettiriyordu.

Ama benim hayatım normal değildi ve Ryan'a kalbimin kırılmasını engellemenin yolunun kimseyi sevmemek olduğunu söylediğimde söylediklerimde ciddiydim. Onunla bu kuralı çiğnemiştik ve şimdi sonuçlarıyla uğraşıyordum.

Bu duyguların tekrar içime sızması riskini almak istiyor muydum? Ama ayaklarımın kendi aklı vardı, gidip arkadaş edinmememiz gerektiğini anlamadılar ve hızlandılar.

"Nikki," diye seslendi Robert, yüzünü bana dönerken gözleri kocaman açılmıştı. "Lütfen Cassy'ye barın arkasında ne yaptığımı *kesinlikle* bildiğimi söyle."

"Bu canavarlığı sen mi yaptın?" Dex'in yanında durarak sordum. Ayakta duracak başka bir yer yoktu. Oturdıkları yer barın uzak tarafındaydı, uçtaki bölüm sadece bir metre kadar uzanıyordu.

Rob köşedeki tabureyi, Dex ise duvarın yanındaki tabureyi almış, sırtı sert yüzeye gelecek şekilde belli bir açıyla oturmuştu. Bu stratejik bir hareketti, ona tüm giriş ve çıkışları görme imkânı veriyordu.

Bunu bana Andrei öğretmişti. Sonra Ryan bunu eve götürdü.

"Tasha, sırtının asla bir giriş noktasına dönük olmasını istemezsin. Düşmanın yaklaştığını görmek istersin."

Suç dünyasındaki herkes bu şekilde mi düşünüyordu?

Robert aniden dramatik bir şekilde nefes nefese kaldı ve sanki vurulmuş gibi gömleğini tuttu. *"Pendeja. Asla benim tarafımı tutmuyorsun,"* dedi Cassandra *"Gördün mü?"* diye seslenirken.

Dex'in belimdeki elinin karıncalandırıcı sıcaklığından başka bir şeye odaklanmamak için elimden geleni yapıyordum. Beni bacaklarının arasında durmam için yumuşak bir manevrayla yönlendirdi ve banyolara giden koridorda takılmadığımdan emin oldu. Dokunuşu saygılıydı ama bana attığı bakıştan sonra... temas midemde bir sürü kelebeğin uçuşmasına neden oldu.

"Karar vermeden önce bir dene," dedi ve bardağı tutup, pipetlerden biri önümde olacak şekilde çekti.

Dudaklarımı neon yeşili pipetin etrafına sarıp belli belirsiz bir yudum alırken, "Bunların olduğunu bile bilmiyordum," diye şakacı bir gülümsemeyle itiraf ettim.

"Bizde yok." Cassandra Robert ve Dex'i işaret etti. "Dumb and Dumber onları birkaç hafta önce getirdi ve içkilerine koymamı istedi." Başka bir müşteriyle ilgilenmek için uzaklaştı ve bana *gerçek* bir içkiyle hemen döneceğini söyledi.

Bu itiraf -ve Robert'ın karışık içkiye koyduğu bir galon tekila- o kadar sert öksürmeme neden oldu ki Dex sırtımı sıvazlamaya başladı. Dev kendi gücünün farkında değildi çünkü beni üzerinden uçurmamak için kendimi barın tepesine dayamak zorunda kaldım.

"Bekle, siz ikiniz kendi pipetlerinizi mi getirdiniz?" Neden onay istediğimden bile emin değildim. Tabii ki getirmişlerdi. Robert'ı tanıdığımdan beri hep rahat, genellikle sessiz ve saygılı biriydi. En azından benim için, ardında bıraktığı kırık kalpler hakkında söylentiler duymuştum.

Ama Dex'in yanındayken?

İkisinin de kardeşlik hayallerini gerçekleştirdiğine yemin edebilirim. Bir keresinde, yeniden açılışa hazırlanırken, Nerf silahlarıyla boş kulübün etrafında koşturup topyekûn bir savaşa girdiler. Dex, sanki bir aksiyon filmindeymiş gibi üstünden kaymaya çalışırken bir masayı kırdı.

Ryan, eğer bu saçmalığı kesmezlerse, gerçek silahıyla onlara katılacağını söyledi.

Robert'ın bronz teni tehditle birlikte kaybolmayı başardı. Onu hiç bu kadar beyaz görmemiştim. Bir de Dex vardı, ona daha önce vurulduğunu ve o kadar da kötü olmadığını söylemişti.

"Neden herkes bu garipmiş gibi davranıyor?" Dex gerçekten kafası karışmış gibi kaşlarını çatarak sordu. "Ryan burada yiyecek satmayı reddettiği için biz de kendi atıştırmalıklarımızı getirdik."

Sesinin ne kadar sönük çıktığını görünce kıkırdadım. "Burada yiyecek satmak için izin almak tam bir kaltak işi," diye açıkladım, margarita niyetine içtiğim boya striptizcisinden bir yudum daha alırken.

Dex, söyleyeceklerini duyabilecek kulakları aramak için etrafına bakındı. "Silah kaçakçılığı yapıyor. Yasadışı olarak. Bana buraya nasıl taco sokacağını bulamadığını mı söylüyorsun?" diye fısıldadı.

"*Punto*," dedi Robert onaylarcasına, ikisi yumruklarını başımın üstünde tokuşturarak.

Cassandra yasadışı faaliyetlerle ilgili her türlü konuşmayı keserek geri döndü. Lotería'daki çalışanların çoğunun kartelle hiçbir ilgisi yoktu ve kulübün erişimleri olmayan bölümünde başka neler olduğuna dair daha cesur ayrıntıları bilmelerini engellemek için elimizden geleni yaptık.

"Bok gibi, değil mi?" diye sordu, dört shot bardağı çıkarırken çenesini içkiye doğru salladı. "İşte, ikilerimden birini imeden önce damağınızı temizlemeniz gerekiyor." Beklentiyle bize bakmadan önce her birine berrak sıvı döktü.

Mezcal'in lezzetli dumanı boğazımdan aşağı indi, tadı mideme yerleşmeden önce dilimde kaldı ve beni içten dışa doğru ısıttı. Muhtemelen çoğunun sandığının aksine, sık sık içki içmezdim, bu yüzden shot ve Robert'ın yaptığı canavarlık arasında, şimdiden hafif ve bulanık hissediyordum. Bu his, Dex bana her dokunduğunda içimde dönen heyecanı daha da artırıyordu.

"Nasıl hissediyorsun tükürük ateşi, çünkü omuzların az önce boynundan düştü." Parmağı omuzlarımda üst kısımlarında gezindi. "Son zamanlarda hep oraya oturuyorlar," dedi kulağıma, böylece onu gürültüden duyabiliyordum, sakalları çıplak omzumu gıdıklıyordu.

Kontrol edemediğim bir kıkırdama, geçmişimle ilgili paylaşmak istemediğim bir bilgiyle birlikte ağzımdan kaçtı. "Katya bunu bilseydi beni döverdi." Vücudum gerildi, sormak üzere olduğunu bildiğim soruyu bekliyordum ama o soru hiç gelmedi çünkü Cassandra bize doğru bir kadeh daha itti.

"Bir tane daha, sürtükler. Bu gece lanet olası bir bekarlığa veda partisine hizmet etmem gerekiyor ve bir grup çığlık atan beyaz kadınla başa çıkmak için çakırkeyif olmam gerekiyor.

Ryan'ın bu gece onlar için dans eden sikli adamları da var," dedi kızgınlıkla.

Cassandra'nın burnunu kırıştırması karşısında içimden bir kıkırdama daha çıktı. Bu tepkiye neden olanın gelin partisi mi yoksa penis düşüncesi mi olduğundan emin değildim. Kendimi bildim bileli Crystal'la birlikteydiler ve birbirlerine bakışları bana *neredeyse* keşke benim de onlar gibi bir sevgilim olsaydı dedirtecekti. Neredeyse.

Ama bu, birinin boktan hayatıma girmesine izin vermem gerektiği anlamına geliyordu.

Robert ellerini birbirine sürttü. "Evet. Azgın nedimelere bayılırım."

Dex, Robert'ın maskaralıklarına başını sallayarak bir kahkaha attı ama ben bütün gece bu ikisinin ekürisi olup olmayacağını düşünürken içimdeki -bir şeylerin- sızlamasına engel olamadım. Ve bu düşünce neden midemi bulandırıyordu?

"*Que fueo, Beto. Fueo. Vamos.*" Cassandra shot bardağını kaldırdı. "*Pa' arriba, pa' abajo, pa' centro, pa' dentro.*"

Dördümüz de toplu iniltiler çıkardık.

"Bunun için çok yaşıyım," dedi Dex. Henüz otuzuna bile basmadığını hatırlatmak için ona baktım ama diliyle garip bir şey yaptığını ve ağzının kenarındaki tuzun dikkatimi dağıttığını fark edince nasıl konuşacağımı unuttum. Ağzına baktığımı fark edince göz kırptı ve yüzümdeki ısının hızla yükseldiğini hissettim. *Arkadaşım* hakkında aklımdan geçen tüm uygunsuz düşünceleri durduracağını umarak arkamı döndüm.

Bademcik hokeyi oynamak isteyeceğin bir arkadaş.

Cassandra ikimizin arasına baktı. Yüzündeki ifade beni tedirgin etmişti. "Ee," diye söze başladı, "son zamanlarda neden bu kadar çok buralardasın, Dex?" Sözleri sıradan geliyordu ama gözleri hâlâ ikimizin arasında gidip geliyordu. "Son birkaç haftadır seni çok sık görüyorum. Crys'ın dediğine göre soyunma odalarına girip birini dövmeden önce bunu çıkarmışsın..." dedi ve sinsi bir gülümsemeyle beni işaret etti.

"Um." Dex gözlerini bana kilitledi.

Yüzüme baktığında, yüz ifademde gördüğü şeyin, "*Sana insanlara ne söyleyeceğimizi bilmemiz gerektiğini söylemiştim. Bay Hiç Kimse Bana Bir Bok Soramaz.*"

"Oh, çıkıyorlar," dedi Robert kesin bir ifadeyle. Kafalarımız sola doğru savruldu, Robert'ın bir hikaye ördüğü yere.

oyun yazarı. "Evet. Brujita y *su güerito*'ya da çirkinleşmeye karar vermeden önce birlikte biraz zaman geçirmek istediler. Anlıyor musunuz?"

Dex'ten boğulur gibi bir ses geldi. "Bump uglies? *Ben* böyle garip şeyler söylemem bile."

"Ne sikim bilmiyorsun, Dex. Bunu nereden çıkardığımı sanıyorsun?" Robert, Dex'le aramızda bir şey olduğunu söylediği için gücenmiş ve hiç şaşırmamış görünüyordu.

Çünkü emin olduğum bir şey vardı, söylenti çoktan yayılmıştı. Bu kulüpte işler böyle yürüdü.

Dex ve Robert tartışırken Cassandra'nın barın arkasında mesajlaştığını görebiliyordum. Bu da Crystal'ın ve *tüm* kızların artık bildiği anlamına geliyordu. Bunun doğru olmadığını söylememin bir yolu yoktu çünkü beni gözetmek zorunda olduğu için bizi her zaman birlikte görecektlerdi ve gerçek bir seçenek değildi çünkü bir yerlerde hâlâ bir ya da iki fare olduğunu biliyorduk.

"Demek aranızda bir şey var?" Cassandra konuşmayı geçmişte kalmasını istediğim bir konuya geri getirerek sordu. Dex'in elleri göbeğime dolandı, beni havaya kaldırdı ve yayvan kalçalarından birinin üzerine koydu. Bu pozisyon bana ona yaslanmaktan başka seçenek bırakmadı. Yana düşmemi engellemek için bir kolunu vücudumun etrafında tuttu ama bu, iri elinin kalçamın üstünde durması anlamına geliyordu.

Çıplak kalçam.

"Evet. Oldukça yeni ve boktan bir şey." Saçımı karıştırdı ve başımın tepesini öptüğüne yemin edebilirim ama o kadar kısaydı ki emin olamadım. Dex'in sonraki sözleri sadece benim duyabileceğim şekilde kulağıma söylendi.

"Spitfire, sana dokunmam için bana izin vermen gerekecek. Robert'in yeni başlattığı bu lanet hikâyeyi satmak zorundayız. Satmazsak çok fazla soru sorulur."

Haklı olduğunu biliyordum. Beto o koca ağzını açmadan önce bir uyarı almak iyi olurdu ama gerçekten de bu mükemmel bir kılıftı. Parmaklarımızı birbirine geçirdim ve ona bakmak için başımı çevirmeden önce iki kez sıktım.

Tam bir şapşal olmasına rağmen, istediği zaman çok sertti.

Yanağına bir öpücük kondurdum. "Evet, bana dokunabilirsin," diye onun duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadım.

"Hepiniz çok tatlısınız. Sonunda birlikte olacağınızı hep biliyordum. Kırık insanlar birbirlerini bulur ve çatlakları doldururlar, biliyor musunuz?" dedi uzaklaşmadan önce.

Robert ayağa kalktı ve bok yiyen bir gülümseme verdi. "Pekâlâ, anne ve baba, hadi gidip çifte randevumuz için bana azgın bir nedime bulalım."

Bu berbat bir fikirdi. Duvarlarımı ayakta tutan ipliksi ipler Dex'in "kız arkadaşı" olmaya dayanamayacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 21

DEX

"KEMER İLMEĞİ KAPMA" İLE "KEDİ ÇIRPINTISI"
ARASINDA BİR BORU HATTI VAR. BU BİLİM

İlk kız arkadaşımın gerçek bile olmaması ne kadar ironik.

O *gerçektir*. Bana sürtünme şekliyle beni erken bir mezara göndermeye çalışırken, şu anda onun çok gerçek kalçalarına tutunduğuma şüphe yoktu.

Lotería yenilendiğinde, müşterilerin dans etmesi için bir alan eklemişlerdi ve Nikki beni oraya sürüklemişti, çünkü oraya girmeye hiç fırsat bulamamıştı.

Ugh. Lütfen dur.

Aslında istediğim bu değildi ama etraftaki en seksi kadın bana karşı bu şekilde hareket ederken saygılı olmak gerçekten çok zordu.

Otuz dakika önce ona zorla su ve Robert'la benim getirdiğimiz için dalga geçtiği atıştırmalıklardan vermeye başlamak zorunda kalmıştım. Görünüşe göre kadın içki konusunda hafif sıkletti, bir kulüpte çalıştığından beri beklemediğim bir gerçektir. Yarın onun için çok zor olacaktı.

Ona kahvaltı hazırlamalıyım.

Bu düşünce de nereden çıkmıştı?

Saçlarımdaki bir çekiştirme, kıkı yanakları ile sikim arasında zorlamaya çalıştığım boşluğa rağmen dikkatimi önüme yapıştığı yere doğru çekti. Elbisesinin ve kot pantolonumun ince tabakası yeterli değildi.

Bir inilti daha çıkardım, kış yanaklarını ve sikimi aynı cümlede düşündüğüm için kendimi azarladım çünkü şimdi aklımda çok *düşmanca* düşünceler vardı.

Kollarını boynuma doladı ve karnım garip bir şekilde döndü. "Teşekkür ederim," diye bağırdı Nikki müzik eşliğinde, saçlarımın uçlarıyla oynayarak.

"Ne için?" Beni daha kolay duyabilmesi için eğildim ama arkasını döneceğini tahmin etmemiştim. Yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzaktaydı, sürdüğü dudak parlatıcısındaki sim zerreciklerini görebileceğim kadar yakındık.

"Beni gelip biraz eğlenmeye zorladığın için. Bunu yapmayalı uzun zaman olmuştu." Kalabalığa doğru baktı ama aslında orada kimseyi *görmediğini* söyleyebilirdim. Akıllı bir yerlere sürüklenmişti. Ne kadar çabuk olduysa o kadar çabuk bitti ve mavi gözleri beni gülümseten bir muziplik parıltısıyla tekrar benimkilere döndü. "Başka eğlenceli bir şey yapmak ister misin?"

Derimin altındaki sinirler kabardı, bu bana tamamen yabancı bir duyuydu.

"Çıplak eğlence mi?" Sesim titreyerek sordum. "Çünkü eğer düşündüğün buysa, bu zor bir geçiş olacak, tükürük ateşi." Kaşlarını çatınca aceleyle bir açıklama yapmak zorunda kaldım. "Sanırım sabah taşaklarımı keser ve bana nasıl arkadaş olmamız gerektiği konusunda nutuk çekersin, seks arkadaş değil."

Kaşlarının arasındaki kırıksıklık yumuşadı ve göğsümdeki taş hafifledi.

"Bu söylediğin garip bir şekilde tatlı bir şey. Ama aynı zamanda, biz artık bir *çift* değil miyiz?" dedi. Aletim onun dalga geçtiğini anlamamıştı. "Yatakta olmak zorunda da değil."

İnledim ve alnımın onunkine doğru düşmesine izin verdim.

"Böyle şeyler söyleme Niks. Ben iyi bir adam değilim. Seni becermemek için kendimi zor tutuyorum."

Islak ve sıcak bir şey kulağımın kabuğunda iz bıraktı ve neredeyse boşalıyordum. "Tam burada olabilir. Ya da utanıyorsan banyoda," diye alay etti,

ayak toplarından aşağı düşüyordu. Onu domaltıp herkesin izlemesine izin vermeye ne kadar yakın olduğumun farkında değildi.

Elimi saçlarının arasına sokup geri çektim, böylece bana bakmak zorunda kaldı, gözleri heyecanla parlıyordu. "İstedğin bu,

Nikki? O açgözlü amcığının icabına bakmamı ister misin?" Dudaklarına karşı sordum, kalçamı bacaklarının arasına soktum ve klitorisine bastırdım. "Külotun sıırıslıkla olmuş, tükürük ateşi. Kot pantolonumun üzerinden hissedebiliyorum. Kıçını *erkek arkadaşının* sikine sürtmek seni ıslattı mı?"

Başını salladı, dudakları hafifçe aralandı, göz bebekleri şişti.

Bu çok ileri gidiyordu ve geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaşıyordum. Gözlerimi kapattım ve saçlarını tuttuğum elimi bıraktım. "Niks, bana yardım etmelisin," dedim acı dolu bir iniltiyle. "Hayır diyemeyeceğim. Bana geri çekilmemi söyle, tükürük ateşi."

"Haklısın." Yavaşça elimden kurtulup aramıza boşluk bıraktığında hayal kırıklığıyla rahatlama birbirine karıştı. "Direk dansı yapmayı öğrenmek ister misin?" diyecektim.

Sesinde o kadar büyük bir heves ve umut vardı ki, istesem bile ona hayır diyemezdim.

Ona gülümsedim, bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırdım, parmaklarım yanağında gezindi. "Kahretsin, evet, striptiz direğine çıkmak istiyorum. Kıyafetlerimi de çıkarabilir miyim?" Bu soru karşısında kaşlarını çatı, ben de kıkırdadım. "Hadi ama? Sadece gömleğimi çıkar o zaman."

"Tamam." Bir parmağını kot pantolonumun ön kısmına doladı ve beni arkasına çekerek beynimin anlayamadığı nedenlerden dolayı sıcak olan ambarından çıkardı.

Arkasından giderken kendimi yeniden ayarladım çünkü kaya gibi sertleşmişim ve şimdi onun bir direğin üzerinde dans edişini izlemeye katlanmak zorundaydım.

Neyse ki diğer tarafa doğru kıvrıldım, yoksa dokunuşlarının tam olarak ne yaptığını görecekti.

"Anne. Baba," diye seslendi Robert, bekârlığa veda partisinin yapıldığı büyük köşe kabine yaklaşırken. Tabii ki kendini oraya yerleştirmişti, normal şartlar altında ben de öyle yapardım. Bütün bu durumun en tuhaf yanı, yatağa taşaklarım morarmış olarak gireceğimi *bilmemdi*. Aslında tam olarak değil, çünkü ben halledecektim, ama bu iş bir kadın tarafından yapılmayacaktı ve ben bu durumdan garip bir şekilde memnundum.

"Anne olmak için yeterli değilim." Bekârlığa veda partisi kılığına girmiş aç akbabalardan uzakta bir sandalyeye oturduğumda Nikki bana baktı. Bana bakışı, normalde yüz ifadesini ne kadar temkinli tuttuğunu fark etmemi sağladı. "İyi bir baba olurdu. Dex çok dikkatli

Cehenneme kadar yolu var. Ve bana iyi davranıyor," dedi içtenlikle, alkol onu her zamankinden daha açık hale getirmişti.

Sözleri beni solar pleksusumdan vurdu ve oturduğuma sevindim çünkü muhtemelen sendelememe neden olacaktı. Robert bana bir kaşını kaldırdı, ama ben sadece omzumu silkmekle karşılık verebildim.

Bu yorumun nereden geldiğini gerçekten bilmiyordum.

"Çakırkeyif olmuş," diye seslendim, Robert'ın kulağına fısıldayan ya da dilini kulağına sokan kadının sesinden beni duyamaması ihtimaline karşı elimle içiyormuş gibi yaptım.

Nikki görüş alanıma girdiğinde bir sarışın parıltısı görüşümü engelledi. Belli ki ifadesini benim gibi fazla düşünmemişti. Onu bu kadar rahat görünce ağzımın kenarları yukarı doğru kalktı, ta ki elinde ne olduğunu görene kadar.

"Vay canına, tükürük ateşi." İçkiyi elinden çekip aldım, itiraz ederken bana attığı kızgın bakışa kıkırdadım. "Bunu nereden buldun ki? Senin için almadım. Senin suya ihtiyacın var." Son kelimeyi telaffuz ettiğimden emin oldum.

Sadece daha fazla alkole ihtiyacı *olmadığı* için değil, peşinde insanlar olduğu için de. Yaptırdığı her içkiyi izlemek ve ona ulaştıran kişi olmak istiyordum. Benim gözetimimde kafayı bulmayacaktı.

"Bana bir direğin üzerinde nasıl striptiz yapılacağını öğreteceğini sanıyordum," dedim, tekrar gülümsemesini sağlamak için umutsuzca. Tahminimde yanılmamıştım çünkü Nikki'nin beni dairesel kabinin ortasındaki sahneye sürüklediğini gören diğer kadınlar gibi onun da yüzü aydınlandı.

Sanki bir işaretmiş gibi, yeni bir şarkı başladı ve direğe tutundu, birkaç tam vücut yuvarlanması yaptı, saçlarını çırparak ve şeytanın daha iyi bir iş yapamayacağı kadar günahkâr bir gülümsemeyle bitirdi.

"Tamam, seksi Dexy, sıra sende. Bunu kopyalamayı başarabilir misin? Yoksa senin için daha yavaş mı başlamam gerekiyor?" diye sordu, bir parmağını kıvrarak yaklaşmamı işaret etti.

Uzandım ve saçımı topuz yapan siyah bandı çektim. Eğer bir gösteri istiyorsa, ona lanet olası bir gösteri sunacaktım. Direğe doğru dramatik bir şekilde yürürken neredeyse kalçamı çıkaracaktım ama elinin arkasına saklamaya çalıştığı kahkahaya değdi.

Soğuk metal, Nikki'nin beni koltuğumdan sürükleyip koltuğa çektiği andan beri nemli olan ellerime iyi geldi.

dans pisti. Onun tenini tenimde hissettiğimde nasıl tekrar ereksiyon olmayacağımı anlamaya çalıştım.

Nikki'nin açtığı meydan okumayı kazanmaya kararlı bir şekilde eğildim. Rekabetçi bir sikiciydim, insanların genellikle tahmin etmediği bir şey. Bilgi alma konusunda bu kadar iyi olmamın bir nedeni de buydu. İlk kimin kırılacağını görmek bir oyun gibiydi: benim ahlaki kurallarım mı yoksa kişinin bilgiyi elinde tutması mı? Bazen üçüncü seçenek galip gelir ve bedenleri diğer ikisinden önce kırılırdı.

"Yapabileceğim her hareketin için bahse ne dersin?" diye sordum.

Manikürlü kaşlarını kaldırdı. "Ne istiyorsun?" diye sordu, ses tonunda yoğun bir şüphe vardı.

Yatağına uzanmış halini, hatta dolgun dudaklarını benimkilere bastırırkenki görüntüsünü bir kenara ittim, çünkü fiziksel bir şey söz konusu değildi.

Az önce dans pistinde olanlardan sonra değil, bu sadece ona karşı kendimi ne kadar zayıf kontrol ettiğimi kanıtlamıştı.

İnsan kalabalığı duraklamamın tek nedeniydi ve halka açık oyunlarla ilgili herhangi bir sorunum yoktu, bu yüzden bir dahaki sefere böyle bir durum meydana geldiğinde, muhtemelen o yapmasaydı kendimi durduramazdım.

Neyse ki, gerçekten istediğim başka bir şey daha vardı.

Parmağımla onu biraz önce yaptığı gibi yaklaştırdım. Adımları tereddütlüydü ama gözlerinde bir şey vardı. Kırmızı ışıkların altında parıldamaları, söyleyeceklerimi öğrenmek için heyecanlandığını gösteriyordu.

"Kazandığım
zaman-" "Eğer."

Onu görmezden gelerek şartlarımı sıralamaya devam ettim. "Geçmişin hakkında bir şey bilmek istiyorum. Burada kilitli tuttuğun bir şey." Parmağımın ucu gövdesinde gezinerek kalbinin üzerine geldi ve iki kez dokundum. Heyecan dolu bakışlarının yerini korku almıştı ve onu tekrar kendime çekmem gerektiğini biliyordum.

"Ama, hey, belki de bu bahse girmek istemezsin çünkü gerçekten yetenekli olduğumu biliyorsun," diye kışkırttım, direğin etrafında bir kez döndüm, çirkin görünmediğimden emin oldum.

"Sıra sende."

Onunla tekrar yüzleşmeden önce zafer bakışımı bir kenara sakladım. Zavallı kızın neyi kabul ettiğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Şimdi, ilki nasıl gitmişti? Oh, doğru ya."

Nikki'nin sayısız kez yaptığını gördüğüm gibi saçlarımı arkaya atarak anketi tutarken tüm vücudumu döndürdüğümde alan azgın kadınların bağırışlarıyla doldu. Bunu yaparken onun kadar iyi görünmediğimi biliyordum ama küçük seyircimiz oldukça memnun görünüyordu. Nikki ise ellerini kalçalarına dayamış, tek parmağımı uzattığımda gözlerini deviriyordu.

Bir nokta, Dex.

"Bu şimdiye kadarki en kolay hareket." Bana doğru yürüdü, kalçasını kontrol ederek önünden çekildi. "Küçük bir vücut yuvarlanması için kendini beğenmişlik yapma."

"Orada da bir saç taklası vardı, sanırım bu bana iki soru kazandıracak," dedim.

"Sanmıyorum."

Onu biraz sinirli görmenin çok seksi bir yanı vardı.

Öfkeli kadınlardan hoşlanmamın muhtemelen travmayla ilgili bir nedeni vardı ama nedenlerini araştırmaya hiç niyetim yoktu. Bu özel tuhaflığın faydalarından yararlandığım için mutluydum.

Nikki koşarak sıçradığında, direğin tepesine tutunup momentumun onu bir daire şeklinde sallamasına izin verdikten sonra kremi bir bacağı etrafına sarıp bacağının kıvrımı ve tek bir koluyla dönmeye geçtiğinde tüm düşünceler durdu ve zihnim boşaldı.

Bana gönderdiği göz kırpması doğrudan sikime gitti. Bu yarışma her şeyi daha da zorlaştıracaktı - kelimenin tam anlamıyla.

"Tamam, *tatlım*. Sıra sende." Yanımda durdu, kalp şeklindeki yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. Ama gömleğimi çıkarıp koşturaya başlayınca yüzü düştü. Pürüzsüz metal nasırlarıma sürtünerek sertleşmiş derimin bir kısmını yırttı. Ellerimin ve direğin iki yüz otuz kilomu desteklemesi çok şey istiyordu.

Onunki kadar zarif olmadığından emindim ama Nikki'nin ağzının açık kalması bu hareketi yapabileceğimi tahmin etmediğini gösteriyordu. Tekrar yere düştüğümde sahne biraz sallandı.

Kıpırdamadan durdu, iri mavi gözlerini bana kırptırdı. Kadını kırmış olabilirim.

"Benimle oyun oynuyorsun, değil mi?" diye sordu önünde durduğumda. "Bu senin direğe ilk çıkışın değil."

Gülümsememin genişliğinden yanaklarım acıdı. "Öyle olduğunu hiç söylemedim. Sadece yaptığım her hareket için bir cevap istediğimi söyledim. Devam edelim mi?"

Nikki tökezledi ve sarhoş olduğu her halinden belli olan bir kıkırdama çıkardı.

"Üzgünüm, tükürük ateşi. Görünüşe göre küçük oyunumuz sona erdi," dedim gülümseyerek ve onu kaldırıp omzuma attım. "Ayakta dururken düşmek bir parti faulüdür ve sana hıçkırık evine birinci sınıf bir yolculuk kazandırır."

KİN benim için normal bir duygu değildi ama Nikki'nin yatak odasının kapısı kapandığında yaşadığım şeyi tarif etmenin tek yolu buydu.

Hâlâ erişebileceğimi düşündüğüm bir duygu değildi.

Ona küçük bir kedi gibi horladığını söylersem bundan nefret ederdi. Çok sevimliydi.

Bizi Lotería'nın arka çıkışına götürdüm ve onu Beto'nun arabasına bindirdim. Robert benim Harley'imi alırken ben sürücü koltuğuna tırmandığımda bana aklımı kaçırmışım gibi bakmıştı ama sormamıştı.

Gerçekten keşfetmek istemediğim nedenlerden dolayı, başka bir adamın onu eve bırakması düşüncesi bana pek iyi gelmedi. Tanrıya şükür, Robert da bu yüzden bana bir bok vermemişti. Sadece sözsüz bir şekilde anahtarları değiştirdi ve bisikletimle arkamızdan geldi.

Onu arabaya koymak iyi bir karardı, çünkü yolculuktan iki dakika sonra kendinden geçmişti. Uykusunda mırıldandığını böyle öğrenmiştim.

"Sessiz ol, pislik. Nikki uyuyor ve bu gece içkileri kaldırırken kadının buna ihtiyacı olacak," dedim ve Robert'ın yanındaki mindere çöküp parmağımla göğsünü dürttüm. "Ayrıca Nikki ve benim lanet olası bir çift olduğumuzu duyururken aklından ne geçiyordu?"

Bir kahkaha attı, ben de ölüyü uyandırmasın diye yüzüne yastıkla bastırdım. Pislik herif, ilişkiden kaçınan iki insanı bir araya getirmenin komik olduğunu düşünürdü.

"Yo." Serseri gözyaşlarını silip süpürdü. "Hepinizin yüzünü görmeliydiniz." Onu terslediğimde bir kahkaha tufanı daha koptu. "Dinleyin, oraya gidip o kızı Nikki'nin dayağından kurtarmanızla ilgili dedikodular zaten vardı ve görünüşe göre

Onu giydirmek ve dışarı çıkarmayı teklif etmek gibi romantik bir saçmalık. Ben de size neden sürekli etrafta olduğunuzu açıklamaya çalışma sorunuzda yardımcı oldum."

Bazı noktalara dikkat çekiliyordu ama bu kadar kolay paçayı kurtarmasına izin vermeyecektim.

"Evet, ama *kız arkadaşım Beto?*" Keşke elimde dikkatimi dağıtacak bir şey olsaydı *da Nikki giyinmesine yardım etmemin de romantik olduğunu mu düşünüüyordu* gibi sorular soran zihnimden uzaklaşabilseydim.

Omuz silkti, belli ki tüm bu durum hakkında benim kadar endişeli değildi. Lanet olsun, yarın Nikki'nin tepkisi ne olacaktı? O an için kabul etmişti ama aynı zamanda kim bilir kaç kadeh içmişti.

"Dinle, ona nasıl baktığını görüyorum. Belli ki çok seksi, tam senin tipin."

Verdiği küstah cevap karşısında yumruğum sıkıldı, onu tanımlama şekline karşı öfkem alevlendi, bu garip bir tepkiydi çünkü söylediği hiçbir şey kırıcı değildi. Hatta çoğu kadın bunu iltifat olarak bile kabul ederdi ama bu yeterli değilmiş gibi geldi.

Nikki'nin olduğu tek şey ateşli değildi.

Bunları söylemek yerine bedenimi rahatlamaya zorladım.

Robert benim iç savaşımından habersiz devam etti. "Ayrıca, birbirinizi yeterince iyi tanıyorsunuz ve birbirinizin etrafında olmaktan hoşlanıyor gibisiniz. Bu yalanı yutturabilirsiniz."

"Peki ya şu yakınlaşma meselesi ne olacak? O zaman ne yapmamız gerekiyor?" Sıkıca sordum.

Robert'ın bana bakışı "*sen bir aptalsın*" der gibiydi. "Eminim senin için çok zor olacaktır. Bekârlık yemini etmiş bir rahip sayılırsın," diye alay etti, ona fırlattığım yastıktan kaçarken.

"Siktir git," dedim, onu tersledim ve kanepeye yerleştim, aklımı yan odada uyuyan kadında değil de konuşmamızda tutmaya çalışıyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

NIKKI

BİR DAHA TEKILA İÇMEKTENSE ŞEYTANIN KİÇİNİ
YALAMAYI TERCİH EDERİM.

Sessizliği bir inilti bozdu.

O kadar gürültülüydü ki, ses kime aitse ölüyordu.

Gözlerimi açmaya çalıştığımda "Siktir," diye bağırdım. Pencereden içeri süzülen ışık beni kör etti ve hayatımın en kötü baş ağrısını tetikledi. Bu kez inleme sesi duyulduğunda, sesin kaynağının *ben olduğumu* fark edecek kadar uyanıktım.

Mide bulantısı midemde öyle şiddetli bir şekilde yuvarlandı ki, elimi ağzıma kapatıp yataktan fırlamak zorunda kaldım. Neyse ki, dik durduğum anda sona erdi.

Kıyafetlerim dikkatimi çekti çünkü Jardani'yle her şeyin berbat olduğu gece Dex'in bana verdiği siyah gömleği giymiştim. Ayakkabılarım ve çoraplarım çıkarılmıştı ve sanki bir tren tarafından ezilmiş, sonra bir kutuya tıkılmış, sonra da merdivenlerden aşağı tekmelenmiş gibiydim. Tekrar tekrar.

Eve nasıl geldim ben?

Gece zihnimde canlandı ama hepsi karmakarışık bir karmaşa gibiydi. Kollarımı Dex'in boynunun arkasına doladığım ve dans pistinde onu becermeye çalışıyormuşum gibi ona yaslandığım anılara ulaştığımda yanaklarım kızardı.

Onunla alay ettiğimi ve saçımı çekip ıslak amım hakkında fısıldadığını hatırladığımda daha da ısındılar. Kıçım battı

Başım ellerimin arasına düştü. Tanrım, onunla tekrar nasıl yüzleşecektim?

Nikki, kafası senin bacaklarının arasındaydı.

Nedense bu, bir gece önce olanlar kadar utanç verici değildi. Ve bunun nedenini çok iyi biliyordum: İlk seferinde benden hoşlanmasını istememiştim. O zaman birbirimizi hiç tanımıyorduk ve o da diğerleri gibi tek gecelik bir ilişkiden başka bir şey değildi.

Benim hakkımdaki düşüncelerinin hiçbir önemi yoktu çünkü onu bir daha asla görmeyecektim. Tek istediğim orgazm olmaktı ve sonra ayrı yönlere doğru gün batımına doğru yol almamız gerekiyordu.

Ama şimdi- kahretsin, şimdi beni nasıl gördüğü, benim hakkımda ne hissettiği benim için önemliydi.

Başka bir mide bulantısı dalgası içime hücum etti, bu sefer çok farklı bir nedenden dolayı.

Saatın kaç olduğunu -hatta hangi gün olduğunu- görmek için telefonuma uzandım ama komodinin görüntüsü beni durdurdu. Üç şişe Gatorade, Tylenol, bir zarf ve bir not vardı. Kırtasiye malzemelerini alırken parmaklarım biraz titredi. Notlar ve ben iyi bir geçmişe sahip değildik ve susuzluk da yardımcı olmamıştı.

Kâğıdın üzerine çarpık kalpli, kalın ve emin bir yazı karalanmıştı.

Pox i>g, spi9fixe,

3espi9e me (σ ci p nate dow> ;ov' 9^'oa9 anb

*pvlli>g b in 'f'o ;σ'' 3anb', 5'm gve'si p ;ov'xe (eeling li e
yov'd 'a9^e' lic Ca9an's as'^σ'le 9^a '^σot 9eqvila li e t^3ac
agai>.*

Bu cümlemin bende yarattığı kahkaha göz çukuruma bir sızı daha gönderdi. Komik olduğu için siktir et onu, tekilayı da siktir et.

5 nas>'c sv e nLa9 flaxσ' yov li et, so 5 le yov optio>s.

Tahe tvo T;le>σl w^3en yov vahe vp a>d b in σ>e

onlardan. Çok hızlı değil, cLovp^ . T^'oving' Saco'ate is a
cotal SitcL, espe ially cLe ed o e. 5 do 'c aSe cLe vles,
Svt 9^ose a e cLe fact'. 5 ^ab 9σ x' ov9, Svt 5'll e Sa S
sLo cly. Co, eğer yσ' vahe 'p a>d 5'm o9 ^e'e, do 'c (eah.
O^, anb 'σx'y 5 only pvt yov in y sLi c. 5 c'iet co ge9 sLo
cs σ> ;ov, Svt yσ' ne'e litzed. SIGL9NEIG³C.

P.C. Sec e Kar eğer 5 σne yov oxe.

"Şeker Baba" etiketli zarftan bir deste fatura çıkarırken, adını koymayı reddettiğim bir duygu kalbimden boğazıma doğru tırmandı. Alt kirpik çizgimde su toplandı ve öfkeyle nemi temizledim, bu kadar küçük bir şey için ağlamanın ne kadar saçma olduğu için kendimi azarladım.

Ama bütün mesele de buydu zaten.

Hiç kimseden küçük jestler almamıştım.

"Tanrım, acınacak haldesin Nikki," diye fısıldadım, Dex'in talimatlarına uyarak. Bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdim ama Dex'in favorisi olup olmadığını ve bu yüzden onu kusmanın nasıl bir his olduğunu bilip bilmediğini uzun uzun düşündükten sonra kırmızı olanı seçtim. Ve eğer onu hasta etseydi yine de en sevdiği olur muydu?

Kapı gıcırdayarak açıldı ve pastırma ile yumurta kokusu içeriye yayıldı, sanki haftalardır bir şey yememişim gibi midem guruldamaya başladı. İki saniye önce midemdekilerin hepsini kaybedeceğimi nasıl düşünmüştüm emin değildim ama şimdi açlıktan ölüyordum.

Mutfağa doğru ilerlememin nedeni sadece kahvaltılıkların muhteşem kokusu değildi. Gidip şarkı söyleyen kişiye -çok kötü bir şekilde- o parayı *hiçbir* koşulda kabul etmeyeceğimi bağırma ihtiyacıydı. Dex'e zamanım için bana ödeme yapabileceğini söylediğimde şaka yapıyordum.

Köşeyi döndüm ve olduğum yerde durdum. Tüm iyi niyetler buharlaştı.

Yerini yarı çıplak bir adamın azgın düşünceleri aldı.

Dex'in ağır dövmei sırtı bana dönüktü, fırındaki bir şeyi kontrol etmek için eğilirken bir omzuna havlu asmıştı. İçimde hiç şüphe yoktu.

salyalarımın ayaklarımın dibinde birikiyor olması gerektiğini düşündüm. Kaslı vücudunun dövmelele kaplı görüntüsü ve kalçalarına kadar inen bir eşofmandan başka bir şey giymemesi zaten ölümcül bir kombinasyondur. Bir de yemek pişirmek gibi ev işi bir şey yapıyorsa...

Biriken tek sıvı salya değildi.

"Bundan daha iyi bir şey varsa o da bana mobilya falan yapıyor olman olurdu." Ben daha iyi düşünmeden kelimeler ağzımdan çıkmıştı. Adam irkilmedi bile. Bunun yerine omzunun üzerinden baktı ve göz kırpıp başını geriye atarak saçlarını etrafa savururken şarkı sözlerinin bir sonraki satırını bağırdı.

"Uyandığına sevindim. Bu şarkıyı son ses dinlememek çok zor." Telefonunun yan tarafına basarak odayı müzikle doldurdu. "Seni en iyi gruplardan biri olan The Story So Far hakkında bilgilendirmeme izin ver," diye bağırırken bir yandan da tam bir profesyonel gibi davul çalıyordu. Her kelimeyi tutkuyla haykırışına gülümsemekten kendimi alamadım.

Gerçekten davul çalmayı biliyor mu?

Neden onun hakkında bir şeyler bilmek istiyordum ki? Önce içkinin aromasıydı. Şimdi de pek de küçük olmayan davulcu çocuğu taklit etmesinin uydurma mı yoksa dikkatle çalışılmış bir beceri mi olduğuydu.

Dönüp yüzünü tamamen bana döndüğünde nefes almayı unuttum. Tanrıya şükür, kendini verdiği konsere o kadar kaptırmıştı ki, onu tepeden tırnağa nasıl siktiğimi fark etmedi.

Bir erkekten daha iyi değilim.

Önü de sırtı gibi yoğun bir şekilde mürekkeplenmişti ve her iki meme ucundan geçen gümüş çubuklar, kahvaltılı barına yaslandığım yerde kaymamı sağladı. En kısa zamanda iç çamaşırımı değiştirmem gerekecekti. Kocaman ellerinden biriyle nemli saçlarını geriye doğru itti ve bana doğru gönderdiği gülümseme neredeyse kalbimin durmasına neden oluyordu, o kadar kör edici ve korumasızdı ki.

Müzik, aramızda birkaç santim mesafe olmasına ve bağırmanıza gerek kalmadan sohbet etmemizi sağlayacak bir seviyeye indi. Bir yanımda devam etmesini istiyordu, böylece gerçek bir gösterideymiş gibi etrafta zıplarken yaydığı mutluluğun tadını çıkarabilirdim.

"Özür dilerim. Müzik kafamı toparlamama yardımcı oluyor. O olmasaydı muhtemelen bir yerlerde mezarda olurdu," dedi gülerek ama sözlerindeki gerçeği duydum.

"Sadece Bir Geceliğine." Sözcükler ben onları durduramadan yuvarlandı ve anında kulaklarıma kan hücum etti.

Kaşları çatıldı. "Sadece hangi gece için?" diye sordu, kafası karışmıştı.

Mutfığa doğru ilerledim, sahte granit tezgâhın üzerinde zıpladım ve sanki bana borçlularmış gibi tırnak etlerime baktım. "'Sadece Bir Geceliğine.' Duşumun zemininde oturup, o akıntının altında boğulan biri olup olmadığını merak ederken son ses çaldığım şarkı bu," dedim ve bunu neden onunla paylaştığımdan bile emin olamadan devam ettim.

Bu, yıllardır biriyle paylaştığım ilk savunmasız şeydi.

En son Andrei ile kendi isteğimle savunmasızlık yapmışım ve o da korkunç bir şekilde sona ermişti. Şimdi bunu neden tekrar yaptığımı kim bilebilirdi ki? Ama görünüşe göre artık başlamışım ve şişeyi geri doldurmak mümkün değildi. "Ve sonra 'Shake It Out' çalacak ve bana belki de boğulmak istemediğimi hatırlatacaktı," diye fısıldadım.

Yaklaşp ela gözleriyle karşılaşana kadar parmağıyla çenemi eğdiğinde kaval kemiklerime sıcaklık yayıldı. Bugün yeşilden çok kahverengiydiler.

"Zifiri karanlıkta mı?" diye sordu.

Sorusu karşısında nefesim boğazımda düğümlendi. Aslında bu daha çok bir ifadeydi ama bunu nereden bilebilirdi ki? Dilimin ucuna kelimeler gelmedi ve ona sadece başımı hafifçe sallayabildim.

"Alexa, Florence + The Machine'den 'What the Water Gave Me'yi¹çal," diye seslendi, bakışlarının ya da bedeninin temasını hiç kesmeden. Melodik tınılar mutfığı doldurdu ve gözlerim kapandı.

Kendimi canlı bir tel gibi hissettim.

Etrafımdaki her şeye karşı çok duyarlıyım.

"İstersen dans edebilirsin." Sıcak nefesi hâlâ durduğu yerden yüzüme çarptı. Azgın bir nehirdeki bir kaya parçası gibi, sıkı sıkıya kilitlediğim her duygu serbest kalırken onun varlığı beni sabitledi.

Ayaklarım beni sanki başka biri, başka bir şey tarafından kontrol ediliyormuşum gibi oturma odasına taşıdı. Bedenim kederimin, deliliğimin, neşemin ve hayallerimin resmini çizirken, unutulmaz güzellikteki şarkı sözlerinin içimden akıp gitmesine izin verdim.

Ruhumun bir tezahürü.

Bana ait olmayan bir apartman dairesinde, Tanrı vergisi adımı bilmeyen ama beni hiç kimsenin görmediği kadar çok gören bir adamla yalınayak dans ettim.

Nerede olduğunu bilmiyordum ama arabeske geçerken bana olan ilgisinin sıcaklığını hissedebiliyordum. Bunu yapabilecek tek şey

Bir çift pointe ayakkabım ve bir sırığım olsaydı daha iyi olurdu.

Zaman bir yandan sonsuza dek akıp giderken bir yandan da göz açıp kapayıncaya kadar geçiyormuş gibi geliyordu. Sonunda hareket etmeyi bıraktığımda, göğsüm kabarıyor, üzerimden ter akıyor ve kaslarım tanıdık ama unutulmuş lezzetli bir şekilde ağrıyordu.

"Dex'in derin sesi beni irkiltti ve omzumun üzerinden ona baktığımda dudaklarında küçük bir sırıtiş belirdi. "Burada olduğumu unuttun," dedi, sesi memnun gibiydi, belki de kendimi o şekilde bırakacak kadar rahat hissettiğim için.

"Alkolün bariyerlerini indirmene neden olması gerektiğini sanıyordum. Akşamdan kalma değil," diye mırıldandım, kendimi bu kadar açıkta hissetmemek için kendime sarıldım. Duvarlarımın bazılarını yeniden inşa etmem gerekiyordu. O dansla, Amerika'ya taşındığımdan beri kimseyle paylaşmadığım kadar çok şey paylaşmışım.

Ryan ve kızlar sadece yetenekli olduğum için iyi dans ettiğimi sanıyorlardı. Hiçbiri az önce Dex için yaptıklarına tanık olmamıştı ya da klasik eğitim aldığımı bilmiyorlardı. Elbette Katya az önce yaptığım şeyi balenin piç edilmiş hali olarak adlandırabilirdi.

Hiç olamadığım kadının yasıyla boğuşurken bu düşünce beni güldürdü.

Uyandığımdan beri ikinci kez, gözyaşlarım kirpiklerimde birikti - bu sefer onları yakalamak için yeterince hızlı değildim. Dex iki adımda aramızdaki mesafeyi kapattı ve beni kollarının arasına aldı.

Konuşurken göğsü gümbürdedi.

"Bana bir şeyler anlatabileceğini biliyorsun, değil mi?" Beni yakın tutarken gözlerimiz birleşecek kadar geriye itti.

Yüzüme bakma şekli beni gerdi, sanki geçmişimin etrafına yerleştirdiğim kamuflejin ötesine bakmaya çalışıyordu. "Yani, ikimiz de sır saklayabildiğimizi biliyoruz. Kardeşlerimin hiçbirine Gunner'ın FBI'da olduğunu söylemedim. Ve o adamlar aileden."

Tüm bu durumla ilgili hala aklımda pek çok soru vardı, ancak bunları şimdi sormak, bir çeşit soru-cevap zamanına zemin hazırlayacakmışım gibi geliyordu ve bu şu anda yapmak istediğim şeyin tam *tersiydi*. Ben de her zaman yaptığım şeyi yaptım.

Saptır.

"Sana bir şeyler anlatabileceğimi biliyorum. Sadece yorgun ve hormonlu olduğum için duygusalım," dedim ve kollarından çekildim. Onun kollarında kendimi çok rahat ve güvende hissediyordum.

Ona açılmak için çok cazip.

Yüzünde kızgınlık ya da şüphe gibi görünen bir ifade belirdi ama kısa sürede aptalca bir sırıtışın ardında kayboldu. "Pekâlâ, ev arkadaşım, ye bakalım," diyerek mutfığa geri döndü ve bir aileyi doyuracak kadar yumurta ve pastırmayı bir tabağa yığdı.

Yemek dağını bana doğru itti ve midemde -daha çok yumurtalıklarımdaya- sinir bozucu bir sersemlik hissi daha belirdi. Bu tepkiyi, başka bir insanın bize bakabilecek kapasitede olduğunu fark etmemizi sağlayan biyolojik bir olguya bağlıyordum.

Hepsi bu kadardı. Tepki vermemin tek nedeni biyolojeydi.

Dex'i gerçekten *sevdiğim* için *değil*.

Ağız dolusu kabarık yumurtanın etrafında inledim, dikkatim dağılmıştı. Ryan ve ben yemek yapma konusunda berbatlık ve nadiren ev yapımı bir şeyler yedik, bu yüzden bu harikaydı. Belki Dex'i ev arkadaşı olmasak bile yemeğine gelmeme izin vermesi için ikna edebilirdim.

"Kadın." Dex'in sinirli tonu beni düşüncelerimden kopardı. "Böyle ağız dolusu inerken senin hakkında dostane bir şekilde düşünmek *son derece* zor."

Beni terslerken, içten kızgınlığı yüzünden kahkahalarımı elimle kapatıyordum.

"Yeni oda arkadaşı kuralı: seks sesi yok," dedi, bir defter ve kalem çıkardı ve buzdolabına bantlamadan önce büyük harflerle yazdı.

"Bu kural yemek yerken falan mı geçerli? Ben sadece inerken ne yapmam gerektiğini merak ediyorum. Kişisel bakım rutinim sırasında sessiz mi olmam gerekiyor?" Hareketlerimin sonuçlarını düşünmeden alay ettim. Bir an Dex koridorda ilerlemeye başladı, bir an sonra ise kendimi tezgâhla onun vücudu arasında sıkışmış buldum.

Göğsüne yaslanmamak için tüm kontrolümü kaybettim. Bu adamla sevişme isteğim, aynı zamanda bu adamla işleri *berbat* etmek istemediğim gerçeğiyle tamamen çelişiyordu. Bu da hiçbir şeye bağlanmayan bir kız için yeni bir durumdu.

Yine de burada Dex'le tam olarak bunu yapıyordum.

"Biliyor musun, bu konuşmamız gereken önemli bir konuyu gündeme getiriyor." Yüzü benimkinin hemen yanındaydı ama ona bakmayı reddediyor, yakınlığı beni zerre kadar etkilemiyormuş gibi davranıyordum. Neyse ki gömleği büyüktü, çünkü meme uçlarım onun üzerimde ne kadar etkili olduğunu ele verebilirdi.

"En sevdiğim vibratörün ne olduğunu mu tartışmak istiyorsun?" Bu kadar açık sözlü olmanın bizi daha eşit bir zemine oturtacağını umarak sordum. Şu anda kendimi çok keyifsiz hissediyordum.

"Hayır. Yine de vibratör uzmanıyım." Üzerime eğilirken bacaklarımız birbirine değene kadar oturduğum tabureyi döndürdü.

Neden hep aşk acısı çeken bir kadın gibi kirpiklerimin arasından ona bakıyorum?

"Tartışmamız gereken şey bu değil. Seninle artık romantik bir ilişki yaşadığımız gerçeğini konuşmalıyız," dedi güzel yüzünde hınzır bir ifadeyle.

"Öyle miyiz?" Gıcırdadım, beynim dün gece kulüpte olan konuşmanın belirsiz anılarını hatırlamaya çalışırken boğazım aniden kurudu.

Bana verdiği gülümseme o kadar şehvetliydi ki erimek istedim. "Evet Nikki, öyleyiz. Ve şu andan itibaren, bu küçük hileyi sürdürmek zorunda kalacağız. Senden istediğim şey," çenemi yukarı doğru eğdi, böylece piercingli meme uçlarından ziyade gözlerine bakıyordum.

Bana bilmiş bilmiş sırtıttığında yerin yarılp beni yutmasını istedim, çünkü *kesinlikle* ağzımın suyu akmıştı. "Sanki gerçekten erkek arkadaşınmışım gibi sana dokunmam için bana izin vermen."

Tüm alaycı tavırları kayboldu ve yüzü ciddileşti. Rızanın onun için bu kadar önemli olmasının ne kadar ateşli olduğunu bildiğini sanmıyordum.

Standart olması gereken bir şeyin standart olmaması ve bu konseptte onun gibi saygı duyan birini bulduğumda bunu çekici bulmam da iç karartıcıydı.

Konuyu açarsam Dex'in de aynı şeyi söyleyeceğini varsayıyorum.

Sert parmakları beni olduğum yerde tuttu, böylece istesem bile başka tarafa bakamadım. Boğazımı temizleyerek ona dürüstçe cevap verdim.

"Evet."

"Evet, ne, Nikki?" Ses tonundaki emir bacaklarımın arasında nem birikmesine neden oldu. Çenemi şu anda olduğu gibi tutarken benimle o kendinden emin tonda konuşursa istediği her şeyi yapardım.

"Evet, bana gerçek kız arkadaşına dokunduğun gibi dokunabilirsin."

Külot eritici. Ağzının bir köşesi kıvrıldığında nasıl görüldüğünü ve yüzümü kavrayıp elini yüzümde gezdirdiğini anlatmanın tek yolu buydu.

başparmağını alt dudağımda gezdirdi. Ama bir sonraki anda gitmişti, benden uzaklaşıp banyo kapısına doğru yürüyordu.

"Ne oluyor, Dex. *İyi* bir *kız* falan da mı bulamıyorum?"

Sustu. "İstediğin bu değil Nikki. İyi bir kız olmak istemiyorsun." Kapıyı çekip açarken omzunun üzerinden baktı. "Sana böyle hitap edilmesinden uzun zaman önce sıkıldığını hissediyorum."

1 Florence+ The Machine'den Only If For A Night'ı açın ve mendil alın. İyi bir hıçkırık seansının şerefine. Özellikle de bir Kova burcuysanız, çünkü bunu pek sık yapmıyoruz...

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 23

NIKKI

TÜM ERKEKLER ORTAOKULDAN SONRA OLGUNLAŞMAYA SON VERİR. BAŞKA BİR BİLİMSEL GERÇEK

Kapıma aralıksız vuran ses bugünün çalar saatiydi. İnledim ve görmezden gelmeye çalıştım.

Kaba bir ses seslendi, sözleri uykusuz beynime gerçekten kaydedilene kadar kulağa seksi geliyordu. Dex diğer taraftan, "Nikki, eğer kışını yataktan kaldırmazsan, oraya gelir ve seni alırım," diye bağırdı.

"Git başımdan," diye bağırdım ve yapacak bir işimiz olmadığı konusundaki dırdırını duymamak için yastığı ve battaniyeyi başımın üzerine attım. Dünün tamamını yatarak, Gatorade içerek ve Dex'in bana getirdiği akşamdan kalma yağlı yiyecekleri yiyerek geçirmiştım. Gerçek bir anaç tavuktı ve herkese karşı böyle mi yoksa...

Bu şekilde düşünme.

"Nikki, hadi gidelim," diye seslendi fazla neşeli bir ses tonuyla.

Ne yapmamız gerekebilir ki?

Ryan dikkat çekmememin daha iyi olacağına karar vererek bana izin vermişti. Dex ve benim hakkımdaki yeni söylenti mükemmel bir örtbas oldu. Herkes işe gitmediğimi çünkü yeni erkek arkadaşımınla sevişmekle meşgul olduğumu sanıyordu.

Onun yerine, kimseye göstermediğim yanlarımı görmesine izin veriyordum. Mutfaktaki anımızı düşününce midem bulandı.

İşin kötüsü, onunla daha fazlasını paylaşmak *istemiştım*. Ona kim olduğumu ve peşimde kimin olduğunu söylemek istedim. Ryan'la onun gibi olmamızı istedim.

Gunner, sorunlarla birlikte yüzleşiyor. Gizli bir kimlikle bunu başardılar.

Neden yapamayalım?

Oh, bilemiyorum. Çünkü peşinizde kötü bir eski ya da muhtemelen şimdiki kocanız var.

Gümbürdeyen ayak sesleri küçük odayı doldurdu ve düşüncelerimi yarıda kesti. Dex'in ağır bedeni üzerime düştü ve ciğerlerimdeki havanın vınlayarak çıkmasına neden oldu. "Çekil. Bırak. Benden." Hareketsiz bir kütleydi ve göğsü olduğunu varsaydığım şeyi iterken üzerimdeki ağırlığını hissetmekten ne kadar hoşlandığımı görmezden gelmeye çalıştım. Kulağıma derin bir kıkırdama sesi geldi, sıcak nefesi içime işledi.

ince beyaz battaniye.

"Yap beni."

Neden bütün erkekler aslında ortaokul çocuklarıydı? Onun çılgılığı beni kulaktan kulağa gülümsetti.

"Meme ucumu nasıl bu kadar kolay buldun?" diye sordu, başımdaki battaniyeyi yırtarak saçlarımın yüzüme dolanmasına neden oldu.

"Benim hatam," diye mırıldanarak saçlarımı geriye doğru taradı ve bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı. Parmak uçlarındaki pürüzler heyecandan midemi alt üst etmişti. Görüş alanım açıldığında karşımda üstsüz bir Dex'in bana sarılmış olması da işe yaramadı. Ağzımdaki nem buharlaştı ve güneğe doğru gitti.

Kahretsin. Kıyafet giymiyorum.

Battaniyenin kenarını kavradım ve çenemin altında tuttum. "Odamda ne arıyorsun, Dexter?" Motorcular genellikle yol adlarından başka bir şey kullanmazlardı ama Dex'in tam yasal adının ne olduğunu merak ediyordum. Sormak için ağzımı açtım ama kelimeler boğazımda düğümlendi.

Kendimle ilgili aynı şeyleri onunla da paylaşacak mıydım? Çünkü bu konuşmayı açmak beni oraya götürecekti.

Birisi hakkında daha fazla şey bilmek istemenin sorunu, onun da sizi tanımasına izin vermenizdi ve kendimi her zamanki yalanlarımı Dex ile paylaşmak istemezken buldum. Ona kendimden bahsetmek istiyordum Natasha. Bu tehlikeli bir bölgeydi ve yine de bu adamın yanında geçen her dakika kendimi buna daha da yaklaşıırken buluyordum.

Dex başını kaldırıp bana bakmak için yana doğru yattı, iç çalkantılarımdan habersizdi. "Haydi. Giyin."

"Neden?"

"Çünkü o transparan kırmızı takımla gidersen," dedi sütyenimin askısını koparıırken, kopçanın acısı doğrudan klitorisime gidiyordu, "kazalara neden olacaksın. Ve ehliyetin bile yokken araba kullanmana izin verdiğim için, bu lanet olası bir sorun olur."

Dex bana hiçbir şey söylemeden bir şeyler anlatmaya bayılırdı ve ben de ne demek istediğini anlamaya çalışırken aptal gibi bakakalırdım.

"Sen neden bahsediyorsun, Dex? Araba kullanmayı bilmiyorum." Bu ifade ağzımda acı bir tat bıraktı. Basit şeyleri yapamamaktan nefret ederdim. Neden yapamadığımı hatırlatıyorlardı.

Kendi ülkemden kaçmak ve burada yasadışı olarak bulunmak gibi.

"Nasıl yapılacağını bilmediğinin tamamen farkındayım Nikki. Bu akşam yaptığımız şeyin amacı da bu zaten. Duh. Şimdi git kışının yanaklarını kapat ve benimle dışarıda buluş," dedi ve yataktan fırlayıp koridorda kaybolmadan önce beni alınımdan öptü.

Bana araba kullanmayı mı öğretecekti? Tek yapabildiğim arkasından bakakalmak, hiç kimsenin benimle ilgili şeyleri onun fark ettiği gibi fark etmek için zaman ayırmadığını düşünmekti ve bu farkındalıkla ne yapacağımı bilmiyordum. "Siktir et" dedim, kalktım ve hazırlandım.

Uyku düzenim yıllardır berbattı ve *sabah* daha çok akşam altı gibiydi. Gökyüzünü pembe ve turuncu tonları boyuyordu. Arizona sıcağından mı yoksa araba kullanmayı öğrenmenin verdiği sinirden mi saç çizgimin etrafında boncuk boncuk terler oluştuğundan tam olarak emin değildim. Dairemiz zemin kattaydı, otoparktan birkaç adım ötedeydi.

Köşeyi döndüğümde Dex'i karartılmış bir cipe yaslanmış halde bulduğumda kalbim neredeyse duracaktı. Kollarını kavuşturmuş, kasları beyaz tişörtünün sınırlarını zorluyordu. Her zaman aynı siyah dickies, biraz büyük grafik tişört ve beyaz Air Forces kıyafeti. Adam neyin işine yaradığını biliyordu, bu kesindi. Saçlarını başının tepesinde topuz yapmıştı ve güneş kahverengiyle iç içe geçmiş altın tonlarını vurguluyordu.

Acı verecek kadar çekiciydi ve pek çok kadının onun pantolonuna girmek için kendini parçalaması şaşırtıcı değildi.

"Neden kaşlarını çatıyorsun? Daha başlamadık bile. Şimdiden araba kullanmaktan nefret ettiğine karar veremezsin," diye seslendi telefonunu bir kenara koyarak.

Varsayımında haklı olduğunu düşünmesine izin vererek onu tersledim. Tanrıya şükür zihin okuyamıyordu, yoksa yüzümdeki ifadenin onun başka kadınlarla birlikte olması fikrinden hoşlanmadığım için olduğunu bilirdi. *Ki ben* de onunla birlikte olmadığım için bu çok mantıksızdı... pek sayılmaz.

Yolcu tarafına geçti ve kapıyı açarak binmemi işaret etti.

"Araba kullanacağımı sanıyordum," dedim devasa araca tırmanırken. "Daha küçük bir şeyde öğrenmem gerekmiyor mu?" Kapıyı kapatıp koşarak diğer tarafa geçip içeri girdiğinde sordum.

Motor kükreyerek canlandı. "Öncelikle, zamanımın çoğu motosiklet üzerinde geçiyor, bu yüzden sizin için seçeneklerle dolu bir garajım yok," dedi, eşyaları ayarlayarak.

Haklıydı. Bu nereden gelmişti ki?

Uzun süre merak etmeme gerek kalmadı.

"Robert'ın arabasını aldım. Santa Ana'da olduğu için bir süre ihtiyacı olmayacak." Sol eliyle direksiyonu kavradı, diğer kolunu koltuklarımızın arkasına attı ve arka camdan dışarı bakmak için döndü.

"Onun orada ne işi var?" Boğazımı temizledikten sonra sordum. Bir adamın geri geri giderken elinin direksiyonun üzerinde kaymasını izlemek neden bu kadar ateşliydi?

"Bilmiyorum." Omuz silkti, bizi otoparktan çıkarıp kim bilir nereye götürürken dikkatini tekrar öne verdi. "Los Muertos olayı benim tahminim. Örgütlerimiz hakkında pek konuşmayız. Seni ve beni biliyordu çünkü Ryan ona söyledi. Şimdi diğer sorularınıza dönelim. Bunun mevcut tek araç olmasının yanı sıra, bir şeylerin ters gitmesi ihtimaline karşı kurşun geçirmez de," dedi ve sözünü bitirdi.

Aramızda birkaç dakika sessizlik oldu ve bacaklarımı deri koltukların üzerine çekerek göğsüme doğru sardım. Hedef olduğumu söylediği için kendini kötü hissetmiş gibi ensesini ovuşturdu.

"Her neyse, araba kullanacaksın. Ama diğer arabalarla yola çıkmaya izin vermeden önce gerçekten ne bildiğini değerlendirmem gerekiyor." Bana bir sırtış fırlattı, beni sürüklediği bu maceradan heyecan duyduğu belliydi.

Bu manzara karşısında dudaklarımda bir tane oluşmasına engel olamadım. "Hiç araba kullandın mı?" diye sordu, bizi terk edilmiş bir depo alanına çekerken.

"Hayır, hiç fırsatım olmadı," dedim belli belirsiz, ona bakmaktan kaçınarak.

"Pekâlâ, temel bilgilerle başlayacağız," dedi, benimle alay ettiğine ya da benim yaşımda olup araba kullanmayı bilmediğim için aptal olduğumu düşündüğüne dair en ufak bir ipucu bile vermeden. Omuzlarımın rahatladığını ve çenemin gevşediğini hissettim. "Gel bakalım, ateş parçası," dedi ve arabayı kapatıp dışarı çıktı.

Tıpkı onun yaptığı gibi iki elimi direksiyonun üzerine koyarak orta konsola doğru ilerledim.

"Tamam, buradaki şeyler senin göz kırpmın, ateşlemen." Aşağı uzandı ve ayak bileğimi kavrayarak ayağımı pedallardan birinin üzerine koydu. "Gaz, fren."

Sadece pisliklerle mi iletişim kuruyordum?

Çünkü orada, ayağımı pedala koyarken ona bayılıyordum.

Elini çektiğinde parmakları baldırlarımın arkasına değdi ve ben sürüş dersini atlayıp arabada başka bir şey yapmak istedim.

Dex iki ayağımla sürmemem ya da drift yapmak için e-frene basmamam gerektiğini anlattı. Ona yabancı bir dil konuştuğunu söyledim.

Sonunda sürmeme izin verdi. Sayılır. Devasa asfalt alanın etrafında sürdük ve bana çeşitli manevralar yaptırdı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, en azından benim için, harika bir öğretmendi.

İnsanların küçümsemeye çalıştığı küçük şeyleri bir mil öteden fark edebilmek için sürekli kendimi insanlardan saklamaya çalıştım. Onunla ilk tanıştığım andan beri Dex'in mizahını ve şapşallığını insanları etkisiz hale getirmek için kullandığını biliyordum.

Ama özünde çok daha fazlasıydı.

Sherlock Holmes dikiz aynasına hiç bakmadığımı ve birinin tamponunu değiştirmek için para ödemek istemiyorsam paralel park etmeye kalkışmamam gerektiğini çoktan anlamıştı.

"Tamam, şimdi rahatla." Gözleri soldan sağa sıçrayarak boş yolu taradı. "Baktığınızdan emin olun-"

"Her iki şekilde de." Sözünü bitirdim, arabayı kenara çektim, içimi bir heyecan kapladı. Gerçekten de bir yolda araba kullanıyordum. Gülümsemekten yanaklarım ağrımaya başladı.

"Ben yapıyorum. Ben sürüyorum, Dex," diye neredeyse çığlık atıyordum.

"Evet, öylesin bebeğim," dedi. Bu s ö z üzerine nefesim kesildi.

Bana tükürük ateşi demesi gibi bir şey beni etkiledi.

Bana öyle gururla baktı ki kalbim gerçekten çarpmaya başladı. Benim için gerçekten heyecanlıydı ve bunu yıllar önce nasıl yapacağımı bulamadığım için hayal kırıklığına uğramamıştı. Şu anda ne yapıyor olması gerektiğinden bile emin değildim. Bana araba kullanmayı öğretmekten başka yapacak bir işi olmalıydı.

Neden bana karşı bu kadar nazik olmak zorundaydı ki? *Beni* gerçekten görmek için.

Sesi düşüncelerimi böldü, ses tonunda mizah vardı. "Nikki, neden bana parıltı saçıyormuşum gibi bakmak yerine yola odaklanmıyoruz?" diye önerdi gülümseyerek.

Başımı geriye attım, yanlışıyla bizi birazcık diğer şeride geçirdi. Bir arabanın kornası bize doğru çaldı.

"Oh, kahretsin. Özür dilerim," diye bağırdım, sanki diğer sürücü bizi duyacakmış gibi, ama her kimse kornaya basmaya ve kıcımlı takip etmeye devam etti. "Kahretsin, bir kazaydı."

"Yavaşla," dedi Dex, sesinde bir gerginlik vardı. Onu hayal kırıklığına uğratma fikri içimi sıktı ama dikkati benim üzerimde değildi. Camı indirirken yan aynadaydı. Dediğini yaptım ve kızdırdığım araç yanımıza geldi, onlarınkini de indirdi.

"Önüne baksana, kaltak," diye bağırdı adam, yüzü hırıltıya dönmüştü.

Tam özür dileyecektim ki Dex silahını çıkarıp diğer sürücüye doğrulttu. "Tekrar söyle, pislik. Kız arkadaşına orospu de." Adamın yüzündeki tüm renk boşaldı ve Dex'in alay etmesine neden oldu. "Ben de öyle düşünmüştüm, *kaltak*. Yolda öfkene dikkat et, anladın mı? Çünkü daha azı için insanları vuran bir pisliğe ne zaman pislik yapacağını asla bilemezsin. Şimdi sık kafalı olduğun için özür dile," dedi ve arabadan inip herifi dövmeye tehlikeli bir şekilde yakın görünüyordu.

Adam özür dilerken gülmemek için kendimi zor tuttum, sesi o kadar kötü titriyordu ki anlamsızdı. Ayrıca Dex'in, şov yapmamıza gerek olmayan birinin önünde bana kız arkadaşım dediğini belirten dırdırcı sesi de duymazdan geldim. Onun mantığını çözmeye çalışırken yaptığım aşırı düşünme seviyesi saçmaydı. Bu arada, Dex muhtemelen bunu söylediğinin farkında bile değildi.

Erkekler.

"Güzel. Şimdi defol git buradan." Kelimeler Dex'in ağzından daha yeni çıkmıştı ki, küçük elektrikli araba ortadan kayboldu. "Kahretsin, ben de sana onun kışına küçük bir tokat atmanı söyleyecektim. Lanet elektrikli arabalar kalkışta çok hızlı," dedi bana bakarak. "İyi misin Niks?"

"Evet, iyiyim," diye cevap verdim, odağımı sadece yola vererek. İlgisi ve samimi endişesi çok fazlaydı, ona bakamıyordum.

Neden fuckboy gibi olamadı ki? Demek istediğim, o bir tür fuckboy'du, ama bana kahvaltı hazırlayan ve oturma odasında dans etmemi izleyen tatlı biriydi.

Hangisinin en sevdiğim renk olduğunu bilmediği için bana üç farklı türde Gatorade getiren biri.

"Buradan sola dön, sinyal vermeyi unutma. Sanırım milkshake'e ihtiyacımız var," dedi.

Size araba kullanmayı öğretene ve size kaltak diyene birine silah çektikten sonra size milkshake ısmarlayan biri.

Romantizm ölmemişti... ama benim romantizm aramamam gerekiyordu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 24

DEX

KADERİMİZDE ÖLMEK OLDUĞUNA GÖRE YAŞAYALIM.

"YALAN SÖYLÜYORSUN. Senin yerine *karısının* özel dans odasına girmesine izin mi verdin?" Milkshake'imin sonunu emerek sordum. İçkilerimizi bitirmek için ana yoldan ayrılıp çöle park etmiştik ve bunun bir randevuya tehlikeli bir şekilde yakın hissettirdiğini düşünmemek için elimden gelen her şeyi yapıyordum.

Nikki'nin kahkahası park halindeki cipin etrafında yankılandı. "Tabii ki onu içeri aldım. O pislik karısını terk ediyordu."

"Oradaki erkeklerin çoğu bunu yapmıyor mu?" Aldatmaya göz yummazdım. Bu yüzden kadınlara aramızda bir şey olmadığını açıkça belirtiyordum. Gözlerim Nikki'ye takıldı, batan güneş onu ılık bir ışıkla yıkıyordu.

İlişkiler konusundaki duruşumu yeniden düşünmemi sağladı. Bunun nedenine dair hiçbir fikrim yoktu ama onun yanında olmak bana yaşadığımı hissettirdi - onun güneş ışığı ve sıcaklığıyla yıkandım - ve asla ayrılmak istemedim.

Bana bir bakış fırlattı. Nikki kesin bir ifadeyle, "Sekiz aylık hamileydi," dedi. "Ve eğer bir ilişki içinde olduklarını bilirim, dansa gitmem. Gecenin erken saatlerinde gelip o pisliği sorduğunda, ona yardım edeceğimi hemen anladım." Sırıtarak fincanına baktı. "Ryan onu dövmekle tehdit etti."

"O da yapabilirdi. Torque'u mahvetti. Hâlâ o boku yaşamasına izin vermiyorum."

İkimiz de rahat bir sessizliğe dönüşen bir kahkaha krizine girdik.

"Hey," dedi, sesi küçük ve emin değildi, sadece birkaç dakika önce yaptığı sözlü sataşmaların tam tersiydi. İyice düşünmeden, serbest kalmayı başaran bir tutam sarıyı fırçaladım ve sevimli kulağının arkasına sıkıştırdım.

Hay sikeyim. Kulaklarını ne zaman fark etmeye başladın? Ve neden lobunun o hassas kısmını emersen ondan çıkarabileceğin sesleri hayal etmiyorsun... tamam, şimdi ediyorsun.

Hayalimi bozdu. Delici mavi gözleri benimkileri tuttu, bakışlarında belirsizlik ve kararlılık karışımı bir ifade vardı. Kalbimin hızla çarpmasına neden olan bir bakıştı bu.

"Geçen gün mutfakta olduğumuz zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu.

O günün anısı üzerimde silinmez bir iz bırakmış, zihnimin köşelerine kazınmıştı. Elbette hatırlıyordum. Saklandığımız o pis apartman dairesinde yalınayak ruhunu döktüğü o anki kadar güzel hareket eden birine daha önce hiç tanık olmamıştım.

Ama ben bunların hiçbirini söylemedim.

"Mutfakta çok sık birlikteyiz Nikki," dedim rahatça, yüz ifadelerini izleyebilmek için koltuğumda vücudumu döndürerek.

Cevabımla hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu, burnunu sıkıntısını belli edercesine buruşturdu. Onu yakından izledim, duygu ve düşünce karmaşasını çözmeye kararlıyım.

Ne kadar inatçı olursa olsun, onu paylaşmaya zorlayın.

Ve eğer bu, ona ne istediğini söyletmek için aptal rolü oynamak anlamına geliyorsa, o zaman bunu her seferinde yapardım.

Yumruklarını kucağında sıkarken, sakın dış görünüşünün altında dönen duygu fırtınasını görebiliyordum. Koltuğunda tamamen döndü. Tereddütsüz bakışları bana bir görevde olduğunu söylüyordu. Bu sessiz bir meydan okumaydı, bir meydan okumaydı ve ben bunu kabul etmeye fazlasıyla istekliydim.

"Nereden biliyorsun?" Kararlılığı o kadar sevimliydi ki, sorduğu şeyle ilgili içimdeki endişeyi gölgede bıraktı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, o gün ikimiz de duygularımıza yenik düşmüştük. Bunları konuşmamış olsak da, birbirimizin özel bir şeye tanıklık etmesine izin vermiştik.

"Ne demek istiyorsun?" Arkama yaslanıp kalp atışlarımın göğsümde nasıl hızlandığını ve avuçlarımın nasıl nemlendiğini saklamaya çalışarak sordum.

"Karanlıkta duşta oturacağımı nereden biliyordun?" diye sordu, o kadar sessizdi ki neredeyse onu duymuyordum.

Bu soru karnıma bir yumruk gibi indi.

"Ben, uh..." Kafamın arkasını kaşıdım, oyalanıyordum. O sırada aklım araya girmeden kalbim konuşmaya karar vermiş ve paylaşmayı düşünmediğim bir sırrı ortaya çıkarmıştı.

Sessizlik aramızda gerildi, söylenmemiş gerçek havada ağır ağır ilerliyordu. Söylemesi kolay bir cevap değildi.

Bir seçim yapmam gerektiğini biliyordum. Yalan söyleyebilir, bunu şanslı bir tahmin olarak geçiştirebilir ve duygularımın etrafındaki kaleyi koruyabilirdim ama bunun bizi geriye götüreceğini biliyordum. Bana kendisinden verdiği tüm küçük lokmalar duracaktı.

O anda, Nikki'yi tanımanın ve ona izin vermenin kendi şeytanlarımı kilitlemekten daha önemli olduğunu fark ettim.

Aramızda uzun bir sessizlik daha oluşmasına izin verdiğimde beni itmedi. Onun yerine elini uzatıp benimkiyle birleştirdi. Onun lekesiz teni benim mürekkepli parmaklarımla tam bir tezat oluşturuyordu ve birleşmiş ellerimizin görüntüsü olması gerekenden daha çok hoşuma gitti.

"En son ne zaman bir kadınla el ele tutuştum bilmiyorum," dedim ellerimizi ters çevirip incelerken. Parmaklarının benimkilerle iç içe geçmiş hissi hoşuma gitmişti.

"Evet. Daha önce bir erkekle el ele tutuştuğumu sanmıyorum. Beni arkasından sürüklediği sürece." Son kısmı o kadar sessizdi ki, çölün ortasında park etmiş bir arabadan başka bir yerde olsaydık bunu kaçırırdım. Bununla tam olarak neyi kastettiğini bilmek istiyordum - onu isteyerek mi sürüklüyordu? İstemeyerek mi? Her iki cevap da içimde birini ayak bileklerinden asıp derisini yüzmek isteği uyandırdı.

Onun hakkında daha çok şey bilmek istiyordum. Buna ihtiyacım vardı. Ve bunu yapmak için, açılmak zorundaydım.

Kendimin en kötü yanlarını paylaşırken onun gözlerinin içine bakabilmemin imkânı yoktu. Bu yüzden ön camdan dışarı baktım ve gece gökyüzünde kayıyormuş gibi görünen yıldızları izledim. "Gunner ya da Ryan geçmişim hakkında seninle ne kadar şey paylaştı?" Kısa bir bakış fırlatarak sordum.

"Hiçbir şey, gerçekten. Sen ve Gunner'ın İskeletlere katılmadan önce birbirinizi tanıdığınızı pek bilmiyorum." Bir omzunu silkti. "Birkaç şey duydum

Seni hapisten kurtarmak için bir anlaşma yaptığından ve ikinizin de deniz piyadesi olduğunuzdan bahsediyor ama hepsi bu kadar. Gerçek adını bile bilmiyorum..."

Ben de onunkini bilmiyordum.

Nereden başlayacağımı düşünürken başımı neredeyse kendiliğinden salladım. Tek bildiği bu olduğu için rahatlamış mıydım yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştım, bilmiyordum. Daha fazlasını bilseydi daha kolay olurdu ve Kell'e olanları yeniden yaşamak için hırpalanmış kalbimin üzerindeki kabukları soyacak kişi ben değildim.

Derin bir nefes alıp sinirlerimi yatıştırdım. "Öncelikle, adım Derek Kelley, ama asla bu isimle anılmam. Ve bu doğru, ikimiz de Deniz Piyadeleri'nde keşif keskin nişancısıydık. Uzun menzilli atışlar benim uzmanlık alanım, Gunner'ın bu beceriyi yansıtan bir yol adı olmasına rağmen. Hatıralarımdan yüzünü bile çıkaramayacağım kadar küçükken kaçan beleşçi bir babayla büyüdüm. Annem beni doğurduğunda gençti ve sonrasında ona gülümseyen ilk erkeğin aletine atladı."

Ses tonumdaki acımasızlığı gizleyemiyordum ve kadına gerçekten yüklenemeden devam ettim. "Her neyse, bırakın beni, kendine bile zar zor bakabildiği halde tekrar hamile kaldı. Dokuz ay sonra Kelly doğdu." Gülümsedim ve Nikki devam etmek için desteğe ihtiyacım olduğunu hissetmiş gibi elimi sıktı. "Biz İrlandalı ikizlerdik ve hırsızlar kadar kalın kafalıydık." Benim küçük tükürük ateşim çok dikkatliydi ve *were* kelimesini kullandığımda gerildi. "Büyüdüğümüzde, aslında aynı yaşta olmamıza rağmen onun için hem anne hem baba oldum. Annemizi gittikçe daha az görüyorduk, çünkü her seferinde haftalarca ortadan kayboluyordu."

Bir şeyi yumruklamamak için kendimi sıkarken çenemden bir ağrı yayıldı. Dana tam bir baş belasıydı.

Nikki sanki patlamanın eşiğinde olduğumu hissetmiş gibi sessizce konuştu. Başparmağımı elinin üstünde gezdirdim, ona karşı asla kendimi kaybetmeyeceğimi bilmesini istiyordum. En azından öfkeyle değil. Belki korkuyla.

"Ben burada büyümedim, o yüzden bilmiyorum ama kardeşlerini böyle yetiştirmene izin mi verecekler?" diye sordu.

Burada, Birleşik Devletler'deki gibi mi?

Demek istediği bu olmalıydı, çünkü buralı biri bunun kesinlikle yapılmaması gereken bir şey olduğunu bilirdi, hele de özgürlüğüne kavuşmak için başvurmadan. Bulmacasının bir parçasını daha sakladım ama sorusunu cevapladım.

"Hayır. Bunu yapmana izin vermezler. Ama Kell ve ben her şeyi gizli tuttuk, okul personeline ve soran diğer yetişkinlere annemizin geceleri çalıştığını falan söyledik."

Olmayana kadar işe yaramıştı.

Boğazımı temizledim ve yerimde kıpırdandım. Elbette çocukluğumuz ideal değildi ama az önce Nikki ile paylaştıklarım aslında tüm *güzel* anılarımdı. Beni rahatsız eden bir sonraki kısımdı. "On sekiz yaşıma geldiğimde Deniz Kuvvetleri'ne katıldım." Boştaki elimi tekrar saçlarımda gezdirdim. "Genç ve aptaldım. O kadar uzun zamandır kendi başımızaydık ki, ben yokken Kell'in iyi olacağını düşündüm."

Birlikte keşif keskin nişancı eğitiminden geçerken Gunner'la yaptığımız anlaşmayı hatırlayarak güldüm.

"Ne oldu?" diye nazıkçe dürtükledi, gülümseyerek.

"Bir gece Gunner'a Kelly'ye evlenme teklif edeceğine dair yemin ettirdim." Küçük nefesi sadece gülümsememin daha da büyümesine neden oldu ve sonunda açıklayabilmek için ona baktım.

Sikeyim. Çok güzeldi. Güneşin son ışıkları sarı dalgalarının üzerinde parlıyor, sanki bir hale takmış gibi görünüyordu. Bunu ona söyleseydim nefret ederdi; hayattaki amacı dindarlık değildi.

"Romantik bir şey değildi," dedim omuz silkerek. "Eğer onunla evlenseydi, bu onu konut ve benzeri şeyler için uygun hale getirecekti. Hep birlikte taşınacaktık. Hâlâ bir yurdum olacak ama zamanımı onların evinde geçireceğim. Büyük, mutlu bir aile..." Sözlerim kesildi, anılarımın yaylım ateşi ördüğüm duvarlara çarptı.

"Ama bu hiç olmadı," diye fısıldadı Nikki.

Tek yapabildiğim başımı sallamak ve mantramı tekrarlamaktı.

Dört kişilik. Dört için

dışarı. Dörde girdi.

Dörde çıktı.

"Hayır, öyle bir şey hiç olmadı," diye cevap verdim sonunda, sesim boş ve düzdü.

Sanki bambaşka bir adam Nikki'ye, görevdeyken Kelly'den nasıl bir telefon aldığımı ve ona yardım etmem için bana yalvarırken acı dolu çığlıklarını duyduğumu anlatıyordu. Sanki başka birini dinliyordum ve hayatımdaki en önemli insanı nasıl yüzüstü bıraktığımı anlatıyordum. Onu asla yalnız bırakmamalıydım.

O anıların ağırlığı ve taşıdıkları acı ruhumun üzerine ağır bir gölge düşürmüştü. Bir parçam o anıların içinde kalmıştı.

uzak, üzücü bir andı. O gün ölen sadece benim güzel kız kardeşim değildi.

Benim olduğum adam da ölmüştü. Kendimi, beni yutmakla tehdit eden suçluluk ve ıstıraptan korumak için zayıf bir girişim olarak duvarlarımı örmüştüm; o çılgınlıkları hiç duymadığıma, Kelly'yi asla hayal kırıklığına uğratmadığıma inanmak istiyordum.

Kimsenin bana yaklaşmasına izin vermezsem, o acıyı bir daha yaşamayacaktım. İçimden uyuşukluk akıyordu.

Nikki'nin sıcaklığı beni sarıp sarmaladı, beni şaşırttı. Vücudu sanki beni çözmeye çalışıyormuş gibi bedenime baskı yapıyordu. Kucağımda kıvrılmış otururken başı çenemin altında sıkışmış, kolları sıkıca ortama sarılmıştı. Beni boğmakla tehdit eden keder denizinde bir can simidiydi. Tenini tenimde hissetmek için çaresizce ona sarıldım.

"Demek böyle biliyordun." Sesi bir fısıltının biraz üzerindeydi ve doğrudan kalbime karşı konuşuyordu.

Nasırlı ellerimi kollarında aşağı yukarı gezdirdim. Bu dokunuş onu daha da yakınlaştırdı ve ona bu şekilde sarılmadan nasıl geri dönebileceğimi bilmiyordum. Gözlerim kapandı. Hasarlı ruhuma pençelerini geçiren kıza olan aşkımdan vazgeçmeme neden olan olayı anlatmam ne kadar da ironikti.

"Ona ne oldu?" diye sordu, sesi gecenin içinde kısıktı.

Gözlerimi kapalı tuttum, gözyaşlarım köşelerde birikiyordu. "Annemiz bir yıldan fazla bir süredir ortalıkta görünmedikten sonra tekrar ortaya çıkmaya karar verdi." Anılar hızla geri geldi. Gunner federal ajanken ayrıntıları öğrenmiş ve bunları duyabilecek kadar dengeli olduğumu hissettiğinde bana anlatmıştı. "Görünüşe göre bazı insanlara borcu varmış, bazı Ruslara." Kollarımda sertleşti ama geri çekilmedi. "Ve her zamanki alternatif ödeme şeklini istememişler. O da onlara daha iyi bir şey vermiş." Son kısmı tükürerek söyledim, yılların öfkesi hâlâ tazeydi. "Kelly her zaman benden daha bağışlayıcıydı. Muhtemelen annemizin yaptığı şeylerin yarısını ona anlatmadığım içindir. Annemiz onu görmek istediğinde, Kell gitti."

Nikki başını göğsüme doğru salladı, sesinde öfke vardı. "Ona güvendi. Ebeveynlerin sizinle ilgilenmesi gerekir. Seni güvende tutmaları için onlara güvenebilmen gerekir. Senin iyiliğini düşüneceklerine güvenebilmelisin," dedi, sesi sonlara doğru titreyerek.

Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey ona daha sıkı sarılmamı sağladı, sanki acıyı uzak tutabilmişim gibi. Onu göremediğini fark etmem bir anımı aldı.

başımı sallayarak onaylıyorum.

"Evet, bebeğim. Ailen seni korumalı."

İnsanların içeri girmesine bu yüzden mi bu kadar karşıydı? Onu koruması gerekenler, ona zarar verenler miydi? Lanet olsun.

"Bunu nasıl başardın?" diye sordu, onun hakkındaki ifşaatımı yarıda keserek. "Her zaman çok... hayat dolu görünüyorsun."

Sorusuna gülümsedim, çünkü yas tutarken mutlu olmak tam bir akıl tutulmasıydı.

Bazen gerçekten deli olup olmadığımı merak ediyordum.

"Bir maske olarak başladı. İnsanların sormayı bırakmasını sağlamak için. Sanki dolu bir silahım ve seğiren bir parmağım varmış gibi bana bakmayı bırakmaları için. Sonra bir gün yavaş yavaş ölmekten yorulduğumu fark ettim. Yaşamaya karar verdim. Maskemi kalıcı hale getirdim. Bazı günler şakağıma dayanmış bir namlu unutulmanın güzelliğini fısıldıyormuş gibi hissediyorum ama çoğu zaman şöyle düşünüyorum... madem kaderimizde ölmek var, neden yaşamayalım? Ölüm eninde sonunda pençelerini bana saplayacak ama ben beklerken harika vakit geçireceğim," diye dürüstçe cevap verdim ve gömleğimi yukarı çekerek göğsümün üzerinde duran harfleri ortaya çıkardım. "Bu benim mantram oldu. "Kaderimizde ölmek olduğu için yaşamamıza izin verin."

Nikki bakışlarını benimkilerle buluşturmak için geri çekildi, sonra uzanıp bir parmak eklemine gözümün altından geçirerek gözyaşımı yakaladı. Bu hareket o kadar saftı ki kalbim neredeyse acıyordu.

İşte o zaman gömleğimde yüzünün olduğu yerdeki nemli lekeyi fark ettim ve hiç tanımadığı biri olan Kell'in yasını tuttuğunu düşünerek göğsümde duygular kabardı.

"Seni severdi," diye fısıldadım, yüzünü avuçlarımdan içine alarak. Ben de ciddiydim. Kelly, Nikki'yi çoktan bağlamadığım için kıcıma tekme basardı. Bu düşünce yüzüme küçük bir gülümseme getirdi.

Nikki'nin gözleri bu yorum karşısında irileşti, bir şaşkınlık ve kırılganlık ifadesi belirdi ama her zamanki gibi geri çekilmedi. Bunun yerine derin bir nefes aldı ve sesi yumuşak ve sabit bir şekilde kendi geçmişinin bir parçasını çözmeye başladı.

"Tucson'a geldiğimde Ryan daha önce tanıştığım herkesten tamamen farklıydı. Başka hiç kimse *beni* umursamamıştı. Tek önemsedikleri onlar için ne yapabileceğimdi, ama bir insan olarak benimle ilgilenmiyorlardı." Durakladı, kendi düşüncelerine şaşırmış gibi başını öne eğdi. "Şey, bu tamamen doğru değil - bale öğretmenim beni önemsiyor gibiydi. Kadın dans stüdyosunda tam bir zorbaydı ama o... o benim hayatımdaki anne figürüydü."

"Hala onunla konuşuyor musun?"

Nikki'nin mavi gözleri karardı ve devam etmeden önce düşüncelere dalmış bir halde alt dudağını dişlerinin arasına aldı. "Hayır. Tucson'a gitmemem gerekiyordu ama kaçmak için elime geçen ilk fırsatı değerlendirdim. Katya da bana böyle yapmamı söylerdi." Bir kahkaha attı. "Berbat bir haldeydim. O ana kadar hayatımdaki her şey benim için kontrol ediliyordu. Nasıl bir bok yapacağımı bilmiyordum."

"Araba kullanmak gibi mi?" Alay ettim.

Eli göğsüme çarptı, güzel yüzünde sahte bir kaş çatma belirdi ve ardından nefes kesici bir gülümsemeye dönüştü. "Beni yemek yapmaya çalışırken görmelisin. Birden fazla havluyu ateşe verdim."

İtirafı beni de gülümsetti. Başparmağımı alt dudağında gezdirerek, "Bir kereden fazlası söz konusu, ateş parçası," dedim. "Peki nasıl oldu da bir silah tüccarıyla arkadaş oldun?" Onun hakkında daha fazla bilgi edinmeye aç bir şekilde sordum.

"Oh, lanet olası sert adam bir gece sarhoşken beni yerden kaldırdı ve bana büyüme ve kafamı kıcımdan çıkarma zamanının geldiğini söyledi." Henüz çekmediğim elime sokularak gülümsedi. "Böyle onaylama sözleriyle harikaydı," diye ekledi.

Güldüm, bu hareket Nikki'yi geriye doğru sarstı, onu kot pantolonumun kasıklarına doğru salladı ve bana orta konsola tırmandığını ve şimdi kalçalarım sokulduğunu hatırlattı. O ana kadar aklımdan tek bir cinsel düşünce bile geçmemişti.

Ama şimdi...

Hiçbir şey ölü kız kardeşler ve beleşçi ebeveynler kadar seksi olamazdı. Sanki o da değişimi hissetmiş gibi konuşmaya devam etmek için acele etti.

"Hiç biriyle tanıştınız ve onun ruhunun seilmeye değer olduğunu anladınız mı? Karşınızda gördüğünüzden daha fazlasını bilmenize gerek olmadığını? Başka hiçbir şey aranızdaki bağı değiştiremezdi, çünkü o zaten kalbinizde bir yer edinmişti?" diye sordu. Bileğine uzandım ve nabzının nasıl hızlandığını hissettim.

Bakışlarım onunkilere kilitlendi ve ona karşı hissettiklerimin içimden geçmesine izin verdim. Sessiz bir itiraf. Ona karşı hissettiklerimi anlattığına dair hiçbir fikri yoktu ve ben Nikki'nin sevgisini kazanan kişinin Ryan olmasını kıskanıyordum. Onun da benim için böyle hissetmesini istiyordum.

Kısa süreli olsa bile.

"Evet Niks, biri hakkında hiçbir şey bilmediğın halde ona aşık olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum - ama bir şekilde tüm önemli kısımları biliyorsun."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 25

NIKKI

FLIPPING A BITCH: GÖRÜNÜŞE GÖRE SADECE BATI
YAKASINDA KULLANILAN BİR TERİM, LANET ARABAYI
GERİ DÖNDÜRMEK ANLAMINA GELİYOR

BAKIŞLARI beni ham hissettirdi. O ela gözler, duvarlarıma yerleştirdiğim her tuğlayı söküp atıyor, etrafını sardığı ve koruduğu korkmuş ve hasarlı ruhumu ortaya çıkarıyordu. Ve onu içime almayı, ona güvenmeyi o kadar çok istedim ki.

Sözleri zihnimde yankılandı.

Senden bahsediyor.

İçimden gelen düşüncelerle alay etmek, hüsnükuruntu saçmalıkları savurmak istedim. Beni kastetmiş olmasına imkân yoktu... ve ne zaman sözlerim Ryan'la ilgili paylaşımlardan Dex'e karşı hissettiklerimi açıklamaya dönüşmüştü?

Göğsüm, ciğerlerimdeki tüm oksijen çalınıyormuş gibi ağrıyordu ve nefes alabilmemin tek yolu ona izin vermem, onun yaptığı gibi kendimden bir parça paylaşmamdı. Boğulmak daha az korkutucu bir seçenektir. Onu içeri almak ise kalp ağrısının garantisiydi.

O zaten içeride.

Bu ne zaman olmuştu? Bu adamın sınırlarımı aşmasına ne zaman izin vermiştim? Araya girmiş, çatlaklarımı doldurmuş ve beni bütünlemişti- ama ona bunların hiçbirini söylemedim.

Hiç şansım olmadı.

Bir mermi sağanağı cipin sürücü tarafına isabet etti ve ağzımdan bir çığlık çıkmasına neden oldu.

"Siktir," diye bağırdı Dex, kollarını bana dolayarak ve bedenlerimizi döşeme tahtasının yanına sıkıştırarak. Bir mermi daha patladı ve

ama delmiyordu. "Bebeğim, burada kalmanı istiyorum, tamam mı?" diye sordu, ellerini saçlarımın üzerinde gezdirip yüzüme bakarak.

"Evet." Yaşadığım ilk şoku yuttum ve korkumu bir kenara bıraktım. Güçlü olmama ihtiyacı vardı, ağlayan bir pislik olmama değil. Neyse ki ikimiz için de, bu benim ilk kez başıma böyle bir şey gelmiyordu.

"Fazladan silahın var mı?" Ben sordum.

Devasa bedenini benimkinden ayırdı ve şaşırtıcı bir kolaylıkla sürücü koltuğuna manevra yaparak, "Spitfire, silaha ihtiyacın yok. Seninle ilgilenecek ben varım," dedi ve arabayı sürüp dışarı çıktı.

"Çok tatlısın ama ben yirmi yedi yıl boyunca sensiz hayatta kalmayı başardım Dex. Bize ateş edilirken kıcımların üstüne oturmayacağım."

Kıkırdadı ama gülümsemesi hemen kayboldu. "Kahretsin,"

diye tısladı. Sesindeki ton beni dehşete düşürdü.

"Koltuğuna otur Nikki. Şimdi. Ve kemerini bağla." Araba keskin bir dönüş yaparak başımı kapıya çarptı. Yerden kalkıp kemerimi bağladım ve telefonumu çıkarıp bir mesaj attım. Artık hava kararmıştı ve bizi takip eden arabanın farları o kadar parlaktı ki marka ya da modelini anlayamıyordum.

"Bu ne-" Sorumu bitirmeye fırsat bulamadım.

Camlar kırıldı, arka cam patladı ve her yere cam parçaları saçıldı.

Dex direksiyonu yana kırıp çöle doğru ilerlerken bizi bir dizi kayanın arasına yönlendirerek, "Lanet olsun, kurşun delicileri var," diye bağırdı. Bir an bile düşünmeden torpido gözünü karıştırmaya başladım.

"Hadi ama Robert, sahip olman gerektiğini biliyorum." Elim bir silahın tanıdık kabzasını sardı. "Bingo," dedim, emniyet kemerimi çözdüm ve arkaya doğru süründüm.

Dex'in eli bileğimi kavradı ve gözlerini kısa bir süreliğine gözümün içine bakmak için gittiğimiz yerden ayırdı. "Ne halt ediyorsun?" diye sordu, sesi endişeyle kalınlaşmıştı.

"Bu konuda sinirlenecek misin, yoksa yardım etmeme izin verecek misin?"

Başını salladı ama elini bıraktı ve ben de yıkık arka cama doğru ilerledim. Hâlâ yerinde duruyordu ama kocaman bir delik vardı ve her şey parçalanmış, örümcek ağına benziyordu.

"Bu işe yaramayacak," diye mırıldandım ve ayağımın topuğunu hasarlı cama vurarak pencereyi tekmeledim.

"Nikki, ne *halt* ediyorsun sen?" diye bağırdı Dex, artan sesle yarışırcasına.

"Dinle, iyi nişan alırım ama o kadar da iyi değil. Daha büyük bir deliğe ihtiyacım vardı."

Bana bağırarak ettiği küfürler çöl havasında uçup gitmiş, şimdi aracın içinde kırbaçlanıyordu. Sırtımı tekerlek yuvasına yakın bir yere dayadım. Hızımız gittikçe artıyordu ama takipçimiz de bize yetişiyordu. Çölün boş olması da yardımcı olmuyordu; ne ara sokaklarda ne de karşıdan gelen trafikte onları kaybedecek hiçbir şey yoktu.

Bir mermi sağanağı daha patladı ve kendimi kollarımla korudum. Ara verilir verilmez fırladım ve birkaç el ateş ettim. Arabanın ön camına çarptılar.

"Kurşun geçirmez," diye bağırdım, eğilerek geri döndüm. "Lanet olsun. Desteğe ihtiyacımız var."

Pozisyonuma geri döndüm, bu sefer ön tekerleklerle nişan aldım, kurşun geçirmez bir şey değildi ama açımız bok gibiydi. "Çoktan yaptım," diye bağırdım, atışlarımdan biri hedefimi zar zor ıskalayınca nefesimin altında küfrettim. "Ryan'a bir SOS mesajı ve yerimi gönderdim."

"Seni öpebilirim Nikki," diye bağırdı Dex, cipi kenara çekerek. "Buraya geri gel."

"Ne?"

Dikkatlice yolcu koltuğuna geri döndüm.

Bana bakmadı, arkamızdan gelen hafif arabadan kaçmaya odaklanmıştı. "Kucağıma tırman bebeğim. Daha iyi bir açığa ihtiyacımız var. Eğer bir kaltağı çevirirsen-"

"Arabayı çevirmemi mi istiyorsun?" Sesim daha da yükseldi. Çılgın olduğunu biliyordum ama arabayı takla attırmak ne işe yarayacaktı ki?

Sesindeki kahkahayı duyabiliyordum. "Hayır, U dönüşü yap demek. Benim tarafıma geçmelerini sağlamanı istiyorum. Lastiklerine ateş etmeye çalışacağım."

Birkaç dakika sessiz kaldım, bu saçma fikri sindirmeye çalıştım ama sonra aramızdan bir mermi geçti ve kararımı verdim.

Kucağına tırmandım ve ellerimi onunkilerle birlikte direksiyonun üzerine koydum. "Birlikte olmamıza izin vermelerinin iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum. Sen de en az benim kadar umursamazsın," dedi. Adrenalin damarlarımda dolaşmaya başladı ve ben

Dex'in dudaklarını başımın arkasında hissettiğimde bunun gerçek mi yoksa son bir dilek mi olduğunu anlayamadım. Camımızı indirdi. "Dayan bebeğim."

Direksiyonu kırdı, sert hareket bizi bir an için iki tekerleğin üzerine gönderdi, sonra tekrar aşağıya sıçradık. "Tamam, sıkı tutun. Eğil dersem, lanet olasıca *eğil*," diye bağırdı.

Düşünmedim, sadece hareket ettim, direksiyonu kavradım ve gaz pedalını yere doğru iterken sabit tuttum. Dex camdan dışarı eğildi ve birkaç el ateş etti. Çok iyi bir nişancıydı, pencereden sarkan silahlı adamı vurdu. Hepsi kurşun geçirmez kaplamanın arkasına saklandığında, Dex lastiğe nişan aldı. Atışı isabet etti.

"Evet. İşte benim kızım," diye bağırdı Dex yanından hızla geçerken.

Şimdi tek parça halinde yola geri dönmek ve Ryan ile desteğin yakın olmasını ummaktaydık, çünkü lastiğe saplanan bir kurşun filmlerdeki kadar dramatik değildi. Hâlâ bizi takip ediyorlardı ama delik yüksek hızlarda sürüşü öngörülemez hale getirecekti ve bunun bize avantaj sağlamaya yeteceğini umuyordum.

"Orada," diye bağırdım, uzakta bize doğru gelen farları işaret ederek.

"Düşman değil de dost olduklarına emin misin?" diye sordu, endişeli olduğu her halinden belliydi. Kolunu belime doladı, beni hiç bağlamadığımız için emniyet kemeri gibi davranıyordu. Sanki o da aynı şeyi fark etmiş gibi kemeri çözdü ve ikimize de doladı.

"Muhtemelen bir boka yaramaz ama riske atmayacağım."

Başımı sallayarak onayladım ve farlar kızgın bir kartel patronunu aydınlatığında rahat bir nefes aldım.

"Çok şükür," dedi Dex.

Onların yanından uçarak geçtik ve Dex, diğerleri gibi açılı bir şekilde konumlanmış SUV ve motosiklet sırasını geçer geçmez frene bastı.

Beni kucakladı, ikimizi de arabadan çıkardı ve en uzağa park edilmiş Range Rover'lerden birine doğru çömelerek koştu.

Peşimizdekinin nihayet Los Muertos ve İskeletler hattına ulaştığı yerden bağırışlar ve daha fazla silah sesi geldi. Dex ellerini yüzümde ve vücudumda gezdirerek herhangi bir yara olup olmadığını kontrol etti ve iyi olduğumdan emin olduğunda başını salladı. Ben de ona karşılık verdim, şikâyet ettiğinde elini savuşturdum.

"Spitfire'ın sana uyduğunu biliyordum," dedi, ağzı çarpık bir sırıtişla yukarı kalktı ve sonra geri çekildi. "İyi olmana sevindim. Orada biraz dokun ve git oldu

bir saniyeliğine."

Yüzündeki ifadeyi kaldıramıyordum ve o ana biraz neşe katmam gerekiyordu. Onun benim için ne kadar endişelendiğini düşünmek bana iyi gelmiyordu. Ya da daha kötüsü, benim onun için ne kadar endişelendiğimi.

"Bir sonraki derste paralel park etmeyi öğrenecek miyim?" diye sordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

DEX

SIKI BIR SIKMA, BELKI BIRAZ HAFIF EMME

Cenaze işinde olsaydık, bir cesetten kurtulmak çok daha kolay olurdu.

"Bir krematoryum satın alacağım," diye ilan ettim, gözlerime akmakla tehdit eden boncuk boncuk terleri silerken. Zaten savurduğumuz kumlar yüzünden gözlerim acımaya başlamıştı.

Kız arkadaşına bu halde binme düşüncesi içimi burktu, ancak hiçbir yerde rastgele bir duş ortaya çıkmazsa, motorum huysuz kıcıma katlanmak zorunda kalacaktı. Şüphesiz, bu geceden sonra bu kıyafetleri yakmam gerekecekti. Fazladan getirmemiş olmam çok kötüydü, şu anda devam eden cehenneme bunları da ekleyebilirdim.

Doğum günü kıyafetimle eve gitmek mümkün değildi. Deneyimlerimden biliyordum ki taşak torbam açık havada olmaktan hoşlanmıyordu. O daha çok kucaklanmayı ve okşanmayı severdi.

Belki arada bir sıkmak... hafifçe emmek.

"Sanki başka bir insanmış gibi aletleri hakkında rastgele yüksek sesle konuşmaya başlayan tanıdığım tek orospu çocuğusun. Onlara da Goliath gibi aptalca bir isim mi veriyorsun?" Torque seslendi, ben şaşkınlıkla ona bakınca patladı.

Kahretsin, yorgundum. Tüm bunları yüksek sesle söylediğimi fark etmemiştim.

Saldırıdan sonra Nikki'yi Ryan'la birlikte eve göndermiştim. Kadın beni sürekli şaşırtıyordu. Bize ateş edildiğinde gözlerindeki korkuyu görebiliyordum ama o bunu yutmuş ve harekete geçmişti. Keşke onu

beni içeri alacak kadar gardını indirdi. Bana geçmişine bir bakış attığında biraz ilerleme kaydetmiştik ama hâlâ kendini Fort Knox gibi koruyordu.

Aklımı "oda arkadaşımından" uzaklaştırmaya ihtiyaç duyarak, düşüncelerimi Torque'un sorduğu şeye geri çevirdim. Haklıydı, sikimin bir adı vardı. Keskin nişancı eğitimi sırasında uyku sersemliği içinde yaratılmış tuhaf bir şaka olarak başlamıştı. Ne bulduğumu söylediğimde çılgına döneceklerini bildiğimden sırttım.

"Big Poppa, nam-ı diğer Biggie Balls," dedim.

Kelimeler ağzından çıktığı anda Murphy'nin hırıltısı sessiz çölde yankılandı.

"Bir kaz sürüsü ne zaman ortaya çıktı?" Gülümsememin genişliğinden yanaklarım acıyarak alay ettim. Şerefsizin öyle bir gülüşü vardı ki, kalp krizi falan geçireceğinden endişeleniyordunuz. Tork da daha iyi değildi, yerde yuvarlanıyor, annesine saygısızlık etmiş gibi tokatlıyordu.

Bize saldıran pislikler Reaper'dı, ki bu sürpriz değildi.

-Eninde sonunda Nikki'yi aramaya devam edeceklerini biliyordum. İki adamla birlikte sadece bir araba olduğu için şanslıydık. Ryan, Gunner ve benim kapalı kasa kamyonla sıkıştırıldığımız zamanki gibi çok daha kötü olabilirdi.

İçimden bir ses yakında ortalığın karışacağını söylüyordu.

Boe yanımıza geldi, tombul yüzü bizi görünce kaşlarını çatı. "Yakma yığınının üzerindeki son hızlandırıcıyı da bitirdim. Duman çok fazla dikkat çekmeden onları yakalım," dedi.

Son söylediğimde gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ama onu görmezden geldim. Boe ve ben pek anlaşılamıyorduk ama bu yeni bir şey değildi. Benim aptal olduğumu *düşünüyordu* ve ben de onun aptal olduğunu *biliyordum*.

Torque yanımdan bir öğürme sesi çıkardı. "Bunu kusmadan nasıl yapabiliyorsun?" diye sordu, Azraillerin çenelerini ve diğer potansiyel olarak tanımlayıcı vücut parçalarını çıkarma görevime atıfta bulunarak. Bir ceset çoktan yanmaya başlamıştı.

Son azı dişini çektüğimde ölü pisliğin ağzından gıcırtilı bir ses çıktı. "Sakin ol. O pisliği burada bırakıp cinayet suçlamasıyla karşı karşıya kalmamın mümkün olmadığını kendime hatırlatıyorum," dedim ve omuz silkerek lateks eldivenlerimi çıkarıp kankamın falanksları ve dişleriyle birlikte biyolojik tehlike torbasına attım.

Bunun yaptığım en az berbat şeylerden biri olduğunu atlamıştım. En azından bu adam bu saçmalıkların hiçbirini hissetmiyordu ama bunun tek nedeni ağzı kanlı diş etleriyle dolu birini anlamamanın zor olmasıydı.

Bunların hepsi tedbir amaçlıydı. Kulübe ya da kardeşlerime herhangi bir suçlama gelmesini istemiyordum. Hapisten tek kurtuluş kartımı kullanmıştım. Gunner artık tam bir kanun kaçağıydı, yani bu sefer kığımızı kurtaracak kimse yoktu.

Arkamdan ağır ayak sesleri geliyordu. "Lütfen, Dex'in yapabileceği *en az* şey kanıtların yok olduğundan emin olmak. Zaten kulübün başına yeterince bela açtı." Boe'nun sözleri karşısında herkes sustu.

Boe ve ben birlikte girdik. Benim infazcı olarak seçilmemden hiç hoşlanmamıştı, bu da Pres'in kulağının bende olduğu anlamına geliyordu. Adamın yetkili olmayı istemekle ilgili gerçek bir kompleksi vardı. Doğruyu söylemek gerekirse, her zaman Başkan'ın yaması için yanıp tutuştuğunu düşünmüştür.

"Sence de öyle değil mi, *Dexy*?" diye sordu, başını yana eğerek, alaycı bir alaycılıkla sorusunu yöneltti. "Ne bu, ikinci kez mi am yüzünden sıçıp batırıyorsun?"

Nasıl oldu da bir dövüş gecesinde ringe çıkıp onun suratını dağıtmadım?

Torque aramıza girerek görüş alanımı kapattı. Kaslı kollarını okul bahçesindeki bir tartışmayı ayırır gibi yatıştırıcı bir şekilde açmıştı. Torque'un bu kadar diplomatik olması beni hep güldürürdü. Herkesin kıcını tekmeleyebilecekken edepli olmak kolay olsa gerekti - Ryan hariç herkesin. Bir metre iki santimlik bir Latin tarafından boğulmasını asla unutmasına izin vermezdim.

Yine de kadın dehşet *vericiydi*.

"Tamam, sakinleşelim ki işimizi bitirip buradan çıkabilelim." Torque'un bakışları aramızda gidip geliyordu.

Bir omzumu silktim ve sıkıştığım yumruğumu saklamak için kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Sorun değil, Torque. Boe'nun kiliseyi bekleyemeyecek bazı şikâyetleri var gibi görünüyor," diye soğukkanlılıkla cevap verdim ve ona yaklaşmak için etraftan dolaştım. Son kısım açık bir iğnelemeydi.

Bu bok kilise içindi. Biriyle sorun mu yaşadın? Herkesin önünde dile getir.

Kaltak bunu yapmak için hiçbir yerin ortasında hareket etti.

"Söyle *bakalım kardeşim*, aklında ne var?" Ses tonum ürpertici bir şekilde sordum. Boe dikkatimin ağırlığı altında rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Dex..." Torque tavrımdaki değişimi hissederek seslendi.

Avuçlarımı havaya kaldırdım, bu yatıştırıcı hareketin Torque'un endişelerini gidereceğini umuyordum. "Merak etme, sadece daha iyi bir adam olabilmek için soruyorum, Torque. Devam et Boe," diye cesaretlendirdim başımı sallayarak. Belki de sonunda o herifin benimle olan sorununun ne olduğunu öğrenecektim.

"Öfke sorunlarınla işini doğru düzgün yapabiliyor musun? Onu öldürmeden önce bundan herhangi bir bilgi aldın mı?" Göğsündeki kurşun deliğinin olduğu yerde botunun ucuyla cesedi dürttü. "Bu lanet savaşa senin yüzünden giriyoruz." Sesi kendini beğenmiş bir tondaydı ve 1.80'lik gövdesini germeye çalışarak namlulu göğsünü şişirdi. "Bir orospu için adam dövdün, sonra da kıcını hizaya sokmak için arkadaşın Greyson'ı, pardon Gunner'ı göndermek zorunda kaldılar. Tıpkı bakıcısı olan lanet bir köpek gibi. Şimdi de başka bir kaltak kulübün başına dert açıyor."

Yapbozun parçaları birbirine geçerken damarlarıma buz doldu. Torque da onu yakaladı ve aramıza geri döndü, gözleri benden hiç ayrılmadı, sanki saldırmak üzere olan vahşi bir hayvanmışım gibi. O kadar da uzakta değildi.

"Hey, Boe. Bırakalım artık, tamam mı? Bunların hiçbirisi Dex'in suçu değil, Azrailler bir dakikadır ortalığı karıştırıyor. Ve hepimiz bunu oylamaya sunduk, Nikki'yi ele vermeyeceğiz."

Torque'un önerisiyle alay etti. Aptal herif sessizliğimi kabullenme sandı ve lanet ağzını çalıştırmaya devam etti.

"Bunu yaptığında sahibin de seninle birlikte odada mıydı?" diye alay ederek ölü Azrail'in ayaklarına doğru ilerledi. "Bu ikisi sana ne söyledi, Dex? Ha? Sana herhangi bir bilgi verdiler mi, yoksa cevap veremedi onları öldürdün mü?" diye devam etti, sesi neredeyse çaresizlik sınırındaydı.

Siktiğimin salağı bu ikisinin kovalamacadan sonra öldüğünü bile bilmiyordu.

İçimde yanan öfke fokurduyor, taşmakla tehdit ediyordu ama yüzeyde toparlanmıştım... hesaplıydım.

Boğazımı temizledim ve öfkemi içime attım. Boe benim öfkem ve onu kontrol etme yeteneğim hakkında hiçbir şey bilmiyordu. "Haklısın Boe. Muhtemelen bu iş için doğru adam değilim. Geri döndüğümüzde Pres'e sınıfla paylaşmak istediğin düşüncelerin olduğunu söyleyeceğim."

Ona gülümsediğimde irkildi.

Nasıl görüldüğünü biliyordum. Deneklerimi aynalı odamda bağladığımda onlara da aynısından verirdim. İnsanın beynini, kendine işkence edilmesini izlemekten daha fazla hiçbir şey sikemezdi.

"Şimdi şu pisliği ateşe atalım, tamam mı?" Vücudun üst yarısını tutmak için eğilerek sordum.

Torque'un sorgulayan bakışları tenimi kaşındırıyordu ama ona aldırış etmedim. Murph akıllı bir herifti ve Boe konuşmaya başladığında bisikletlere doğru kaçmıştı.

"Üç deyince," dedi Boe, bana dikkatle bakarak. Belli ki hakaretleri bu kadar kolay savuşturmamdan çekiniyordu.

"Tamamdır, dostum."

Sayışının sonunda sert ceset havada uçtu ve ellerimden çıkar çıkmaz ileri atılarak Boe'nun bacaklarının arkasına tekme attım. Dizleri çöl kumuna çarptı. Ellerini arkasından çekip kafatasının dibindeki saçları kavradığımda acı dolu bir çığlık gecede yankılandı. Onlara yaklaştırdığımda alevlerin ışığı yüzünden yansıyordu.

Sıcaklık bir sevgilinin okşaması gibi tenimi yalıyor, beni daha da kaosa sürüklemeye davet ediyordu ama Boe'nun cesedini de yığına ekleme dürtümü dizginledim. Kulüp tarafından oylanmadığı sürece bir kardeşin öldürülmesi yasaktı. Lanet olsun, bu durumun sonuçları olacaktı, ama lanet olası cezayı kabul edecektim.

Dudaklarım kulağına değiyor, boğazındaki düzensiz nabzın ve acı dolu çığlıklarının tadını çıkarıyordum. "Boe, belki de senden çok daha büyük birine laf atmadan önce biraz daha iyi araştırma yapmalısın," diye alay ettim, elimde çırpınarak diğer ikisinden yardım isterken.

İkisi de yardımına koşmadı.

"Uğruna herifin kafasını patlattığım o *kaltak* benim kız kardeşimdi. Ruslara sattığı kadın. Bu yüzden, hayatımdaki başka bir kadını onlara teslim etmeyeceğim konusunda çok haklısın." Dudaklarımdan dökülen hırıltı insandan çok canavara benziyordu. Bu itiraf karşısında sustu, bağırıışları iniltiye dönüştü. "Ve eğer bir daha Nikki'ye sürük dersen, kardeşim ol ya da olma, o lanet kafanı sopayla dağıtırım. Anladın mı? Şimdi, ağzını çok fazla açan bir pislik olduğunu kabul et."

Tereddüt etti ve bir kez daha kendini tuttuğum yerden kurtarmaya çalıştı. Tek yaptığı beni daha da kızdırmak ve yağlı saçlarının bir kısmını koparmak oldu. Yüzünü alevlere yaklaştırdım ve saniyeler içinde bir bebek gibi hüngür hüngür ağlamaya başladı.

"Ben ağzını çok fazla açan bir pisliğim. Özür dilerim, bilmiyordum."

Ona inanmamıştım.

Bütün kulüp bunu neden yaptığını biliyordu, onun bilmemesine imkân yoktu. Ama bütün bu oyundan yorulmuştum ve bu gece kulüp binasında görünmek zorunda kalmadan önce Nikki'ye geri dönmek istiyordum.

"Bu gece havamda olmadığım için şanslısın Boe, yoksa deri nakline ihtiyacın olduğundan emin olurdu," dedim, onu çekip ayaklarımın dibine bırakırken sözlerim kötülükle doluydu. Yüzünün sol tarafı kızgın bir kırmızıydı ve derinin altında kabarcıklar oluşmuştu. Ay ışığının altında parlıyordu. Dönüş yolunda rüzgâr vurduğunda canı çok acıyacaktı.

Şarkı söylenen saçlar ve etler aramızda dolaşıyor, midemi bulandırıyor. Bu kokuyu kaç kez almış olursam olayım, midemin kaldırması hiç kolay olmamıştı. "İşimde iyi olup olmadığım konusunda başka bir gösteriye ihtiyacın var mı *kardeşim*?"

Başını salladı, gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı ve arkalarında kir izleri bıraktı.

Topuklarımın üzerinde döndüm ve uzaklaştım. "Güzel, şimdi ceset gidene kadar burada kal. Araca ihtiyacın olduğunda ara."

Torque ona yetişmek için koştu. "Bisikleti burada, Dex. Araca ihtiyacı olmayacak."

Sustalı bıçağımın çıkardığı tıkırtı yüzüme bir gülümseme getirdi. "Şimdi yapacak," dedim bıçağı domuzunun lastiğine saplarken. Kaçan havanın çıkardığı alçak tıslama sesi kulaklarıma müzik gibi geldi.

Murphy'nin kaşları kalktı ama bir ş e y söylemeyecek kadar akıllıydı. Bir kardeşin arabasını karıştırmak, yaşlı karısını becermek kadar kötüydü.

Kutsala saygısızlık.

Kahretsin, bir tatile ihtiyacım vardı. Ya da en azından bir süre ortalığın karışmaması için.

"Gidelim, kontrol etmem gereken bir kadın var."

Kahretsin. Neden ona benim kadını demiştim ki?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

DEX

UNUTMAYIN, ARKADAŞLAR BİRBİRLERİNİN DİLLERİNİ
EMMEZLER.

"NEREDEYDİN LAN SEN?" Nikki eve girer girmez ona seslendim. Muhtemelen kafamın tepesinden buhar çıkıyordu, ona çok kızmıştım. Ben eve geldiğimde onun da evde olmasını bekliyordum.

"Ha?" diye sordu bir çift eski püskü Vans'i tekmeleyerek.

"Nerede. Nerede? Sen. Gittin?" Burnumun kenarını sıkarak ve yirmiden geriye doğru sayarak ısırdım. Lanet olası bir çatışmadan sonra kim bilir nerelerde dolaşıyor olmaması gerekiyordu.

Cevap verdiğinde, ses tonunda yoğun bir tavır vardı. "Ryan'la birlikteydim, Dex. Araba takibinden sonra beni güvenli bir yere ihtiyacın olduğunu söyleyerek göndermiştin, hatırlıyor musun?"

Doğru.

Gözlerimi açtım ve daha da yaklaşıp onu kollarımla ön kapıyla aramda sıkıştırdım. "Senin o küçük şımarık kıcının başına ödül kondu. Seni açıkta tutmamın hiçbir yolu yoktu," diye homurdandım. Velet utanmak yerine gülmeye cüret etti. "En azından geri döndüğümde sen yoktun ve bana saçlarımı ağarttığın için üzgünmüşsün gibi davran." Yumuşak tenini hissetmek için yüzünü avuçladım.

Eve geldiğimde boş bir daireyle karşılaşınca gerçekten çok korkmuştum. Dışarı çıkıp onu avlamadan önce otuz saniyesi daha vardı. Ve onu bulmak için tüm kasabayı darmadağın edebilirdim.

"Benim için endişelendin mi, Dexy?" diye sordu, sesi normalden daha boğuktu ve bana meydan okuyordu.

Yanağı başparmağımın altında yumuşak ve sıcaktı ve onu okşamaktan kendimi alamadım. Nefesi titreyerek dikkatimi parlak dudaklarına çekti. Tanrım, benimkilere karşı nasıl hissedeceklerini merak etmiştim.

Kim bilir ne kadar zamandır bir kadını dudaklarından öpmemiştim. Hiç istemedim. Bu çok samimiydi ve takıldığım kişilere daha fazlası olabileceğimize dair sahte bir umut veriyordu. Ama şimdi onun dudaklarına bakarken, yumuşak ve nazik mi olacağını yoksa hâkimiyet için benimle savaştığını mı merak ediyordum.

"Muhtemelen bu geceden önce pratik yapmalıyız," diye fısıldadı, göğsü olduğundan biraz daha hızlı yükselip alçalıyordu. Dili dışarı çıkmış, alt dudağının üzerinde geziniyordu. Beynimin ne demek istediğini anlaması biraz zaman aldı ama anladığım anda ağzımı onunkine yapıştırdım.

Boştaki elim yukarı kalkıp saçlarına dolandı ve ağızlarımız birbirine geçerken onu yerinde tuttu.

Kahretsin, çok lezzetliydi.

Daha derine indim, dilim onunkini keşfederken onu kapıya doğru ittim. Parmakları tişörtümün içinde kıvrılıyor, beni içine çekiyordu ama onun içinde olmadığım sürece gidebileceğim başka bir yer yoktu. Bu düşünceyle içimden bir inilti kaçtı. Aletim ne kadar sert olduğu için ağrıyordu.

Hepsi lanet bir öpücük yüzünden.

Uzaklaşarak alnımı onunkine yasladım, kendimi toparlamak için zaman ayırdım çünkü konuşmaya çalışsam ya saçmalayacaktım ya da *hadi sevişelim diyecektim*. Şu anda bunu yapıyor bile olmamamız gerekiyordu ama ona dokunduğum anda tüm beyin fonksiyonları durdu.

"İyi ki alıştırmayı yapmışsınız, çünkü berbat öpüşüyorsunuz." Nikki'nin sözleri nefes nefese çıkmıştı. Sikildikten sonra sesi nasıl çıkıyordu?

Karşı koyamayarak burnumla boğazının yan tarafına sokuldum ve konuşurken narin derisini ısırdım. "Öyle mi? Belki biraz daha pratik yapmalıyız," diye önerdim, ellerim kalçalarını buldu ve onu kapıya sabitledi.

"Bu muhtemelen iyi bir fikir," diye inledi, yüzümü kavradı ve beni tekrar dudaklarına doğru yönlendirdi.

Artık insanların neden öpüştüğünü *biliyordum*. Dillerinin seninkinin üzerinde kaydığını hissetmenin çok lezzetli bir yanı vardı. Nikki benimkinin ucunu emdiğinde neredeyse boşalıyordum.

Kıçını kavradım, onu yukarı kaldırdım ve bacaklarını belime dolamaktan başka çaresi kalmadı. Kıkırdaması güneş ışığı gibiydi ve

Parmaklarının saçlarıma doğru gidiş şekli beni onun için dizlerimin üzerine çökmeye hazır hale getirmişti. Onu mutfaktaki tezgâha doğru yürüterek lavabonun yanına bıraktım, ikimiz de onu bırakmak istemiyorduk.

"İnsanların neden karşı cinsten arkadaşları olduğunu şimdi anlıyorum," dedi öpücükler arasında ve ben bir kahkaha attım.

"Arkadaşların bu boku yaptığını sanmıyorum," dedim, hâlâ ağzına bastırarak.

Geri çekildi. "O zaman bir arkadaşla sahip olmanın ne anlamı var?" diye sordu, içtenlikle kafası karışmıştı.

Bir omzumu silktim, çıplak tarafını aşağı yukarı ovduğumda nasıl titrediğini izledim, teninin ne kadar yumuşak ve pürüzsüz olduğunun tadını çıkardım. "Ben nereden bileyim. Sadece arkadaş olduğum hiç kız yok."

Suçluluk ya da hoşnutsuzluk gibi bir şey kabardı. Birileriyle yatmaktan hiçbir zaman utanmamıştım ve Nikki de buna burun kıvrıracak türden bir kadın değildi. Yine de, ilişkimizin gerçekliği ne olursa olsun, onunla birlikteyken başka birini düşünmediğimi bilmesini istiyordum.

Kahretsin, dürüst olmak gerekirse, aylardır zihnimi işgal etmişti. Başka hiç kimse onun üzerimdeki etkisini kıramadı.

"Sen tek kişisin, bunu biliyor musun? Ve bu gece benimsin, anlıyor musun?" Bu emri ona adeta hırlayarak söyledim, onu ensesinden kavradım ve nefesini içine çekişini sevdim. Altın rengi bukeler parmaklarımin arasından kayarken, ben de başını geriye doğru çektim. Onunla göz teması kurmayı sevdiğimi öğreniyordum.

Mavi gözleri adeta parlıyordu, bana bakarken yanakları kızarmıştı. "Evet, anlıyorum." Parmakları gömleğime dolanarak beni daha da yakınımaya çekti. "Ve sen benimsin." Sesindeki hırıltı neredeyse kalbimin durmasına neden olacaktı.

Tanrım, bunu söyleyerek neyi serbest bıraktığına dair hiçbir fikri yoktu.

"Dikkatli ol," diye uyardım, sesim boğuk ve kalındı. "Böyle konuşmaya başlarsan arkadaş olmamız gerektiğini unuturum."

Keskin bir nefes aldı, dili alt dudağında gezindi.

Konuyu değiştirmem gerekiyordu. "Hiç tek merkezli bir partiye gittin mi?" Onu neyle karşı karşıya olduğuna hazırlamam gerektiği için sordum.

Elimden geldiğince başını salladı. Elleri omuzlarıma indi ve tek bir parmağını beyaz tişörtümün üzerinde gezdirdi. I

Bunu yaptığının farkında olduğunu bile sanmıyorum.

"Kulüplerde bir sürü motorcu için dans ettim." Yumruğum saçlarında sıkılaştı, sırtının nasıl hafifçe yükseldiğini fark ettim. "Ama onların partilerinden birine hiç gitmedim. Seninle geçen gece ilk kez bir kulüp evindeydim," dedi.

İçimdeki kıskançlık ateşini bastırdım.

Bu duyguyu, gidilmeyecek bölgeler listemden öne çıkmaya çalışan diğerleriyle birlikte görmezden gelirdim.

Uzun bir listeydi.

"Hepsi memeli her şeyi becerecek bir grup kabadayı pislik. Bazıları için buna bile gerek yok. Yani, sen..." Onu daha da yakına çektim ama aptal kığım bacaklarının hâlâ belime sarılı olduğunu hesaba katmamıştı. Aminin ılık sıcaklığı *tam* da ucumun sıkıştığı yerde duruyordu. Konuşmaya devam etmek için kendimi zor tuttum ama yine de sesim gergin ve boğuk çıkıyordu.

"...Bu gece benimsin. Yanımda, gecenin her anında. Anladın mı?" Ne demek istediğimi anlatabilmek için şehvetimi bastırarak sordum. Çünkü anlamazsa kendini başka bir kardeşinin kucağında bulabilirdi ve ben bu gece kimsenin yüzünü sikmek istemiyordum.

"Doğru. Yanında kal ve tüm bu *sahte flört* olayını sat çünkü arkadaşlar birbirlerinin dillerini emmez," diye karşılık verdi Nikki, selam vererek.

"Siktiğimin ukalası," dedim, saçlarını tekrar çekip yüzünü bana doğru eğerek.

Ağzı hafifçe aralanmıştı, sanki içine tükürmem için yalvarıyordu. *Sikeyim*. Bunun için de mükemmel bir pozisyondaydı. Onun yerine burnumu tekrar boynunun kıvrımlarına gömdüm. Hindistan cevizi ve *onun* kokusu da aynı derecede cezbediciydi. Yapmam gereken şey ondan uzaklaşmaktı ama bunu düşünmek neredeyse acı vericiydi.

Bu gece için birbirinize dokunmaya alışmaya çalışıyorsunuz. Yani inandırıcı. Şu haline bak, seni aşırı başarılı.

Kendi kafamda bile, lanet bir yalancıydım.

Bir ipin üzerinde sallanıyorduk, lanet olası ateşle oynuyorduk ve maruz kalacağım yanığın derecesi için endişelenmeliydim.

Çünkü onunla birlikte yanardım.

"Ben ciddiym, Nikki. *Hiç* özel bir kızım *olmadı*. Siktiğim tüm kızları, erkek kardeşlerim de sikti. Bütün bu şey," diye kendimi ayıkladım

Hâlâ kokusunu içime çektiğim yerden aramızdaki mesafeyi gösterebiliyordum, "hepsi yeni ve tüm azgın kıçları külotuna girmeye çalışacak. Beni kendi kardeşlerimle dövüşmek zorunda bırakma, tükürük ateşi. Çünkü hiçbiri sana dokunamayacak," dedim, ses tonum alçak ve sertti.

Yine mi o lanet hırıltı?

Gunner'ın Ryan'a neden kendi gömleğini giydirdiğini şimdi anlıyordum. Onunla dalga geçmiş ve bu kadar bölgeci olacaksa onun yerine kızın üzerine işemesini önermiştim. O pislige bir bira ve bir özür borçluydum.

Başımı eğdim, böylece konuşurken dudaklarım onunkilere değdi. "Söyle bana Nikki, talimatlarımı anladığını söyle."

Bacakları belime dolandı, nefesi hızlandı. İkimiz de sadece bu gerilimden bile boşalabilirdik. Diliyle dudaklarını ıslattığında, yakınlığımız dilinin benimkine de değmesine neden oldu ve inleyerek dilimi dudaklarında gezdirdim.

Her türlü kadınla her türlü pislği yapmıştım ama *hiçbiri* bu andan daha ateşli olmamıştı. Bu mutfakta, bacaklarının arasında dururken, başını geriye çekmiş ve ellerim saçlarına dolanmışken.

Mükemmeldi ve tamamen giyiniktik.

"Bana kibarca sor," dedi sırtarak. Sözlerimi papağan gibi tekrarlarken nefeslerimiz birbirine karıştı.

Beynim arızalandı.

Allah kahretsin.

Talimatlara uyan bir kadından hoşlanabilirdim, ama itaati için beni çalıştıran bir kadından daha çok hoşlanıyordum. Bu yüzden, bir kadın onu kendine saklamak isteyecek kadar sarhoş edici ve baştan çıkarıcı olduğunda her erkeğin yapacağı şeyi yaptım...

Lavabo musluğunun hortum fonksiyonuyla ona sprey sıktım.

Çılgılık attı, elleri onu suyun hücumundan korumak için yukarı kalktı. "Dex. Ne oluyor lan?"

Panik içinde bacaklarını serbest bırakmıştı ve ben de saçlarını tuttuğum yerden çözmüştüm. Birkaç adım ötede durup parmağımla onu işaret ettim.

"Toplum içinde değilken beni baştan çıkarmaya çalışmayı bırak."

Gözleri kısıldı. "Seni *baştan çıkardığım* için mi bana sprey sıktın?" diye sordu inanamayarak.

Hayır. Sana sprey sıktım çünkü damarlarımda dolaşan sürekli uyuşukluğu çözerek duygularımı uzak tutuyorsun.

"Evet." Bir omzumu silkerek p'yi patlattım. "İnsanlar yaramazlık yaptıklarında kedilere spreyci sıkamazlar mı?"

Nikki zıpladı ve parmağıyla göğsüme sertce vurdu. "Ben lanet bir kedi değilim, Dex. *Sen* de ses tonundaki o lanet hırıltıyla *beni* baştan çıkarmaya çalışıyordun ve bana mağara adamı gibi davranıyordun." Burun delikleri alevlendi. "Ve şimdi kulüp kardeşlerinle flört ediyorum," dedi ve hışım ile odasına gitti.

Birileri beynimin çalışma şeklini incelemeli, çünkü neden kulaktan kulağa gülümsüyordum?

Onu takip etmek için bir hamle yapmadım. Onun etrafında ve yatay yüzeylerde olmak güvenli değildi; yüzümle, parmaklarımla ya da sikimle amına girmenin bir yolunu bulabilirdim. Tercihen üçüyle birden.

Sadece arkadaş olmaya çalıştığımızı hatırlayabilmemiz için şehvetin azalmasına izin verecek bir alana ihtiyacımız vardı.

Ve arkadaşlar birbirlerinin dillerini emmezler.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 28

DEX

KREDİ KARTI DOLANDIRICILIĞI YAPMAK, EĞER
ÇALDIĞINIZ ADAM BİR EŞEK İSE KABUL EDİLEBİLİR
(BU YASAL BİR TAVSİYE DEĞİLDİR)

Kadın şortlarının uzunluk standartlarından kim sorumluydu? Çünkü onları öpmek mi yoksa kışlarını tekmelemek mi istediğimi bilmiyordum.

"Kıç yanakların bisikletimin selesine mi yapıştı? Çünkü o şeyden inmen biraz zaman alıyor," diye sordum, Nikki inerken bana sert bir bakış attığında gülmemek için kendimi zor tuttum. Onun arkasından bisikletime doğru ilerlerken kıcı benimle resmen cee-ee oynamıştı ve sonra kulübe kadar yarı tombul biriyle gitmek zorunda kalmıştım.

"Kardeşlerin bunlara bayılacak." Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve bu sırada bana orta parmağını gösterdi.

Bu saçmalığı apartmanda söylemesine izin *vermiştim* çünkü ona musluktan su püskürtmüştüm ama artık yerleşke alanına girdiğimize göre bu saçmalık işe yaramayacaktı. Kahkahalar ve motorların gürültüsü bu gece burada tanıdığım ve tanımadığım ne kadar çok erkek olacağını hatırlatıyordu.

Parmağım şortunun arka kemer halkasına takıldı ve sırtı göğsüme değene kadar onu geriye doğru çektim. Boğazına doladığım avucumun altında nabzının hızlanmasını seviyordum.

"Bakıp bakmamaları umurumda değil Nikki. Sen onların ilgisini hak ediyorsun. Çok güzelsin ama sana dokunamazlar," diye fısıldadım kulağına, boğazını hafifçe sıktım çünkü küçük soluklarını daha fazla çekmeye dayanamıyordum. "Bu benim en sevdiğim tutamak, tükürük ateşi. Belki de bütün gece böyle dolaşacağım."

İnledi ve ben bunun onun lobunu ağzıma aldığım için mi yoksa onu elimle yakalamayı önerdiğim için mi olduğunu bilmiyordum. O anda aramıza bir kâğıt parçası bile giremezdi ve ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdığında, giydiği lanet şort sikime sürtündü. Beni inletti. Çıkardığı kıs kıs gülüş ne yaptığını çok iyi bildiğini gösteriyordu.

"Seni sadece toplum içinde baştan çıkarmaktan kastın bu muydu, Dex?" Kasıklarımı sıktı, büyüyen ereksiyonumu avuçladı. "Çünkü herkes bu konuda ne kadar iyi olduğumu öğrenmek üzere." Ses tonunda bir ısırık vardı ama buna neyin sebep olduğunu keşfetme şansım olmadı.

"Dex, kaldır kışını da buraya gel," diye bağırdı Pres, kızgın bir baba edasıyla. Onu tutuşum azaldı ama kaçabileceğini düşünmesi ihtimaline karşı parmağımı ilmeğine takmaya devam ettim. "Kilisemiz var, sık kafalı," diye ekledi dönüp kulüp binasına girmeden önce.

Sikeyim.

Onu ileriye doğru yönlendirdim, onunla ne yapacağıma dair bir plan yapmaya çalışıyordum. Onu odamda saklamak her zaman bir seçenektir - tabii ki onu bayıltırsam, çünkü onu tekrar oraya koymama izin vermesine imkân yoktu.

Bu gecenin kiliseyle başlayacağını unutmuştum. Her ne kadar Nikki'ye amını bana yapıştırdığı için söylenmiş olsam da, onu lanet kurtlarla bırakan bendim. Yamalı üyelerin hepsi kilisedeyken, burada kalan herkes takılanlar ve kulüp tavşanlarıydı. Kahretsin, şimdi keşke potansiyel müşterilere daha iyi dikkat etseydim diyorum, çünkü içlerinden birini bile ona veremiyordum.

Güvendiğim biri değildi.

"Git," dedi eşikten geçerken, elini kesiğimin altından geçirdi ve göğsümü okşadı. "Ben iyi olacağım. İnan bana, burası gittiğim diğer yerler kadar korkutucu değil." Gözleri odanın içinde geziniyordu ve tüm çıkışları kontrol ettiğini söyleyebilirdim.

Bu, Nikki'de erken fark ettiğim bir şeydi. Nedense kimse onun çevresini nasıl izlediğini fark etmemiş gibiydi. Hakkını vermek gerekirse, dünyanın çirkin yanlarına karşı güven dolu ve safmış gibi görünerek çok iyi bir iş çıkarmıştı.

Ama ben gördüm.

Tam orada, o büyük mavi gözlerinde.

Kuzu postuna bürünmüş bir kurttu. Elinde bir silah olmayabilirdi ama öldürücü darbeyi nasıl indireceğini bildiğinden hiç şüphem yoktu; bu darbe bir başkasının elini yönlendirerek olsa bile.

Neden onun emrinde olmak istiyordum?

Dikkati tekrar bana döndüğünde, soğuk kalbimi eriten bir gülümsemeye parladı.

Nedeni buydu.

Tanrı bile beni o anda dudaklarımı onun dudaklarına çarpmaktan alıkoyamazdı. Bu öpücük yüzünden lanet külotunun sıırsıklam olmasını istiyordum. Dillerimiz iç içe geçerken hâkimiyet için savaştı. Elim kışına doğru uzandı, yanağına masaj yaptıktan sonra onun inlemesine neden olan bir şaplak attım.

"Kahretsin, Dex. O azgın kışını buraya getir," Pres'in sızlanmaları Nikki'nin miyavlamalarını kesiyordu.

Azgın değilim Pres. Ama büyülenmiş olabilirim.

Tamam, ben de azmıştım.

Dudaklarım bir kez daha onunkilere kondu. Bu öpücük yumuşaktı, tatlıydı ve bir şekilde kanımı diğerlerinden daha fazla kaynattı. "Seninle uğraşan olursa, söylediği her kelime için vücudumdan bir parça koparacağımı söyle," dedim yüzünü avuçlayarak.

Onunla birlikte gülmediğimi fark ettiğinde kıkırdaması sustu. "Bekle, ciddi misin?"

"Kalp krizi geçirir gibi, ateş parçası." Burnunun ucunu öptüm ve sonra bana ters ters bakmakla meşgul olan Pres'e doğru koştum.

"Lanet olsun. Önce Gunner, şimdi de sen mi? En iyi adamlarımın hepsini amcıklara mı kaptıracağım?" diye mırıldandı ve kapıyı arkasından kapattı.

O kiliseden sonra bütün bir fıçıya ihtiyacım vardı.

Azraillerle savaşa giriyorduk. Aslında bu uzun zamandır beklenen bir şeydi ama Nikki ve bana yapılan saldırı her şeyi değiştirdi. Azraillerin arabada bir İskelet üyesi olduğunun farkında olup olmadıklarını kim bilebilirdi ama bu ayrıntı Pres için önemli değildi.

Saldırı, kasıtlı olsun ya da olmasın, bize yönelik açık bir ilk saldırıydı. Tüm kulüp kendi saldırımızla ilerlemek için oy kullanmıştı. Bir üye hariç, o da Nikki'nin teslim edilmesi yönünde oy kullanmıştı. Oylar anonimdi ama o şerefsizin kim olduğundan hiç şüphem yoktu.

Boe.

Pussy ayrıca kilisede ona nasıl saldırdığımla ilgili acıklı bir hikaye anlattı. Kulüp ne ceza verirse versin buna degeceğini ve bunu yine yapacağımı çoktan kabul etmiştim. Ama sonra Torque söze girdi ve her şeyin nasıl geliştiğine dair ekstra bir bağlam sundu.

Boe özellikle bir kısmı atlamıştı, kız kardeşim hakkında benimle nasıl alay etmeye karar verdiğiyle ilgili ayrıntıyı. Bu, Pres'in gözünün seğirmesine neden oldu, sinirlendiği zaman bunu belli ederdi.

Boe, aptal oyunlar oyna, aptal ödüller kazan.

Pres'in bana attığı bakıştan, konuşmadığım için mutlu olmadığını anlayabiliyordum ama cezalandırılmaktan hoşlanan biriydim.

Kiliseden çıktığımda parti tüm hızıyla devam ediyordu. Nikki'yi göremeyince kalbim hızlandı. Hevesli bir köpek yavrusu gibi bana doğru koşmasını beklemiyordum ama en azından barda oturuyor olacağını, böylece dışarı çıkar çıkmaz onu görebileceğimi düşünmüştüm.

Göğsüme bir taş oturdu. Ya ona bir şey olduysa? Ya da biri dikkatini çektiyse. Bu ikinci düşünce karşısında burnumu kırıştırdım. Bir kadının başka birini seçmesi geçmişte beni hiç rahatsız etmemişti ama Nikki söz konusu olduğunda...

"Öde bakalım, kaltak."

Bu tanıdık tavır karşısında topuklarımın üzerinde döndüm. Nikki'nin ses tonuna pek çok kez maruz kalmıştım.

"Ne dedin lan sen bana?" dedi bir başkası.

Nikki bilardo masalarından birinin yanındaydı, bir elinde ıstaka vardı, diğer elini de kafası tıraşlı bir adama uzatmıştı. Sırtı bana dönüktü, bu yüzden kim olduğunu bilip bilmediğimi anlayamadım. Büyük olasılıkla tanıımıyordum, çünkü takılanları tanımaya hiç zahmet etmemiştim. Onlar sadece bir MC'deymiş gibi *görünmek* isteyen, ancak içeri girecek gerçek cesaretleri olmayan bir grup kaltak kışkı adamdı. İşi gerçek yolla, kavgayla çözmek yerine polis çağıran aynı bok çuvallarıydı.

Nikki elini çekip kalçasına koydu. Adam şimdi zor durumdaydı çünkü kız ona *"Ben o değilim"* bakışıyla bakıyordu.

"Öde" dedim. Öde. Öde. Sikeyim. Yukarı. Orospu," dedi, her kelimeyi bir aptalmış gibi telaffuz ederek. Belli ki ayakkabı ona uyuyordu. Ama göt herifin yumruğunu sanki ona sallayacakmış gibi sıkması hiç hoşuma gitmedi. Ben tepesine binmesem irkilmesi bile mümkün olmayacaktı.

Sessiz adımlarla yaklaştım.

"Siktir git. Benimle oynadın, seni fahişe." Son kelimeyi neredeyse tükürerek söyledi ve ben de kıpkırmızı kesildim, ona ulaşmak için insanların arasından geçtim. Ama ben daha oraya varamadan Nikki onun suratının ortasındaydı.

Bildiğim bütün küfürler ağzımdan döküldü. Çok cesurdu.

"Bana ne dersen de. Senin aksine, bu bok beni korkutmuyor. Ama bana borçlusun. Bektan bir oyuncu olman ve çok fazla bahis oynaman benim suçum değil." Gözlerini kısa bir süreliğine bana çevirdi.

Nerede olduğumu biliyordu.

Arkasına geçtim. Omuzları hafifçe düştüğünde midem aptalca bir takla attı. Başka kimse fark etmezdi ama ben fark ettim. Ben yanındayken güvende olduğunu biliyordu ve lanet olsun, eğer bu benim daha uzun durmama neden olmadıysa.

"Buralarda yeni olmalısın çünkü sen sadece siklerimizi sokabileceğimiz bir deliksin. Aslında..." Pantolonunun fermuarını açmaya başladı.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım," dedi Nikki, sanki hava durumundan bahsediyormuş gibi tırnaklarına bakarak. Onun tarafından bu kadar eğlendirilmeseydim, otuz saniye önce o pisliği vururdum. Beynimin hastalıklı kısmı onun kurbanımızla oynamasından hoşlandı ve onu sorgu odasında benimle birlikte kısa bir süre hayal ettim.

Kullanacağı silahı.

Düşünceleri bir kenara itip ona odaklandım.

Göt herif pek zeki değildi ve kız onu uyardığı halde yine ağzını açtı. "Peki bu konuda ne yapacaksın, fahişe? İstesen de istemesen de seni alabilirim," diye tükürdü.

Daha önce hiç hissetmediğim bir öfke içime aktı ve bir sonraki anda yüzü bilardo masasının keçesine çarptı -tekrar tekrar. İtiraz çılgınlıkları o kadar acınasıydı ki öfkemi daha da körükledi.

Yumruk sallamanın ve yumruk yemenin verdiği adrenalinin tadını çıkarmak için lanet olası bir kavga istiyordum. Çünkü içimdeki kana susamışlığı bastıracak tek şey ya onu öldürmek ya da biriyle yatmaktı.

Yüzünün indiği yerin altında bir kan gölü belirdi, keçeye sızarak yeşili koyu bir kıızıla dönüştürdü. Pusun içinde bir yerlerde Nikki'nin yakınlarda durduğunu hatırladım ve öfke ateşi Kelly'nin ölümünden beri hissetmediğim bir şeye dönüştü.

Korku.

Böyle kendimi kaybettiğimi gördükten sonra yanımda olmayacağı korkusu. Şiddet yanlısı yapımdan utanmıyordum. İster kabul et ister etme, ama lanet olsun, onun *beni* terk etmesini istemiyordum.

Göz kapaklarım titreyerek kapandı ve nefes alıp vermelerim dışındaki tüm sesleri engelledim.

Dörde kadar var, dörde kadar yok.

Gözlerimi tekrar açtığımda ne göreceğimi milyon yıl geçse de tahmin edemezdim. Nikki'nin çoktan gitmiş olacağını, muhtemelen Ryan'ı arayıp onu buradan götürmesini ve daha akli başında birinin gözetimi altına girmesini isteyeceğini düşünmüştüm.

Ona daha iyi bakabilecek biri.

Onun yerine, Nikki bilardo masasının üstüne çömelmiş, benim o pisliğin yüzünü kana bulanmış su birikintisine doğru tuttuğum yerin hemen yanındaydı.

"Bir, iki, üç. İşte bu kadar. Dışarıda." Kolunu bir hakem gibi vücudunda gezdirdi. "Lanet olsun, bu gece iki kez kışına tekmeyi yedin. Parayı ödemeliydin Chad," dedi zar zor kendine gelen adamın kafasına küçümseyici vuruşlar yaparken. "Erkek arkadaşım bana dokunan insanların vücut parçalarını çıkardığını söyledi, bu yüzden sadece bir beyin sarsıntısı ve berbat bir yüzle uzaklaştığın için mutlu olmalısın." Pantolonunun arkasına uzanarak cüzdanını çıkardı, kartlarını karıştırdı ve onları ve sahip olduğu parayı cebine attı.

Bok parçasını bıraktım ve Nikki'nin içine atlayabilmesi için kollarımı uzattım. Ellerim ortasındaki yumuşak tene battığı anda onu asla bırakmak istemedim.

Artık tüm gece boyunca onu taşıyacaktım, sadece onun bana getireceği huzura ihtiyacım vardı. "Bacaklarını belime dola bebeğim," diye fısıldadım kulağına, bunun bir pazarlık olmadığını anlamasına yetecek kadar havlayarak.

Tereddüt etmeden itaat etti ve onu bara götürürken boğazına öpücükler kondurdum.

"Gecenin geri kalanında seni kollarımda tutacağım, anladın mı?" Boynunun omzuyla birleştiği hassas deri parçasını ısırdım.

"Sipariş etmek istediğin bir şey var mı?" diye sordu, onu olabildiğince yakın hissetme ihtiyacımdan tamamen etkilenmemişti. O benim kişisel uyuşturucum gibiydi ve rahatlamak için bir vuruşa ihtiyacım vardı.

Rastgele sorduğu soru karşısında kafam karışmış bir halde başımı geri çektim. "Sen neden bahsediyorsun?"

Güldü ve herifin üç kartını havaya kaldırdı. "Cüzdanını ne için aldığımı sanıyorsun? O pisliğin parasını harcayacağım." Sanki her şey apaçık ortadaymış gibi omuz silkti. "Birinin kışını senin kadar seksi bir şekilde dövmeyebilirim ama kendi zararımı kendim veririm."

Attığım kahkaha insanların başını döndürdü.

Her nasılsa, beni hiç şaşırtmadığı halde şaşırtmıştı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 29

NIKKI

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BU BÖLÜMDEKİ SON SATIR BENİ ÇILGINA ÇEVİRDİ.

BİRİNİN beni en yakın çim alana yönlendirmesi **gerekiyordu**, böylece gidip o bokun içinde yuvarlanabilirdim çünkü iyi olmamın imkanı yoktu.

Dex o adamın suratını bilardo masasına çarptığında içimden tam anlamıyla *aw* demiştim. Bir yerlerde şiddetin hoş karşılanmaması gerektiğine dair bir kural olmalıydı... öyleyse neden adam benim için büyük bir romantik jest yapmış gibi hissediyordum?

Lanet suratına vurmak, beni sevdiğini söylemesi kadar iyiydi. Zihnimde 'L' harfini kullanınca donup kaldım ve Dex'i inceledim.

Söz konusu adam, ikimizi de Torque'un yanındaki bar taburesine yerleştirirken parmaklarımdan kartlardan birini aldı ve vücudumu, kaslı kalçalarına yan oturacak şekilde ayarladı.

"Birinin cüzdanını ilk kez almıyorsun, değil mi?" diye sordu, sorusunda bir mizah vardı.

Bir dakika önce o pisliği tehdit ederkenki sesiyle tam bir tezat oluşturuyordu. Kafasını sakın bir şekilde bilardo masasının sert yüzeyine çarpması çok korkutucuydu. Adamın kafatasının tahtaya çarparken çıkardığı sesle çığlıklarının karışması kolay kolay unutacağım bir şey değildi.

Endişe verici olsa da, bu beni rahatsız ettiği için değildi. Aslında tam tersi. Bana yanlış yapanların, cezayı veren benim fiziksel elim olmasa bile, bunun sonuçlarını yaşaması düşüncesi hoşuma gidiyordu.

"Tabii ki hayır," diye cevap verdim, kendimi tekrar konuşmaya zorlayarak. "Tüm iç çamaşırlarım bana erkekler tarafından hediye edildi."

Dex altımda sertleşti, ama seksi bir şekilde değil. Tepkisine sııttım, kıskançlığının tadını çıkarıyordum. Bağlanmak istemeyen bir kadın için, asla yapmayacağıma yemin ettiğim şeylerden zevk alıyordum.

"Dolandırıcılık suçlamaları ekstreye yansıyana kadar bana bir hediye verdiklerini bilmiyorlardı," diye bitirdim sözümü geniş bir gülümsemeyle ve rahatladığını fark ettim.

Torque başını iki yana salladı ve kehribar rengi bir içkiyi geri fırlattı. "Siz ikiniz aynı türden kaossunuz. Hepimiz *çok* endişelenmeliyiz," dedi.

Dex alay ederken bir bira için işaret etti. "Lütfen. Nikki ve ben namuslu vatandaşlarız," diye karşılık verdi.

Torque'un ona attığı bakış çok şey anlatıyordu. Bu ikisi birlikte çok sevimliydim. Bana biraz şunu hatırlattılar.

"Hey." Kulüp binasının etrafına bakarak özellikle birini aradım. "Gunner nerede? Onun da burada olması gerekmiyor mu?"

Cevap veren Torque oldu. "Pres ona gidip Ryan'la neye oy verdiğimizizi konuşmasını söyledi."

"Tork," dedi Dex, sesinde bir uyarı vardı.

"Bilmeyecek değil ya, Dex." Torque'un bana bakışıyla omurgamın dibinde buzlar kök saldı ve acı verici bir yavaşlıkla yukarı doğru tırmanmaya başladı, bu yüzden huzursuzluğun acısına katlanmak zorunda kaldım. "Azraillerle olan savaşımızda Los Muertos'un bizimle ortak olmasına ihtiyacımız var."

"Savaş mı? Siz saldıracak mısınız?" Herkesin bu saçmalığı duyması gerekip gerekmediğini bilmediğim için kelimeler ancak fısıltının üzerindeydi.

"Misilleme yapıyoruz, tükürük ateşi. Arabada bize yaptıkları için. Sana ateş ettiler." Dex elini barın tepesine vurdu. Patlama sesi barda yankılandı ve gürültüyü kesti. Göğsü yan tarafıma çarpıyordu ve ben de bir elimi onun üzerine koydum.

Sesini alçalttı, kolu etrafımda sıkılaştı. "Bunun icabına bakacağız, tamam mı? Yakında güvende olacaksın." Gözbebekleri irislerini yiyip bitiriyor, geriye öfkeyle dönen siyah çukurlardan başka bir şey bırakmıyordu. Bıçak sırtında sallanıyordu ve yanlış bir adım a t a c a k bir sonraki kişi ölebilirdi.

Serbest kalmaya ihtiyacı vardı.

Sertçe ısırduğımda dudağımdan acı yayıldı, bakırımsı bir tat ağzımı doldurdu.

"Ah, lanet olsun." Hasarlı eti parmağımla yokladım, parmağımlı çektiğimde kanın aktığını fark ettim. Dex'in eli bileğime dolandı, lanet bir mengene gibi tutuyordu.

"Sana dudağını ısırmanın kötü bir alışkanlık olduğunu söylemiştim," dedi ve parmağımlı yavaşça ağzına götürüp ucundaki kanı emerken başka tarafa bakmam için beni cesaretlendirdi. Sıcak dili etrafta döndü ve bir patlamayla çekmeden önce yanaklarını çukurlaştırdı.

"Lanet olsun, Dex. Bu gece dövüşüyorum ve şimdi gidip dövüşmem ya da yavru köpekleri tekmelemeyi falan düşünmem gerekiyor," diye homurdandı Torque yanımdan.

Onu görmezden gelerek tüm dikkatimi Dex'e verdim. "Tüm bu bastırılmış enerjiyi serbest bırakman gerekiyor," dedim dudaklarımı yalayarak.

Kaşlarını kaldırdı. "Sana bunu düşündüren ne?"

Çünkü yaklaşmamak için tüm çabalarımın rağmen seni tanıyorum Dex.

Bu duygularımı yüksek sesle paylaşmadım. "Şanslı tahmin. Bunu düzeltmek için normalde ne yaparsın?" Diğer elimi hâlâ ağzının yanında tuttuğu için boşdaki elimle vücudunda bir aşağı bir yukarı hareket ederek sordum.

Sanki bana söylemek istediğinden emin değilmiş gibi yüzümü incelerken bir süre sessizlik oldu. Boğazını temizledi ve kilitlendiğimiz göz temasını kesmesini bekledim, ama yapmadı.

"Ya biriyle sevişmem, ya dövüşmem ya da birine işkence etmem gerekiyor," diye dürüstçe cevap verdi, tepkimi izliyordu.

İçimden bir ses nasıl tepki verdiğimin önemli olduğunu söylüyordu.

Göz temasımızı kesmeden olabildiğince yaklaştım. "Peki sen hangisini yapmak istiyorsun bebeğim? Çünkü bu gece kavgalar olacak gibi görünüyor, ama aynı zamanda hayal kırıklığını gidermek için sana yardım etmeye istekli bir kız arkadaşın var."

Bacaklarımın altındaki sikinin sertleştiğini fark etmemek mümkün değildi ve onun kucağına oturup, lezzetli ağzını tekrar tadarken ona sürtünmekten başka bir şey istemiyordum. Ama bu tamamen tehlikeli bir bölgeydi çünkü Dex'le seks yapmaya başlamak bilinmeyen bir şeye kapı açacakmışım gibi hissettiriyordu.

Seks yoluyla rahatlamasına yardım etmeyi teklif etmeli miydim? Belki seks yapmadan da ona yardım edebilirdim?

Bir ampul yandı. Bunu kesinlikle yapabilirdim, zaten iş yerinde her gün yapıyordum. Bu düşünce ağızımda ekşi bir tat bıraktı. Neden Dex'e başkalarına verdiğimden farklı bir şey vermek istiyordum?

"Hey, nereye gittin?" Eliyle enseme kavradı ve alnımız birbirine değecek şekilde beni kendine çekti.

Yüzümü tutmak gibi bir huyu vardı ve her seferinde erimek istiyordum çünkü kendimi bir hazine gibi hissediyordum. Bu kadar az şeyin bu kadar çok şey ifade etmesi ne kadar acınası.

"Benim için bir şey yapmana gerek yok, tamam mı?" dedi, muhtemelen sessizliğimi tereddüt olarak algılamıştı.

Birlikte içeri çekildik, yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrıydı ve konuşmanın başka kimsenin kulakları için olmadığını açıkça ortaya koyuyordu. Hiç kız arkadaşı olmamış bir adama göre çok tatlıydı. Küçük bir baş selamı verdim.

O an çok fazla geldi. Dex'in beni çekmesine nasıl tepki vereceğimden emin değildim. Artık mantıklı hareketin onu uzaklaştırmak mı yoksa yaklaştırmak mı olduğunu kestiremiyordum. Değişim ani oldu, bir an sıcacıktım. Sonra...

Boğucu.

Sanki duygular bir anda boğazımı tırmalıyor, nefes yolumu tıkıyor ve boğuluyordum. Kucağından inerek, daha önce bulduğum banyoya doğru koştum ve omzumun üzerinden işemem gerektiğini ve geri döneceğimi söyledim.

Dörde kadar var, dörde kadar yok.

Dex'in bunaldığı zamanlarda birkaç kez bu mantrayı mırıldandığını duymuştum ve işe yarıyor gibiydi. Banyo kapısı fayans duvara çarptı ve bir grup kadını iterek geçtim, kendime birkaç kaş çatma ve *siktir* git kazanarak.

Bacaklarımın arkasındaki soğuk porselen beni toprakladı. Başımı ellerimin arasına alıp zihnimi boşaltmak için fazla mesai yaparken sarının perdesi bir kat daha örtücülük kattı.

Bağlanamazsın. Ya onu incitirsen... öldürürsen?

Bir yılı aşkın süredir duymadığım bir ses zihnimde yankılandı ve gömmek için çok uğraştığım anıları canlandırdı.

"Tasha, sen bir çocuksun, duygularını yetişkin bir kadın gibi idare etmekten acizsin."

Andrei'nin sözleri anı olarak daha da acı veriyordu, çünkü şimdi gerçeği görüyordum. Kendime acıma partisi düzenlemek için yeterli zamanım yoktu, çünkü

Şimdi yapmam gereken şey bir gülümseme takınmak, oraya gitmek ve parçalanmışım gibi davranmaktı.

Dizlerimi iterek hiçbir şey olmamış gibi banyodan çıktım ama biri pazumu tutunca kısa sürede durdum.

"Senin gibi güzel bir şeyin Dex gibi bir aptalla ne işi var?"

Sesi yanlış geliyordu ve anında alarmımı yükseltti. Adamın üzerinde bir Skeletons of Society kesiği vardı ve bu, Dex hakkında saçma sapan konuşmasını daha da kötüleştirdi.

Aptal rolü yaparsan erkeklerin sana daha çok şey anlatacağını erkenden öğrenmişim - bu konuda açamayacağım kadar çok kadın düşmanlığı vardı, ama yine de bu taktiği kullandım.

"Özür dilerim, ne demek istediğini anlamıyorum... Boe," dedim, kirpiklerimi ona doğru savurarak, parmaklarının tenime daha da derinlemesine batması karşısında yaşadığım paniği gizlemeye çalışarak.

Ana odadan gizlendiği küçük koridora açılan kapının önünde duruyorduk, bu yüzden çerçeveye yaslandım, boştaki kolumu duvara dayadım, belki o pislik beni de bir yere sürükleyebileceğini düşünmüştür diye. En azından Dex'in duyabileceği kadar ses çıkarmam için bana birkaç dakika kazandıracaktı.

Umarım.

"Dex. Az önce kaçtığın adam mı?" Sevimli bir gülümseme olduğunu düşündüğünden emin olduğum bir şekilde parladı, ama yırtıcı görünüyordu, özellikle de yüzünün yarısını kaplayan büyük bir bandaj olduğu için.

Dansçı olduğunuz için erkeklere karşı altıncı hissiniz geliyor, sınırlarınızı çiğnemekten zevk alanları bir mil öteden fark ediyorsunuz.

Boe da o adamlardan biriydi.

"Benimle gel. Sana iyi vakit geçirtebilirim." Dex'in oturduğu yere doğru öfkeli bir bakış gönderdi. "Birinin onu gerçekten dışarı çıkarması gerekiyor." Son kısmı fısıldadı, muhtemelen bunu duymamı istemiyordu.

Ya da belki de umurunda bile değildi.

Kaskatı kesildim, dakikalar önce hissettiğim korku yerini öfkeye bıraktı. Bu Boe denen kişinin kardeşi hakkında böyle bir şey söylemesine duyduğum öfke.

Boncuk gözleri tekrar bana kilitlendi. "Sana bir içki ısmarlayayım."

Tabii ki ukala ağzımın kapalı bir filtresi ya da kendini koruma modu yoktu. "Buradaki tüm içkiler bedava değil mi? O hat kimin üzerinde çalışıyor?"

Kolumu kavradığı yer ağrıyordu. "Bu söylediğin çok şirretçe bir şeydi Nikki."

Şimdi zihnim, tüm uyarı zillerinin aynı anda çaldığı lanet bir şapel gibi ses çıkarıyordu. Duvara tutunma planım başarısız oldu çünkü köşeyi dönüp ana odaya girdi ve beni yaramaz bir çocuk gibi arkasından sürükledi.

Dex'in gözleri benimkilerle buluştu ve ben başımı hafifçe sallar sallamaz oturarak ayağa kalkmaya başladı. Bu ikisi arasında bir soruna neden olmak istemiyordum ve Dex'in kardeşlerinden birinin neden ona karşı olduğu konusunda daha fazla bilgi edinebilirim çok daha iyi olacaktı.

O pisliğin bana bir içki getirmesine izin verirdim ve sonra kibarca, benim için, ona siktir git derdim.

Kapalı.

Dex'in yakışıklı yüzünde beliren acı dolu ifade soktu. Ama müdahale etmek için başka bir hamle yapmadı.

"Bir Long Island alacak," diye emretti Boe, dikkatimi tekrar ona çekerek.

"Hayır, ben bira alacağım. Konserve ve kapalı olsun lütfen."

Boe'nun yumrukları barın tepesine dayadığı yerde sıkıştı. "Oh, hadi ama. En azından benimle bir atış yapmalısın. Böyle yapma," dedi bir parmağını kolumun kenarına sürterek.

"*Böyle yapma.*" Bir erkeğin beni daha çok sinirlendiren tek cümlesi "*Daha çok gülümsemelisin*" di.

Üzerine kusmamak için kendimi zor tuttum. Ya da boğazını yumruklamamak için. Kendimi tutmamın tek nedeni onun evinde olmam ve onun yamalı bir üye olmasıydı.

Burada olduğum tek şey Dex'in sahte kız arkadaşıydı.

Doğrusu, başıma gelecekler konusunda çok da endişeli değildim. Hayatım daha ne kadar kötüleşebilirdi ki? Zaten muhtemelen başıma ödül koyan çılgın bir Rus eski kocam vardı. Boe'nun gırtlığına zarar vermedim çünkü Dex'in başını belaya sokmak istemedim.

"Neden bu gece benimle eve gelmiyorsun? Dex seni nereye sakladıysa oradan uzaklaşalım," diye sordu, ona karşı olan şiddetli düşüncelerimden habersiz.

Dex'e geri dönüp kardeşlerinin koruma detayımız hakkında ne kadar şey bildiklerini sorabilmek için bu konuşmayı ilerletmeye ihtiyaç duyarak tatlı bir gülümseme yapıştırdım.

"Ne demek saklıyorsun?" "Ne demek saklamak?" diye sordum, kıkırdamayı da ekleyerek.

Sonunda cevap vermeden önce ağzı birkaç kez açılıp kapandı. "Oh, demek *istediğim* seni etrafta görmedim, hepsi bu ve bu o aptalın etrafında olmak *istediğin* için olamaz." Güldü. "Yani, kim onunla birlikte olmak ister ki? Her şeyde çok iyi olduğunu düşünen bir pislik ama aslında öfke sorunları olan bir hıyarın teki." Daha yakına eğildi, kokuşmuş nefesi duyularıma doldu. "Senin gibi iyi bir kız böyle biriyle birlikte olmak istemez, değil mi?"

Aferin kızıma. Dex haklıydı. Bu lanet terimden nefret ediyordum.

Biradan daha sert bir şeye ihtiyacım vardı. "Hey, bir tekila alayım lütfen," diye seslendim barın arkasındaki çocuğa. Üzerinde deri bir kıyafet vardı ama üzerinde rockçı falan yoktu, sadece prospect yazan bir yama vardı.

"Viski alacak," diye düzeltti Boe, sanki sipariş ettiğim şeyi göz göre göre görmezden gelmek şirin bir şeymiş gibi bana göz kırptı.

"Hayır. Ben tekila alacağım. Double olsun aslında." Zavallı çocuk ne yapacağını bilemedi. Muhtemelen yamalı üyenin emirlerini harfîyen yerine getirmesi gerekiyordu. "Söyle ona Boe. Benim için sipariş vermek istiyorsan ver, ama ben *istediğimi* içerim," dedim, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup göğüslerimi yukarı kaldırmak yerine aşağı itmeye dikkat ederek.

Onun ürpertici gözlerinin beni zaten olduğundan daha fazla keşfetmesine ihtiyacım yoktu.

Bir yanıma bana bağırmasını bekliyordu ama içinde yanan öfkenin tek göstergesi burun deliklerinin alevlenmesi ve gözlerinin kısılmasıydı. Bana babamın toplum içindeyken baktığı gibi baktı - eve gittiğimizde küstahlığının sonuçlarına katlanacağımı söyleyen bir bakış.

Beni hiç dövmemişti.

Adam beni aşkıyla manipüle etmeyi öğrenmişti. Sevgisinin ve gururunun vaadini bir havuç gibi sallayarak benimle oynadı ve ben de mihraba kadar buna kandım. Orada Yuri'nin önünde dururken bile, belki babam koşarak gelir ve bu birleşmeye itiraz eder ve beni bir sığır gibi vermekle hata ettiğini kabul eder diye düşünmüştüm.

Kalbimde bir sızı... bir şey patladı.

Babam benim rızam olmadan beni gelin olarak verdi ve ben *hala* Onu düşündüğüm geceler oldu. Bu konuda kötü hissedip hissetmediğini merak ettim.

Belki de bir hataydı ve o gün onu öldürmemiş olsaydım, dışarıda beni arıyor olacaktı.

Aptal. Siktir et onu.

"Tamam. Ona bir duble tekila getir." Boe kelimeleri adeta tükürerek söyledi ve bana hâlâ bu kaltak adamla uğraştığımı hatırlattı.

Bardak önümde belirdi ve Boe dokunamadan onu kaptım. Çok karanlık biriydi ve bu gece içtiğim *hiçbir şeye* dokunmasını istemiyordum.

Yüzündeki gülümseme kayboldu ama hemen yerine koydu ve kadehini bana doğru kaldırdı. "Şerefe," diye alay ederek sıvıyı geri fırlattı.

Büyük bir hayal kırıklığına uğramak üzereydi.

"Bana ısmarlamadığın içki için teşekkürler," diyerek tabureden kaydım ve Boe'nun bağırışlarını duymazdan gelerek Dex'e doğru olabildiğince hızlı yürüdüm.

Ona doğru hızla ilerlerken Dex'in kaşları endişeli bir ifadeye dönüştü.

"İyi misin?" diye sordu, bana doğru uzanırken omzumun üzerinden geldiğim yere doğru baktı.

Kucağına atladım ve ona sarıldım. Tanrıya şükür işim bana içki tutarken her türlü şeyi nasıl yapacağımı öğretmişti. Bedenim ona dokunduğu anda sinirlerim yatıştı. Ellerini kalçalarımın koyduğu yerde markalar gibi hissediyordum.

"*Kardeşin*," dedim, sanki bir lanetmiş gibi, "çok karanlık biri."

Dex'in yüzü karardı ve ses tonundaki tehdit omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. "O ne halt etti?" Kavrayışı biraz daha sıkılaşırsa morluklarım olacaktı. Onun tarafından işaretlenme fikrinden hoşlanmam benim hakkımda ne söylüyordu?

Arkadaşlar, sürtük. Siz ikiniz arkadaşsınız.

"Sana sonra anlatırım. Şimdi ona seninle birlikte olmak hakkında tam olarak ne düşündüğümü göstereceğim," dedim.

Dizlerimin üzerine kalkıp ona bakacak kadar yükseldiğimde kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Güçlü çenesini avuçladım - kirli sakalları avucumda sertleşiyordu ve umutsuzca onu uyluklarımda tekrar hissetmek istiyordum.

Dolgun dudakları ve hafifçe pişmiş burnuyla çok güzeldi. Burnunu deldirmek de ona göreydi. Başparmağım alt dudağını çekti ve o da mecbur kaldı.

Eğilerek dudaklarına fısıldadım, köşelerinden kıvrılmalarını sevdim.

"Aferin oğlum."

Başı arkaya eğik ve ağzı açık beklerken gözlerinde parlayan heyecan beni o kadar tahrik etmişti ki iç çamaşırlarım sıırılsıklam olmuştu. Shot'ı geri attım, eğilip ikinci yarısını Dex'in bekleyen ağzına tükürmeden önce içindekilerin bir kısmını yutarken yanmayı sevdim.

Sabrı tükenmişti, çünkü başımın arkasında parmaklarını geçirdiği yerde bir acı vardı ve dudaklarımızı birbirine çarpıyordu.

Kalçamda duran eli kıcıma gitti ve kıcıma vurduğunda irkildim. O da bu tepkiden faydalandı. Dili ağzımı işgal edip benimkinin üzerinde kayarken tekila ve nane beni boğdu.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye inledi öpücükler arasında, beni sikinin üzerine doğru iterek.

Pantolonları ve siklerinin engelleme yollarını sikeyim.

Halka açık bir yerde olduğumuzun belli belirsiz farkındaydım ama bu beni ona sürtünmekten alıkoymadı.

"Kahretsin, Dex. Çok lezzetlisin," dedim öpücükler arasında.

Kahretsin, şimdi şehvetten o kadar sarhoş olmuşum ki düşüncelerimi yüksek sesle söylüyordum.

Bir boğaz temizleme sesi bizi ayırdı. Bir bakıma, Dex amımı kasıklarına bastırırken ben hâlâ onun önüne yapışmış, kollarımı omuzlarının üst kısmına dolamıştım.

Torque'un yanakları kızarmıştı ve çenesinden akan şeyin salya mı yoksa bira mı olduğunu bilmiyordum. "Dövüşlere gelecek misiniz yoksa sikişmeye mi gideceksiniz?" diye sordu, başparmağıyla dövüşlerin yapıldığını varsaydığım yeri göstererek.

"Dövüş," dedim. Aynı anda Dex çok farklı bir cevapla karşılık verdi. Suratını asmasına güldüm ama bu gülüş çabucak söndü. "Her zaman yüzümü kavrayarak," dedim, etrafımda dönen duyguları dağıtmaya çalışarak.

Sadece eğildi ve dilinin ucunu kulağımın kabuğunda gezdirdi. "Bu gece seni becereceğim Niks," dedi ve hâlâ ona yaslandığım yere doğru ilerledi. Altımda ne kadar sertleştiğini görünce nefesim kesildi. "Kıyafetlerimizin arasından bile amımın benim için ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyorum. O açgözlü amcığımı parmaklarımla, dilimle ve sikimle dolduracağım. Bu gece," dedi güvenle.

Bu lanet olası adamın ağzı o kadar *iğrençti* ki, her saniyesine bayıldım.

"Arkadaşlar sevişmez, Dex," diye fısıldadım, sesim daha çok bir inilti gibiydi.

Gözlerimin içine bakarak geri çekildi. "Ben senin arkadaşın değilim Nikki."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 30

DEX

HORNY

Onunla "SAHTE" çıkmak sadece iki saniye sürmüştü.

Neden onunla rol yapabileceğimi ve sonra *arkadaş* rolüne geri dönebileceğimi düşünmüştüm? Dilimi onun amına sokup *sonra* da arkadaşı olmam inanılmazdı. Bunu ikinci kez yapmamın imkânı yoktu.

Sorun şuydu ki, Nikki'yi aramızda kaynayan şeyin -hayır, kaynayan- keşfetmeye değer olduğuna ikna etmem gerekiyordu.

"Güle güle, Torque. İyi şanslar," dedim ayağa kalkarken, Nikki'nin kık yanakları her iki elimde sıkıca duruyordu.

Ne cevap verdiğini kim bilebilirdi ki, ben onun zevk çılgınlıklarını dinlemekle meşguldüm. Bu çok sağlıklı bir şeydi ama yine de içimde ona çok kötü şeyler yapma isteği uyandırdı. Daireye geri dönebilmemin hiçbir yolu yoktu ve kulüp evinde yaşadığım için hiç o anki kadar minnettar olmamıştım.

Sıcak ağzı boynumu aşağı yukarı yalıyor ve ısıırıyordu. Üzerine yapıştığında inledim, hassas derimi emiyor ve çekiyordu.

"Bana morluk mu yapıyorsun?" Onu terk edilmiş koridorun duvarına çarparak sordum, ağzım onun etini de buluyordu.

Herkes dövüslere doğru yol alıyordu ve kulüp binasının bu köşesi insanlardan arınmıştı.

"Sana bakan çok fazla kadın var," dedi.

Onu yerinde sabitlemek için duvarı ve kalçalarımı kullanarak başparmağımla işaret parmağım arasında göğüs ucunu yuvarlarken konuşması sanki kelimelere konsantre olmakta zorlanıyormuş gibi yavaşladı.

Bu açıklama, o etraftayken tek bir kadını bile fark etmediğimi fark etmemi sağladı. Eğer biri dikkatimi çekmeye çalışıyorsa, bu tamamen fark edilmemişti, çünkü gördüğüm tek kişi oydu.

Lanet olası bir pervane.

"Öyle mi Niks? Başkalarının bana bakmasından hoşlanmıyor musun? Arkadaşın olduğumu sanıyordum. Arkadaşının sevişmesini istemiyor musun?" Öne doğru eğilip tişörtünün üzerinden meme uçlarından birini emerek alay ettim. Birini çıkarıp diğerine geçerek eşit ilgi gördüklerinden emin olduğumda iniltisi duvarlarda yankılandı.

Göz bebekleri şişmişti ve göz kapaklarının yarıya kadar kapanmasına bayılıyordum. Onun içinde olmaya daha fazla dayanmamın imkânı yoktu. Kızını tekrar kavradığımda ciyakladı ve odama doğru koşmaya başladı. Kahkahası kırık ruhuma merhem gibi gelmişti; ölene kadar her gün onun kahkahasını dinlemek istiyordum.

Hay sikeyim. *Bu ne zaman olmuştu?*

Ne zaman kendini ruhuma gömdü, o kadar sıkı yapıştı ki, eğer giderse kalbim paramparça olacaktı?

Arkamızdan kapanan kapının sesiyle sikim zıpladı ve ellerimin ona yapmak istediğim her şey için serbest kalması için onu yere bıraktım.

Çizmelerimin burnu ayakkabılarına çarptı. "Aç onları bebeğim," diye emrettim, hiç tereddüt etmeden uyduğunda gülümsedim. Elim çenesini buldu, başını eğdi, böylece ben onun üzerinde yükselirken bana baktı. "Talimatları ne kadar iyi dinlediğine bir bak, Nikki."

Övgüyle gözleri parladı ve ben de onu parmaklarımla klitorisini okşayarak ödüllendirdim, aşk-nefret ilişkisi yaşadığım jean şortunun üzerinden sürtünerek.

İyi kız Nikki değildi, ama ne kadar iyi bir iş yaptığının söylenmesinden hoşlanıyordu. Eminim ne kadar güzel bir döl sürtüğü olduğunun söylenmesinden hoşlanırdı. Onun tüm küçük seslerini kaydedip zil sesi yapmak istedim.

Hala bir zil sesi ayarlayabilir misiniz?

"Henüz seni becermiyorum Nikki." Protesto edercesine inledi. Bu ses beni gülümsetti, benim ona vermek istediğim kadar onun da sikimi istediğini biliyordum. "Seninle biraz zaman geçireceğim. Ama bak beni ne kadar heyecanlandırdın." Elini elime aldım ve kasıklarına doğru iterek vücudum üzerinde ne kadar etkili olduğunu gösterdim.

"Kendimizi bu çıkmazda bulduğumuz son seferde, senin o güzel amını yedim ve sen benden kaçtın." Parmaklarımı ağzına sokmadan önce yanağını okşadım. "Bana ağzını nasıl kullanacağını ne kadar iyi bildiğini göster, tükürük ateşi," dedim, rakamları içeri ve dışarı çalıştırarak.

Çıkardığı inilti doğrudan sikime vurdu.

Sıcak dili iki parmak arasından kayarak birinin etrafını sardı ve yanaklarını çukurlaştırdı, başını aşağıya doğru itip onları daha da içine almadan önce sert bir şekilde emdi, tükürüğü ağzının köşelerinden aşağı aktı.

Sikeyim.

Cadaloz, kalın kirpiklerinin arasından bana bakarken ne yaptığını çok iyi biliyordu. Bir siren, beni ölüme sürüklüyordu ve umurumda bile değildi.

"Sikimi emmeden bile boşalmamı sağlayacaksın," dedim, onları çıkardım ve tükürükle kaplı parmaklarımı gövdesinin uzunluğundan aşağı sürükleyerek şortunun bel bandının altına kaydım. Tangasının dantelinin üzerinden klitorisinin etrafında döndüğümde keskin bir nefes verdi.

"Gerçek şeyin zamanı geldi Nikki, bebeğim," diye sııttım. En sevdiği yemeği yemek üzereymiş gibi dudaklarını yaladı ve lanet olsun, eğer öyle olmasını ummadıysam. "Boğazını dölleriyle kaplayacağım. Yutacak mısın bebeğim?" Parmaklarımı kaygan amında gezdirerek sordum.

Dudağını ısırdı, başını salladı. "Her damlasını, Dex. Beni hayal kırıklığına uğratma," diye alay etti, dudağını ısırarak derimi parçaladı ve yarayı emdi.

O kadar yüksek sesle inledim ki muhtemelen dışarıdakiler bile duydu. Ağzı benim kadar kirli bir kadın bulmak nadirdi ve gece bitmeden bana başka neler söyleyeceğini bilmek istiyordum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan parmaklarımı içine soktum, başının göğsüme doğru düşmesine bayıldım, nefes alıp vermesi ağırlaşmıştı. O kadar hazır ki göğsüm gururla gümbürdüyordu.

"Benim için ne kadar ıslak olduğuna bak."

Onu tekrar dilimde tatmak için can atıyordum, ama onun için tamamen basit değildim, bu yüzden bir uzlaşmaya razı oldum.

"Gözlerini benden ayırma Nikki," dedim, amından çıktığımda itirazlarına sırtarak.

Parmaklarımdaki pisliği ağızımla temizlerken beni hayranlıkla izledi, dudağını ısırdı ve biraz rahatlamak için kalçalarını birbirine sürttü.

"Bütün eğlenceyi sen yaşayamazsın, Dex," diyerek yere düştü ve fermuarımı çekti. "Dizlerimin üzerinde iyi görünüyorum."

Sikim serbest kaldı ve ağızıyla prekum boncuklarını toplayarak uzunluğumu yavaşça pompaladığında ölüleri uyandıracak kadar yüksek sesle inledim.

Elini çekip yerine kendi elimi koydum.

"Her zaman iyi görünüyorsun Nikki," diye nefes verdim. "Ama ağızında sikim varken dizlerinin üzerindeyken... nefes kesici oluyorsun."

Sikimi dudaklarının kenarına sürttüm, dili başımla buluşmak için dışarı çıktı, ama inlemesinden zevk alarak ulaşamayacağım bir yere çektim.

Çenesini kavradığımda Nikki tısladı, yüzünü bana bakması için eğdiğimde arzusu açıktı. Yanakları kızarmış, gözleri cam gibi olmuş, dudakları öpüşmelerimizden şişmişti... O anki görüntüsü sonsuza dek benimle kalacaktı.

"Bana kibarca sor."

Açık ağız bir gülümsemeye dönüşmeden önce bana şaşkınlıkla göz kırptı ve dört ayak üzerinde öne doğru eğildi. Kirpiklerinin arasından bana bakarken dudakları uyluklarıma öpücükler ve ısırıklar kondurdu, ardından dilini uyluğumun iç kısmında gezdirdi.

Sikeyim.

"Dex," dedi boğuk bir ses tonuyla, zevk ve şımarıklık içinde damlıyordu. "Lütfen, taşaklarını gırtlığıma boşaltmadan önce sakinle ağızımı siker misin?"

İnledim, başımı geriye atıp tavana baktım ve Tanrı'dan ruhumu kurtarmasını diledim çünkü çok günahkâr bir eylemde bulunmak üzereydim.

Götlük yapmak için edepsiz konuşmasını kalınlaştırması umurumda bile değildi. Kelimelerin iğneleyici olması sikimin umurunda bile değildi.

Tam da duymak istediğim şeylerdi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan sıcak ağızına soktum, görüşüm bembeyaz oldu. Dini bir deneyim gibi hissediyordum ve henüz amına bile girmemiştim.

Sikimin etrafında mırıldanıyor, ıslak emme sesleri odayı dolduruyordu.

"Aynen b ö y l e , tükürük ateşi," diye inledim, elim saçlarına gömüldü, Ağızını sikime doğru yönlendiriyordu. "Bak ne güzel bir sik-

Sen bir enayisin. Boğazından aşağı tükürük damlarken aletimin her santimini alıyorsun." Boğazının arkasına vurarak ittim, beni boğduğunda inledim. Bu his ilahiydi ve bana bakma şekli, bunu benim kadar sevdiğini söylüyordu.

Eli gövdesinden aşağıya doğru kıvrıldı, gözümün önünden kayboldu ama göz kapakları kapandığında tam olarak nereye gittiğini biliyordum. Ona dokunmayı, sikimi içine sokmayı o kadar çok istiyordum ki.

Cazibesi çok fazlaydı ve dudaklarından zonklayan sikime doğru uzanan bir dizi tükürüğü izlerken inleyerek çekildim.

"Bundan zevk alıyordum," dedi kaşlarını çatarak. Nikki'nin eli hâlâ klitoris üzerinde çalışıyordu ve benden çıkan hırıltı insandan çok hayvandı.

Parmaklarım bileğini kavıyor ve hareketlerini durduruyor. "Senin orgazmların *benim*. Benim sikimle boşalacaksın, parmaklarınla değil. Şimdi git yatağın yanında dur Nikki."

Gözlerinde dans eden bir meydan okumayla baktı ama söyleneni yaptı. Onun itaati sikimi zıplattı.

"Yatağın üzerine eğilmeden önce soyun ve o lanet bacaklarını aç. Amının benim için nasıl ağladığını göreyim."

"Yemin ederim senden nefret ediyorum, Dex," diye nefes nefese kalan Nikki pozisyonunu aldı, şortunu ve iç çamaşırını çıkarıp tişörtünü savurdu.

Hay sikeyim.

"Yapamazsın."

Yatağın üzerine eğilmiş, kaygan amcığını sergileyen görüntüsünün içime işlemesine izin verdim. Görüntü mükemmeldi, uzun saçları kürek kemiklerinin arasından aşağı dökülüyor, sırtının o seksi kıvrımına yerleşiyordu.

Sessiz adımlarla beklediği yere doğru ilerledim. Elim kıkına değdi ve acıyla irkildi, ardından avucumla a c ı y ı dindirirken inledi.

"Bütün gece ıslak mıydın, tükürük ateşi?" Kızaran kıkına bir şaplak daha indi.

"Evet."

Kızın yanıtı inleme ile sızlanma arasında nefes nefese b i r ses oldu.

Kendimi onun arkasında konumlandırırken, dizini karyola demirine dayarken ve benim için ne kadar mükemmel bir şekilde yayıldığını hayranlıkla izlerken, ses aletimi elimde seğirtti.

"Nikki, doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" Parmak eklemimi sırlıslıkla yarığında aşağı yukarı sürükleyerek sordum, parmaklarım ilk boğuma daldı. Tek yapabildiği başını sallamak oldu. "Güzel, çünkü seni döllerimle dolduracağım ve ikimizin de zina ödülü aradığını sanmıyorum."

Kıçını iki avuçla kavrayıp sikimi içine soktuğumda attığı kahkahalar yerini inlemelere bıraktı. Amcığının etrafımda ne kadar sıkı bir şekilde sıkıştığına, duvarlarının her bir sıklığını çarparak hemen kayboldum.

Kalçalarını sıkıca kavradığım ve ona vurduğum için morlukları olacağını biliyordum, ama bu düşünce beni sadece körükledi, kalçalarım ona daha da hızlı girip çıkıyordu.

"Siktir. Dex," diye haykırdı, eli çarşafıma dolanmıştı.

"Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?" Tısladım. "Çünkü ben cenneteyim."

Her itişte karın kaslarım Nikki'nin sıkı kıcıyla birleşiyordu ve onu şapırdatmaya karşı koyamıyordum.

Gerçek dışıydı. Daha önce hiç hissetmediğim bir zevkti.

Vücudunun her parçasına sahip olmayı hayal etmişim. Ama bütün fantezilerim, onun amcığının etrafımda gerilmiş olması ve benimle sevişmesi gerçeğinin yanında sönük kalıyordu.

O benim sikime binerken ben orada huşu içinde duruyordum. "Becer beni," diye tısladım, ellerimi saçlarımın arasına soktum.

"Öyleyim," diye şımardı, omzunun üzerinden bana baktı ve dudağını ısırdı. Kendini sikimin üzerine bıraktı ve kökünden ucuna kadar sırlıslıkla ıslaklığıyla kapladı.

"Bu amla benimle dalga geçiyor olmalısın." Orada durdum, zıplayan kıcıyla hipnotize olmuşum. "Arkanı dön," diye homurdandım yaklaştığını hissettiğimde.

O dönene kadar sikimi zar zor dışarı çıkarmıştım ve tekrar içine sokuyordum. "Bacaklarını etrafıma sar, bebeğim."

Sonra onun içinde derinlere iniyor, pelvisimle klitorisine vuruyordum. Tırnaklarını sırtımda hissettim, adım dudaklarından bir yakarış gibi dökülürken gözleri büyüdü.

"Devam et. Benim için gel, bebeğim," diye nefes aldım. Kukusu kasılmaya başladı ve ben uzanıp klitorisini çimdikledim. Boşaldığı anda beni de kendisiyle birlikte götüreceğini biliyordum.

"Dex, siktir. Tam orası. Tam orayı sık," diye bağırdı, beni kendisine doğru tutarken topukları kıcıma saplandı, beni ıslaklığıyla kapladı.

klitorisini üzerime bastırđı ve ihtiyacı olan uyarımı sağladı.

Duvarları sikiñ etrafında titrerken ve ben kendi orgazmımda patlayarak onu döllerimle doldururken zihnim boşaldı, lanet ütopyadan başka bir şey bilmiyordum.

Ele geçirilmiş bir erkek gibiydim, içine giriyordum, birlikte yükselip alçalırken onu hâlâ anlamsızca beceriyordum.

"Benim. Sen benimsin."

Ondan uzaklaşmamın hiçbir yolu yoktu. Kalbimi fethetmişti ve tek umudum aynısını onun kalbine yapmama izin vermesiydi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 31

DEX

DUYGUSAL TRAVMA YÜZÜNDEN GÜZEL ŞEYLERE SAHIP OLAMIYORUZ

"BU... SIKTI," diye fısıldadı göğsüme doğru. Yatağında çırılçıplaktık, bacaklarımız birbirine dolanmıştı.

Daha önce seksten sonra bir kadına hiç sarılmamıştım, ama işte buradaydım, onunla kıvrılmıştım, sarı saçlarının kollarımda ve göğsümde yayılma şeklinden büyülenmiştim.

Parmaklarımla tembel daireler çizerken tüyleri diken diken oldu.

Buna alışabilirdim. Buna alışmak *istedim*.

"Biliyor musun, küçük direk dansı iddiamızdan bana hâlâ üç cevap borçlusun," diye tembelce söyledim, ona bakarak.

Yaklaşmadan önce kısa bir an için kaskatı kesildi. "Sanırım biliyorum," dedi parlayan yüzünde utangaç bir gülümsemeyle. "Ama sadece iki tane - saç çevirme ayrı bir hareket olarak sayılmaz. Ne bilmek istiyorsun?"

Tartışmayı düşündüm ama şansımı zorlamak istemedim. "Neden kendini tutuyorsun?"

Gülümsemesi azaldı, gözlerini kaçırdı. Duraksama o kadar uzundu ki tekrar cevap vermeyi reddedecek mi diye merak ettim ama sonra konuştu.

"Annenin hiç orada olmadığını biliyor musun? Benimki de değildi. Sadece ben ve babam vardık ve o... çok şeydi. Hiçbir şey istemedim ama çok geç olana kadar bana verdiği her şeyin içinde büyüdüğüm altın kafesi fark etmemi engellemek için olduğunu anlamadım."

Parmaklarımı çıplak teninde gezdirerek ne söylediğini ve ne söylemediğini anlamaya çalıştım.

"Yine de bana dansı öğretti," dedi, ses tonunda belirgin bir gülümseme vardı. "Profesyonel bir balerin olacağımı sanıyordum."

"Neden yapmadın? Seni oturma odamızda dans ederken gördüm Nikki. Nefes kesiciydin." Birden ağrıyan göğsümü ovuşturdum. Ne yaparsa yapsın nefes kesiciydi.

Dönüp bana baktı, gözleri birden fazla kez dudaklarıma daldı, ama aradaki mesafeyi kapatmadım, beni içeri almaya devam etmesini istedim.

"Bunu Ryan'la hiç konuştun mu?" Hayır demesi için içimde hastalıklı bir arzu duyarak sordum. Sonunda sırlarını döktüğü kişi ben olmak istiyordum.

Cevap vermeden önce bir duraksama daha oldu. "Hayır, bu konuyu hiç kimseyle konuşmadım."

Kendime engel olamayarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım, onu tatma ihtiyacı duydum, kelimelerle söyleyemediğim her şeyi hareketlerimle ifade etme ihtiyacı duydum. Her gülümsemesiyle, paylaştığı her sır ve her nezaket gösterisiyle kalbimin etrafına özenle inşa edilmiş tabutuma bir koçbaşı indirdiğinin farkında bile değildi. Neden yapsın ki?

Nikki birini kendine aşık etmek istemiyordu. Yine de burada düşünüyordum ve bunu durdurmak için yapabileceğim bir şey olduğundan emin değildim.

Ya da istesem bile.

Yüzümü kavradı, yanağımı okşadı ama bakışlarında beni geren bir şey vardı. "Ama soruna cevap vermek gerekirse, koşullar değişti. Babamın geleceğime dair planlarında dans etmek yoktu. Bana sunduğu bir seçenek değildi. Ve devam etmek için kendi param da yoktu."

"O zaman başlamana neden izin vereyim ki?"

Attığı kahkaha acı, öfke ve acıyla karıştı. "Çünkü her gün tam olarak nerede olduğumu biliyordu. Başka bir kafesten başka bir şey değildi. Aslında yapabilsem bile artık yapmak istemezdim. Tek düşündüğüm şey beni zincire vurmak için nasıl kullanıldığı olurdu."

Parmakları yine tenimde gezinmeye başladı, neredeyse bilinçsizce. "Beni yanlış anlamayın, dans etmeyi hâlâ seviyorum ama direğin üzerinde özgürlük var. Hareketlerim, kıyafetlerim... vücudum üzerinde özerkliğim var. Direkte dans ettiğim ilk gece, ilk kez kendi kazandığım parayı elime almıştım. Kimseye muhtaç olmadan kendi başıma bir şeyler yapabileceğimi bilmek bağımlılık yaratıyordu."

Parmaklarımla çenesini eğdim, söylemek üzere olduğum şeydeki samimiyeti görmesini istiyordum. "İnsanlara izin vermek ve onlara güvenmek ile birinin sizi kontrol etmeye çalışması arasında fark vardır."

Yanında olmama izin ver. Bana güvenin.

Söylemek istediğim kelimeler bunlardı ama dilimde can verdiler. Onun yerine, nasıl tepki vereceğini düşünmeden başka bir şey söyledim.

"Kimden kaçırıyorsun? Yani, gerçekten kaçırıyorum, çünkü *Sadece* Ruslar değil, değil mi?" Bana karşı sertleşti.

"İki soruna zaten cevap verdim, Dex," dedi, sesi kısıktı. "Ryan'ın sana beni izlemeni söylediğini biliyorum ama bu benim çözmem gereken bir sorun."

Nasıl hâlâ böyle hissedebiliyor? Beni içeri alabileceğini anlayacak kadar uzaklaşmamış mıydık?

"Bu saçmalık, Nikki. Yardım edebileceğimizi biliyorsun." Bu tartışmayı yaparken yüzüne bakabilmek için doğruldum. Boğazı titriyor, saçının bir tutamıyla oynarken gözlerini aşağıya çeviriyordu.

"Bu *benim* sorunum. *Tek başıma.*" Ses tonunda daha önce geçmişiyile ilgili konuyu açtığımız zamanki normal zehir yoktu. Bu kez sesi üzgün ve teslim olmuş gibiydi.

"Mesele de bu zaten Nikki, artık yalnız değilsin," dedim yataktan kayarak, sahiplenici enerjimle bir şeyler yapmam gerekiyordu. Çünkü ona karşı hissettiğim şey buydu.

İyelik.

Sözleri karnıma inen bir yumruk gibiydi ve beni oksijensiz bırakmıştı. Yüzünü nasırlı avuçlarımla arasında kavradım. "Benden kaçmaya çalışmayı bırak. *Seni* istediğimi anlamam için daha ne söylemem gerekiyor? Her şeyini. Kaçtığın bok da dahil."

Akmamış gözyaşları gözlerinin kenarına dizilmişti ve parmaklarının uçlarını bakışlarının takıldığı her yere sürükleyerek yüzümü inceledi. Yüz ifadesindeki duygu içimi burktu çünkü kederli bir vedaya benziyordu.

"Bu anlaşmanın bir parçası değildi, Dex." Fısıltı gibi çıktı. "Seviştik. Başka bir şey yapmadık. Herkesten çok senin anlayacağını düşündüm. Kimseye vücudumdan başka bir parçamı teklif etmedim."

Söyledikleri kulağa içi boş geliyordu - prova edilmişti - ama o anda bunun benim için bir önemi yoktu, duygularım çok yıpranmıştı ve öfkelen dim.

İçimdeki öfke kabardı ve başka hiçbir yere koyamadığım için ona patlamak üzere harekete geçti. Sanki beni fiziksel olarak yakmış gibi elimi bıraktım.

yüzümü kararttı. Vücudumdaki her sıcaklık zerresi süzüldü ve geriye soğuk bir kabuktan başka bir şey kalmadı.

"Peki, Nikki. İstedğin bu mu? Beni sisteminden çıkarmak için tek bir sikiş mi?" Kelimeleri ısırarak söyledim.

Ona sadece bir kez sahip olabileceğim düşüncesi kalbime bıçak gibi saplanmıştı ama o istemezse ona daha fazlasını veremezdim.

Dudaklarından bir hıçkırık döküldü, vücudu koruma ve rahatlık arıyormuş gibi kendi içine kıvrıldı. Onu kollarımla sarmayı ve her şeyin yoluna gireceğini söylemeyi o kadar çok istedim ki.

"Tek seferlik olmak zorunda değil, Dex. Neden sevişip arkadaş olamıyoruz ya da aramızdaki şey her neyse." Aramızı işaret etti.

Çıplak göğsüme çok yaklaştığında elinden ürktüm ve o da üzüntüyle elini bıraktı. Bana dokunmasına dayanamazdım, yoksa istediği şeyi ona verme kararlılığım kırılacaktı.

Sonunda onu çalacak, Rapunzel gibi bir kuleye kapatacaktım ama bu ikimizin de hak ettiği bir şey değildi.

"Hayır, seç Nikki," dedim acı dolu bir sesle, her adımı kalbime saplanan bir bıçak gibi ondan uzaklaşarak. "Bunu tek başına atlatmak ve seni önemseyen insanların içeri girmesine izin vermemek istiyorsan, tamam. Bu senin seçimin ve ben asla senin seçimlerini elinden almak istemiyorum. Ama bu konuda sadece senin istek ve ihtiyaçların söz konusu değil. Eğer seni seçmeme izin vermeyeceksen, benim de bir seçim yapmam gerekiyor. Çünkü hayat bir penis tarafından yönlendirilmek için çok kısa ve çok değerli. Eğer bir erkeğin ona bağlanmasını istemiyorsan, sorun değil, ama bu bir tekrar olmayacak, tükürük ateşi."

Kapı tokmağına uzanıp kapıyı açtıktan sonra arkama bile bakmadan çıkarken ciğerlerim sıkışmıştı.

Ne kadar ironik, her zaman istediğimi almıştım, bir sevişme ve sonra gidiyorlardı. Ama bu sefer kadının kalmasını istedim.

Çünkü bu sefer onu seviyordum. Ve onun da beni sevdiğinden oldukça emindim - sadece bunu kabul etmeye hazır değildi.

Kapının çarpması tam kalbime sıkılmış bir kurşun gibiydi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 32

NIKKI

BOE, SEN BİR KALTAKSIN.

Ekranımdaki rakamlar sabah saat biri biraz geçtiğini gösteriyordu.

Dex'i hışımla gittiğinden beri görmemiştim.

"Kahretsin," diye mırıldandım su kanalları beşinci kez ortaya çıktığında. "Böylesi daha iyi. Çok yaklaştıydın. Yani, şu haline bak, bir adam için ağlıyorsun. Bunu bir daha asla yapmayacağımızı söylemiştik..."

Sözlerimi yarım bıraktım. Göz kapaklarım çırpınarak kapandı ama hızla tekrar açıldı. -Her kapandıklarında, Dex yüz hatlarını tamamen karartmadan önce tek gördüğüm incinmiş bir ifadeydi. O boş bakış o kadar ürperticiydi ki, odanın sıcaklığı düşmüş olabilirdi.

Bana mesaj atmış, bu gece dönmeyeceğini ve Torque'un dövüşten sonra beni eve götüreceğini söylemişti. Ama eve Dex'in kulüp kardeşlerinden biriyle olduğum gibi dağınık bir şekilde gitmemin hiçbir yolu yoktu. Telefonum titreyerek şoförümün beni kulüp kapısından almaya geldiğini haber verdi.

"Nereye gidiyorsun, Nikki?"

Sesi duyunca neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Boe kapının yanındaki gölgelerin arasından çıktı, loş ışıktaki tehditkâr görünüyordu. Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve bedenimin arabaya doğru geri geri yürümeye devam etmesini diledim.

"Sadece eve gidiyorum."

Parmaklarım kapının koluna dolandı. Boe bana doğru ilerlediğine dair herhangi bir işaret vermemişti ama bu sinirlerimi yatıştırmaya yetmemişti. Boe'ya güvenmiyordum.

Adamda bir gariplik vardı. Asıl soru, sadece ürkütücü bir pislik mi yoksa gerçek bir tehdit mi olduğuydu.

"Seni eve kadar takip edeceğim. Sağ salim döndüğünden emin ol," dedi, gülümsemesi kalp atışlarını hızlandırdı.

"Gerek yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim." Kapıyı çekip açtım ve koltuğa oturmak için etraftan dolaşım.

Ağzının kenarları daha da yukarı kalktı. "Israr ediyorum. Eğer geri döndüğünden emin olmazsam Dex taşaklarımı koparacak. Yolu göster." Yanıtımı beklemeden bisikletini park ettiği yere doğru birkaç adım yürüdü.

Dudağımı çiğnedim. Dex, Boe'dan beni takip etmesini istemiş miydi? Torque'tan beni eve götürmesini istediğini söylemişti. Yine de muhtemelen onu dinlemeyeceğimi biliyordu. Belki de kendi işimi yapmaya karar verirsem Boe yedekti?

Bir yanım ona mesaj atıp sormak istiyordu ama daha önce aramayı denemiştim ve doğrudan telesekretere düşmüştü. Belli ki benden haber almak istemiyordu, çünkü kapatmıştı.

"Nereye, bayan?"

Bir şeyler hâlâ doğru gelmiyordu ama sorunun *ne olduğundan* tam olarak emin değildim. İçgüdülerime güvenerek, cevap vereceğinden tam olarak emin olmadığım birine mesaj atmadan önce evimin yakınındaki bir adresi söyledim. Sonra koltukta kaskatı oturdum, aşırı tepki verdiğimi umuyor, vermiyorsam da korkuyordum.

Val'in köşedeki dükkânının parlak ışıkları göründü ve omuzlarım biraz olsun gevşedi. Boe'nun motosikleti durduğu yeri görünce hızlandı.

Lotería'ya gidebilirdim ama bu gece orada kimin olacağından emin değildim. Robert çoktan Kaliforniya'ya gitmişti ve Ryan da daha erken ayrılmıştı.

-Bir toplantıyla ilgili bir şey.

Araba daha tam olarak durmamıştı ki ben dışarı fırlayıp mağazaya doğru koşmaya başladım, motosikletin gürültüsü gittikçe artıyordu.

"Ne oluyor, Nikki?" Ben kapıdan içeri dalarken Val seslendi ve zilin çıldırmasına neden oldu.

"Bunun başka bir kaçırma girişimi olduğuna eminim," diye cevap verdim, alkol sıralarından birine girip çömeldim ve köşedeki aynayı izledim, yansımadan uzak durmaya dikkat ederek.

Bu durumdan kurtulmaya bu kadar odaklanmamış olsaydım, bunun tekrar başıma gelmesinin ne kadar saçma olduğuna gülerdim.

"Ne demek *başka bir* kız daha?" Val bağıarak tezgahın altında duran silaha uzandı.

Boe'nun gelişini haber veren zil yeni bir öfkeyle çalmaya başladı. Val'e doğru ilerlerken göğsü inip kalkıyordu. Val'in elindeki dedikodu dergisinin üzerinden Boe'ya bakışı ve sanki çizmesine pislemiş gibi onu süzüşü karşısında panikle bir kahkaha daha atmak zorunda kaldım. O konuştuğunda Boe irkildi.

"Ne istiyorsun lan?"

"Buraya koşarak gelen kız nereye gitti?" diye sordu, zavallı tavrı yine tüm gücüyle devam ediyordu.

"Senden *kaçan* bir kızın nereye gittiğini sana neden söyleyeyim ki?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Dükkânda bir çarpma sesi yankılandı, Boe'nun elleri formika tablaya çarptı. "Beni dinle, yaşlı kaltak. Kızı alıyorum. Ya yardım edersin ya da," silahını çıkarıp namlusunu kızın şakağına doğrulttu, ben de ellerimi ağzıma kapattım, "kafanda bir delik daha açarım."

Val'in benim yüzümden zarar görmesine izin veremezdim. "Hey, pislik. Senin derdin ne be? Sana eve kendi başıma gidebileceğimi söylemişim," diye bağıarak koridora çıktım ve Val'in oradan defolup gidecek kadar akıllı olması için dua ettim.

Boe döndü ve kendimi on beş metre ötedeki bir namluya bakarken buldum.

"Göründüğün kadar aptal değilsin," dedi dudaklarını yalayarak, gözleri çıldırmış bir halde. "Övgü dolu iltifatınız için teşekkürler. Bu iltifat, benim bir şeyi

eve dönmek mi, yoksa senin ne kadar karanlık biri olduğunu bilip bisikletinin arkasına binmemek mi?" Onu Val'den uzaklaştırmak umuduyla arkaya doğru adım attım.

"Sihirli bir kukun olmalı, çünkü Dex seni Ruslara teslim etmeyi reddetti," dedi, yemi yutup yaklaşarak. "Salak, vaat ettikleri silahları ve insan gücünü almak istemiyor. Bir parça am için kardeşlerini feda etmeye hazır."

Boe'nun sözleri silahın verebileceğinden daha fazla zarar vermişti. Geçmişimin Dex'in kapısına getirdiklerinden dolayı duyduğum suçluluk beni ele geçirmekle tehdit ediyordu ama paniğimi gizlemeye çalıştım.

"Amım harika, ama diğer herkes seninle aynı fikirde değilse, belki de sadece yanılıyorsundur diye hiç düşündün mü?" Zarar verebilecek kadar ağır bir şişeye uzanarak sordum.

"Sen yaşlı bir kadın bile değilsin," diye bağırdı, tükürükler havada uçuşuyordu. "Pres buna *asla* izin vermemeliydi. Diğerlerinin yapmaya cesaret edemediği şeyi ben yapacağım." Bir adım daha attı ve benim bir plan yapmamdan daha hızlı bir şekilde mesafeyi kapattı.

Boe'nun arkasından Val, "Sik suratlı, dükkânımda silah yasak," diye seslendi.

Tam ona oradan gitmesi için bağıracaktım ki bir el silah sesi duyuldu ve ben de yolumdan çekildim. Kırmızı şarap ve kan birikintisi içinde yerde yatan Boe'nun dudaklarından acı dolu bir inilti döküldü. Beynim az önce ne olduğunu çözmekte zorlanıyordu.

"Oh, iyi, yoldan çekilecek kadar aklın varmış," dedi Val, hiç şaşırmadan.

"Bana ateş ettin," dediğimi duydum, hâlâ şoktaydım.

Çelimsiz omuzlarını silkti, zerre kadar pişmanlık duymuyordu. "Bizi şimdi bile ara."

Ağzım açık kaldı, bir karşılık arıyordum, sonra ben de omuz silktim. "Dürüst olmak gerekirse, adil. Öldü mü?" Çizmelerimle ona dokunarak sordum.

"Hayır. Kanun kaçağı MC üyelerini öldürmek pek iyi bir fikir değil. Çoğu bu yüzden kendini sığ bir mezarda bulur."

Hay sikeyim. Ona ne olacak?

"Val, iki kez kışımı kurtardın. Bunun için suçu üzerine alamazsın," dedim, kasabaya ilk geldiğimde bana yaptığı yardımları hatırlayarak.

Bana doğru bir el salladı. "Ah. Bunun için endişelenme. Eninde sonunda tahsil edeceğim. Bana bir şey olmaz, başkanının bana bir iyilik borcu var. Şimdi defol git buradan kızım. Şehir dışına çıkmayı önerebilir miyim, *kızım*?" Çenesini Boe'ye doğru uzattı. "Görünüşe göre peşinde iki motosiklet kulübü var."

Kollarımı kendime doladım, aniden üşüdüm. "Pres'in beni takas etmemeyi kabul ettiğini söyledi." Kelimeler zayıf kalmıştı. Val'in alaycı ifadesi düşüncelerimi doğruladı.

"Bebeğim, eğer söyledikleri doğruysa ve sen Yaşlı Kadın değilsen, o zaman kulüp için bir bok ifade etmiyorsun. Başkanları muhtemelen senin adam her kimse ona bir *iyilik* yaptı. Ama bundan sonra..." Gözleri Boe'nun kesimine kaydı, kulüp rockçısı bir fener gibi öne çıkıyordu.

Bir alay.

Haklıydı. Boe, İskeletler Cemiyeti'nin bir üyesiydi, bir kardeşti. Onun sözüne karşılık benimki olacaktı. Val'in de, ama bunu nasıl yapacağımdan emin değildim.

vasiyetinin başkan için ne kadar önemli olduğunu.

Bana ne olacağı konusunda endişelenmiyordum.

Bunun Dex'e ne yapacağı konusunda endişeliydim. Kulüp onun ailesiydi, Kelly'den sonra ona umut veren şeydi. Benim burada olmam onun en çok sevdiği, en çok ihtiyaç duyduğu şeyi mahvediyordu.

Siktir ve Ryan.

Onun kapısına daha fazla yıkım getirdiğimi bilerek kendimle nasıl yaşayacaktım? Sevdiği ve değer verdiği insanların daha fazla kan dökmesine neden olduğumu bilerek? Tamam, kartelde olduklarını ve kan dökmenin olağan bir şey olduğunu anlıyordum ama bu savaş onlar istememişti.

İçimden hıçkırıkla karışık bir kıkırdama geçti. Bu kararları onun yerine benim vermeme kızardı, ikisi de kızardı. Ama ikisi de buna tarafsız bir gözle bakmayacaktı.

Gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlandı ve onları silmek için hareket etmedim. Kısa bir süreliğine de olsa yas tutmama izin verecektim. Hiç yaşayamadığım, kaybettiğim bir hayat ve asla gerçekleştiremeyeceğim başka hayaller. Yine de bu kez, asla keşfedemeyeceğim bir aşk da vardı.

Bu şehir ikimizin de kurtuluşu olmuştu.

Ve Dex'in aile kurduğu yerde kalması anlamına gelseydi gözümü kırpmadan orayı terk ederdim.

"Val, beni havaalanına götürebilir misin?" Tuzlu damlalar yere düşerken boğuk bir ses çıkardım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 33

DEX

"ARIANA, BURADA NE YAPIYORSUN"<-DEX VE
TOPÇU SCAR RASTGELE ORTAYA ÇIKTIĞINDA

SÜRÜŞÜN, göğsümde oturan ve beni yavaş yavaş boğan lanet olası kayayı serbest bırakmaya yardımcı olması gerekiyordu. I

Nikki'nin reddini bir kenara bırakıp tekerleklerimin altındaki yolun hissine kapılmaya çalışmışım ama o lanet olası kelimeler bariyere çarpıp onu aşındırmaya devam ediyordu.

Sonunda tüm bu ilişki olayını denemek istediğime karar vermişim, bu yüzden elbette kimseyle hiçbir şey yapmak istemeyen bir kadına aşık olmuştum. Kahretsin, gerçek adını bile bilmiyordum. Umurumda olduğundan değil, onu yine de seviyordum. Bana vermek isterse geçmişini alırdım, ama tek umursadığım onun bugünü ve geleceğiydi.

Ama bu onun için yeterli değildi.

Ya da, daha doğrusu, bu çok fazlaydı.

Aracımın üzerinde oturduğum yerin arkasından gelen Gunner'ın sesiyle sıçradım. "Hey, iyi misin?" diye sordu bana endişeyle bakarak.

"Evet. İyiyim. Sadece yorgunum, anlıyor musun?" Bana getirdiği şişe birayı aldım. "Bir süre dönmeyeceğini sanıyordum. Nasıl geçti?"

Gunner FBI'la olan tüm köprüleri yakmıştı ama artık hükümet ona ödeme yapmadığı için onu daha çok seven birkaç muhbir vardı.

Bu adamlardan biri Tucson çevresindeki bazı küçük kuruluşlar için ufak tefek işler yapıyordu. Piç kurusu, doğru fiyata bilgi hazinesiydi.

"Görünüşe bakılırsa Azrailler ortalıkta görünmüyor. Adamım kulübün bölündüğünü, bazılarının Rusların desteğini alsalar da almasalar da harekete geçmek istediklerini söylüyor. Daha zeki olanları ise bize ve karteğe karşı gelirlerse yok edileceklerini biliyor."

Biradan gelen soğuk sıvı, gece havasının ağır hissinden kurtulmama pek yardımcı olmadı. Bir şeyler ters gidiyordu ve bu beni endişelendiriyordu.

"Ne zaman göreve çıktığımızı biliyor musun?" diye sordum, yerleşkemizi çevreleyen çöle doğru bakarken Gunner'ın başını salladığını yakaladım. "Bir şey patlamak üzereyken içimizden gelen o his. Bize enerjinin değiştiğini ve bir şeyin yaklaştığını söyleyen içgüdüsel bir uyarı sistemi..."

Gözlerimiz kilitlendi, vücudu sertleşti. Neden bahsettiğimi *çok* iyi biliyordu.

"Patlıyor mu?" diye sordu, birasından belli belirsiz bir yudum alarak. Aramızdaki bağlantıyı keserek bir kez daha ileri baktım ve sadece başımı sallayarak cevap verdim.

"Ona aşık oldun," dedi Gunner. Bu bir soru değildi. "İçimde öyle bir his vardı. İkiniz ikiz alev gibisiniz."

Bir sancı daha patlarken göğsümü ovuşturdum çünkü elbette kalp kırıklığı da fiziksel bir şeydi. "Ben bundan bahsetmiyordum."

"O zaman konuyu değiştirelim, çünkü bir şey patlayana kadar hiçbir şey yapamayız."

Sessizdi, beni bekliyordu. İçimin kalanını boşalttıktan sonra içimi çektim. "Evet, nasıl hissettiğimin bir önemi yok. Nikki tek istediğinin sevişmek olduğunu açıkça belirtti," diye homurdandım, arabamda vites değiştirerek.

"Bunu sana o mu söyledi, yoksa sen mi varsayıyorsun?"

Dudaklarımdan mizahsız bir kahkaha döküldü. "Bunu açıkça belirtti. Beni ilk terk ettiğinde ipucunu almalıydım. Ve sonra bana bir ayakkabı fırlattığında." Gunner'a döndüm ve ona muhtemelen acı çekiyordum gibi görünen bir gülümseme attım. "Üçüncüsünde şansın yaver gitti, değil mi?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama Pres'in yaklaşmasıyla yarıda kaldı. Vücudunu tutuş şekli beni ayağa kaldırdı.

"Siz orospu çocuklarına ulaşmanın tek yolu posta güvercini mi? Lanet telefonun kapalı, Dex." Belli ki sinirlenmişti.

"Üzgünüm, Başkan. Ne oldu?" Neden kapalı olduğuna dair üzücü gerekçelerimi ona anlatma zahmetine girmeden sordum.

Nikki'ye Torque'un onu eve götüreceğini söyledikten sonra telefonumu kapatmıştım. Onunla iletişime geçip tekrar düşünmesi için yalvarmama imkân yoktu ve bu gece bunu yapmanın zamanı değildi. İkimiz de duygusalken, kararlarımız bulanıkken olmazdı. Eğer benimle bir ilişki yaşamak istemiyorsa, buna saygı duyardım. Ama bu, duygularımı kontrol altına almak için zamana ihtiyacım olmadığı anlamına gelmiyordu. Ne yazık ki Torque'tan ona göz kulak olmasını istemiştım.

Onunla aynı çatı altında uyumak ve aynı şekilde hissetmediğimizi bilmek çok acı verici olurdu. En azından hemen değil.

"Boe vuruldu," dedi gözlerini bana dikerek.

"Bunu ben yapmadım."

Pres kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini bana dikti. Birbirimize karşı olan hislerimizden gayet iyi haberdardı. "Öyle olduğunu söylemedim, göt herif."

"O iyi mi?" Gunner sordu ama sesinde gerçek bir endişe yoktu. O da Boe'dan hoşlanmıyordu ama o pislik herif kardeşimizdi, bu yüzden ondan uzak durmaktan başka yapabileceğimiz bir şey yoktu.

"Evet, o iyi. Hayati olmayan bir yerinden vurulmuş ama sorun şu. Senin kız da işin içinde, Dex."

Kelimeler lanet bir yük treni gibi çarptı. "Ne demek o da işin içinde?" Arabamdan atladım, cebimden telefonumu çıkardım ve çalıştırdım. "Ona ne yaptı? Nerede o?"

"Sana kardeşinin vurulduğunu söyledim, ona ne yaptığını bilmek ister misin?" Pres sordu.

İleri atılırken iri bir el göğsüme indi ve aşağı baktığımda Gunner'ın dövme kolunu tanıdım. "Sakin ol kardeşim, soğukkanlılığımızı koruyalım ve neler olduğunu öğrenelim, tamam mı?" Benimle sanki vahşi bir hayvanı evcilleştiriyormuş gibi konuşuyordu.

Pres hiç şaşırmamış görünüyordu, tepkime bakıyordu.

"Üzgünüm Pres," dedim elimi saçlarımda gezdirirken. Telefonun kilit açma ekranına gelmesi sanki asırlar sürmüştü.

"Bir bok yapmasaydı onu vurmayacağını söyleme şeklin bu mu?"

Nikki'den üç cevapsız arama vardı ama hepsi de hışımla çıkıp Torque'un onu eve götüreceğini söyledikten hemen sonraydı. Suçluluk duygusunun yağlı dalları vücuduma sızarak her hücreme bulaştı. Peşinde insanlar olduğunu bile bile onu *yalnız* bırakmıştım.

Kell'e yaptığın gibi, onun kendi başına iyi olacağını düşündün. Bu senin hatandı.

Şişem çarptığım yerde paramparça olurken cam parçaları etrafa saçıldı. "Kahretsin," diye o kadar yüksek sesle bağırdım ki arabamın aynalarını kırabileceğimi düşündüm.

"Nerede o?" diye sordum, sözcükler hırıltı şeklinde çıkıyordu, göğsüm kabarıyordu. Pres aşağı bakıp dili alt dudağında gezinirken göz kapaklarım titreyerek kapandı. Bilmiyordu.

Dört kişilik. Dörtte çıktı.

"Oraya vardığımızda orada değildi," diye cevap verdi.

Gunner yüzümü kavradı ve dikkatimi ona vermemi sağladı. Yeşil gözleri ateşle parlıyordu, konuşurken burun delikleri alev alev yanıyordu. "Kardeşim, bu senin hatan değil. Bu bakışı biliyorum, Dex. En son böyle baktığında seni kendi kazdığın mezardan çıkarmıştım. Eğer oraya geri dönersen onun için iyi olmazsın," dedi ve ben başımı sallayana kadar bırakmayı reddetti.

"Boe nerede?" Ellerimi açıp kapayarak ısırdım, Gunner'ın omzumdaki tutuşu yanımda dururken bana güven veriyordu.

"Beni neden Başkan seçtiler biliyor musun, Dex? Çünkü benim saçmalık radarım asla yanılmıyor. Üç adım sonrasını görebildiğim için kendimle gurur duyuyorum ve biri bana bir pislik yapmaya çalıştığında... bunu anlıyorum."

"Ben-"

Dövmeli elini kaldırarak beni durdurdu. "Bunu sana atfen söylemiyorum. Kızınızı Ruslara teslim etmeme kararı aldık. Görünüşe göre Boe bu plana uymak istemedi. Kendisi kulübede."

Kelimeler ağzından daha yeni çıkmıştı ki, Gunner'ın arkamdan bağırmasına aldırmadan oyun alanıma doğru hışımla koşmaya başladım. Tek duyabildiğim kulaklarımdaki kan çarpıntısıydı, içimde kilitli kalan iblis kısıtlamalarından sıyrılıp ön plana çıkıyordu.

Vücudum otomatik pilotta hareket etti.

Bir saniye önce dışarıdaydım, bir saniye sonra Boe'nun tıbbi bir yatakta yattığı yerde belirdim, elim boğazına sarılmıştı. Nabzının avucumun altında atması bağımlılık yapıyordu. Her tekme ve yumruk şiddete olan susuzluğumun alevlerini körüklüyordu.

"Nerede lan bu kız?" diye sordum, sesim neredeyse robotikti. O anda kanımda tek bir empati damlası bile dolaşmıyordu. Boe

kulüp infazcısının en kötü versiyonuyla tanışmak üzereydi.

Konuşmaya çalıştığında hiçbir şey çıkmadı. Parmaklarımı boğazından çekmeye çalışırken kan çekti.

Gunner arkandan, "Nefes borusunu ezersen cevap veremez, Dex," dedi.

Tutuşumu gevşetmeden önce bir kez daha sıktım. "Cevap ver. Şimdi." Boe'nun gözleri onu kurtaracak birini ararken vahşileşmişti. Daha da yaklaştım, tükürüğüm yüzüne inerken hırladım, "Burada sadece şeytanlar var, Boe. Kurtuluş yok, sadece lanetlenme var. Ben senin celladınım, orospu çocuğu."

"O yaşlı bir kadın bile değil. Bu çok saçma. Bir irin için kardeşlerimizin hayatını riske atacağız-" Cümle bir çığlıkla kesildi. Yarasını deşerken kanının sıcaklığı elimi kapladı, başparmağımı kurşun deliğine sokarken dikişleri yırttım.

"Onun gerçekte kim olduğunu bile bilmiyorsun," diye nefes nefese kaldı, acıdan başı dönüyordu.

"O benim. İşte o benim, seni bok çuvalı," diye kükredim, bu söz duvarlarda yankılanarak onun iniltilerini gölgede bıraktı. "Benim olanı almaya *cüret* ettin, Boe. Bunun sonuçları olacaktır. Gerçekten de görüldüğünden daha zeki olduğunu sanmıştım. Neredeyse bir adam öldüreceğimi *biliyorsun*, hatta kısa bir süre önce benimle bu konuda alay etmiştin. Seni o lanet olası şenlik ateşinde tutmalı, canlı canlı yanarken etinin kemiklerinden sıyrılışını izlemeliydim."

Hayal meyal Gunner'ın sözlerim karşısında irkildiğinin farkındaydım. Beni kana susamışlığın bu seviyesinde nadiren görürdü.

"Gunner." Ben Boe'nun baskın elini kavrarken, arkadaşım hiç tereddüt etmeden yatağa uzanıp çığlık atan adamı yere yatırdı. Aşağı uzanıp hipnotik durumundayken bir şekilde elime geçirdiğim et satırını kaptığımda merhamet çığlıkları daha da yükseldi.

"Elin yoksa sana ait olmayan bir şeye dokunmak zor olacak," dedim, uzvu komodinin üzerine sabitleyerek.

"Aklını kaçırmışsın sen. Ona dokunmadım bile," diye bağırarak kurtulma çabalarını yeniledi ama iyi gününde Gunner'ın devasa gövdesiyle boy ölçüşemezdi. Yaralıyken onu yerinden oynatmasının imkânı yoktu.

"Bana onun nerede olduğunu söyle," diye talep ettim.

"Bilmiyorum. Onu eve kadar takip etmemi söylediğini söyledim."

Vücudum buz kesti. Kahretsin, ya bu işin içinde olduğuma inanırsa? Ona ihanet ettiğime? Kalbim o kadar sert atıyordu ki, derimi parçalamakla tehdit ediyordu. Boe iç kargaşamın farkında değildi ve olanları anlatmaya devam etti.

"Köşedeki bir dükkana gitti. Sonra yaşlı sürtük kendi işine bakmak yerine beni vurdu. Ondan sonra kızın nereye gitti bilmiyorum. Ona hiç dokunmadım," diye tükürdü bana, nefesi kesilmişti. Kot pantolonunun önü sidikle kaplanmıştı, bu koku yırtık dikişlerden akan kanın bakır tınısıyla yarışlıyordu.

Boe'nun ağzından çıkan kan dondurucu çılgılık. Kemiklerinin çıtırdaması dudaklarımın kenarını alaycı bir ifadeye büründürdü. "Hayır, ama yapacaktın. Eğer yapsaydın iki elini de keserdim," dedim ve Boe dönüp midesindekileri yere dökerken kanlı satırı bir kenara fırlattım. Muhtemelen tek kelime bile duymamıştı, acının etkisiyle kısa bir süre sonra bayıldı.

"Ryan Nikki'yi aramayı denedi. Cevap vermiyor," dedi Gunner, yeşil gözleri her hareketimi izliyordu. Cevap veremedi telefonum çalmaya başladı.

Ekranı bilinmeyen bir numara görünüyordu, ben de cihazı cebime koydum ama tekrar çaldı. Ve tekrar. Beşinci çalışında cevap verdim. "Kimsiniz ve ne istiyorsunuz?" diye bağırdım.

"Sanırım kız arkadaşının benim şehrimde doğru yola çıktığını bilmiyorsun," dedi kadınsı bir ses.

Kimsenin Nikki'yi almadığına dair haince bir umut, kararmış kalbimi doldurdu ama diğer hatta kimin olduğuna dair hiçbir fikrim olmadığı için bunu kontrol altında tuttum.

"Kim lan bu?" Tekrar sordum, bana neler olduğunu sorduğunda Gunner'a sessiz olması için elimi salladım. Tanımadığım arayanın soruma cevap vermesini bekliyordum.

"Ses tonuna dikkat et," dedi başka biri. İfade telefonda daha uzakta birinden gelmiş gibiydi. "Kenji, aşağı çocuk," dedi kadın sesi kıkırdayarak. "Ben Scarlett. Ryan'ın arkadaşım. Daha önce bir kez konuşmuştuk, Dex. Sayılır."

Adını söyler söylemez Gunner'ın da duyabilmesi için hoparlöre bastım ve anında ona merhaba dedi. "Artık paranoyaklık yapmayı bıraktığına göre, dinleyebilirsin. Nikki New York'a doğru yola çıktı."

Dehşet bedenimi kapladı. Nikki'nin Azrailler'e gittiği gece taktığı perukla çekilmiş bir fotoğrafının olduğu bir mesaj geldiğinde elim titredi.

kulüp. İkinci fotoğraf ise bir havaalanı terminalinde otururken çekilmiş bir güvenlik kamerası görüntüsüydü.

"Neden New York'a gidiyor? Seni görmeye mi gidiyor?" Nikki'nin kalp şeklindeki yüzünün yan tarafına bakarak sordum.

"Henüz bilmiyorum ama bana doğru geldiğinden şüpheliyim. Geliyorsa bile habersiz gelmiştir, çünkü ondan hiç haber almadım."

Hâlâ Nikki'nin yüzünü incelerken, "Öğren o zaman," diye ısırdım. Resim, yaralanıp yaralanmadığını ya da duygusal durumunun ne olduğunu söylemek için çok grenliydi.

Scar arka planda birine başka bir şey söyledi. "*Onu rahat bırak.*" gibi bir şeydi. Sonra tekrar kulağıma geldi. "Her yerde bağlantılarım var ama ben Tanrı değilim. Benim bile bilmediğim bazı şeyler var. Bu yaklaşık otuz dakika önceydi. Uçak çoktan kalktı ve buraya inene kadar daha fazlasını öğrenemeyeceğim."

Kapıya doğru ilerleyip çekerek açtım, Gunner da hemen arkasından takip etti. "Gidip onu alacaksın, değil mi? O lanet uçak iner inmez onu güvenli bir yerde istiyorum."

"Onun hakkında ne biliyorsun?" Taleplerimi görmezden gelerek sordu. Cevap veremeyecek kadar üzgün olduğum anlaşılınca Gunner araya girdi.

Büyük bir el omzuma indi ve Gunner sessiz düğmesine bastı. Bu muhtemelen Scar'da işe yaramayacaktı ama bunu dile getirmedi.

"Hey, kafanda onun hakkında kendine ne söylüyorsan, yapma. Sevdiği insana kim olduğu hakkında yalan söylemek zorunda kalmış biri olarak, bazen kendimize göre nedenlerimiz olur ve sadece boktan zamanlama yüzünden haberi veren biz olmayız. Ryan yasal adımı bilmese bile beni *tanıyordu*" dedi, gözleri bana yalvarırcasına.

Scar, "O haklı," diye ekledi.

Burnumun kenarını ovuştururken dudaklarımdan bir iç çekiş çıktı. "Susturmanın sana bir şey yapmayacağını nereden bilebilirdim ki? Tamam, belli ki Nikki hakkında bizden daha çok şey biliyorsun, o yüzden bana bırak." Sesim kulaklarıma bile yorgun geliyordu.

"Nikki Adams aslında Natasha Petrov, St. Petersburg'da doğmuş ve büyümüş. Babası Petersburg Bratva'sında yüksek rütbeli bir üyeydi." Gunner ve ben bakışlarımızı değiştirdik. "Evet, Yuri Sokolov tarafından yönetilen aynı Bratva. İşin ilginçleştiği nokta da burası: Natasha, nam-ı diğer Nikki, babasının gücü karşılığında Yuri'ye gelin olarak verildi ve sonra kayboldu."

Yapbozun parçaları yerine oturmaya başladı. Onun *sadece* başka bir kadın olamayacağını hep biliyordum, ama nişanlısı? Bu enayi gibi vurdu

Yumruk.

"Onu babası mı verdi?" Onun bir et parçası gibi alınıp satılması fikrine duyduğum öfkeyi zorlukla bastırarak ısırdım.

Scarletta, "Evet, sen sormadan söyleyeyim, o öldü," diye yorum yaptı.

Aklımda milyonlarca soru dönüp duruyordu. Neyse ki Gunner daha akli başındaydı ve öfkeyle bir mesaj gönderdi. Sanırım Ryan'a.

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Ona söyledim," diye cevap verdi derin sesli biri. "Lotería'da dans eden meşhur kayıp Bratva gelinini gördüğümde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin."

Scarletta araya girdi. "Niko onu birkaç hafta önce Lotería'yı ziyaret ettiğimizde gördü. Tanıdık geldiğini düşündü ve onu araştırmaya başladı. Birlikte yattıklarını düşünerek neredeyse kıcını tekmeliyordu. Meğer onu tanıyormuş çünkü katliama dönüşen düğünlerinde bulunmuş. Ben de onun hakkında daha fazla bilgi topladım, çünkü Ryan onun kayıp bir kişiyi sakladığını bilmiyor gibi görünüyordu. Maxim'i öldürmemiz, ardından Ryan'ın Ruslarla yaptığı yeni anlaşmalar nedeniyle Mario'yu ortadan kaldırması ve Nikki'nin de bunların ortasında kalması benim için çok fazla tesadüf. İronik olarak, yine de, bu bir tesadüf. Nikki saklanmak için yanlış yeri seçti-Yuri New York'taki amcamla deri ticaretini genişletmek istiyordu. Mario da bu işe dahil olmak istedi ve aptal herif Nikki'nin kendisini arayan bir kocası olduğunu öğrenince şansı yaver gitti."

"Güç karşılığında onu Yuri'ye geri verdi," dedim eksik parçaları tamamlayarak. "Bu yüzden onu bu kadar çok istiyorlar."

Gunner yanımdan seslendi. "Geçmişi onu yakalıyor." Gözleri benimkilerle buluştu. "Ruslar onu istiyor ve Azrailler de Mario'nun sahip olduğu gibi bir fırsat gördü," dedi.

"Ve Boe'nun yaptığı gibi." Yumruğum kaldırım taşına çarptı, parmak eklemlerim yarıldı. Zihnimi duygusal acıdan uzaklaştırmak için fiziksel acıya ihtiyacım vardı. "Muhtemelen İskeletlerin de ondan faydalandığını düşünüyordur. Onu yalnız bıraktım Gunner. Onu korumam gerekiyordu ama lanet telefonumu kapattım ve onu terk ettim. Boe ona onu takip etmesini söylediğimi söylemiş. Ya düşünürse-" Onu sattığımı düşünmesi ihtimalini dile getiremedim bile.

Bir yumruk daha atmak için kaldırdığımda Gunner kolumu yakaladı. "Ya da Nikki muhtemelen bu işi bitirmek için kaçmaktan başka bir yol göremiyor. Ortadan kaybolursa, Azrailler yemek biletlerini kaybederler. İskeletler ve Los Muertos güvende," dedi. "Ryan da aynı şeyi yaptı. Bunlar

Kadınlar son derece bağımsızdır ve tüm göğüsleriyle severler. Yaptıkları şeyin tam olarak bu olduğunun farkında olmasalar bile. Aptal değil, hatta umursamaz bile değil Dex, ama hayatta kalmaya alışkın."

Kulübenin koridorunda durmuş, déjà vu gibi hissettiren bir bakışmaya kilitlenmiştik. Arkadaşıma zayıf bir gülümseme verdim. "Gunner, ukala bir pisliğe göre, gerçekten de sıcak ve yapışkan bir merkezin var."

"Lütfen bir daha isimle aynı cümlede *sıcak* ve *yapışkan* kelimelerini kullanma."

Yaptığı yumruk işe yaradı ve zihnimin tarafsız davranabilecek kadar rahatlamasını sağladı.

Scar boğazını temizledi. "Pekâlâ, şimdi tüm bunları hallettiğimize göre, içinde bulunduğumuz boktan durum hakkında konuşabiliriz. Azrailler Nikki'yi ele geçirme işini berbat ettiklerinden beri, Maxim'i öldürdüğümde Yuri'nin sağ kolunu da öldürdüm ve görünüşe göre Jardani adında başka bir çalışanı da sizin bölgenizde kaybolmuş - bu onun göz ardı edemeyeceği kadar fazlaydı. Karabasan buraya doğru geliyor."

Gunner ve ben bakiştık.

"Siz üçünüz kışınızı kaldırıp bir uçağa atlayın ve New York'a gidin ki bu saçmalığın önünü kesebilelim. Çünkü Yuri'nin tüm dikkatinin odağı olmanın keyfini yaşamak üzereyiz."

"Hepimizin uçağa atlayıp New York'a gideceğimizi nereden biliyorsun?" Hepimizin yapacağını biliyordum, ama Scarletta Nikki'nin çok az tanıdığı biri için çok fazla atılım yapıyordu.

Attığı kahkaha alaycıydı. "Birincisi, Ryan'ın Nikki'nin bu işi tek başına halletmesine izin vermesine imkân yok. Hatun daha dört ay önce bir düşman kampına Lara Crofla girmişti." Gunner yanımdan homurdandı, hâlâ onu yanına almadığı için kızgındı.

"Ve sen de Yuri'nin kafayı taktığı kadına aşıksın." "Hayır-"

Derin bir ses sözümü kesti. "Sen kesinlikle benim adamımsın. Bu en iyilerimizin bile başına gelir. Bir gün, tüm orospuları çekiyorsun," hattın diğer ucundan acı dolu bir inleme geldi, adam devam etmeden önce, "bir sonraki an, aşık olduğu diğer adamı kurtarmak için girmeye karar verdiği yanan binalara koşuyorsun. Neden bağımsız ve akli dengesi yerinde olmayanları seçtik?"

Sorunun retorik olup olmadığından tam olarak emin değildim, ama lanet olsun ki bağlantı kurdum.

"Her neyse," Scar'ın sesi geri gelmişti. "İşte bu yüzden bu konuyu ele almalıyız, çünkü hepimiz biliyoruz ki Nikki'nin kaçıp bununla tek başına yüzleşmesine izin vermen mümkün değil."

Hay sikeyim. O haklıydı.

"Ryan uçağıma doğru yola çıktı bile. Koordinatları telefonlarınıza gönderdim." Bununla birlikte telefonu kapattı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 34

NIKKI

DUN, DUN, DUN DRAMA

GERÇEK HEZEYAN, sorunlarınız yokmuş gibi davranırsanız kendiliğinden yok olacaklarına inanmaktı. Yatağınızın altında yaşayan canavarların, onlarla birlikte karanlığa sürünmenizi beklemekten yorulmayacağına inanmaktı.

Ama her zaman yaptılar.

Ve sonra sizi sürüklediler, aptalca yarattığınız süslü fantezileri söndürdüler.

Aptalca yaratmıştım.

Taksi harap bir sokağa girdiğinde dudaklarımdan ağır bir iç çekiş çıktı. Bu manzara sinirlerimi daha da gerdi ve nemli avuçlarımı silmek için kumaş koltukları kullandım.

Metal binalardan oluşan oluklu duvarlar şehrin bu kısmında göz alabildiğine uzanıyor, sadece parçalanmış pencereler ve kararmış sokak direkleriyle bölünüyordu.

Araba kiralamayı düşünmüştüm ama bunun için ehliyet almam gerekiyordu ve Dex'in verdiği tek ders New York trafiğinde şansımı denemem için yeterli olmayabilirdi.

Dex'in düşüncesi kalbimi sıkıştırdı ama duyguları uzaklaştırdım, yapılması gerekenlere odaklanabilmek için onları bir kutuya kilitledim.

Araba yanmış bir çöp konteynerinin ve çalışan tek ışığın önünde durdu. "Seni burada bırakmamı istediğine emin misin?" diye sordu, ön cama yaklaşarak etrafımıza baktı ve sonra da

Omzunun üzerinden bana bakıyordu, belli ki beş-altı yaşında sarışın bir kadının burada ne işi olduğunu merak ediyordu. Muhtemelen beni terimi silerken de yakalamıştı.

Adil bir soruydu ama cevaplayacağım bir soru değildi.

"Evet, eminim." Küçük bir deste banknot çıkardım ve kapımdan çıkmadan önce orta konsola yerleştirdim. Son anda kafamı taksiye geri soktum. "Dinle, eğer biri seni durdurursa, Andrei'nin sana geçiş izni verdiğini söyle. Ve kutsal olmayan her şey aşkına, sakın korkma. Bu seni şüpheli gösterir," dedim ona, yüzündeki rengin kayboluşunu izlerken. Andrei'nin ismine aşına olduğu için mi, yoksa bu onun konfor alanının çok dışında olduğu için mi tepki verdiğinden emin değildim. Belki ikisi de.

"Al," dedim, birkaç banknot daha çıkardım çünkü taş kesilmiş gibi görünüyordu. Titrek parmakları bana dokunmamaya dikkat ederek paranın etrafını sardığında gözlerimi devirmiştım. Sanki benimle teması onu lekeleyecekmiş gibi. "Belki bir dahaki sefere ücreti almadan önce nereye gitmek istediklerini sorarsın," diye ekledim ve o cevap vermeden kapıyı kapattım.

Kilitlendikten birkaç saniye sonra soyuldu ve havayı yanık lastik kokusuyla doldurdu. Başımı salladım.

Artık kesinlikle durdurulacak.

Kaldırımındaki yerimden kımıldamaya zahmet etmedim. Bütün bu alan dikkatle izleniyor olmalıydı -Andrei, demiryolu raylarının gerisinde onun bölgesine girdiğim anda burada olduğumu biliyordu. Bir tren kornasının delici düdüğü sanki işaret verilmiş gibi çaldı.

Derin bir nefes alıp kirli havayı ciğerlerimde olabildiğince uzun süre tutarak kalp atışlarımı düzene sokmaya çalışırken göz kapaklarım titreyerek kapandı.

Tüm bu gürültüye rağmen araba kapılarının çarpma sesini duydum. Yankı, arka planda çınlayan metalin kakofonisine katıldı. Raylar boyunca sürtünen metal tekerlekler gerçekten de bir avuç taşlama makinesinin sesleri için mükemmel bir kamuflajdı. Andrei'nin operasyonunu gizlemeye ihtiyacı olduğundan değil. Ailelerinin hayatta kalmasını istiyorlarsa, kanun bu şekilde gelmeyecekti. Buraya hiç gelmemiş olsam da, nasıl işlediğini yeterince biliyordum. Andrei, St. Petersburg'dan çıkış planımı tartışırken bu konudan sık sık bahsetmişti.

Vücudumun gevşek kalmasını istedim. Sarsılmadan. "Çocuklar," dedim tembel bir sesle, Tucson'dayken saklamak için çok uğraştığım aksanımın eski bir arkadaş gibi geri gelmesine izin vererek.

Bana en yakın olan dikkatimi çekti. Kehribar rengi ışığın altında tıraşlı kafası adeta parlıyordu ve kolunun üst kısmını Kiril harfleriyle çevrili devasa bir gotik haç süslüyordu.

İhanetten önce ölüm. Tanrım, ana dilimde kitap okumayalı uzun zaman olmuştu.

Eli beline doğru hareket etti ve orada sıkışmış olan silahın üzerine geldi.

Gözlerimi tekrar adamın yüzüne diktim ve gözdağı verme çabası karşısında gözlerimi devirmeye başladım. Keşke bu adam Lotería'da birlikte çalıştığım adamları görseydi. Son zamanlarda bana doğrultulmuş birkaç namlu olduğundan bahsetmiyorum bile. Ryan ve Scar böyle mi hissediyordu? Sıkılmışlar mıydı?

Ryan'ın bana silah gösterdiği bir anı aklıma geldi.

O Los Muertos pisliğini gözlerinin ortasından vurduğumda yüzünde beliren şaşkınlık ve gurur ifadesi aklımdan çıkmıyor. *"Bebeğim, bu harikaydı ama bir daha ben karşıdayken bunu yapma."*

Kendimi mevcut duruma odaklanmaya zorladım. "İkimiz de Andrei'nin sana saçımın teline bile zarar vermemei söylediğini biliyoruz." Sarı saçlarımı işaret ettim - JFK'ye iner inmez eski püskü peruğumu ve kontaklarımı çıkarmıştım. "O yüzden bir centilmen gibi şu lanet kapıyı aç ve beni patronuna götür." Sürücü tarafının arkasındaki koltuğa doğru ilerledim.

Karartılmış Mercedes'e geri tırmanırken tek tepkisi homurdanmak oldu. Genç bir adam kapıyı benim için açık tuttu ve bana yukarıdan aşağıya baktı. On dokuz yaşından büyük olamazdı, bu yüzden kim olduğuma dair hiçbir fikri yoktu. İki buçuk yıl uzakta olmak için uzun bir süreydi.

Özellikle Ruska Romanları için.

Kısa yolculuk boyunca kimse konuşmadı ama pencereden dışarı bakarken üç çift gözün de üzerimde olduğunu hissedebiliyordum. Kim olduğuma ve burada ne yaptığıma dair merakları aşikârdı.

Gözleri dikiz aynasından bana ters ters baktı. "Katya kızlarından birini göndermeden önce her zaman önceden arar."

Başımı yana eğdim ve bakışlarını üzerimde tuttum. "Katya'nın adamlarından biri olduğumu nereden çıkardın?" Sesim nötrdü, hiçbir şeyi açığa çıkarmamaya dikkat ediyordum.

Bir alay arabayı doldurdu. "Ben aptal değilim kızım," diye hırladı. "Kendini onun dansçılarından biri gibi tutuyorsun. Sadece onun dövdükleri böyle oturur ve böyle ayakta durur."

Sözlerinin doğruluğu karşısında gülümsedim. Bu, genellikle kafamın arkasına bir pointe ayakkabısı ile vurularak içime işlendiği için kendimi asla kurtaramayacağım bir özellikti. Ryan her zaman zil zurna sarhoş olsam bile duruşumun mükemmel olacağına dair şaka yapardı. Her zaman gülerdim ve onun dramatik davrandığını düşünürdüm, çünkü gerçeğe çok yakındı.

"Şey, Katya aramadı çünkü beni göndermedi," diye yanıtladım, onun kızlarından biri olup olmadığını yanıtlamaktan kaçınarak çünkü doğrusu bugünlerde ne halt olduğumu bilmiyordum.

Metal bir kapıya yanaştık. Kapı yükselmeye başlayana kadar birkaç dakika geçti ve ortaya işlek bir parçalama dükkânı çıktı. Kıvılcımlar uçuşuyordu ve dudaklarından sigara sarkan adamlar etrafta koşuşturuyor, çalıntı arabaları parçalara ayırıyorlardı. Her şey sökülüyordu. Lüks olanlar şase numaraları değiştirildikten sonra doğrudan trene biniyor, sonra da Belarus'a gitmeden önce limana teslim ediliyordu.

En azından Andrei eskiden böyle yapardı.

Binanın içine girdikten sonra sarmal kapı arkamızdan kapanırken, "OSHA bu operasyonla bir gün geçirir," diye mırıldandım.

Kapım kırılarak açılırken şoför "Dışarı," diye bağırdı. Başka bir genç, tanıdık olmayan yüz kapı aralığını doldurdu ve beni araçtan dışarı çıkardı.

"Çekil üstümden," diye tükürerek kolumu dövme parmaklarından çektim. Bana Lehçe orospu derken elinin tersi yüzüme doğru süzüldü.

Hareketlerim dalgalıydı ama yine de eğilecek kadar aklım vardı. Kolu başımın üstünden geçti ve ona doğru koştum, sırık gibi orta kısmına dolandım ve dizimi taşaklarına doğru uçurdum.

Bir kere. İki kere. Tıpkı Ryan'ın bana gösterdiği gibi. Aklımda, Ryan'ın bana gösterdiği gibi görünüyordu, ama muhtemelen hayal ettiğim kadar kötü değildi.

Ağzından acı dolu çığlıklar döküldü. Vücudu yere düştü ve ben de ağırlığı tarafından aşağı çekilmemek için yana doğru koşmak zorunda kaldım. Garajdaki tüm gürültü kesildi.

"Kahretsin, işe yaradı," dedim, etkilenmişim. Gözlerim boşlukta geziniyor, şimdi bana bakan bir grup adamı inceliyordu.

Kahretsin, bu akıllıca bir hareket değildi.

Çömelme pozisyonuna geçtim, bunun ne işe yarayacağından tam olarak emin değildim ama doğru hissettiriyordu. Bu hareketin *tüm* bu adamlar üzerinde işe yaramasına imkân yoktu,

Özellikle de şoför çocuğun silahı olduğunu bildiğimden beri. Şüphesiz diğerlerinin de vardı.
-En azından bir levye.

Sağımdan yavaş alkışlar geldi. Herkes, metal bir merdivenin tepesindeki ofisi olduğunu tahmin ettiğim yerden inmekte olan Andrei'ye doğru döndü. Belki aptalın tekiydim ama onu görünce rahatladım. Ona güvenmiyordum ama onun hakkında bildiğim bir şey vardı: Ölmemi isteseydi, beni kendisi öldürürdü.

"Tasha," diye gürledi sesi. "Ölüler hayata geri dönüyor, ha?" Bana bakarken yüzünde sinsi bir gülümseme vardı, sözlerinde alttan alta bir kızgınlık tonu vardı.

Ruska Roma'dan uzaklaşmak duyulmamış bir şeydi - ihanetten önce ölüm. Buraya gelmek, geçiş ücretini ödemem gerektiği anlamına geliyordu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 35

NIKKI

ANDREI'YE TEKRAR MERHABA DE. KÜSTAH BİRİ AMA
ONU SEVİYORUM.

ANDREI onu gördüğünden bu yana geçen yıllar içinde hiç değişmemişti.

Hala aynı yakışıklı, kendini beğenmiş piç kurusu. O zamanlar aşık olduğumu sanmıştım. Şimdi, durumun asla böyle olmadığından emindim. Sadece bana iyi davranmış ve bundan sonra ne yapmak istediğim konusunda bana söz hakkı vermişti ki bu iki şey daha önceki deneyimlerimde fena halde eksikti.

Deri koltuğunda arkasına yaslanmış, bir kralın tebaasına baktığı gibi bana bakıyordu, ağzının bir köşesi kendini beğenmiş bir sırıtışla yukarı kalkmıştı. Adam dövmelemlerle kaplı zayıf, atletik vücuduyla bir gangsterden çok bir rock yıldızına benziyordu.

Saçlarını kısacık kestirmiş ve beyazlatmıştı. Bu stil çenesinin ve elmacık kemiklerinin keskin hatlarını vurguluyor gibiydi. Mavi gözleri hafifçe siyahla kaplanmıştı.

Ofisinin sessizliğinde oturduğumuz her geçen dakika beni parçalara ayırıyormuş gibi hissediyordum. Parmaklarını masasına vurdu ve sonunda konuştu. "Yıllar sonra habersizce buraya mı geliyorsun? Sanırım bu sosyal bir görüşme değil, değil mi Tasha?"

Vurduğum adam köşeden bana dik dik bakıyor, misilleme yapmasını sağlayacak komutu bekliyordu.

Onu tersledim. "Taşaklarını daha buzlamadın mı?" Bu zekice yorum Andrei'nin kıkırdamasına neden oldu.

"Hâlâ her zamanki gibi alıngansın. Yuri'nin seni evcilleştirebileceğini nasıl düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok."

Adını duymak bana neden bu kadar yol geldiğimi ve geçmişime geri döndüğümü hatırlattı. Adama karşı duyduğum öfke boşaldı ve yerini buz gibi bir korkuya bıraktı.

"Hayatta olduğumu biliyor," dedim, Andrei ile göz göze gelmeden önce hayali bir tiftik parçasını kopararak. "Sen bu konuda ne biliyorsun?" Yüz hatlarında bir değişim oldu ama bu sadece bir an sürdü, sonra yüz hatlarını ukala bir maskeye dönüştürdü.

"Demek yardımım için buradasın? Bu sefer kimden kaçtın?" diye sordu.

Sözlerindeki gerçekler beni derinden yaraladı ama onları bir kenara itip öfkemi ona yönelttim ve herkese kapatmadan önce hırpalanmış kalbimde açtığı eski yaraları değtim.

"Siktir git, Andrei. Geçen sefer bana başka ne şans verdin? Bana kesin bir dille senden uzak durmamı söyledin."

Ayağa kalktı, aramızdaki mesafeyi kapatmak için devasa cam ve metal masasının etrafında hareket etti. Koltuğumun üzerine yerleşerek kaslı kollarıyla beni içine hapsetti, ona ters ters baktığımda ukala sırtışı daha da büyüdü. Birkaç yıl önceki naif hayallerim böyle bir şey olabilirdi. Şimdi o pisliğin taşaklarına tıpkı adamına yaptığım gibi diz çökmek ve yerde acı içinde kıvranmasını izlemek istiyordum.

"Her şeyi açıklığa kavuşturalım, olur mu *zaika*?" dedi alaycı bir ifadeyle. "Bana yapıştın ve ben de bu küçük sevdandan vazgeçirmek için elimden geleni yaptım. Bana bağlanmana izin verseydim nasıl bir adam olurum? Babası tarafından hiçbir şey yapmak istemediği bir adama hediye edilen bir kadın. Bana karşı bir şey hissetmiyordun, sadece birinden bir parça bile şefkat bekliyordun. Kendi kararlarını vermene izin verecek birini."

Daha da yakına eğildi, böylece yüzlerimiz birbirinden ancak bir santim uzaktaydı, marihuana ve kolonya kokusu aramızda süzülüyordu. "Seni ben yönlendirmedim, Tasha. Sana acıdım ve *iyi* davrandım. Bunu bir erkekten hiç görmemiştin." Sinirle başını sallayarak uzaklaştı. "Aptal kız, sana *zar zor* nazik davrandım. Barın lanet olası yerdeydi. Ben iyi bir adam değilim. Senin gibi hiçbir kadın benim gibi biriyle birlikte olmak istememeli," diye tısladı.

İçimdeki tüm mücadele tükendi. Andrei'nin söyledikleri doğrudu. Bunu ben de düşünmemiş miydim?

Bana karşı en ufak bir sevgi belirtisi bile göstermemişti.

Hayatımdaki diğer erkekler gibi bana asla bir pislikmişim gibi davranmadı.

Derin bir nefes aldım ve gülümseyerek kaşlarımı kaldırdım. "Haklısın Andrei. Senden hoşlanan herkesin standartları yerlerde sürünüyor. Bu yüzden mi akşamını pis kokan, terli adamlarla dolu bir pizola dükkanında geçiriyorsun? Kimse seni yatağında istemiyor mu?" Sözlerimin arkasında gerçek bir öfke yoktu, sadece aramızda oluşan gerginliğin bir kısmını boşaltmaya ihtiyacım vardı. Özellikle de ondan yardım isteyeceksem.

Güldü, karşımdaki koltuğuna geri oturdu ve dirseklerini masasının kenarına dayadı. "Sevişmek için yatağa ihtiyacım yok. Şimdi, geride bıraktığın kim, Tasha? Onları gerçekten bırakıp bu hayata yeniden girmek isteyip istemediğine karar vermeden önce uzun uzun düşün. Sen gideli yıllar oldu."

İstediğim bu muydu? Ryan'ı terk etmek mi? Dex'i?

Sesim her zamanki güveninden yoksundu. "Hayır, onları bırakmak istemiyorum ama kalırsam Yuri peşlerine düşer."

Gözlerini devirerek omzunu silkti. "Öyleyse öldür onu," dedi gerçekçi bir tonda.

Bu öneriyle alay ettim. "Evet Andrei, çünkü sadece Rus Bratva'sının değil, Çember'in de liderini öldürmek çok kolay." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Yoksa bunu daha önce bir kez denediğimizi hatırlamıyor musun? Bak bizi nereye getirdi."

Gülümsemesi kanaryayı yiyen kedi gibi tüylerimi diken diken etti. "Ama Tasha, mükemmel bir yemimiz var, değil mi?" Buz gibi gözleri arkama kaydı ve tekrar bana odaklanmadan önce çenesini hafifçe kaldırdı. "Ve kendi adına konuş. Ben gayet iyiyim."

"O zaman gitmem umurunda olmaz," dedim blöfünü görerek. Bunda onun için de bir şeyler vardı. Bunu benimle paylaşacağından değil ama bana ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdim.

Seslenişim üzerine çenesi sertleşti. Sözlerimi duymazdan gelerek, "Anladığım kadarıyla, Tasha, çok güçlü arkadaşların var," dedi.

Masasının soğuk yüzeyi avuçlarımla buluştuğunda avuçlarımı yere vurdum ve sandalyemden fırladım. Bu hareket odadaki diğer adamların bana doğru hareketlenmesine neden oldu, ancak Andrei bakışlarının benden uzaklaşmasına asla izin vermeden onları uzaklaştırdı.

"Onları bu işin dışında bırak, Andrei. Bunun için kaydolmadılar. Onları geride bırakmamın tek sebebi buydu.

"Bütün bunlar cehenneme giderse benimle birlikte aşağı in." Onları Yuri'nin dahil olduğu bir şeye sürüklememin imkanı yoktu. Tanrı aşkına, onlara gerçek adımları bile vermemiştim.

Şimdi de eski kocamı öldürmelerini istememi mi istiyor?

Yüz ifadelerim niyet ettiğim kadar boş olmamalıydı çünkü Andrei iç sorularıma sanki onları yüksek sesle dile getirmişim gibi yanıt verdi.

"Onlara durumundan hiç bahsetmedin," dedi, gözleri beni endişelendirecek şekilde kısılmıştı. Kurnazdı ve ona ne kadar uzağa fırlatırsanız fırlatın güvenilmezdi, ona olan tutkuma kapıldığımda görmezden gelmeye karar verdiğim özellikler.

"Baban seni gerçekten mahvetti, değil mi?" Bana bakışında bir parça acıma vardı ve bu öfkemde ani bir artışa neden oldu.

"Ah, sen çok konuşuyorsun," diye karşılık verdim ve bir yorgunluk dalgası üzerime çökerken sandalyeye geri kaydım. Andrei benim için olduğu kadar arkadaşlarım için de bir gizemdi. Bana geçmişiyile ilgili çok fazla şey anlatmamıştı ama votkanın dudaklarımızı gevşettiği bir gece olmuştu ve ikimiz de istediğimizden fazlasını paylaşmıştık. Sorun şu ki, ben de o geceden pek bir şey hatırlamıyordum.

"Onları önemsiyor musun?"

Sorusundaki samimiyet beni şaşırttı. Tek yapabildiğim hafifçe başımı sallamak oldu; kelimeleri mırıldanırken sanki lanet okuyormuşum gibi hissettim.

Kırık bir kalbin garantisi.

Ama zaten uzaklaşarak bunu deneyimlememiş miydim?

"O zaman Yuri'yi öldürmen gerek, çünkü o piç Birleşik Devletler'e doğru yola çıktı." Andrei dövmeli parmağını bana doğru salladı, ben ise az önce patlattığı bomba karşısında paniğe kapılmamak için kendimi zor tuttum. "Tepedeki güvenli sarayını neden terk etme zahmetine girdiğini merak ediyordum. Elbette Maxim öldürüldü ve potansiyel olarak birlikte iş yapacağı kartel varisi de öldürüldü. Ama bu işte her zaman insanlar ölür. Onun mevkisindeki adamlar her şeyi bırakıp kendi başlarına ufak tefek işler yapmaya gitmezler."

Ne demek istediğini anlayınca midem ayaklarıma dolandı.

"Ama buraya önemsiz bir görev için gelmiyor, değil mi Tasha? Hayır. Gelinini almaya geliyor." Başını yana eğdi, bakışlarında sert bir ifade vardı. "Seni Tucson'da bulamayınca ne yapacağını düşünüyorsun Nikki?"

Yaşadığım yeri hatırlayınca keskin bir nefes aldım. İsmi. O biliyordu. Tanrı aşkına, bu ismi seçen oydu ama yaşadığım yer...

"Ne öneriyorsun Andrei?" Sesimdeki titremenin çoğunu dışarıda tuttuğum için gurur duyarak sordum.

Bir anlaşma yapmak için kapısına geldiğimde bana nazik davranmış olabilir. Kaçmama yardım ederlerse onlara bilgi verecek ve Yuri'ye ulaşmalarını sağlayacaktım. Ama Ruska Roma'da işler böyle yürümüyordu ve benim de katılmam gerekiyordu. Bağlılığımı gösteren bir dövme yaptırmamamın tek nedeni, düğündeki pusudan önce Yuri'nin mürekkebi keşfetme riskini almak istemememizdi.

Ama saldırıdan sonra onlara asla geri dönemedim. Bana bağlılıkları yoktu.

Bana gitmemi ve bir daha geri dönmememi söyleyen Andrei olabilirdi ama diğerlerine ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Amerika'ya iner inmez Dallas'a ikinci bir uçuş ayarladım ve sonunda kendimi Arizona'da buldum.

Kapı arkamdan açıldı ve Andrei'nin adamı Lehçe bir şeyler geveledi ama ben tam olarak anlayamadım. Andrei'nin bana bakışından anladığım kadarıyla benimle ilgili bir şeydi.

"Bedenin kaç? Bu gece kulübümde giymen için sana bir şey almam lazım." Bir cigara çıkardı ve yaktı. Arkasına yaslandığında, düğmeleri açık gömleğinden dövmeli derisinin bir kısmı görünüyordu. Andrei, sinirli kötü çocuğun özeti gibiydi. Bu beni kızdırıyordu çünkü bir erkeğin hiç çaba harcamadan bu kadar seksi görünerek uyanması tamamen haksızlıktı.

Talebi beni sinirlendirmişti, karanlıkta kalmaktan nefret ederdim. "Siktir git, Andrei. Bir keresinde bu küçük dansı yapmıştım ve neredeyse bir katedralin önünde vuruluyordum." Öne doğru eğildim. "Hiç soru sormadan her şeyi olduğu gibi kabul eden küçük kız mı? O gün öldü. Natasha mı? O kaltağı gömdüm."

Dudaklarının köşesi yukarı kalktı. Yüzünde eğlence değil, daha çok gurura benzer bir şey vardı. "Görünüşe göre seni son gördüğümünden beri biraz büyümüşsün."

Onayını nasıl karşıladığımdan emin olamadan başımı salladım. "Bunu hemen şimdi konuşup bir plan yapmak yerine neden kulübüne gelmemi istediğini söyle bana."

Bu kez yüzünde bir eğlence ifadesi vardı. "Çünkü Yu'nun öldürülmesinde bize yardım etmeleri için arkadaşlarına ihtiyacımız olacak-"

"Kesinlikle hayır."

Gülümsemesi daha da genişledi ve kalbim kafesteki bir kuş gibi çırpındı çünkü gözlerinde kibir parlıyordu. "Muhtemelen onlara haber vermeliydin, çünkü çoktan New York'a geldiler ve eğer o güzel küçük kafanın tek bir saç teline bile zarar gelmediğini görmelerine izin vermezsem, yakında Scarletta Callahan şehrindeki küçük bölgemde varlığını hissettirecek. Onun oğlanları kontrolün kendilerinde olduğunu düşünüyor olabilirler ama hepsinin sikini tuttuğu ve o kullanışlı küçük kollarıyla onları yönlendirdiği çok açık," dedi.

Zihnim onun anlattıklarını işlemekle meşguldü ve bu nedenle aklımda kalması gereken uygunsuz düşünceleri filtrelemek için müsait değildi. "Küçük olduklarından şüpheliyim," diye mırıldandım, düşüncenin ortaya çıkmasını engelleyemeden önce.

Bir kahkaha sesi ofisin tuğla duvarlarında yankılandı. "Ah, Nikki. Baban seni mahvetmiş olabilir ama bence sen çok iyi bir çocuk oldun."

Bu değerlendirme karşısında bir kaşımı kaldırdım. "Para için kıcımlı sallıyorum ve en iyi arkadaşım kartel için silah taşıyor." *Ve ben de benim için erkeklere sorgusuz sualsiz işkence eden ve bir tanrı gibi sikişen dövme bir motorcuya aşık oldum.*

Bu sefer düşüncelerimi kendime saklamayı başardım. "Bekle, geri al. New York'a geldiler de ne demek?" diye sordum, dikkatim tekrar olması gereken yerdeydi.

Cevap vermeden önce bir nefes daha çekti. Bana bok gibi davranmıyor olabilirdi ama yine de götün tekiydi ve çok zorlarsam cevabını bekletecekti. Şerefsiz.

"Aynen görüldüğü gibi, Tasha. Ryan Hernandez ve iki adam indi. Oh..." devasa kol saatine bakarak bir gösteri yaptı. "Beş dakika önce."

Sikeyim.

"Görünüşe göre gitmene izin vermek istemeyen tek kişi eski kocan değil." Ayağa kalktı ve üstünde içki şişeleri olan küçük bir dolaba doğru ilerledi. "Şimdi Bayan Hernandez'e mesaj atacak ve bu gece bizimle nerede buluşacağını bildireceksin, böylece operasyona saldırılarına izin vermeyeceğim."

Omzunun üzerinden bana bir bakış attı ve sonra dikkatini tekrar işine verdi. Onu terslemek istedim ama şimdilik kibar davrandım çünkü haklıydı. Eğer Yuri beni kendisi almak için yola çıktıysa, aramaya Ryan'la başlayacaktı.

"Ve sen de onlara bu akşam *iş toplantısı* için kulübüme davetli olduklarını söyleyeceksin," diye ekledi ve bana berrak sıvı içeren kristal bir lowball uzattı.

Bu gün hiç de hayal ettiğim gibi geçmemişti. Tek istediğim Andrei'nin Yuri'nin ne yaptığı ve nerede olduğu hakkında bir fikri olup olmadığını öğrenmekti, çünkü o zaman ters yöne gidecektim. Eğer yardımsever biri olsaydı, yeni belgeler isterdim.

Mizahsız kahkahalar fokurdadı, kaçmayı başaran birkaç gözyaşıyla birlikte taşı. Ne kadar ironikti, ikinci bir bakış atmadan kaçtığım iki farklı insan grubu şimdi bir araya geliyordu.

Korku hissetmem gerekirdi ama rahatlamaktan başka bir şey yoktu. Andrei'nin sert gözleri benim tamamen çöküşüm karşısında biraz yumuşadı.

"Beni mahvetti, ha?" Andrei'nin az önceki yorumuna atıfta bulunarak kadehimi onun uzattığı kadehe tokuşturdum.

Andrei votkayı yudumlarırken bir homurtu çıkardı ve elinin tersiyle ağzını sildi. "Kaçaçağını hep biliyordum," dedi sessizce. Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Bunu nasıl bilebilirdiniz ki? Bilet gişesinde durana kadar koştuğumu bilmiyordum."

"Çünkü Nikki, beni ya da Ruska Roma'yı sevmiyordun. Kim olduğunu anlamak için bir özgürlük şansına ihtiyacın vardı. Neden bunu yapmana izin verdiğimi sanıyorsun? Neden hiç kimse senden ödeme talep etmek için peşinden gelmedi sanıyorsun? Aileye sırtını dönmenin bedelinin ne olduğunu biliyorsun. Kimsenin sana yaklaşmasına izin vermeyerek kendini bir hücreye kapattığın için üzgünüm." Sözleri beni derinden yaraladı ve göz temasımızı kesmek zorunda kaldım.

Uçak yolculuğu boyunca tuvalette hıçkırığa hıçkırığa ağlamış, beni dışarı çıkarmaya çalışan birkaç kişiye küfretmişim. Tüm duygularımı bir kenara itip hayatta kalmak zorunda kalmadan önce üzüntülerimi huzur içinde boğamayacaksam birinci sınıf ne işe yarardı ki?

Neden beni görmelerine hiç izin vermediğimi merak ederdim.

Neden *kendimi* tanımak için *kendime* hiç şans vermedim. Mesela, lanet olsun, ne yapmaktan hoşlanıyordum ki? Ya da hayallerim? Kariyer olarak ne yapmak isterdim?

Onlara ne söyleyecektim?

"Neden yardım etmek istesinler ki?" Başımı bıraktığım ellerimin arasına fısıldadım.

"İnsanlar umursamıyorlarsa seni takip etmek için saatlerce uçağa binmezler Nikki."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

DEX

RASTGELE CINAYET HOŞ KARŞILANMAZ

"Bu gece onunla lanet olası bir *kulüpte* buluşmamı söyledi de ne demek?" Soruyu hırlayarak sordum ve yumruklarımı en yakın duvara çarpmamak için sıktım. Öfkemi kontrol altında tutma mücadelesini kaybediyordum. Sorun şu ki, kendimi kaybettiğimde kopan uzuvlar ortaya çıkmaya meyilliydi.

Ve rastgele cinayetler hoş karşılanmazdı.

Ryan dev adada oturduğu yerden başını kaldırıp baktı. Ryan'a bir kulüpte buluşacağımıza dair mesaj geldiğinde uçaktan yeni inmiş, Scarletta'nın evine doğru yola çıkmıştık. Bana mesaj atmamış olmasından duyduğum acıyı görmezden geldim.

"Andrei oranın sahibi," dedi gösterişli dairenin açtaki metal kirişlerinden birine yaslanan iri piç. Ryan, Scarletta'nın Sendika'nın lideri Caleb Callahan'la evli olduğunu, ama aynı zamanda onun en iyi arkadaşlarını becerdiğini açıklamıştı.

Aferin ona.

Onlar için de iyi. Seni delirttiklerinde kız arkadaşını teslim edebileceğin birinin olması? Hayaldi, çünkü kadınlar baş belasıydı.

Aylarca süren gerginlikten ve ona aşık olduktan sonra hayatınızın en iyi seksini yaptığınızda, sadece sizden ülkenin öbür ucuna koşması ve bir kulüpte buluşmak için lanet bir mesaj daveti göndermesi gibi.

Bir el omzuma kenetlendi. Onu kavradım ve alışkanlıktan dolayı büküm.

"Hey, ahbap, sakın ol. İçerideki tüm düşüncelerinin dışarıya doğru yol aldığını belirtecektim," dedi katana giyen adam.

Adının Kenji olduğunu sanıyordum. Sırtında silahı ve parmak eklemlerinde *siktiğimin seni* ile onu gördüğüm anda ondan hoşlandığıma karar vermiştim. "Özür dilerim," diye mırıldandım ve elimi bıraktım. O andan itibaren gergindim.

Scar'ın sesi hattın diğer ucundan süzüldü.

"Bunun için endişelenme. Elimi kesmekten iyidir. Başıma hep böyle şeyler geliyor" dedi.

Benimle dalga geçip geçmediğini anlamak için bir süre ona baktım. Ama bana attığı boş bakış çok ciddi olduğunu gösteriyordu.

Kulaktan kulağa gülümsedim.

"Bu gece kullanmam için bunlardan fazladan bir tane var mı?" Gunner'ın yanımda başını sallayıp itirazlarını mırıldanmasına aldırmadan sordum.

"Aptal ve salak," diye bağırdı dörtlüdeki üçüncü adam, İrlanda aksanlı olan. Anladığım kadarıyla Scar'ın gerçek kocasıydı.

-Caleb. "Odaklanalım. Bu gece ikiniz de onlardan birini getirmiyorsunuz. Andrei'yi kızdırmak bize yardımcı olmayacak. Bence o herif de en az sizin kadar dengesiz. Belki daha da fazla." Son kısmı mırıldandı ve ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Nikki'nin kaçmayı seçtiği kişi bu muydu? New York'taki akli dengesi yerinde olmayan bir şerefsiz mi? Bunun farkına varmak kalbime bir darbe daha indirdi.

İçimdeki kalp kırıklığının farkında olmayan Kenji gözlerini devirdi ve bana da bir tane olduğunu söyledi.

Belki de bu gece tamamen mahvolmazdı. Kendimi şiddetle neşelendirebilirim.

"Tamam, Nikki Adams'ın gerçekte kim olduğunu zaten biliyorsunuz. Natasha Petrov, Aleksandr Petrov'un kızı. Bu," Scar benden yaklaşık on yaş büyük görünen bir adamın parlak bir fotoğrafını uzattı, "onun eski kocası. Ya da şimdiki kocası? Gerçekten, kim bilir, çünkü her şey bir Bratva sahtekarlığıydı. Suçluların izinleri olmadan eşlerini almak gibi garip bir huyları var." Caleb'a bir bakış fırlattı, o da sadece kızgın gözlerle karşılık verdi.

Eğer biz odada olmasaydık, onu becereceğini hissediyordum.

İkisi göz göze gelmeye devam ederken Ryan devraldı. "Onun bir şeylerden kaç tığ ın ı hep biliyordum, ama insanları kendi hallerine bıraktım. O yüzden ayrıntıları hiç sormadım ama bana ondan bahsetti."

birlikte yakalandığımızda." Gunner onu kendi tarafına çekti ve sessiz bir destek gösterisi olarak başının üstünü öptü. "Tutulduğumuz sırada bir not bulunduğunu ve Mario'nun onu yakalamasına bunun neden olduğunu söyledi. Hiçbir şeyden bahsetmemem için bana yemin ettirdi. Muhtemelen hiçbir şey olmadığını söyledi."

"Ama sonra başka bir not ortaya çıktı," diye ekledim ve Nikki'nin onu yatağıma bağladığım gece benimle ne paylaştığını açıkladım.

"Ne yazıyordu?" Scar sordu.

"Doğum adı," dedi Ryan, bu benim için yeni bir haberdi. Nikki'nin en azından Ryan'a bu kadarını söylediğini bilmek güzeldi. Her birimize kendisinden farklı parçalar emanet etmişti, umarım şimdi bunları bir araya getirip ona nasıl yardım edebileceğimizi ve onu nasıl geri getirebileceğimizi bulabiliriz.

"Notu Lotería'da dans ederken aldı. Bu yüzden Jardani'nin peşinden gitti. Yuri onunla taşak geçiyormuş. Tabii peşinde *kimin olduğunu* açıklamadığı için bunların hiçbirini bilmiyordum," dedim. Zihnim tüm bunların birbiriyle nasıl bağlantılı olduğu konusunda dönüp duruyordu. "Azraillerin neden bir savaşı göze aldıkları şimdi anlaşılıyor. Karısını teslim ederlerse arkalarında büyük ve kötü bir Karabasan olacağını düşündüler," dedim alaycı bir kahkaha atarak.

"Tamam, harika, bütün bunları biliyoruz. Ama neden şimdi New York'ta ve bu Andrei denen herifle birlikte?" Gunner milyon dolarlık soruyu sordu.

Ryan'ın gözleri endişeyle bilgi uzmanı Scar'a kaydı. Scarletta'nın yüzü tamamen boştu, muhtemelen yıllardır geliştirdiği bir beceriydi bu.

"Andrey Ruska Roma'da yüksek mevkilerde. Petersburg Bratva'nın rakipleridir," diye cevap verdi Niko, gazeteye benzeyen bir başka parçayı yolun karşısına geçirirken. Makale İngilizce değildi ama fotoğraflar hikâyeyi anlatıyordu. "Birkaç yıl önce bir Bratva düğünü vardı. Büyük bir olaydı. Herkes katılacaktı, ben de bu yüzden oraya gittim. Bratva'nın lideri Yuri, ikinci adamının kızı Natasha Petrov ile evlenecekti. Aleksandr Petrov büyük miktarda para ve kontrol edeceği bir bölge kazanacaktı. Sizi aradığımızda da söylediğimiz gibi, düğünde işler ters gitti. Ruska Roma her zaman Bratva'ya karşı olmuştur. Aslında onlar ölümcül düşmanlar. Ruska Roma'nın adamları da törenden önce katedralde gizlenmişlerdi," dedi Niko, gözlerim fotoğrafları tararken, zihnim kurşun yağmuru arasında Nikki'nin görüntülerini oluşturunuyordu.

"Ruska Romanları onu kaçırdı mı?" Bu mantıklı olabilirdi - ve sonra bir şekilde onlardan kaçmış ve Amerika'da saklanmıştı. Ama o zaman neden onlara geri dönsün ki?

Niko kocaman bir omuz silkti. "Hiç sanmıyorum. O gün bana rastladı ve ben de gitmesine izin verdim." Bu bilgiyi verdiğinde tüm gözler onun üzerindeydi. "Bana bir şey söylemediği için İngilizce konuştuğunu sanmıyordum ama yüzünde korku dolu bir ifade vardı ve bana..." Scar'ın başının üzerinden Caleb'le göz göze geldiğinde sesi kesildi. "Suç örgütlerinde kadınlara nasıl davranıldığını biliyordum ve aslında evlenmek istememiş olabileceğini düşündüm." Kocaman bir omuz silkti. "Ama ona ne olduğunu kimse bilmiyor. Ya da nasıl erişim sağladıklarını. Yer açıklanmadı. Katılımcıları almak için araçlar gönderildi ve araçlara binmeden önce tüm telefonlarımız, saatlerimiz, aslında elektronik olan her şeyimiz alındı."

Hayal kırıklığı içime aktı. Bu Andrei denen herif onu da mı bulmuştu? Belki de onu tehdit etmişti ve bu yüzden buradaydı.

"Eğer onun kulübünde birini kazığa oturtursam, ne tür bir beladan bahsediyoruz?" Ben sordum.

"Kimseyi kazığa oturtmuyorsun," diye ısırdı Caleb. Huysuz herifin her zaman böyle olup olmadığını merak ettim.

"Kafa kesmek berbat bir şey. Kazığa oturtmak temelde birini yumruklamakla aynı şey. Zararsız bir eğlence, gerçekten," dedi Kenji omuz silkerek. Karakterini bozmasını bekleyerek profilini inceledim ama hiç bozmadı. Ciddi davranıyordu.

Caleb dikkatini tekrar Scar'ın anlattığı şeye verdiğinde, yeni arkadaşıma çarpması için yumruğumu uzattım.

"Bazıları anlamıyor," diye fısıldadım.

"Hepimiz oldukça deliyiz ama Caleb kana susamışlığını daha iyi kontrol ediyormuş gibi davranmayı seviyor. Ben kendiminkini dışarıda taşımayı seviyorum." Kenji'nin bana attığı gülümseme tüyler ürperticiydi.

Evet, bu sikiği sevdim.

Biri boğazını temizledi ve Kenji ile ben başımızı kaldırıp baktığımızda, elini kalçasına dayamış, manikürlü kaşlarını kaldırmış, bize bakan sinirli bir Scar bulduk. "Eğer birbirinize mastürbasyon yapmayı bitirdiyseniz, dikkatinizi verin. Mümkün olduğunca çok şeyi çözmek için sadece birkaç saatimiz var, böylece aptal gibi görünmeyiz. Onu görmeye neden gittiğini bilmiyoruz, sadece birkaç saat önce Nikki'nin

New York'a kılık değiştirerek indi ve sonra Ryan'a kulübünde buluşmak için mesaj atmadan önce şehrin Andrei'nin bölgesine gitmeyi *seçti*. Hepimiz," dedi Kenji'ye kızgınlık ve şehvet dolu gözlerle bakarak.

Hem Niko'nun hem de Caleb'in elleri görünmüyordu ve o anda ikisinin de ona dokunup dokunmadığını merak etmekten kendimi alamadım.

"Evet, hanımefendi," diye karşılık verdi Kenji, ona gözlerini devirmesine neden olan sahte bir solute fırlatarak, ama ağzının köşesinin nasıl yukarı döndüğünü yakaladım.

Kenji kaburgalarımın bir dirsek indirirken homurdandım. "Hiç teşekkür ederken boğazına basmasını istediğin bir kadınla karşılaştın mı? Çünkü o benim için öyle biri," dedi, sözlerini karasevda kaplamıştı.

Psikopat kesinlikle aşıkta.

Bir duygu yumağı acı verici bir şekilde gerildi, boğazıma yerleşti, dişlerim sıkmanın baskısı altında ağrıyordu. "Evet, bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorum ama onun yerine lanet olası kalbimin üzerine bastı," diye cevap verdim, ileriye bakarak, damarlarımda dolaşan kargaşanın içinden nefes almaya çalışarak. "Ve şimdi, kaçıp gittiği adamın sahibi olduğu lanet olası bir kulübe gireceğim."

"Lanet olsun," diye fısıldadı.

Sikik haklıydı.

OceanofPDF.com

37. BÖLÜM

DEX

GUNNER ARTIK BIR ILIŞKI GURUSU VE BIZ BUNU
SEVIYORUZ.

Bir zamanlar tiyatro olarak kullanılmış gibi görünen binanın sağlam çelik kapısından içeri girerken, "Tabii ki o herifin evi böyle görünüyor," diye mırıldandım.

Andrei'nin kulübü bir rock konseri ile avangart bir podyum gösterisi arasında bir yerdı. Karanlık duvarlar konser posterleri ve grafiti duvar resimleriyle kaplıyken, yaldızlı avizeler mekânı loş bir şekilde aydınlatıyordu. Eski imtiyaz alanı, aynalı raflarda sıra sıra renkli şişelerin bulunduğu, çıkartmalarla kaplı bir bara dönüştürülmüştü. Sahnede bir grup performans sergilerken insanlar sahneden atlıyor, kalabalık sörf yapıyordu.

"Lanet olası piroteknikler mi patlatıyor?" Mekânın havalı olduğunu düşündüğüm için sinirlenerek sordum.

"Europunk," diye fısıldadı Niko kulağıma. "Bu tarzın adı bu. Andrei tüm Sovyetler Birliği sonrası anarşi estetiğini seviyor. İsmi de buradan geliyor." *Anarşi* adının mavi renkle aydınlatıldığı dev bir neon ışığını gösterdi. Bütün kulüp mavi ve yeşil ışıklarla kaplanmıştı ve orada çalışan herkes barmenden çok rock yıldızlarına benziyordu.

Bizi merdivenlerden VIP'ye götüren kadının üzerinde deri bir pantolon ve göğüslerinin altını zar zor kapatan bir atlet vardı - aslında amacın göğüs altı olduğundan oldukça emindim. Kollarını her hareket ettirdiğinde iki parlak 'X' pastili ortaya çıkıyordu ve saçları parlak yeşildi, başının üstünde iki topuz halinde toplanmıştı.

Beyaz gömleğim ve Air Force Ones ayakkabılarımla dikkat çekeceğimi düşünmüştüm. Meğer Europunk daha çok *siktir* git tavrıyla ilgiliymiş.

Adamdan zaten nefret etmiyor olsaydım, kulübü sevebilirdim.

"Lütfen oturun. Andrei birazdan sizinle olacak," dedi kız köşeye sıkışmış bir barın arkasına geçmeden önce.

VIP bölümü özel balkonlardaydı. Bu balkon konsere bakıyordu. Oturma sıralarının hepsi kaldırılmış ve yerlerine daha çok yatağa benzeyen, üzerlerine yastıklar ve kürk postlar serpiştirilmiş masalar ve kadife kabinler yerleştirilmişti.

Kenji onlardan birinin üzerine çöktü ve kolunu arkaya doğru uzattı. File atleti ve siyah Dickies'iyle tam da evindeymiş gibi görünüyordu. Aslında herkes ortama uyum sağlamak için giyinmişti. Takım elbisesiyle en çok Caleb göze çarpıyordu ama kravat takmayı unutmuştu, dövmeli elleri ve çatık kaşları da buna yardımcı oluyordu. Herif düpedüz tehlikeli görünüyordu, bu yüzden ne olursa olsun göze çarpıyordu.

-Bu ve yakın zamana kadar New York'ta oldukça aranan bir bekâr olduğu gerçeği.

"Ne sikime ortama uyum sağlayacağımızı düşündük ki?" Kenji'nin yanında yerimi almış, tek girişi izleyebilmek için sırtımı balkona dönmeye dikkat ederek sordum. "Biz göz korkutucu bir grup hergeleyiz."

"Ve ateşli," diye ekledi Kenji, Niko ve Caleb'den bıkkınlık dolu kafa sallamaları aldı. "Peki, pislikler. Ben ateşliyim," diye düzeltti, öne doğru eğilip Scar'ın kolunu yakaladı.

Onu kucağına çekip yüzünü boynunun kıvrımlarına gömdü ve küçük bir çığlık atmasına neden oldu. Onun yanındayken farklıydı ve bu adamların her birinin onun farklı bir parçasını tatmin ettiği açıktı.

"Bu güzel kış parçası da öyle," dedi ağzını kapatarak. Diğer ikisinin nasıl tepki verdiğini görmek için şöyle bir baktım.

Gözlerindeki kıskançlık değildi. Cinsel açıktı.

"Gitsek de sevişseniz mi?" Bir içki almak için ayağa kalkarak sordum çünkü Tanrı biliyordu ki bir içkiye ihtiyacım vardı. Ya da beş. Öfke ve kendinden nefretle karışık azgınlık mı? Evet, votkanın da karışıma katılması gerekiyordu.

"Sence Nikki Andrei ile birlikte olacak mı?" Gunner yanımda takip ettiği yerden sordu.

Çenem sıkıştı. Hiçbir fikrim yoktu ve daha da kötüsü, eğer olsaydı ne yapacağımı da bilmiyordum.

"Bilmiyorum." Elimi yüzüme sildim. "Kahretsin, bir votka Redbull alabilir miyim, bebek?" Gunner'la konuşmak için dönmeden önce kadına sordum. "Burada ne halt ettiğini ya da bizi neden çağırdığını bilmiyorum. Yani, New York'ta olduğumuzu nereden biliyordu ki? Ryan'a o mesajı gönderdiğinde daha yeni inmiştik."

"Bence tanıyorsun. Bence Nikki'yi ondan daha iyi tanıyorsun," dedi. "Sana bir tavsiye, korktuğu için kaçmasına izin verme. Ona sevginin buna değer olduğunu göster."

"Öyle mi?" Ona bakarak ısırdım. "Kaçtı lan. Belli ki ben onun zamanına değmemişim. Onu becermek ve bir boka ihtiyacı olduğunda aramak için iyi olduğumu açıkça belirtti. *İlişki* burada sona erdi."

Gunner başını salladı. "Sana söylüyorum dostum, buna değer. Ona çoktan aşık oldun, Dex. Siktir, ikimiz de biliyoruz ki seni önemseydiği için *kaçtı*. Seni kurtardığını sanıyor."

Önümde bir silah belirdi.

"Bunu kullanabilirmişsin gibi konuşuyorsun çünkü bugün Andrei ile gelen kızıdan bahsediyorsan, bu gece çok ateşli görünüyor. Kendini uzak durmaya ikna etmek için iyi şanslar," dedi kıkırdayarak ve daha fazla içki hazırlamaya başladı.

"Harika amına koyayım," diye mırıldandım sıvıyı geri atmadan önce, boğazımdan aşağı kayarken yanmanın tadını çıkardım ve sonra bir tane daha istedim.

"Dinle, ikimiz de hayatın çok kısa olduğunu biliyoruz. Eğer onunla birlikte olmak istiyorsan, söyle ona. Her zaman söylediğin şey neydi? Kell'den sonra karar verdiğin şey?" Gunner sordu, sözleri sertleşmeme neden oldu.

Daha önce beni kurtaran mantrayı tekrarladım. Vücuduma dövme yaptıracak kadar inandığım mantrayı. "Kaderimizde ölmek olduğu için yaşamamıza izin verin."

Gunner omzuma bir tokat attı. "Öyleyse yaşa kardeşim. Çünkü ikimiz de onun sana yaşadığını hissettirdiğini biliyoruz," dedi ve Ryan'ın Scar ve Kenji'nin yanında oturduğu yere doğru yürüdü.

Lanet olsun. O haklıydı.

Nikki, birinin içeri girmesine izin verebileceğini düşündüğü anda kaçtı. Yalnız kalmanın birini sevip de gitmesinden daha az acı verici olduğuna mı inanıyordu? Nikki'yi tanıyana kadar o koroyu ben yönetiyordum.

Bana hayatın ne olursa olsun akıp gideceğini gösterdi ve onunla bir an bile geçirebilseydim, bunu kabul ederdim.

Sanki düşüncelerim onu çağırması gibi VIP balkonun kapısı açıldı ve o güne kadar gördüğüm en güzel kadın içeri girdi. Uzun, krem rengi bacakları, uyluğunun ortasına kadar uzanan yeşil saten bir elbisenin altında kaybolana kadar çıplaktı, kolları dirseklerine kadar uyumlu saten eldivenlerle kaplıydı.

Hay sikeyim.

Siyah dantel korse üstüyle gerçek kıyafetlerden çok bir sabahlık giymiş gibi görünüyordu. Kim bilebilirdi ki? Belki de tam olarak buydu. Ne olursa olsun, hayranıydım ve pantolonumun ağ kısmı anında çok dar geldi.

Peygamber çiçeği gözleri benimkilerle buluştuğunda oda kayboldu. Bakışlarını çekip alandaki herkesi selamlamadan önce gözlerinde pişmanlık gibi bir şey parladı. Arkasında, gerçek bir rock yıldızına benzeyen bir adam vardı. Saçları kısacık kesilmiş ve o kadar beyazlatılmıştı ki neredeyse gümüş rengindeydi. Üzerinde düğmeleri açık bir takım elbise ceketini vardı ama gömlek giymemiş, tüm kaslarını ve dövmelelerini sergilemeye izin vermişti. Kiril alfabesiyle yazılmış gibi göründükleri için yarısının ne yazdığını anlayamadım ama göğsündeki dövmede "*İhanetten önce ölüm*" yazıyordu. Deri pantolonu dar kalçalarından aşağıya sarkıyordu ve Glock'unu önüne sıkıştırmıştı, belli ki kimin gördüğü umurunda değildi. Gunner ve benim gibi iri değildi, uzun atletik yapısıyla Kenji'ye daha yakındı. Yine de onun bir dövüşçü olduğuna bahse girerdim.

-Burnu hafifçe çarpıktı ve kaşının ortasından geçen bir yara izi vardı, bana Torque'un bir kafa tekmesiyle yarılan kaşını hatırlattı.

Kulübü gibi, bu kadar havalı görünmesi de beni kızdırdı. Muhtemelen başka şartlar altında bu herifi sevebilirdim.

Nikki'yi dirseğinden kavradı ve ona doğru eğilerek bir şeyler fısıldadı Kulak.

Ona bakma şeklinden nefret ediyordum. Nasıl olduğunu hatırlatan çok fazla şey var. bana bakmıştı.

Kırık bir cam parçası avucumu kestiğinde elimden keskin bir acı yayıldı, lanetim bir tıslamayla dışarı çıktı. Votka temizleyici bir yanma sağladı.

"Olamaz," dedi barmen, elinde bir havluyla diğer tarafa gelirken. Elimi kavradı ve hasarlı parıltıyı görmek için ters çevirdi. Kesiğin görüntüsü onu tıslattı. "Anlaşılan sana plastik bardakta servis yapmalıydım. Şimdi barımın her yerinde kırık cam ve kan var."

"Özür dilerim," diye mırıldandım, aklım hâlâ Nikki ve Andrei'nin birlikte nasıl göründüklerindeydi.

Bana gülümsedi. Gözlerindeki pırıltı bana o kadar da kızgın olmadığını açıkça gösteriyordu. "İlk yardım çantasını getireyim."

Yaralanma geçmişte yaşadıklarımla kıyaslandığında hiçbir şeydi ve neredeyse ona endişelenmemesini söyleyecektim ama sonra bana doğru hançerlerin gönderildiğini hissettiğim yere baktım. Nikki bana dik dik bakıyordu. Birkaç dakika önce fark ettiğim pişmanlık gitmiş, yerine öfke ve meydan okuyan bir bakış gelmişti. Andrei'ye yaklaştı ve Ryan'ın sorduğu bir soruya cevap verirken benimle göz temasını hiç kesmedi.

Yumuşak eller dikkatimi kısa bir süreliğine başka yöne çekti. "Bunu senin için paketleyeceğim," dedi kız, çoktan işe koyulmuştu. Nikki'ye dönüp baktığımda burun delikleri açılmıştı ve beni hadım etmenin beş farklı yolunu hayal ettiğine yemin edebilirdim.

Görünüşe göre o kadar da "duygusuz" değilmişsin.

Ona kaşlarımı çattım.

Eğer oyun oynamak isterse, oynayabilirdik ve o benim lanet olası ödülüm olurdu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 38

NIKKI

BİLİRSİN, BAZEN, SADECE BİR SÜRTÜK OLMAN GEREKİR

Kaltaklık ettiğimi ve tüm bunların benim hatam olduğunu biliyordum ama bu mantıklı davranabileceğim anlamına gelmiyordu. Evet, tam bir korkak gibi kaçtım, ama neden orada yüzünde aptal bir gülümsemeyle ona şefkatle dokunan bir kadın vardı.

Hiçbir zaman daha büyük bir insan olduğumu iddia etmedim. Doğal olarak, kıskançlığıma uygun tek tepki Andrei'ye yaklaşmak oldu. Beni fark etmemiş gibi görünüyordu, cehennemden gelen bu toplantı için hepimiz yerimize otururken adamlarına emirler yağdırmakla meşguldü.

Yanağımın içini ısırdım, nereye oturacağım konusunda kararsız kaldım. Belki de arka planda durup herkesin burada olduğumu unutmasını umabilirdim.

Evet, doğru. Buraya gelmelerinin tek sebebi sensin.

Tüylerim diken diken oldu, meme uçlarım elbisemin üst kısmındaki dantelin arkasında sıkılaştı. Şimdi yanımda duranın kim olduğunu anlamak için bakmama gerek yoktu. Kulağıma fısıldamak için eğildiğinde iç yanağımı ısırdım.

"Yanımda oturuyorsun, tükürük ateşi. Sana göz kulak olabileceğim bir yere, çünkü sana güvenilemeyeceği çok açık." Seçtiği kelimelerden dolayı içimde bir pişmanlık hissettim ama beni bankın üzerine çekerken bunları düşünmeme fırsat vermedi.

Onunla Andrei'nin tam ortasında.

Tanrı'ya bunu hak etmek için ne yaptığımı sormak istedim ama muhtemelen bu soruya cevap verecek uzun bir liste vardı. Bacaklarımda tüylerim diken diken oldu, Dex'in bacağının benimkine bastırıldığı yanıkla tam bir tezat oluştuyordu. Biraz daha yaklaşırsam

ve ben onun kucağında olurdum. Eğilmeye çalıştım ama eli çıplak kalçama kenetlendi, serçe parmağı elbisemin yukarı kalktığı yere değdi.

Kulaklarıma dolan kan, grup arasında geçen ufak tefek konuşmaları bastırıyor, herkes ne olup bittiğini anlamak için diken üstünde beklemiyormuş gibi davranıyordu. Kurşun geçirmez kalın camlar sayesinde balkonda müziğin sesi kısılmıştı. Ses, Andrei'nin toplantıları sırasında sesi kontrol etmesine olanak tanıyan hoparlörler aracılığıyla içeri pompalanıyordu.

"Peki, neden asıl konuya gelmiyoruz, olur mu?" Dex masadaki konuşmaları keserek seslendi, eli hâlâ kalçamdaydı. Andrei bir kahkaha atıp öne doğru eğilerek Dex'e bakmadan önce bir süre sessizlik oldu. O anda yaptığım gibi cansız bir nesne tarafından yutulmayı hiç istememiştim - keşke bank açılıp sürünerek uzaklaşmama izin verebilseydi.

"Senden hoşlanıyorum," dedi Andrei.

Dex homurdandı. "Evet, senden hoşlanmıyorum."

Andrei'nin sırtışı bu karşılık karşısında daha da büyüdü, mavi gözleri parladı. Scarletta neyse ki olay daha fazla büyümeden araya girdi.

"Saçmalamayı keselim ve bize neden burada olduğumuzu söyleyebilirsin," diye talepte bulundu, ses tonunda en ufak bir korku belirtisi yoktu.

Andrei kaşlarını kaldırdı ama komuta tepki vermedi, konuşmadan önce Rusça bir içki istedi. Piç her zaman işleri kendi bildiği gibi yapmayı severdi. "Yuri Sokolov New York'a doğru yola çıktı ve onu öldürmemiz gerekiyor," dedi açıkça.

Scarletta Caleb'e baktı, aralarında sessiz bir konuşma geçiyordu. Herhalde Andrei'nin bu kadar açık konuşacağını tahmin etmemişlerdi. Ya da şu anki Bratva liderini öldürmek istediğini itiraf etmesini.

Andrei öne doğru eğildi ve masanın üstüne vurmaya başladı. "Dinle, saçma sapan şeylerle vakit kaybetmek istemiyorum. Durum şu. Uzun zamandır o piçi öldürmeye çalışıyorum. Daha önce bir kez denedim ama ne yazık ki *başarısız oldu*." Gözlerini üzerimde hissettim ama bakışlarına karşılık vermedim, Dex'in elinin kalçalarımın ortasına doğru gittikçe daha fazla ilerlemesi ve tenimde işkence edici daireler çizmesi dikkatimi dağıtmıştı.

"Evet, aslında oradan başlayalım," dedi Dex. "Ruska Romanları, yeri bile açıklanmayan bir düğüne nasıl sızdı? " Onun

dikkati bana kaydı. "Peki nasıl oldu da kayboldun? Seni kaçırdılar mı?" diye sordu, gözleri arıyordu.

Andrei kısık bir ısıık çaldı. "Kahretsin, Tasha, gerçekten de kimseye kendin hakkında hiçbir şey söylememişsin." Kulaklarının arkasına sıkıştırdığı esrarı çekip yaktı ve eliyle beni işaret etti. "Sanırım senin için İsa'ya gelme vakti geldi, o şerefsiz inandığımdan değil ama bu deyim işe yarıyor, değil mi?"

Merkezleyici bir nefes alırken göz kapaklarım titreyerek kapandı. Artık kaçmak yoktu. Artık sır yoktu.

"O gün beni kimse kaçırmadı," dedim, gözlerimi tekrar açıp Dex'e bakarak anlaması için yalvardım. Başa dönmek zorundaydım.

"Benim hiç annem olmadı, annelik anlamında değil. Babam ona çocuk doğurması için bir taşıyıcı anne tuttu. Çoğu kişi bir oğul isteyebilirdi ama babam bencil bir piçti ve gücü kendisi için istiyordu. Bir varis değil. Amacı bir pazarlık kozuna sahip olmaktı-" Bunların hiçbirini daha önce yüksek sesle söylememiştim ve bu itiraf kalbime yeniden saplanan bir bıçak gibiydi. Dex'in eli rahatlatıcı bir şekilde sıkılmadan önce durdu.

"Bir kız," dedi ve cümleyi benim yerime tamamladı.

Devam etmeden önce başımı salladım. "Zamanı geldiğinde hangi Bratva lideri başa geçerse ona hediye edilmek üzere yetiştirildim. Büyüdükçe, eğer *benimle* gurur duymasını sağlayabilirsem, beni yanında tutacak kadar değerli olduğuma karar vereceğini düşünecek kadar saf oldum. Benimle gurur duymasının daha fazla güçten daha fazlası anlamına geleceğini düşündüm." Kızgın gözyaşlarım kirpik çizgimde kabardı ve düşmekle tehdit etti.

Dex nefesinin altından küfretti, hikâyenin nereye gittiğini açıkça hissediyordu ve beni kolunun altına çekti. Eve gelmek gibiydi- sıcak, rahatlatıcı. Dudaklarının başımın tepesine değdiğini hissettim.

Niko masanın öbür ucundan seslendi. "Düğünün yerini sızdırmışsın."

"Öyle yaptı. Birlikte olduğu kadınları *kırmakla* ünlü Yuri'yle evlendirileceği söylendiğinde Ruska Roma'nın kapısında belirdi. Ülkeden çıkmamıza yardım etmesi karşılığında çabalarımıza katılmaya ve bizi düğün katedraline sokmaya söz verdi," dedi Andrei, sesi etkilenmiş gibi geliyordu.

"Ne oldu?" Ryan sordu. Kahve rengi gözlerinde öfke görmeyi bekleyerek ona baktım ama beni karşılayan şey tam tersiydi. "Seni ya da geçmişini hiç sormadığım için çok üzgünüm Niks. Bilmemi istersen bana söylersin diye düşünmüştüm ama bilseydim uzun zaman önce bu pisliği öldürmene yardım ederdim."

Ağlamaklı bir kahkaha yükseldi. Tabii ki bu olaya böyle bakacaktı.

"Scarletta da muhtemelen yardım ederdi. O her zaman iyi bir cinayetin içindedir," dedi Andrei ona bakarak.

Scar ellerini birbirine vurarak ve masanın etrafına bakarak boyun eğmiş bir iç çekiş geçirmeden önce sessiz bir konuşma oldu. Caleb'in yüzündeki kalıcı çatıklık daha da derinleşirken Niko'nun ifadesi boş kaldı. Kenji seçilmiş kardeşlerinin tam tersiydi, kulaktan kulağa gülümsüyordu. "İlk ve tek kez bu kadar berbat bir şey yaşayacağımıza göre, ne Sen buna ne diyordun, Andrei? Bir 'İsa'ya gelme anı' mı? Ben-"

"Sen bir suikastçı mısın?" Ryan seslendi, gözleri kocaman açılmıştı. "Çünkü öylece teknik bir şey yapmanın mümkün olmadığını biliyordum. Fazla hesapçısın." Cevap beklerken neredeyse başı dönüyordu.

"Bu güzel kıçlı kadın *sadece* bir suikastçı değil. O lanet olası bir Cain," dedi Kenji, yüzünde parlayan gururla. Üç oğlan da Scar'a aya asılmış gibi bakıyorlardı.

İsim benim için hiçbir şey ifade etmiyordu ama Ryan ve Gunner'ın gözleri yemek tabağı kadar büyüdü.

"Amcanın sana yaptırdıklarından daha fazlasıyla ilgilendiğini *biliyordum*," dedi Ryan ama cevabı Gunner'ın gür sesi tarafından bastırıldı.

"Cain, yani dünyanın en kötü şöhretli suikastçılarından biri olan Cain mi?" Gunner kollarını masanın üzerine açmış, ona inanamayarak bakarken sordu. "Kaç tane üç harfli ajansın seni aradığını biliyor musun?"

Sırıttı. "Tabii ki biliyorum. Hepsine arka kapıdan girdim." Kenji kıs kıs gülünce ona ters ters baktı. "Kenji, kıcıımı düşünmenin sırası değil," diyerek onu tersledi.

"Sen nasıl istersen, arka kapı prensesim," diye karşılık verdi ve kızın yanaklarının kızarmasına neden oldu.

Kadından korkmasaydım gülerdim. Kenji'nin ondan nasıl korkmadığından emin değildim.

Scar'ın kayıtsızlık maskesi tekrar yerine oturdu ve Andrei'ye baktı. "Bunu nereden biliyordun? Ben onlara söylemeden önce bu üçünün haberi bile yoktu," dedi, ilişki içinde olduğu üç adamı işaret ederek. Ses tonunda ölümcül bir keskinlik vardı.

Herkesin dikkati ona yöneldi.

Gözlerini çevreleyen siyahlık onu daha ölümcül gösteriyordu, mavi ise bir şekilde daha ürkütücüydü. Zalim.

"Scarletta, insanların kendilerini hafife almalarına *izin vermenin* nasıl bir şey olduğunu bilmesi gereken biri varsa o da sensin. İnsanların burnunun dibinde güç biriktiren tek kişi sen değilsin. Şimdi, elimizdeki mevcut soruna dönelim. Buraya doğru gelen bir Bratva liderimiz var ve onu öldürmek için bir araya gelmemiz gerekiyor."

"Bundan ne çıkar sağlıyorsun?" Andrei bize doğru baktığında Dex kolunu bana dolayarak sordu. Tüm konuşma boyunca nispeten sessiz kalmıştı ama bana olan tutumu hiç azalmamıştı ve ben bunu iyiye işaret olarak aldım. Benimle işi bitmemişti. En azından henüz.

Andrei'nin gözleri üzerimizde gezindi, Dex'in beni tuttuğu yerde durdu. "Kaçtığı kişi sensin," dedi söze girmeden. "Bu da ne demek oluyor?" diye tükürdü Dex.

"Andrei," diye uyardım ama o beni duymazdan gelerek yoluna devam etti.

"Natasha duygularıyla yüzleşmek yerine kaçma eğilimindedir. Kapımın önünde belirlediğinde, bağlantı kurmayı başardığı ve kaçtığı birinden kaçtığını biliyordum. Bunun silah tüccarına dönüşen en iyi arkadaşı olduğunu düşündüm." Esrarından bir nefes çekti. Dex'i göstererek, "Ama sana aşık olduğu için kaçtı," dedi.

Dex'in bakışları yüzümün yan tarafını yakıyordu ama dönüp ona bakmayı reddettim. Odadaki gürültü, kulaklarıma hücum eden kanın gölgesinde kalmıştı. Neyse ki Andrei konuşmaya devam etti, Dex'e olan aşkımın bir mafya bozuntusu aracılığıyla gerçekleştiği gerçeğiyle oyalanamayacağımız kadar ciddileşmişti.

"Her neyse, bundan benim ne anladığımın bir önemi yok, çünkü geri kalanınızın gerçekten bir seçeneği yok. Ya Yuri'yi öldürürsünüz ya da o sizi öldürür. Ne dersiniz?" diye sordu, kollarını iki yana açıp bileğindeki saate bakmadan önce. "Ben olsam çabuk karar verirdim çünkü Yuri'nin inmesine muhtemelen kırk sekiz saat var."

Caleb nefesinin altından bir küfür savurdu.

Utanç içimde dönüp duruyordu. "Artık eve gitmelisiniz," dedim dikkatlerini çekerek. "Benim ve başarısızlığım yüzünden bu karmaşanın içindesiniz."

Yuri'yi öldürme girişimi," dedim ellerime bakarak.

Sıcak parmaklar çenemi kaldırdı. Dex, "Bu senin hatan değil," dedi ama Andrei onun sözünü kesti.

"Aslında öyle sayılır. O gün o piçi bıçaklaması gerekiyordu," dedi ben ona ters ters bakarken. "Ne? Sen yapacaktın."

Dex ayağa kalktı ve parmağını Andrei'nin göğsüne soktu. "Kapa şu lanet çeneni, her şeyden önce. İkincisi, *ona* o pisliği öldürtecek miydin?"

Andrei arkasına yaslandı, kollarını kabine yaydı, hiç etkilenmemişti. "Küçük tavşanının aslında bir kurt olduğunu biliyorsundur." Mavi gözlerini bana dikti ve son sırrını açıklarken bakışlarımı üzerinde tuttu. "Gün tam bir başarısızlık değildi, o adam-"

"Babamı ben öldürdüm. Onu karnından bıçakladım ve bıçağı бүktüm," diye araya girdim, bu gerçeği söyleyecek kişinin kendim olması gerekiyordu.

Andrei sırttı. Pislik herif. Bunun olmasını o istemişti, bulmacanın son parçasını herkesin görebileceği şekilde çırılçıplak oturana kadar ortaya çıkarmam için beni zorlamıştı, böylece yanımda olmak isteyip istemediklerini anlayacaktım. Boktan bir aşk tanrısı gibiydi.

Ona bakmakla o kadar meşguldüm ki çok geç olana kadar Dex'i fark etmedim. Aniden havaya kaldırılıp omzunun üzerinden atıldığımda irkildim, kolu kalçalarımın arkasına kenetlenmişti, bir eli de kığımın görünmemesi için elbisemi tutuyordu.

"Siz sikikler bir plan yapın, sonra da bize ne yapmamız gerektiğini söyleyin," diyerek omzunun üzerinden seslendi ve kulübün ana bölümüne açılan kapıya doğru ilerledi.

"İyi eğlenceler," diye bağırdı Andrei. Yüzünü göremiyordum ama kendini beğenmiş bir ifadesi olduğunu biliyordum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 39

DEX

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

EĞER AZGINSANIZ, BU BÖLÜM TAM SIZE GÖRE.
DEĞİLSENİZ, OLACAKSINIZ...

Onu duvara çarpmadan önce zar zor odadan çıkabildik, ayakları yere basana kadar vücudunun aşağı kaymasına izin verdiğimde nefesi kesildi. Kahretsin, çok güzeldi. Aletim seğirdi - odaya girdiğinden beri acı verici bir şekilde sertleşmişti, geçmiş çözüldürken kısa bir süre sakinleşti.

Ama babasının göt deliğine öldürücü darbeyi indirenin kendisi olduğunu açıkladığında, lanet olsun, bir kez daha kaya gibi sertleşmişim. Ağzımı kulağına indirip bir an için hassas etini emdiğimde nefesini içine çekti.

"Eğer o pisliği öldürmemiş olsaydın, onu avlar ve senin için uzuvlarına ayırırdım," dedim burnumu boynunda gezdirip etini ısırarak. Vücudunun her yerini işaretlemek istiyordum.

Ruhunun.

Sözlerimi romantik bulup bulmayacağını bilmiyordum ama bunlar gerçektir.

Yüzünü benimkine çevirdi, konuşurken dudaklarımız birbirine değiyordu. "Şimdi tahrik olmam yanlış mı?" diye sordu.

Verdiği yanıt beni hırlattı, kendimi ona doğru daha da bastırdım ve ellerimi iç çamaşırına takılana kadar çıplak kalçalarında gezdirdim.

"Ne yapıyorsun, Dex?" diye sordu, sesi boğuk ve heyecanlıydı. Kendimi durduramayarak öne doğru eğildim ve ağzını yakaladım, dünya

dili benimkiyle iç içe geçerken eriyip gidiyordu. Nikki'yi öpmek yeniden nefes almak gibiydi.

Yağmur fırtınasından sonra temiz hava.

Gömleğimi sıkarak beni kendine çekti. Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki sanki bir uçurumdan atlamışım gibi hissediyordum. Onu sevmek bir adrenalın patlamasıydı. Göğsümün içindeki boşluğu dolduruyor, karanlık mağarayı güneş ışığıyla aydınlatıyordu. Alıştığım acı, o yanımdayken yok oluyordu.

İçime bir belirsizlik çöktü. Onun hakkında böyle hissediyordum ama yine de bu konuda nerede durduğunu bilmiyordum. Benden birden fazla kez kaçmıştı. Belki de sadece lanet olası ipucunu alıp gitmesine izin vermeliydim.

Bu fikir karşısında
homurdandım.

"Külotunu çıkar,
Nikki."

"Ne? Hayır. Onlara neden ihtiyacın var ki?" diye sordu yüzünü çekerek.

Elim boğazını kavrayarak yukarı kalktı. "Çünkü bir daha kaçarsan, senin daracık amını sikerkenki anılarımı hatırlarken sikimi saracak bir şey istiyorum," dedim ve iç çamaşırını indirerek sözlerimi noktaladım.

İçine çektiği nefes daha çok bir iniltiydi ve parmaklarımı artık açıkta olan amına soktum.

"Sırılsıklam olmuşsun, tükürük ateşi." Parmaklarımı çektim, dudaklarıma götürdüm ve yalayarak temizledim. "Bu benim için mi? Amcığın benim için damlıyor mu bebeğim?" diye sordum.

Başını elime doğru salladı, kalp atışları avucumun altında nefis bir hızla atıyordu.

Onu sertçe öptüm, dilimi sıcak ağzına soktum, parmaklarımla onu tekrar doldurmadan önce kendini tatmasına izin verdim, onları daha hızlı ve daha hızlı pompaladım.

"Dex," diye inledi. "Lanet olası bir salondayız."

"Ve? Eğer benden kaçmak istiyorsan, o zaman seni herkesin içinde becereceğim, böylece herkes benim olduğunu bilecek. Kimse denemeye cesaret edemesin diye hak iddia edeceğim." Bir sonraki kısmı fısıldayabilmek için ağzımı kulağına yaklaştırdım. "Seni döllerimle boyayacağım ve bu lanet kulüpte benim küçük şaheserim olarak yürümeni sağlayacağım. Anlıyor musun? Döllerim gecenin geri kalanında senin açgözlü amından damlayacak."

Bana karşı titredi, amcığı parmaklarımı kavradı. "Mmm. Görünüşe göre amın bu fikre bayılıyor, bebeğim."

Dizlerimin üzerine çöktüm, bacaklarını ayırdım, bacaklarını teker teker kaldırıırken herkesin içinde olmakla ilgili protestolarını görmezden geldim, tangasını yolun geri kalanında çıkardım ve elbisesinin altına dalıp amını yalamadan önce cebe attım. Klitorisini emip üçüncü bir parmak eklediğimde protestoları zevk çığlıklarına dönüştü. Saçlarımı avuçluyor, serbest kalmaya yaklaştıkça saç tellerini daha da sert bir şekilde çekiyordu.

Onun parçalanışını izlemek istiyordum ama kafam tamamen elbisesinin *altındaydı*. Onu herkesin içinde becerecektim ama kimsenin benim olanı görmesini istemiyordum. Bu düşünce beni onun amına doğru inletti.

Benimkini. O tam olarak buydu. Boşalmadan önce üzerimdeki baskıyı hafifletmek için mastürbasyon yapmaya başladım. Kahretsin, onun içinde bile değildim.

"Tanrım, beni yerken sikini yumruklamanı izlemeye bayılıyorum," diye nefes nefese kaldı, sözleri müziğin üzerinde zar zor duyuluyordu. Daha sert pompaladım, övgü karşısında amcığına karşı zevkle mırıldandım. O kadar yakındı ki bunu hissedebiliyordum. Onu sınırın ötesine itme arzusu çok güçlüydü. Parmaklarımı çıkardım, yerine dilimi koydum ve parmaklarım kıkına doğru kıvrıldı, işaret parmağım boğuma kadar içeri girdi. Boşalırken adımı haykırdı, iç duvarları dilimin etrafında sikimi kışkandıracak şekilde kasılıyordu.

Bitkin düştüğünde ayağa kalktım, onu çevirip bileklerini omurgasının dibinde sabitledim ve kulağına fısıldamak için eğildim.

"Şimdi seni becereceğim, tükürük ateşi," dedim, kotumu içine sokacak kadar indirdim ama kıkımı tamamen sergilemedim.

Sikimi içine sokmadan önce aldığı tek uyarı buydu. Daha önce hiçbir kadını Nikki'yi istediğim gibi istememiştim ve onu tek bir sikiş için de istemiyordum.

"Göbek adı," dedim itişler arasında.

"Ne?" diye sordu, sözcük bir anda ağzından çıktı.

"Göbek adına ihtiyacım var," dedim parmağımla klitorisini döndürerek. "Şimdi." Cevap vermesi uzun sürdüğünde, o anın şehvetine kapılıp kıkına bir şaplak attım.

"Anya."

Geri çekildim, onu çevirip bacağına yanımda tuttum, böylece tekrar içine girerken gözlerinin içine bakabildim. "Natasha Anya Petrov, nefes almaya devam ettiğim sürece seni istiyorum," dedim ve yüzünü kavrarken bir hamleyle noktaladım. "Bunu söylemenin en romantik yolu bu olsa bile umurunda değil.

Seni seviyorum. Daha fazla bekleyemem. Sensiz olmak bir seçenek değil ve benden kaçmana izin vermekten yoruldum," dedim dudaklarına karşı, onu öperek. "Nereye gidersen git seni avlayacağım, kadın." Kollarımda hareketsiz kaldı ama duramadım, kalbimden geçen her şeyi duymasına ihtiyacım vardı. "Hayat sensiz yaşamaya değmez, tükürük ateşi. Geçmişini siktir et. Tek ihtiyacım olan senin bugünün ve geleceğimiz."

Sözlerim bir yalvarış gibi çıktı. Bir daha yapacağımı hiç düşünmediğim bir şeyi yapmıştım: kalbimi sakladığım yerden çıkarıp kırılma riskini göze almıştım.

Ama o buna değerdi.

Her seferinde acıya katlanırdım, sadece bir an için bile olsa.

Onu.

Yüzümü avuçladı, gözleri gözlerimi aradı. Tek bir damla gözyaşı kaçtı, Güzel yüzünden aşağı yuvarlanıyordu ve öne doğru eğilip dilimle onu yaladım. "Bırak gireyim, ateş parçası. Seni sevmeme izin ver," diye fısıldadım.

"Korkuyorum."

Ona sarıldım, sikim içine gömülüken boynunu okşadığım gerçeğine kıkırdadım. Robert bana bir kadınla aşk yaşamak konusunda ne yaptığımı bilmediğimi söylediğinde haklıydı.

"Nikki, romantik olmak ya da beyaz atlı prens olmak hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ama senin yanında olacağım ve tüm şeytanlarını öldürmene yardım edeceğim. Seni neşelendireceğim ve parçalandığında sana sarılacağım." Kaçan bir gözyaşını daha yakaladım. "Uçmana izin vereceğim ve düşersen seni yakalamak için en dipte olacağım."

Bir hıçkırık çıkardı, gözyaşları artık serbestçe akıyordu. Kalbim sıkışmıştı çünkü ne anlama geldiklerini bilmiyordum. Kalbim beklentiyle çarpıyordu, eğildim. Tuzlu dudakları benimkilerle buluştu ve o anda zaman durdu. Öpücük şefkatli bir danstı, duygularımın tutkulu bir ifadesiydi. Tüm vaatlerimi ruhunda hissetmesini istiyordum.

"Sonsuza kadar ve daima, ateş parçası," dedim ağzına karşı. "Beni istemesen bile, senin için orada olacağım."

Dudaklarından dökülen bir hıçkırık kalbimin sıkışmasına neden oldu. Kırılmasına.

Onun istediği bu değildi. Hazır değildi ve hazır olup olmayacağını da bilmiyordum ama o gün gelene kadar ya da Azrail ruhumu alana kadar bekleyecektim.

Yüzünü bir kez daha kavradım ve burnunun ucunu öptüm. "Sadece bir uyarı, sana yaklaşan her erkeğin sonu bir mezar olacak," dedim.

dedi, onu içinden çekerek.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 40

NIKKI

BEN BABA SORUNLARI OLAN BİR KOVA BURCUYUM.

O, ben orada korumasız ve ham bir şekilde durana kadar tüm duvarlarımı yıkmaya kararlı bir RAM gibiydi. O uzaklaştıkça vücudunun sıcaklığı kaybolmaya başladı ve tamamlanmışlık hissini ortadan kaldırdı.

"Nereye gidiyorsun?" Omuzlarını kavrayıp tamamen dışarı çıkmasını engelleyerek sordum.

Gözlerinde şaşkınlık parladı. "Ne demek istiyorsun? Hazır değilsin ve bu sorun değil Nikki. Bana hiçbir şey için söz vermedin." Kısa tutarak dudaklarıma tatlı bir öpücük kondurdu.

Ellerimi saçlarının arasına soktum, alt dudağını ısırdım ve sonra dilimi ağzının içine soktum. Homurdandı, yüzünü ayırmadan ve bakışlarımı öfkeli bir parıltıyla karşılamadan önce ağzını benimkiyle birleştirdi.

"Soğuk hindi, Niks. Seni durdurmak zorundayım. Bu oyunu oynayamayacak kadar aşığım." Sesi çatallaştı, kolları yanında gevşekçe sallanırken uzaklara baktı.

Göğsüne vurarak dikkatini tekrar bana çektim. "Sen en büyük aptalsın, Dex. İki saniyeliğine konuşmayı kes de sana aşık olduğumu söyleyebileyim," dedim, söylediği her neyse beni duyabilmesi için sesimi yükselterek.

Cümlesinin ortasında durdu, bana göz kırparken dudakları aralandı. Parmağımı çenesinin altından geçirdim.

"Dex, ben baba sorunları olan bir Kova burcuyum, bu yüzden bu aşk mesleği tatlı ya da şiirsel olmayacak. Bunların hiçbirini nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ama hiç bu kadar korkmamış ve kalbimi birine vermek istediğimden bu kadar emin olmamıştım. Kalp kırıklığı beni öldürürdü ama sen beni severken yaşadığım hayat buna değirdi. Eğer istediğinden eminsen bu yaralı şey senindir," diye fısıldadım.

Sözcükler zar zor çıkmıştı ve dudakları dudaklarımın üzerindeydi, o kadar sıkıca bastırmıştı ki sanki içeri girmeye çalışıyordu. Kahkahalarım yükseldi ve taşmasına engel olamadım. Dex geri çekildi, bana aklımı kaçırmışım gibi baktı ve bu beni daha da çok güldürdü.

"Biz sadece," bir kahkaha daha ve ben konuşacak kadar kendimi kontrol etmekte zorlandım.

"Kadın, ne oluyor lan?"

"Bütün bu duygu patlamasını yaşadık. Ki bu konuda zaten berbat durumdayız ve bunu sikin içimdeyken lanet olası bir koridorda yaptık," dedim.

Dex aramızda, hâlâ içimde sıkıca oturduğu yere baktı ve sikinin seğirdiğini, bir kez daha sertleştiğini hissettim. Daha önce hiç yumuşamamıştı ama şimdi bambaşka bir seviyedeydi.

"Bilmiyorum." İleri doğru itti, pelvisini klitorisime sürttü. "Sanırım bu bizim için işe yarıyor."

Haksız değildi.

Çalıştık çünkü ikimiz de berbat durumdaydık ve bunu kabul ettik, asla düzeltmeye çalışmadık. Tek istediğimiz birbirimizi tamamlamak, çatlaklara sızmak ve birbirimizi bütünleştirmekti.

"Becer beni, Dex. Beni senin olarak işaretle."

Eli boğazıma dolandı ve o kadar sert itti ki bizi arkamızdaki duvara çarptırabileceğini düşündüm. Parmakları boğazımın kenarlarını hafifçe sıkarak bana coşkulu bir heyecan verdi. Elini indirdi, beni kalçalarımın arkasından kaldırdı ve içime girerken beni bacaklarımı beline dolamaya zorladı.

"Senin sikin benim en sevdiğim şey," dedim kulağını ısırırken.

Dex inledi, boynumu iz kalacağını bildiğim kadar sert öptü ve emdi. Çok doluydum, onun büyüklüğü beni yeniden tamamlanmış hissettiriyordu. Ağzı benimkini buldu, kalçalarını daha sert ve daha hızlı pistonlarken inlemelerimi ve sızlanmalarımı yuttu.

Baş döndürücü bir hızla ilerliyordu.

Kukum zonkladı ve bana mümkün olduğunu düşündüğümünden daha derinden çarptı. Parmaklarımı sırtına geçirdim. Muhtemelen kalıcı tırnak izleri olacaktı.

"Kahretsin, çok sıkısın. Hayatımın geri kalanında seni her gün becereceğim Nikki. Seni yatağımıza bağlayacağım, böylece asla ayrılamayacaksın," diye homurdandı.

Parmakları kıcıımı kavrarken ona karşı kıvrandım-acı ve zevk. "Çok yakın," diye ısırdım, başım heyecan içinde yüzüyordu.

Parmağı klitorisimi buldu ve dağıldım, adını yeterince yüksek sesle haykırdım, tüm kulübün ne yaptığımızı bildiğinden emindim.

"Çok güzel," dedi dudaklarıma karşı, tekrar aşağıya indiğimde, beni tutmayı bırakıp dizlerimin üzerine itmeden önce. Zihnim hâlâ orgazmın etkisindeydi ve olan biteni takip edemiyordum. Dex kaygan sikini pompaladı, elini saçlarımdan geçirdi ve sikini bekleyen ağzıma sokmadan önce başımı geri çekerek boğazımın arkasına vurdu.

"Aynen böyle bebeğim. Sikimi ağzına ne kadar iyi aldığını göster bana."

Beni kullanma şeklini severek etrafında mırıldandım. Başını geriye eğdi, şehvetin içinde kaybolurken saçlarımdaki tutuş gevşedi. Taşaklarını avucumun içine alıp yuvarladım, bir dizi küfür savururken gülümsedim.

Hiçbir uyarıda bulunmadan çekildi ve göğsümün önüne geldi. Sıcak salgısı göğüs dekoltemin arasına damladı. Beni döllerleriyle işaretleyeceğini ve buradan damlayarak çıkmama izin vereceğini söylediğini biliyordum - bu hayal ettiğim şey değildi, yine de bir şekilde bunu daha ateşli buldum.

Benim neyim var böyle?

Dex bir elini aşağı uzattı ve serbest bıraktığı elini göğsüme ve elbisemin ön kısmına sürttü.

"Andrei'nin sana bu elbiseyi aldığını mı söyledin?" diye sordu, ses tonunda hâlâ bir hırıltı vardı. "Siktir et onu. Üstünde benim dölüm var." Beni ayağa kaldırdı, dudaklarını dudaklarıma çarptı, gömleğinin ön tarafına da boşaldığını fark etmedi. "Şimdi seni bir otele götüreceğim ve seni de döllerimle dolduracağım. Ona bacağından aşağı sızarken çekilmiş bir fotoğrafını gönder."

Bu söz beni titretti, beni tekrar almasına hazırdım.

Ben cevap veremeden yan taraftan yavaş bir alkış geldi. "Gerek yok, mesajı aldım," dedi Andrei, yaklaşık üç metre öteden duvara yaslanmış, yüzünde ukala bir sırıtişla. Dex, eliyle beni örtmek için yer değiştirdi.

ve kendini tekrar içeri soktu. "Ayrıca endişelenmene gerek yok. Aramızda hiçbir zaman bir şey olmadı. Natasha tamamen senin. Harika bir kız, ama ben biraz daha... kana susamış kadınlardan hoşlanıyorum," diye devam etti Andrey, yüzü sanki belirli birini düşünüyormuş gibi uzaklara bakıyordu.

"Ne zamandır orada dikiliyorsun?" Dex son derece sakın bir ses tonuyla sordu.

Andrei sanki şiddet tehdidi onu heyecanlandırmış gibi sadece gülümsedi. Şimdi tercihleriyle ne demek istediğini anlayabiliyordum. Muhtemelen ona binerken boğazına bıçak dayayan bir kadın istiyordu.

"Uzun sürmez. Merak etme." Andrei sırttı. "Arkadaşlarınız toparlanıyor. Onlara elbisenize yaptığınız eklemeleri göstermek istemiyorsanız, buradan gitmenizi öneririm."

Dex beni koridorun sonuna doğru itti, bizi uzaklaştırırken Andrei'nin beni görmesini engelledi, eli kalçamda yanıyordu. Hava göğsümdeki karmaşaya çarptığında içimi bir ürperti kapladı ama bu tepki üşüdüğüm için değildi.

Kulağımın kabuğunu yalayarak, "Etrafta döllerimle kaplı olarak dolaşmayı seviyor musun, ateş parçası?" diye fısıldadı.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama Andrei'nin ukala sesi gürültüyü kesti. "Umarım hâlâ kıyafetlerle nasıl gösteri *yapılacağını* biliyorsundur Tasha, çünkü Katya'nın sahneye tangayla çıkmaya izin vereceğini sanmıyorum." Sözleri beni olduğum yerde durdurdu ve Dex bile geri dönmeme engel olamadı.

Devasa kolunun altından sıyrıldım ve Andrei'ye doğru ilerleyerek tam önünde durdum. Gözleri tembelce üzerimde gezindi, bir an için göğsümde durdu ve dudakları sırtmaya başladı.

"Sakın ona bakma," dedi Dex tehditkâr bir sesle.

Andrei kollarını sahte bir teslimiyetle havaya kaldırdı. "Nasıl istersen, ama bu hareketi bir ara kullanmak zorunda kalabilirim," dedi ve Dex ona doğru hamle yapıp sonra geri çekilince güldü.

"Neden bahsediyorsun Andrei?" Midem bulanarak sordum.

Çok fazla karanlık barındıran aydınlık gözleri bana kaydı, Dex omzumun üzerinde belirip eli Glock'unun üzerindeyken bile sırtışı hâlâ yerindeydi.

"Yem olacaksın, Tasha."

Dex silahını çıkarıp Andrei'nin alnına dayadı. "O lanet olası. Onun dahil olmadığı lanet bir yol bul," diye emretti Dex, parmağı tetiğin üzerinde zorlukla geziniyordu.

Andrei'nin eli şimşek hızıyla cebine soktuğu yerden çıktı, namluyu kavradı ve alnına daha sert bastırdı.

"Durmayın, vurun beni, onu ve arkadaşlarınızı aptallığınızla erken bir mezara gönderin," diye tükürdü.

Andrei'yi bu kadar tehlikeli yapan şeyin ne olduğunu şimdi anladım; gözlerinde parlayan şey hevesti. Dövüşmek istiyordu, şiddet istiyordu.

Anarşi.

Dex tereddüt etti, parmağı tetikten daha da uzaklaştı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Andrei, Glock'u itip Dex'e bakarak. "O şerefsizin istediği tek şey o, içine gömüldüğü delikten çıkması için yeterince cazip olan tek yem o. Eğer onu saklamadan koruyamayacağını düşünüyorsan, en başından beri ona sahip olmayı hiç hak etmemişsin demektir."

Sertçe yutkundum. İki adam bir irade savaşına kilitlenmişti ama birkaç gergin dakikanın ardından Dex başını salladı.

Dex homurdanarak elini sıkması için diğer adama uzatırken, "Sen lanet olası bir pisliksin ve senin havalı olduğunu düşünmem beni kızdırıyor," dedi.

Andrei sırtarak uzatılan ele baktı. "Onun için iyisin ve sonunda aşık olduğunu kabul etmek için kafasını amından çıkardığı için mutluyum, ama senin dölle kaplı elini sıkmayacağım, Dex." Topuklarının üzerinde döndü ve omzunun üzerinden son bir talimat vererek uzaklaştı. "Ön taraftaki siyah arabaya binin. Şoförüm seni boş bir daireme götürecektir, böylece kulübümün koridorlarında tekrar sevişmek zorunda kalmayacaksın."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 41

NIKKI

İHANETTEN ÖNCE ÖLÜM

Dönüştürülmüş katedralin basamaklarını çıkarken, kalçalarımın arasındaki ve boğazımın arkasındaki nefis sızlama, içimde dolaşan sinirleri bastırmaya yetmedi.

Dönüp dolaşıp yine bir kiliseye gelmiş olmam ve cinayete suç ortağı olma niyetiyle çarmıha gerilmenin önünde durmam ironik bir durumdu.

Tanrı'nın bile Yuri'den nefret ettiğini ve bunu sorun etmeyeceğini düşünmek istiyorum.

Andrei'den bu sabah burada buluşmamı isteyen bir mesajla uyandım. Benimle planın üzerinden geçmek istiyordu. Dex'i de yanımda götürebilirdim ama yatağa döndüğümde yatağın boş olduğunu ve çarşafın onun tarafının çoktan soğuduğunu gördüm.

Dex de bana mesaj atmıştı, diğerleriyle ilgilenmesi gereken bir şey olduğunu yazıyordu.

Yalnız uyandığımda içimi bir hayal kırıklığı kapladı ama nereye gittiğime dair tek bir kelime bile etmeden kalkıp onu terk ettiğim gerçeği bu hayal kırıklığını çabucak söndürdü. Yani o gidip bir boklar yapacaksa ben de sineye çekip büyük bir kız olabilirdim. Bu aslında kendi ilacımın tadına bakmaktı ve bunu kabullenmem gerekiyordu.

Kalbim mutlulukla çarpıyordu. Beni seviyordu ve lanet olsun, ben de onu seviyordum. Yuri yüzünden hayatımdan ikinci kez vazgeçecek değildim; ne pahasına olursa olsun, o aşağı inecekti.

Geçmişimin gölgesinde yaşamaktan bıkmıştım.

Ayak sesleri taşta yankılanarak bana dairenin güvenliğinde olmadığımı hatırlattı. Duvarların üst kısmını süsleyen vitray pencerelerden süzülen güneş dışında tek ışık kaynağı olan mum ışığı titriyordu. Önümdeki iki dev kemerli ahşap kapıdan gürültüler süzölüyordu ama ne söylendiğini ya da içeride kimin olduğunu anlayamıyordum.

Andrei'nin mesajı muğlaktı.

Tedirginlik iliklerime kadar işledi ama ilerledim, kapıları iterek açtım ve mabede adım attım. Çok güzeldi, dev şamdan avizelerden gelen kehribar rengi ışıkla yıkanıyordu. Kürsünün olması gereken yerde dev bir sahne vardı ve burada arabesk yapan bir sıra bale dansçısını görebiliyordum.

"Yine mi?" diye bağırdı tanıdık bir ses ve vücudumda çılgınca duygular dolaşmaya başladı.

"Orada durmaya devam mı edeceksin kızım?" Katya arkasına bakma zahmetine katlanmadan sordu.

Yürümeyi bıraktığımı fark etmemiştim bile. Sırtım kaskatı kesildi, omuzlarım geriye doğru bastırdı, çenem sabit kaldı. Bunca yıl sonra bile, onun havlaması vücudumu harekete geçirmişti. Bu otomatik tepkiye gülmek istedim ama bu muhtemelen kafamın arkasına bir darbe yememe neden olacaktı.

Katya kelimelerle ilgilenmiyordu, eylem istiyordu, bu yüzden cevap vermeye zahmet etmedim. Ön sırada oturduğu yere doğru ilerledim.

Katya'yı bir *anne* figürü olarak sınıflandırabileceğimi hiç sanmıyordum ama hayatım üzerinde bir etkisi olmuştu. Ruska Roma'yı aramam için beni cesaretlendiren oydu. O zamanlar onlar için çalıştığının farkında bile değildim, yıllardır Bratva'nın içine yerleştirilmiş bir bitkiydi. Düşmana yakın bir kulak.

Bana yardım etmek için her şeyi riske attı.

Sıranın kenarında durdum ve talimatını bekledim. O kadar tanıdık ki sinirlerime rağmen gülümsedim. Gümüş rengi saçları ensesinde sert bir topuzla geriye doğru bağlanmıştı. Mavi gözleri önümüzde olup bitenlere odaklanmadan önce kısa bir an için bana kaydı.

"Hiçbirinizin kabul edilebilir arka bacakları yoktu. Yine mi?" diye bağırdı, ellerini kucağında birleştirerek. "Neden geri döndün Natasha? Özgürdün." Başını çevirdi ve sonunda bana baktı.

Kalbim göğsümde sıkışıp kaldı ve sert yaşlı kadına sarılmak için garip bir istek duydum.

Cevap verirken sesimde hafif bir titreme vardı. "İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz Katya. Yuri hayatta olduğu sürece asla özgür olamayacağım."

Gözleriyle beni süzdü, tam olarak ne aradığından emin değildim ama tatmin olduğunda yanındaki boşluğa doğru başını salladı ve bir kez daha öne doğru baktı. Ben de onun duruşunu taklit ederek yanına kaydım.

"Bu sefer yapabileceğini düşünüyor musun kızım?" diye sordu, ses tonunda hiçbir yargılama yoktu.

Andrei, Bratva liderini tekrar öldürmeyi denememi önerdiğinde bunun aptalca olduğunu düşündüm. Sonra Yuri gitmediği sürece benim için özgürlük olmadığını fark ettim. Ve saklanmaya geri dönmeyi, yaşamak yerine sadece var olmayı reddettim.

Sevmekten ziyade.

"Bunu ilk seferinde yapmalıydım, Katya. İkinci kez yaşamasına izin vermem mümkün değil."

"Roman damgasını hiçbir zaman almamış olabilirsiniz ama siz bizim bir parçamızsınız. Bizim korumamıza sahipsin. Bunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu bana doğru dönerek. Gözlerindeki bakış derimin diken diken olmasına neden oldu. "O gün Yuri'yi öldürmediğin için kimse seni suçlamadı. Bir kadının yaşayabileceği en kötü ihanetle karşı karşıya olan genç, zar zor eğitilmiş bir kızıdan bunu istemeleri bile çok saçmaydı. Seni koruması gereken kişi tarafından ele verilmek." Bir tiksinti sesi çıkardı, dengeli tavrı değişti. "Babanı öldürmüş olman hepimizin seninle gurur duyduğu bir başarı."

"Ama ben kaçtım."

Bakışlarını tuttu. "Bunu sen yaptın Natasha. Belki de yaptıkların arasında en cesurca olanı."

Andrei tam o anda yanlarına geldi ve kadın sertleşir gibi oldu, selamlamak için başını eğdi. Elleri kalçalarına oturan deri pantolonunun içine sokulmuştu. Giydiği beyaz gömleğin düğmeleri göbeğinin hemen üzerindeydi, kolları ön kollarında kıvrılmıştı ve dövmeleleri ortadaydı.

"Bana neden burada olduğumu söylemek ister misin, Andrei?" "Aslında isteyip istememen umurumda bile değil. Bana neler olduğunu anlat."

Sırıttı. "Onu canlı canlı yiyeceksin. Hazır mı?" diye sordu, talebimi görmezden gelerek.

Katya bakışlarını dansçılardan Andrei'ye kaydırdı ve bir an için benim üzerimde durdu. "Henüz değil."

"Şimdiki zaman gibisi yok, değil mi?" Bana baktı. "Umarım soyunmaktan başka bir şey yapmayı hatırlıyorsundur Natasha, çünkü bir gösteride başrol oynayacaksın," dedi Andrei, başını yana eğip vücudunun uzunluğuna bakarak. Bakışlarında cinsel bir şey yoktu, sadece hesaplıyordu ve bu beni huzursuz ediyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Vücut dillerini analiz ederek sordum. Andrey rahatlamış görünüyordu, dolgun dudaklarında ukala bir sırıtış vardı ama Katya gergindi.

"Bu, gidip değişmeniz gerektiği anlamına geliyor" dedi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, "Şimdi, Andrei, belki kafana çok fazla darbe aldın ya da belki de İngilizce anlayışın yetersiz, ama neler olduğunu bilmek istiyorum."

Katya yanımdan seslendi. "Peter ve Kurt, Nataşa." Ellerimi boğumlu ellerinin arasında kavradı. "Hikâyeyi hatırlıyorsun, değil mi?"

Başımı salladım. Ses tonundaki bir şey, sanki bana kelimelerin gerçek anlamından daha fazlasını anlatmaya çalıştığını hissettirdi.

"Hatırlıyorum. Çocuk, arkadaşlarını tehdit eden kurdu yakalar ve avcıların kurdu öldürmek istemesine rağmen onu hayvanat bahçesine götürür. Cesaret ve merhamet dersi üzerine bir masal. Hepimiz çocuklara Prokofiev'in masalını öğrettik."

Cevabımdan memnun olmuş gibi başını salladı ama bir Rus halk masalını hatırlamanın konuyla ne ilgisi olduğundan emin değildim. Sahneye doğru döndü ve bana fısıldamadan önce bir spor çantası uzattı.

"Sonunu değiştir, Nikki. Kurdu öldür."

Mayonun ne kadar rahatsız edici olduğunu, lastiğin bacağınızın kıvrımını nasıl kestiğini, yerinden kayma ve labiamın yarısını ortaya çıkarma tehdidini UNUTMUŞTUM. Muhtemelen tayt giymemizin ve kumaş parçasını yerinde tutmak için kış yanaklarımıza saç spreyi sıkmamızın nedeni buydu. Parmaklarımı avucumun içinde döndürerek pencerenin dışındaki hareketi inceledim.

"Bunun nasıl çalıştığını sınıfla paylaşacak mısın Andrei? Gizli kapaklı bir cevap da değil."

"Yuri'nin katılacağı bir gösteride dans etmeye gidiyorsun." Parmaklarını kalçasına vurdu, beden dili hiçbir şey ele vermiyordu. "Seni antrenmana götürüyorum, böylece mekânı kontrol edebilir ve görüş noktalarını arayabiliriz. Arkadaşların bizimle orada buluşacak."

Verdiği cevap Ryan ve Dex'ten aldığım mesajlarla örtüşüyordu, buluşma noktasında bizimle buluşacaklarını söylüyorlardı. Bu plan için neye ihtiyacımız varsa topluyorlardı ama yine de içimi kemiren bir şey vardı. Muhtemelen Yuri'ye bu kadar yakın olmalarının verdiği sinir.

"Peki ya planın geri kalanı? Onu henüz benimle paylaşmadın," diye zorladım, saçmalık ölçerim çalışıyordu.

Andrei'nin gözleri pencereden dışarı baktığı yerden bana kaydı. Bir kez daha ne kadar çekici olduğuna takılıp kalmıştım; aşk sarhoşu bir aptal gibi ona yapışmış olmama şaşmamalıydı. Ama bu adamın kalbini derin, çok derin bir çukura sıkı sıkıya kilitlediği açıktı.

"Birisi plana dikkat etmek yerine koridora çıkıp göğüslerini boyatmaya karar verdi," diye karşılık verdi, anısı yanaklarımın ısınmasına neden oldu ve o konuşmaya devam ederken başka tarafa bakma dürtümle savaştığım zorunda kaldım. "Sana daha önce de söyledim, *zaika*, sen yem olacaksın. Ne de olsa Yuri'nin en büyük cazibesi sensin." Öne doğru eğildi ve ellerini birleştirdi. "Seni öldürmek için mi yoksa becermek için mi bu kadar çok istiyor emin değilim. Her iki durumda da yemi yutacaktır," dedi soğukkanlılıkla.

Araba birden klostrofobik bir hal aldı, sanki ciğerlerimdeki tüm hava çalınıyordu ama yine de korkumu bir espriyle gizlemeyi başardım. "Doğru seçimi yaptığımı söyleyebilirim. Becerilmek, tekrar bir et parçası gibi nasıl sallandırılacağımı dinlemekten çok daha zevkli," dedim, gözlerim kısılmıştı.

Andrei gülümsedi. Neredeyse samimi görünüyordu ama bunu nasıl yapacağını bildiğini sanmıyordum.

"Ah, baban Yuri'ye vaat ettiği kızarmış gelinin bekâretinin bu kadar bozulduğunu bildiği için mezarında nasıl da yuvarlanıyordur."

Babamın nasıl sevişmeyi sevdiğimi öğrendiğinde duyacağı utançtan gurur duymam benim hakkımda ne söylüyordu?

Bu düşünce, Yuri'yi tekrar göreceğim gerçeği tarafından çabucak gölgede bırakıldı. Belki kuruntuluydum ama Yuri'yle tekrar görüşürsek ne yapacağımı hiç düşünmemiştim.

Düğünden sonra yollarımız kesişti. Her zaman ondan kaçabileceğimi ya da onun beni unutacağını düşünmüştüm.

Yine de buradaydım, kendimi *isteyerek* onun görüş alanına sokuyordum.

"Yuri şehirdeki bazı nüfuzlu adamlarla birlikte bir galaya katılıyor, sen de orada onun için sahneye çıkacaksın." Sözleri karşısında kaskatı kesildim. "Seni orada göreceğ, takıntılı hale gelecek ve peşinden koşacak. Sonra, *bam*, onu yakalıyor," dedi Andrei gülümseyerek, ama yüzündeki ifade hiç de rahatlatıcı değildi.

Plan bu muydu?

"Biraz boktan bir plan gibi görünüyor."

"Öyle mi?" diye kaşlarını kaldırdı. "Şimdi de bir suç dehası mı oldun?" diye sordu, alaycılığı o kadar yoğundu ki içinden geçip gidebilirdiniz. "Bazı arkadaşlarıyla benim ortak noktamız ne biliyor musun, Tasha?"

"Lütfen beni aydınlatın, çünkü sizin gibi ukala bir kışla tek bir ortak noktaları olduğunu düşünemiyorum."

Güldü. "Lütfen, hepsi ukala pislikler, sadece senden hoşlanıyorlar, bu yüzden alıcı tarafta değilsin."

Haklı olduğu için sırtımdan önce omuz silktim. "Haklı olabilirsin."

Devam etmeden önce "*ben demiştim*" dercesine kaşlarını kaldırdı. "Amacımızın daha iyi olması için *çirkin* olanı yapmaya istekliyiz. Başkaları isteksizken biz bu işi yapacak cesarete sahibiz." Durakladı, gözleri bir kez daha beni aradı. "Sonunda temizlemeden önce daha fazla karmaşa yaratmak anlamına gelse bile."

"Bu öğrenmem gereken bir tür hayat dersi mi?" Ellerimi kucığımda birleştirerek sordum.

Bir kahkaha attı. "Onun gibi bir şey, *zaika*. Onun gibi bir şey."

"Unuttuğun bir şey var Andrei. Bir zamanlar tanıdığın kız o düğünde öldü. Emirlere körü körüne uyan ve birinin onu kullandığını hissedemeyen kız."

Benim seslenişimle yüz hatları değişti. Çoğu erkek kaşlarını çatarken, Andrei'nin yüzü ukala bir sırıtışa dönüştü, kibri yüzünden okunuyordu. Sorun şu ki, bu pislik bunu destekleyebiliyordu. Korkutucuydu çünkü gerçekten hiçbir şeyden korkmuş ya da çekinmiş görünmüyordu ve ne kadarının rol ne kadarının gerçek olduğundan emin değildim.

Kapım açıldı, bir el arabadan inmeme ve her neredeyse oranın kaldırımına çıkmama yardım etmek için uzandı. Yükselen binaya baktım

Üstümüzde, küçük sinir iğneleri tam bir elektrik şoku girdabına dönüşüyordu. İçgüdülerimle yerimi Dex'e bildirdim.

Sırtımın alt kısmına inen ve beni ileri doğru iten sıcak el karşısında sıçradım. Andrei kulağıma fısıldamak için eğildi. "Natasha, sen babanın sana inandırdığından çok daha fazlasısın." Bakışlarıyla buluşmak için başımı çevirdim ama o uzaklaşmış ve konuşurken ileriye bakmaya devam etmişti.

"İhanetten önce ölüm, *zaika*. Bunu unutma." Bu kez gözleri benimkilerle birleşti ve şok edici bir şekilde korunaksızdılar. "Her zaman ihanetten önce ölümü seçeceğim. Anlıyor musun?"

Sanki bana yalvarır gibiydi ama ben cevap veremedim kapıcı önümüze çıktı. Sözleri karşısındaki şaşkınlığımı gizlemek için yüzümü düzelttim.

Andrei bizi gösterişli bir binanın lobisine götürürken çenemi kapalı tuttum. Her adımda vücudumda adrenalin yükseliyordu.

Bana ihanet etmeden önce ölmek mi? Yoksa Ruska Roma'ya mı?

Etrafta neredeyse hiç kimse yoktu ve ensemdeki tüyler diken diken oldu. Bu lanet yerde bir performansın nerede olması gerekiyordu?

Andrei'nin adamlarından biri sıradan bir kapıyı açtı ve omzuma bastırıldığı eliyle beni ileri doğru itti. Eşiği geçtiğim anda bacaklarım altına çökme tehlikesi geçirdi, her ne kadar bunun olacağını sezmiş olsam da.

Gururum hiç sarsılmadan ona dik dik bakmak istemiş olabilir ama dizlerim yeni doğmuş bir geyik yavrusu gibi büküldü. Andrei diğer tarafımı kavradı, iki adamın güçlü desteği ayakta kalmamın tek sebebiydi.

Yuri deri koltuğunda arkasına yaslanarak, "Bu benim orospu karımın ete kemiğe bürünmüş hali değil mi?" diye alay etti. Uzakta olduğum yıllar boyunca neredeyse hiç yaşlanmamıştı. Birkaç kaş çatma çizgisi ve saç çizgisinin etrafındaki kırıklıklar tek gerçek işaretlerdi. Piç kurusu hâlâ yakışıklıydı ve ben hâlâ sırtına bir bıçak saplamak istiyordum.

Kan kulaklarıma hücum ediyor, görüşümün kenarları kararıyor ve ciğerlerimi çalışmaya devam etmeye zorluyordum. Ama sanki boğazımı tıkayan, oksijenin girmesini engelleyen bir tıkanıklık varmış gibi hissediyordum.

"Biliyor musun Andrei, beni arayıp karımın sende olduğunu söylediğinde bunun bir blöf olduğunu düşünmüştüm," dedi Yuri, bedenime pervasızca bakarak. "Eğer onunla ortaya çıkmazsan seni öldüreceğimi düşündüm."

"Eminim bu hoşuna giderdi, Yuri," dedi Andrei. "Yine de işte burada ve ikimiz de biliyoruz ki buradan çıkıp gitmeme izin vereceksin." Başını yana eğdi, ağzı buz gibi bir gülümsemeye dönüştü, o kadar ürperticiydi ki donabilirdi. Yuri'nin gülümsemesi kayboldu, Andrei'nin dikkati karşısında gözleri karardı.

Yuri'ye her ne yaptıysa, o pisliği hizada tutuyordu. Andrei ona göz kırptığında piç bir şey söylemedi bile. Kimse kıpırdamadı, iki grup da görünmez çizginin kendi taraflarında kaldı.

Bu ikisi geçmişte kaç kez konuştu?

Kısa bir an için Andrei'nin düşünümdeki saldırıyı sabote edip etmediğini merak ettim ama böyle bir ihtimal yoktu. Benim payım *dışında* her şey plana uygun gitmişti. Keşke Andrei'nin pantolonunun içine soktuğu Glock'la odadaki herkesi vurabilseydim.

Ama bedenim olduğu yerde donup kalmıştı.

"Anlaştığımız şeyi getirdin mi?" Andrei ses tonunda bir gerginlikle sordu.

Beynim sonunda tekrar devreye girdi ve çırpınmaya başladım. "Çekil üstümden!" diye bağırdım, tekme ve yumruklar savurdum ama Andrei beni kendi tarafına çekti, kollarımı sıktı ve hareket edemez hale geldim.

Yuri benim mücadeleme gülümsedi. "Seni kıldığında çok eğlenceli olacaksın. Artık saf olmaman ne yazık, ama önemli değil, amcık amcıktır."

Sözleri karşısında safralarımı yuttum.

"Adamlarım sana ulaşmak için sabırsızlanıyor," diye alay etti Yuri.

Tuzağa yakalanmış bir tavşan gibi, korkumun yerini öfke aldı ve içimde bir düdüklü tencere gibi birikti.

"Bu çok eğlenceli ama ödemem nerede?" Andrei tekrar sordu ve Yuri'nin dikkatini çekti.

Bratva lideri gözlerini devirdi ve bir USB belleği aramızdaki yere fırlattı. "İşte, *ödemem*," diye alay etti Yuri.

Andrei başıyla işaret etti ve adamlarından biri küçük sürücüyü alıp bir dizüstü bilgisayar çıkardı ve cihazı fişe taktıktan sonra başıyla onayladı. Andrei'nin vücudunun hafifçe de olsa gevşediğini hissettim. Herkese rahatlamış görünse de hâlâ kaskatı kesilmişti.

"Ve on milyon," dedi Andrei.

On milyon. Lanet olsun, değerim buydu.

Beni neden ihbar ettiğini neredeyse anlıyordum.

Yuri'nin sesi sinirli bir ton aldı. "Evet, o da gönderildi," diyerek ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü.

Andrei tarafından ne kadar kızdırılmış ve incitilmiş olsam da yine de onun yanına sokuldum, Yuri yaklaşırken tüm vücudum titriyordu. Andrei'nin eli aşağı kaydı ve kalçama dokundu. Ilık hava kulağımı okşadı ve o kadar alçak sesle konuştu ki neredeyse hayal ettiğimi düşünecektim.

"Kurdu öldürün."

Yuri çenemi kavrayıp yukarı doğru çekerken kelimeler korkunun gölgesinde kaldı. Yüzümü bir o yana bir bu yana çevirdi, sanki birinci sınıf bir numuneymişim gibi beni inceledi - benim hakkımda ne düşündüğü konusunda oldukça doğru bir tanımlamaydı.

"Evine hoş geldin, *karıcığım*."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 42

DEX

TESTİSLİ KANKALAR, NAMİ DİĞER DEX & KENJİ

ŞEHRİN DİĞER UCUNDA AYNI SAATTE.

"SİKİLMEYE hazır çıplak bir kadının bulunduğu yataktan çıkmamı gerektirecek kadar önemli olan şey neydi?" Gunner ve Ryan'ın kaldığı daireye hışımla girerek bağırdım. Sol tarafta bir yerden bir ciyaklama sesi geldi ve Gunner'ın sesi gürlledi.

"Dex, burada ne halt ediyorsun? Yemin ederim, eğer görseydin Ryan'ın vücudunun *herhangi bir* yerini kesersen, gözlerini oyarım."

Gülümsedim, göz kapaklarım çoktan sıkıca kapanmıştı. Onun bu şekilde tepki vereceğini hissetmiştim, tıpkı onların garip şeyler yapacağını hissettiğim gibi.

"Gerek yok, kardeşim, mühürlü olarak içeri girdim. Açabilir miyim artık?" Bok yememek için uzattığım ellerimle etrafı yoklayarak sordum. Gunner sesinin altında hakaretler mırıldandı ama her ne söylüyorsa duymazdan geldim.

"Evet, iyisin," diye homurdandı. Onu kendini ayarlarken yakaladığımda kıs kıs güldüm.

"Oh, güzel, sen de benim gibi mavi taşaklarla acı çekmek zorundasın."

Gunner'dan gelen ve kulüple ilgili bir iş için hemen onun evine gitmem gerektiğini söyleyen bir mesajla uyandım. Nikki'den ayrıldım çünkü

İskeletlerle ilgili bir şey. Onu uyandırmaya gerek yok. Uyanmadan önce dönebileceğimi umuyordum. Belki ona yiyecek bir şeyler getiririm.

"Burada ne halt ediyorsun, Dex?" Gunner sordu. Sesindeki içten şaşkınlık gülümsememi bozdu ve damarlarımdaki kanı dondurdu.

Cevap verdiğimde kelimelerim boş çıktı. Midemde bir sancı hissettim ve sıkıştı. "Seninle burada buluşmam için bana mesaj atmıştın," dedim, bana ne söyleyeceğini zaten biliyordum.

Gunner'ın yüzü asıldı ve başını hafifçe salladı.

"Lanet olsun!" Kükreyerek en yakındaki şeyi aldım ve duvara fırlattım. Vazo paramparça oldu ve parçaları odanın dört bir yanına yağdı. Telefonumu çıkardım ve Nikki'yi aradım.

Arka planda Ryan'ın neler olduğunu sorduğunu duydum ama Nikki'nin telefonunun beni doğrudan sesli mesaja atmasını dinlemeye dalmıştım. Tekrar tekrar.

Eğer o lanet şeye ihtiyacım olmasaydı, ben de atardım.

"Cevap vermeyecek. Telefonu devre dışı bırakıldı," dedi arkamdan kadınsı bir ses.

Scar girişte durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş bana bakıyordu, üç adamı da yanında, taktik yelekleri içinde savaşa hazır görünüyorlardı.

Orada durup beni süzüşünde göğsümü kabartan bir şey vardı. Hepimizin bilmediği bir şey biliyordu.

"Ne yaptın sen?" Onun da işin içinde olduğunu bildiğim için ısırıldım.

Ryan konuşmaya başladı ama Caleb'in sesi araya girdi. "Ben olsam karımla konuşma şekline dikkat ederdim. Bu üçü gerçekten sevdiğim tek insanlar ve eğer bir sorun çıkarırsanız sizi vurmakta bir sakınca görmüyorum," dedi kesin bir ifadeyle.

Kenji bu ifade karşısında biraz irkildi ve özür dileyen bir yüz ifadesiyle bana baktı. "Muhtemelen sadece uyluk ya da omuz gibi bir şey olur, ama evet, seni vurur." Koluyla Scar'ı işaret etti. "Yani, işbirliği yapmayacağını düşündüğümüzde Scar'ı kaçırmak için ona ilaç verdik." Sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti ve Scar gözlerini devirdi. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, senden hoşlanmadığı konusunda yalan söylüyor. Sadece seni vurmayacak *kadar* sevmiyor," diye bitirdi Kenji, İrlandalı neredeyse teması kesmek istememe neden olacak bir bakışla beni süzmeye devam ederken Caleb'in omzunu sıvazlayarak.

Niko henüz bir şey söylememişti ama mantığın sesi olarak devreye gireceğinden şüpheliydim. Yüzü boş bir levhaydı ama iri cüssesi hızla saldırmaya hazırdı. Etkili bir şekilde. Bu üçü gerçekten aklını kaçırmıştı.

Ama kendimi gösterdiğim kadar iyi bir adam değildim.

"Birden fazla kez vuruldum. İçinden adrenalini akarken ne kadar hasar verebileceğinin inanılmaz," diye cevap verdim, elim kalçamdaki Glock'u göstermek için kesimi yoldan kaldırdı. "Şimdi hepimiz acımasız pislikler olduğumuzu kanıtladığımıza göre, Nikki'nin hangi cehennemde olduğunu söyle bana."

Bir el silah sesi duyuldu ve hepimiz eğilip kendi silahlarımıza uzanarak gürültüye doğru döndük. Bir şeyler söylemeye çalışan Ryan adada duruyordu, tabancasını çıkarmış ve yüzünde sinirli bir ifade vardı.

Scar kıkırdarak silahlarından birini uyluk kılıfına geri soktu. "Önce ateş et, soruları sonra sor. Senin hayat düsturun, Brujita."

"Evet, siz pislikler beni dinlemek yerine penis boyutlarını karşılaştırmakla meşguldünüz," diye homurdandı ve zıplayarak geri döndü. Gunner hiç etkilenmemiş bir şekilde adaya yaslanmıştı. Verdiği tepki, Sinaloa'daki toplantılarının da buna benzer olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

"Neler olduğunu açıklamak ister misin, Scar?" Ryan'ın ses tonunda bir gerginlik vardı, ama bu Scar'ı rahatsız ettiyse bile belli etmedi.

"Ben de bunu yapmaya çalışıyordum." Bana doğru döndü, konuşurken gözlerini dikmiş bana bakıyordu. "Sana bunu söylediğimde beni vurmamaya çalış."

Bu yorum tüm uyarı zillerimi çaldırdı. Silahımı belimden çıkarıp Gunner'a uzattım. Artık boş olan ellerimi ön ceplerime sokarken, "Kendimi kontrol etmem pek iyi değildir," diye ısırdım. Söyleyeceği her neyse hoşuma gitmeyeceğini biliyordum ama elimde sikimle koşarak içeri giremeyeceğimi bilecek kadar uzun süredir ordudaydım. Ya da bu durumda silahımla.

Scar'ın elinde her ne bilgi varsa, bunu bilmem gerekiyordu.

"Bu sabah telefonunu devre dışı bıraktım, tıpkı Gunner'la burada buluşman gerektiğini bildiren mesajı sana gönderdiğim gibi." Sesi soğuktu. Hesaplanmıştı. Birden bu kadının nasıl olup da başarılı bir katil olduğunu anlayabildim.

"Neden?" Kelime bir hırıltı olarak çıktı, insandan çok hayvandı.

Kimse hareket etmemişti. Hepimiz yerimizde çakılı kalmıştık, bu da gerginliğin daha da artmasına neden oluyordu. Gunner'a Glock'umu vermiş olmam çok kötü oldu.

Scar'ın aldığı derin nefes neredeyse fark edilmiyordu ama yine de fark ettim ve gelmek üzere olduğunu bildiğim darbeye hazırlandım çünkü *bu* onun gergin olduğunun işaretiydi.

"Çünkü onu Yuri'ye götürecek olan Andrei ile buluşacak," dedi.

Zihnim daha tepkiyi algılayamadan vücudum hareket etmeye başlamıştı. Her taraftan haykırırlar yükseldi ve kaotik bir senfoni yarattı, ama Scar duraksamadı, elimi boğazına sarıp sıkıtiğında bile. Öfkenin sisinin azalması ve bileğimde duran parıldayan bıçağı fark etmem bir saniye sürdü. Gözlerim hâlâ dostça gülümseyen Kenji'ye kaydı.

Caleb ve Niko, her ikisi de şakaklarına silah dayamış olan Gunner ve Ryan tarafından engelleniyordu.

"Adamım, benim kızım olsa ben de aynısını yapacağım için bunu görmezden geliyorum, ama iki saniye içinde elini çekmezsen," yüz ifadesi değişti, endişeyle duygusuzlaştı, "senin için çekerim ve sonra boğazından aşağı sokarım."

Tutuşumu gevşettim ve Scar keskin bir nefes aldı, ama şimdi cildini çizen kırmızı izleri ovalama zahmetine girmedi.

"Bunu kullanmam gerekecek," diye mırıldandım, ellerim teslimiyetle havadaydı. "Yumruklarını boğazlarına sokmayı hiç düşünmemiştim." Başımı Scar'a doğru eğdim. "Devam et. Söyleyeceğin şeyi bitir."

Tanrım, Ryan'ın korkutucu olduğunu düşünmüştüm ama Scar başka bir seviyedeydi, onu *boğmaya* çalışmamdan tamamen etkilenmemişti. Caleb karanlık bir kıkırdama çıkararak beni şok etti.

"İnsanlar üzerinde böyle bir etkisi var. Onu boğmaya çalıştiğında elime bastırdı ve bana küçük bir aletim olduğunu söyledi," dedi ve sonra yüzünü işaret etti. "Yüzün '*Ne oluyor lan?*' diyordu. Ne düşündüğünü anlamak çok zor değil."

Scar onu görmezden gelerek devam etti. "Siz kulüpten ayrıldıktan sonra Andrei bana alternatif bir planla geldi. Aslında muhtemelen asıl plan buydu ama üçünüzün bunu kabul etmeyeceğinizi biliyordu. Biz o kadar duygusal olarak bağlı değiliz." Ellerini mermer yüzeye koyarak adaya doğru ilerlerken biz de onu takip ettik. "Yuri'ye yaklaşmamızın hiçbir yolu yoktu. Piç kurusu paranoyaklığıyla meşhurdur. Her zaman öyleydi, ama düşününden sonra bunun nasıl arttığını tahmin edebilirsiniz. Halkın içine çıkmasının imkânı yoktu, bu yüzden Nikki'yi

"dedi, gözlerini bana kilitleyerek. "Ve ihanete uğradığında inandırıcı bir tepki vermesi gerekiyordu."

"Bunun bir plan olduğunu bilmiyor amına koyayım," diye kükredim ve yumruklarımı tezgâha vurarak parmak eklemlerimin derisini yırttım. Acı kafamın berrak kalmasına yardımcı oldu.

Bu kez konuşan Niko oldu, iri eli omzuma indi.

İri bir herife göre, hareket ettiğinde çok sessizdi.

"Tek yol buydu. Yuri'yi iyi tanırım, ailem ona rapor verirdi. Eğer kızın tepkisinin samimiyetsiz olduğunu hissetseydi, hemen oracıkta beynine bir kurşun sıkardı." İtiraz etmek için ağzımı açtım ama beni duymazdan geldi ve devam etti. "Ve başka türlü onun yanına yaklaşmamızın hiçbir yolu yoktu. Adamın ahlak kuralları yok. Onu geri almak için adam üstüne adam gönderir, ayırım yapmadan öldürürdü. Tüm MC kardeşliğiniz yok olurdu," dedi, yüzünde hiçbir aldatma belirtisi yoktu.

Dörde gir, dörde çık.

Dört için gir, dört için çık.

Üzerime bir uyuşukluk çöktü, kalp atışlarım tekrar kontrol altına alındı. Nikki'nin ihtiyacı olan kişi buydu, korkunç bir durumun stresiyle nasıl başa çıkacağını bilen birikimli bir katil. Kell'e yaptığım gibi duygularıma yenik düşmeyecektim.

Nikki'yi kurtarırdım.

"Tamam," dedim kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup duruşumu genişleterek. "Plan nedir?"

Gunner aynı duruşu benimseyerek yanıma kaydı ve göğsümde o pislik için bir sıcaklık oluştu. Sonuna kadar kardeşlik - ne zaman kavga edersek edelim ya da işleri berbat edersek edelim, her zaman birbirimizin arkasını kollardık.

"Andrei ona ihanet etme kisvesi altında onu Yuri'ye götürüyor. Ona bunun bir plan olduğuna dair ipuçları vermek için elinden geleni yapacağını söyledi ama çok açık olup tepki vermemesi riskini göze alamaz. Üzerinde bir takip cihazı var, böylece Yuri'nin onu nereye götürdüğünü görebileceğiz. Oradan da mekânı pusuya düşürürüz," dedi Scar.

Andrei'den hoşlanmamam yeni bir hayat kazandı. "Onun bundan çıkarı ne?" Isırarak söyledim. Planın bu kadar basit olmasının imkânı yoktu, gerçekten basit olduğundan değil. Çok az planlama ve daha da az istihbaratla düşman topraklarında bir saldırı düzenlememiz gerekecekti.

Scar bir omuz silkti. "Kim bilir? Yuri'den Bratva liderini düşündürecek kadar inandırıcı bir şey isteyeceğini söyledi.

Andrei onu gerçekten ihbar ediyordu. Ki öyle -Yuri'nin ikili oynadığımızdan haberi yok."

Bu kez Gunner konuştu, sesi kısıktı. "Ona bundan ne istediğini sormadın mı?"

Caleb bir adım öne çıktı, her zamanki sinirli hali daha da belirgindi. "Dinleyin, kolluk kuvvetleri," diye tükürdü. "Büyükler ligine hoş geldiniz. Biz kendi payımızı aldığımız sürece onun bu işten ne kazandığı umurumuzda değil. Burada işler böyle yürür. İnsanların işine burnumuzu sokmayız."

Scar kanaryayı yiyen kedi gibi sırttı. "Ya da en azından müdahale etmen gerekene kadar onların pisliklerinden uzak durduğunu düşünmelerine izin verirsin." Sırtışı hafifçe kaydı. "Ama anlaşılan Andrei'nin bildiğimizden çok daha fazla gücü varmış. Bu durumda dost olmak düşman olmaktan daha iyi." Telefonunu çıkarıp bir şeyler yazmadan önce kol saatine baktı.

Telefonum titredi, bir iğne sesi geldiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Nikki bana konumunu gönderdi," dedim ve telefonumu tezgâhın üzerine bıraktım.

"Bir süre önce gönderdi," dedi Scar, dikkati hâlâ telefonundaydı. "Telefonunu yeni açtım, o yüzden göndermeye çalıştığı her şey şimdi geliyor."

"Nasıl oluyor da böyle bir güce sahip olabiliyorsun?" Gunner sordu.

"Uzun zaman önce sormayı bıraktım. Cevap vermeyecek," diye yorumladı Ryan, durumdan en ufak bir endişe duymuyor gibiydi.

Ryan'ın tepkisi Scar'a karşı duyduğum öfkeyi bastırmama yardımcı oldu. Eğer o bu dördüne güvenmek istiyorsa, ben de güvenirdim. Gerçek şu ki, Nikki'nin yaşamasının nedeni muhtemelen Scar'dı, çünkü duyguları kararlarını gölgelemeden hareket etmeye istekliydi.

"Nikki harekete geçti. Andrei takası çoktan yaptı." Scar bize baktı. "Beş dakika önce ayrıldığını söylüyor. Niko."

Dev gibi bir adam kaçırdığım büyük bir spor çantasını tezgâhın üzerine koydu, içinden üç balistik yelek ve beni boşaltmaya yetecek kadar ateşli silah çıkardı.

"Ağzını kapat, Dex. Ağzından salyalar akıyor," diye zayıf bir şaka yaptı Gunner tüfeğine uzanırken.

Scar, "Onları giy ve zehrini seç," dedi.

Ryan sırttı. "Vay, vay, vay, bunlar tanıdık gelmiyor mu?"

"İyi bir kaynağım var. Yine de tam bir sürtük olabiliyor."

Niko, Scar'ı tersleyen Ryan'a bir yelek fırlattı.

"Gidecekleri yeri iki potansiyel yerle sınırlandırdım. İkisi de berbat ama idare edeceğiz" dedi.

Scar tekrar telefonuna odaklanarak, "Depo," diye seslendi. "Depoya doğru ilerliyorlar."

"Bu sefer yanan bir binaya koşmak yok Scar, yoksa seni yine sandalyeye bağlarım," dedi Kenji, yüzünü avuçlayarak. Scar gülümsedi ama gözleri Niko'ya kaydı, onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Bu senin için de geçerli koca adam. Bir sikimiz eksikken onu doldurmak zor."

Gunner boğuk bir öksürük çıkardı.

Scar göz kırptı ama hemen iş moduna geri döndü. "Tamam, dışarıda park etmiş araçlarımız var. Ryan ve Gunner, siz Niko'yla gidin. Bir Bratva binası olduğu için burayı avucunun içi gibi biliyor." Bana doğru döndü. "Sen de bizimlesin Romeo. Bunu yapıp *yapamayacağını* bana hemen söyle, çünkü kendini toparlayamazsan Kenji'ye seni bir sandalyeye bağlatırım."

"Benim de iyi bir ipim var."

Geride kalmamın imkanı yoktu. Onun silahını kullanacaktım, söz verdiğim şey buydu. Balistik yeleği başımdan geçirdim, bir tabanca kaptım ve belime soktum.

Her ne kadar yakın ve kişisel olmak istesem de, uzmanlık alanım uzun mesafeydi. Rafların tepesinde Mario'yu çıkarmak için bekleyen kişi olmamın bir nedeni vardı.

"Evet, bunu yapabileceğime eminim," dedim. "Ama birkaç taktik önerim var. Bir yerlerde keskin nişancı tüfeğin var mı?"

Kenji'nin gözlerinin içi gülüyordu. "Senin çok havalı olduğunu biliyordum. Kadını geri aldıktan sonra en iyi arkadaş dövmesi yaptırmalıyız."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 43

NIKKI

BILGIN OLSUN, NEREDEYSE BURADA BITIRIYORDUM.
YA DA "TED KONUŞMAMA GELDİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR
EDERİM" GIBI BİR ŞEYLE, HERKES GIDIP EDITÖRÜME
BANA HAYIR DEDIĞİ İÇİN TEŞEKKÜR ETSİN.

"SENİ ÖLDÜRECEĞİM."

Beni bagaja itmeden önce dudaklarımın arasına bir tıkaç sokan Yuri'nin sözleri derimin altına işledi. Gözyaşları yüzümü kapladı ve bu beni kızdırdı çünkü bunlar korkumun *değil*, öfkemim sonucuydu. Bunun olası bir sonuç olduğunu her zaman biliyordum. Babamın benim için ayarladığı birliktelik her zaman bir cenaze töreniyle son bulacaktı.

Yuri'nin olmasını umuyordum ama benim olma ihtimalinin daha yüksek olduğunu biliyordum.

Artık tek umudum, ölümümün arkadaşlarımın güvende olacağı anlamına gelmesiydi.

Bir sonraki gözyaşı da korkudan değildi. Ölümümün Dex'e tekrar neler yaşatacağını bilmenin verdiği kalp acısıydı. Kalbim sıkıştı.

Bunun kendi hatası olmadığını bilmesini, teselliye kayıtsızlıkta bulmamasını umuyordum. Hayatı ikimiz için de yaşamasını.

Şehir arabasının bagajına kıvrılıp sessizliğe ve yalnız geçirdiğim son birkaç dakikaya şükrederken yüzümden daha fazla gözyaşı aktı.

Lanet olsun. Ne yapacaktım ki?

Arabada kalçamın üzerine yatmaktan ağrıyacak kadar uzun süre kalmıştık ama hızımızdan, beklemenin mesafeden değil trafikten kaynaklandığını anlayabiliyordum.

Benim için gelirler miydi? Nereden bilecekler ki?

Bu düşünce dikkatimi çekti.

Eğer Andrei bahse girmeyi planlıyorsa, bu sabah onlardan randevu noktasında bizimle buluşacaklarına dair nasıl mesaj almıştım?

"İhanetten önce ölüm, zaika. Bunu unutma."

Bütün bunlar bir planın parçası mıydı? Katya'nın sözleri aklıma geldi.

"Peter ve Kurt, Natasha. Hikayeyi hatırlıyorsun, değil mi? Sonunu değiştir, Nikki."

"Kurdu öldür," diye nefes aldım, yeniden canlanan umut ruhumu dolduruyordu.

Andrei'nin ve beni karanlıkta bırakan bu lanet plana dahil olan diğer herkesin kışına tekme basacaktım ama bu Yuri'yi öldürene kadar beklemek zorunda kalacaktı.

Adamlarından biri bagajı açarken araba durdu, ışık beni kör etti. "İnme zamanı, sürtü. Eve dönüyorsun."

Kollarım pazularımı kavradıkları yerde ağrıyordu, beni arabadan çıkarıp depoya benzeyen bir yere taşıdılar. Yuri'ye yaklaştığımızda içime bir şüphe düştü. Dudakları hırıltıyla geriye çekilmişti, gözleri kötülükle parlıyordu.

Kimin kimden daha çok nefret ettiğinden emin değildim.

"Natasha, başıma açtığın şu belaya bak."

Başım yana kaydı, tokat kulaklarımın çınlamasına neden oldu ve adamlarının kıkırdamalarını bastırdı. Ağzımı yokladım, bakırımsı bir tat duyularımı bastırdı. Pislik herif dudağımı patlatmıştı.

"Sikecek bir sürü başka amcık var, Yuri. Beni rahat bırakabilirdin," dedim başımı ona doğru çevirerek.

"Seni bu savaşçı ruhundan vazgeçirmek zorundayım, *karıcığım*. Hayatının güzel olacağına dair umutlu hissetmene izin veremem."

Kahretsin, ne planladıklarını bilmek güzel olurdu. Dikkatini dağıtmam mı gerekiyordu? Burada kalmasını mı sağlayacaktım? Gitmemizi mi?

Bana bir Rus çocuk müzikali ve bir suç örgütünün sloganı hakkında şifreli bir mesajdan başka bir şey söylememek kimin parlak fikriydi? Gözlerimi devirirdim ama bu muhtemelen bana Yuri'nin eliyle bir kırbaç vakası daha kazandırırdı.

"Asla kaçmamalıydın Natasha," diye ısırıldı adamlarına işaret etmeden önce. "Hadi gidelim. Bu lanet ülkeden gitmek istiyorum."

Buz damarlarıma sızdı ve orada olduklarına dair herhangi bir işaret için etrafıma bakındım.

Yuri parmaklarını yanağımda gezdirip çürük oluşmaya başlayan noktayı yokladığında göğsüm gerildi. İrkilmeme neden olunca gülümsedi. "Biliyor musun, Mario kayıp gelinimi bulduğunu söylemek için bana ulaştığında, o sivrisineğin benim gözüme girmek için bir kez daha üzgün bir girişimde bulunduğunu düşündüm. Ama sonra sahnede fahişe gibi davrandığın bir fotoğrafını gönderdi," dedi, dudağımdaki kesiğe bastırarak, ama ağlamadım.

Onun yerine yüzüne
tükürdüm. "Seni lanet
orospu!"

Ellerim önümde fermuarlı bağlarla bağlı olduğu için çok iyi bir kaldıraç gücüm yoktu ama dizimi kasıklarına sokmak için bu anlık dikkat dağınıklığını kullandım.

Misilleme için hazırlandım, gözlerim kapanıyordu.

Buna değecekti. Onun tarafından kullanılmaktansa ölmeyi tercih ederdim ve eğer Azrail tahsilat için geliyorsa, çıkarken mümkün olduğunca çok acı çektirecektim.

Camların kırılması ve mermi sesleri depoyu kaosa sürükledi. Dizlerimin üzerine çöktüm, siyah taktik teçhizatlı insanlar odaya girerken dünya ağır çekime geçmiş gibi görünüyordu. Yuri'nin adamları karşılık verdi, ikisi yardımına koştu. Déjà vu gibi, onun dikkati dağılmışken harekete geçmem gerektiğini biliyordum.

Kaçmak için hamle yaptım ama Yuri saçlarımı kavrayıp beni geriye doğru çekerken başımdan yakıcı bir acı yayıldı. "Hayır, yapamazsın," diye kulağıma nefes verdi, silahın namlusu şakağıma saplanmıştı. "Geri çekil lan. Tabii onun beynini dağıtmamı istemiyorsan."

Depo onun tehdidi karşısında ölüm sessizliğine büründü.

Çevremde Ryan'ı yakaladım, yüzü öldürücü bir öfkeyle dönmüştü.

"Lanet silahlarınızı indirin."

Ryan ve diğerleri teker teker kendilerine söyleneni yaptılar.

"Seni önemsedikleri için değil Natasha. Teslim oluyorlar çünkü kan dökmeye değmezsin. Bak, o motosikletli burada bile değil. Seni becerdi ve unuttu gibi görünüyor," diye fısıldadı Yuri. Sözleri içime korku saldı ama ona inandığım için değil.

Saçmalıklarla doluydu.

Ama Dex'in burada olmadığı konusunda haklıydı. Yerde yatan cesetlere baktım, hiçbirinin o olmadığını umuyor ve dua ediyordum. Rahatlamıştım.

Yine de hiçbirini tanıyamayınca kısa sürdü, çünkü o hangi cehennemdeydi?

Ryan'ın sesi dikkatimi çekti. "Onu bırakırsan yaşamana izin veriz." Gözlerimiz buluştu ve başını hafifçe hareket ettirdi.

Hareketi takip ettim ve çatıya yakın bir yerde açık bir pencereye benzeyen bir şey gördüm. Yuri'nin kolu bana daha sıkı sarılıp Ryan'a bağırırken beni kendine çekerken siyah varil kalbimi hızlandırdı.

"Yaşamama izin mi vereceksiniz? Silahlarını bırakan sizlersiniz. Buradan ödülümü alıp çıkacağım ve karşılığında hepinizi avlayıp öldüreceğim."

"Bu nasıl bir anlaşma?" Ukala ağzımı kapalı tutamayarak sordum.

Bizi geriye doğru götürürken, silahı şakağıma dayayarak beni canlı kalkan olarak kullanırken soruma saçımdan sert bir çekişle karşılık verdi. Lastikler gıcırıyor, oluklu metalde yankılanıyordu. Yuri'nin Range Rover'ı arkamızda durdu, bir kapı açıldı.

Sikeyim. Oraya girersem sonsuza dek yok olacağımı biliyordum ve o hasta herif hazır olmadan ölmemi engelleyecekti. Durum bana başka seçenek bırakmadı.

Gözlerimi sımsıkı yumdum, ellerimi iki yanımda birleştirerek olabildiğince rahatlamaya çalıştım.

Daha fazla ilerlememizi engellemek için ayaklarımı dikerek avazım çıktığı kadar bağırdım, bana karşı yumuşamadığını umuyordum. Gerekeni yapacağını umuyordum.

"Çek şu lanet tetiği, Dex! "

Sonra dünya patladı.

Sanki suyun altındaymışım gibi hissediyordum. Bütün sesler boğuktu. Yüzündeki ifadeden Ryan'ın bağırdığını anlayabiliyordum ama ne dediğini duyamıyordum. Bedenler hareket etti, ama gözlerim nereye gittiklerini takip edemedi ve sonra, bir sonraki anda, dünya tekrar hızlandı.

Gürültü bana bir yük treni gibi çarptı.

Dünya kararmadan önce yakaladığım son şey Ryan'ın çığlığıydı.

"Onu vurdun mu?"

Unutulmaya yüz tutarken gülümsedim.

Adamımın bunu yapabileceğini biliyordum. Beni kurtaracağını biliyordum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 44

DEX

BİRİNİN VURULDUĞUNU YA DA BIÇAKLANDIĞINI
ŞİMDİYE KADAR ANLAMISŞ OLMALIYDINIZ.

Scar, Nikki'yle birlikte gidecekleri yeri öğrenir öğrenmez motosikletlere atlayıp yola çıkmıştık.

Gunner, Ryan'ı bir bisikletin üzerinde gördüğünde neredeyse ağzı köpürüyordu ve ben de onun yakın geleceğinde bir bisiklet olduğundan yüzde doksan dokuz emindim, tek amacı onu bisikletin üzerinde becermek olsa bile.

Yuri, Nikki'yi bazen Bratva için hangar olarak kullanılan eski bir depoya götürüyordu. Petersburg'a dönmeden önce onu şehir dışına çıkaracak bir uçağın beklediğini düşündük.

Ya şimdi ya da asla.

Uçak kalkarsa Nikki gitmiş sayılırdı. Andrei'ye göre, Yuri'nin memleketinde ona ulaşmamızın hiçbir yolu yoktu. Andrei'nin niyetinin ne olduğundan tam olarak emin değildim ama herif tepeden tırnağa silahlanmıştı ve yüzünde sert bir ifade vardı.

Onu izliyor olacaktım ama şimdilik endişelenmem gereken çok fazla şey vardı.

Bir Harley tercihim olsa da, Kenji'nin beni bindirdiği Ducati çok hızlıydı ve Yuri'den önce oraya varmak için ihtiyacımız olan şey buydu. O sabah erken saatlerde Caleb, Andrei'nin ve Sendika'nın adamlarını her iki potansiyel yere de göndermişti, böylece Nikki'nin mayosuna dikilen izleyici hareket etmeye başladığında yerimizde insanlar olacaktı. Bu dördünün bizim tarafımızda olmasından çok memnundum çünkü gerçekten işlerini biliyorlardı, yapabildikleri her I'yi noktalayıp her T'nin üstünü çiziyorlardı.

Oraya Yuri'den önce nasıl varacağımızı sorduğumda, Scar'ın yüzündeki sırıtma düpedüz korkutucuydu.

"Yuri kendini tanrı sanıyor ama o sadece bir kadının kalbini oymak üzere olduğunu göremeyecek kadar kendini beğenmiş bir adam. Nikki'nin hak ettiğini almasını sağlayacağım," dedi.

Ona bakakaldım, söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyordum ama aklıma gelen tek şey, "Eh... madem böyle söylüyorsun, hadi yapalım şu lanet şeyi," oldu.

Ryan'ın Scar'ın tehlikeli bir havası olduğunu söylerken ne demek istediğini şimdi anlıyordum. Peşinde olduğunu anlamadan önce hedefinden bir adım öndeydi. Trafiği manipüle etmesi gerekirse diye yıllar önce New York'un sokak lambalarını hack'lemiş olması gibi... Bu da Yuri ve çevresi gelmeden önce depoya ulaşış yerimizi almamızdaki kilit faktördü.

Kabil'in bu kadar rağbet görmesine şaşmamalı.

Kenji telsizden, "Ana kapıya siyah bir araba geliyor," dedi. "Sürücüleri bok gibi. Yuri'nin yerinde olsaydım, kışımızı şehirden çıkarmaya çalışmadan sırf kırsalda gezintiye çıkmışız gibi sürdüğü için onu vururdum."

Caleb, "Kenji, biz onun böyle sürmesini *istiyoruz*, salak herif," diye takıldı. İkili arasındaki şakalaşma, bastırılmış öfkeme rağmen beni gülümsetti.

Gunner yanımdan, "Bana bizi hatırlatıyorlar," dedi.

"Evet, eğer kışınıza sürekli bir sopa sokulmuşsa ve bu da sizi sürekli bir pislik gibi davranmaya zorluyorsa."

Vardığımızda ayrılmıştık, herkes görev yerini almıştı. Gunner ve ben çatıdaydık. "Eski günlerdeki gibi, kardeşim. Keskin nişancı ve gözcü."

Gunner biraz neşeye ihtiyacım olduğunu bildiğinden, "Evet, sakın berbat etme," diye takıldı. Çünkü bu tam olarak eski zamanlardaki gibi değildi; daha önce hiç sevdiğim bir kadın ortalıkta kalmamıştı. Ama Gunner'ın vardı, yani bunu atlatmama yardım edebilecek biri varsa, o da oydu.

Dörde kadar var, dörde kadar yok.

Omuzlarımı gevşettim ve çenemi açtım, pozisyonuma daha da gömüldüm. Havalandırma penceresinden namlumu gözetleyerek çatının tepesine uzandığımdan beri bu mantra dönüp duruyordu. Asla

Stresli zamanlarda duygularımı dışa vurmama yeteneğim için daha çok şükrettim, çünkü şu anda buna çok ihtiyacım vardı.

"Pekala, Dex. Sakin ol."

Gunner'ın neyi kastettiğini sormaya gerek yoktu. Nikki iki adamın arasında depoya taşınıyordu. Kafası yana düştüğünde kan kulaklarıma hücum etti. Şerefsiz ona sert bir tokat atmıştı.

"Nefes al kardeşim. Çok erken hareket edemeyiz," diye fısıldadı Gunner, ses tonunda endişe vardı.

Depoda olanlara o kadar dalmıştım ki cevap veremedim ama parmağımı tetikten uzak tuttum. İkisi de karşılıklı konuşuyor, her kelimedeyi yüzleri daha da kızarıyordu. Ne dediklerini duyamayacağım kadar uzaktaydılar.

Etrafına bakınıp bir çıkış yolu ya da onu kurtaracak birini arar gibi görüldüğünde kalbim sızladı.

"Sakin ol. Yakında onunla birlikte aşağıda olacaksın, Dex."

Gunner düşüncelerimin ana hattına sahip gibiydi. Cesaretlendirici sözlerle zamanlaması mükemmeldi. Ve şükürler olsun ki sözlü bir yanıt vermemi gerektirmedi çünkü öfkeyle titriyordum ve kendimi tutabilmek için bildiğim tüm sakinleştirici tekniklere başvuruyordum. Bir ara Yuri elini Nikki'nin yüzünde gezdirerek ona vurduğu noktaya bastırdı. Tükürük ateşim pisliğin suratına kan tükürdüğünde göğsümde gurur kabardı.

Yuri benim duyabileceğim kadar yüksek sesle, "Seni lanet olası kaltak," diye bağırdı.

Scar'ın sesi telsizden duyulduğu anda parmağım tetiğin üzerinde durduğu yerden hareket etti. "Bu bizim işaretimiz, çocuklar."

Depo kaosa dönüştü, adamlarımızın girdiği yerlerdeki camlar kırıldı, kurşunlar oluklu metale çarptı. Balistik teçhizatla donatılmıştık ve Yuri'nin adamlarını kolaylıkla biçtik.

"Hadi bebeğim, çık oradan," diye fısıldadım, gözüm dürbüne takılmıştı.

Koşmaya başladığında damarlarımda bir rahatlama hissettim, ama parmaklarını saçlarına dolayıp onu geri çektiği anda her şey çılgın atarak durdu; silahın namlusu şakağına dayalıydı.

"İndirin şu lanet silahlarınızı," diye bağırdı.

Gunner yanıma doğru kaydı. "Bunu planlamıştık."

"Evet ama kısa boylu olmasını planlamamıştık," diye homurdandım.

"Kafadan vuruş engellendi."

"Siktir."

Fuck haklıydı. Yuri Nikki'yi tam önünde tutuyordu ama neredeyse aynı boydaydılar, bu da kafadan vurmaya imkânsız kılıyordu. Yuri ve Ryan, hiçbirini tam olarak yakalayamadığım bir şeyler k o n u ş u y o r l a r d ı ama her neyse, Nikki doğrudan bana bakıyordu.

İçimden bir duygu dalgası geçti. Burada olduğumu biliyordu ama o an kısa kesildi. Gıcırdayan lastikler boşlukta yankılandı, karartılmış bir Range Rover arkalarından yanaştı.

"Çocuklar, bu şey tamamen zırhlı. İçinden çıkarlarsa onları durdurabiliriz ama..." Niko durakladı. "Ama bu kolay olmayacak ve Nikki'nin yaralanacağını garanti edebilirim ve ne kadar kötü olduğunu bilmiyorum..."

Gunner bizim için cevap verdi. "Lanet olsun. Başka seçeneğimiz olmayabilir, pislik herif onu kalkan olarak arabaya sürüklüyor. En kısa zamanda oraya gideceğiz. Lanet arabayı hazırlayın."

Nikki'nin sesi gürlüyor, avazı çıktığı kadar bağıyordu. "Çek şu lanet tetiği, Dex! " Sesi kararlı ve emindi. Görülmesi gereken bir manzaraydı, çenesini yüksekte tutan lanet olası bir altın tanrıça gibiydi, yüzünde kararlılık vardı. Zaman yavaşlıyor gibiydi, kaosun geri kalanı dağılıyor, geriye sadece o ve ben kalıyorduk.

O mavi gözler benimle alay ediyor, tetiği çekecek cesaretim var mı diye bakıyordu. Ona güvenmek için.

Ona bir seçenek vermek için.

"Bunu yapmanın hiçbir yolu yok."

Nikki'nin omzunun üstünden Yuri'nin göğsüne bir mermi göndermeden önce Gunner'ın cümlesini bitirmesine fırsat vermedim.

Depoda ikinci kez kaos patlak verdi, adamlarımız tekrar saldırıya geçti ve Yuri'nin adamlarını, hem onun hem de Nikki'nin büyüyen bir kan birikintisi içinde yattığı yere ulaşmaya çalışırken indirdi.

"Onu vurdun mu lan?" Ryan çığlık attı, önüne çıkan herkesi indirdi.

Ama çatışmaya girmekle o kadar meşguldüm ki onunla ne tür bir belaya bulaşacağımı düşünemedim.

Önemli olan tek şey Nikki'ydi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 45

NIKKI

KURDU ÖLDÜR

ALTIMDA BİR ŞEY HAREKET ETTİ ve beni yana doğru itti. Acı omzumu dağladı ve göz kapaklarımın arkasında yıldızlar dans etti.

Ne oluyor lan?

Karmakarışık gürültü bir kükremeye dönüştü. Acı çığlıkları silah seslerine karıştı ve zihnimi yüksek vitesa geçirdi. Gözlerim birden açıldı, her şey aklıma geldi. Depodaydım ve Dex ondan istediğim gibi doğrudan bana ateş etmişti. Yuri'nin bedeni düşüşümü engellemiştir, mermi sol omzumdan girip göğsüne saplanmıştı ama herif hâlâ hayattaydı.

Yuri beni yakalamadan önce kendimi ayağa kaldırmak için çabaladım çünkü iki kurşunu birden yememin imkânı yoktu. Dudaklarımdan bir çığlık koptu, yaram her hareketimde kan ağılıyordu.

Ryan ve Scar bunu nasıl yapıyor? Vurulmak çok acıtıyor.

"Seni kaltak." Kelimeleri bana doğru tükürdü ama sesi zayıftı. "Bunun bedelini ödeyeceksin," dedi silahına uzanarak.

Aynı anda birkaç metre öteye düştüğünü fark ettik. Gözlerim Glock'a odaklandı ve tüm hayatta kalma içgüdülerim devreye girdi. Sistemime o kadar çok adrenalin akıyordu ki, silahı almak için koşarken omzumu zar zor hissediyordum, bağlı ellerimin arasında kaptım, onları öne koydukları için minnettarım.

Yuri'ye doğru döndüğümde kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğsümden çıkacak sandım. Darmadağınık bir halde yerde yatıyordu.

çatlak beton zemin. Kusursuzca taranmış saçları darmadağınktı, takım elbisesi kir içindeydi ve vurulduğu yerde giderek büyüyen koyu bir leke vardı.

O ve benden başka hiçbir şey yoktu.

İleriye doğru attığım her adım içimi hastalıklı bir sevinç duygusuyla dolduruyordu. Ryan ve Scar'ın yaptıklarını neden yaptıklarını *şimdi* anlıyordum. Bir adamın parmağı altında olmak ve sonra ondan intikam almak... Bu başka hiçbir şeyle kıyaslanamayacak bir tatmin duygusuydu. Yuri'nin vücudu sarsıldı, kendini kollarının üzerine itme ve benden uzaklaşma çabaları başarısız olunca bir çığlık attı.

"Nasıl bir duygu, Yuri? Hayatının sona ermesini izlemek? Bir başkasının senin geleceğinle oynaması?" Ürpertici bir ses tonuyla sordum. Kulaklarıma bile kendim gibi gelmiyordum. Ona gönülsüz bir gelin olarak verilen genç kızdan çok intikamcı bir ruha benziyordum.

"Seni rahat bırakacağım, Natasha. Ne istersen vereceğim. Burada yollarımızı ayırabilir ve birbirimizi bir daha asla görmeyebiliriz," diye yalvardı.

Teklifine güldüm. "Bu çok acınası, bir korkak gibi yalvarmak yerine daha cesur olacağını düşünmüştüm. Kahretsin, pes etmek yerine lanet olası bir kurşunu yedim. Ve ben aptal değilim, Yuri. Bunun olmasına asla izin vermezsin." Aradaki mesafeyi kapattım ve ona bakarak alay ettim. "Ve benden aldığın hayatın intikamını almak istiyorum."

Başını salladı, gözleri vahşiydi. "Babanı ben öldürmedim. O Romaların işiydi."

Gülümsemem daha da genişledi. "Hayır, o bendim." Ayakkabımın burnunu yarasına batırdım, acıyla çığlık atıp dirseklerinin üzerinde kalkmaya çalışmasından zevk aldım. Ayaklarıyla kendini benden uzaklaştırdı ama işe yaramadı.

Adamlarına seslendi ama kimse yardımına koşmadı, hepsi arkadaşlarım tarafından biçilmekle meşguldü.

"Çaresiz hissetmek berbat, değil mi? Birinin bedenini sana karşı kullanması." Adrenalinin bitmesine fazla kalmadığını biliyordum, şimdiden dengesiz hissediyordum ama bunu istiyordum, buna ihtiyacım vardı.

Sıcak eller beni sardı ve Dex'in rahatlatıcı sesi kulağıma fısıldamadan önce bir an paniğe kapılmama neden oldu. "Sakin ol, tükürük ateşi, sadece yardım eli uzatmaya geldim." Bıçağının hızlı bir hareketiyle fermuarı kesti ve hasarlı kolumu dikkatle indirdi. Ona yaslanıp beni tutmasına izin verene kadar vücudumda ne kadar gerginlik olduğunu fark etmemiştim.

Evindeydi. Özgürlük.

"Pekâlâ, hadi şu pisliği öldürelim de seni hastaneye götürebilelim. Tabii onu kulübeye geri götürüp vücudunun bazı kısımlarını kesmemi istemiyorsan," dedi Dex, Yuri'nin duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Yüzünde ne kadar renk kaldıysa hepsi soldu ve Rusça hakaretler yağdırdı.

Bu cümlelerin beni gülümsetmesi ya da heyecanla midemi bulandırması mümkün değildi ama öyle oldu.

Kendime not: beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğimi doktora kontrol ettir...

"Kulağa ne kadar romantik gelse de, onun sefil hayatına burada son vereceğim. Kurdu öldür." Son kısmı fısıldadım ama duymuş olmalıydı çünkü sırtımda memnuniyetle mırıldandığını hissettim.

Dex'in eli kolumdan aşağı kayarak denge sağladı ve nişan almama yardım etti. "Silahın sana teslim olacak bebeğim," diye fısıldadı. "Sonsuza dek ve daima."

Bir el silah sesi duyuldu ve Yuri'nin kafası yere çarptı; gözlerinin tam ortasında bir delik vardı.

Ama dönmeden önce zar zor görebildim. Tek istediğim sevdiğim adamın gözlerinin içine bakmaktı.

Dex silahı elimden aldı, elleri yüzümü kavradı ve beni nefesimi kesecek kadar büyük bir tutkuyla öptü.

"Beni vurdun," dedim dudaklarına gülümseyerek. Ryan bunun için onun kışını tekmeleyecekti.

"Sen engel oluyordun, tükürük ateşi," diye dalga geçti, ela gözleri ciddileşmeden önce mutluluk ve rahatlamayla dans ediyordu. "Sana ve seçimlerine güveniyorum Nikki."

Benim iyiliğim için kendini zor tuttuğunu biliyordum. Bu noktada beni ayakta tutuyordu ve bakışları sürekli omzuma kayıyordu. Gruba, "Sizde hizmetli bir cerrah var mı?" diye sordu.

Yan tarafımızdan gelen bir hareket dikkatimi çekti. Arkadaş ekibim taktik teçhizatları ve kan sıçramaları içinde düpedüz korkunç görünüyorlardı.

Caleb başını salladı. "Kızın emri bağırdığı anda onu çağırdım." Dikkati Dex'e kilitlenmişti. "Hepimiz vahşi kadınlara aşık olmaya karar verdik, değil mi? " Bütün erkekler aynı fikirde olduklarını belirten bir kahkaha attılar ve Ryan ile Scar birbirlerine göz kırparak onları terslediler çünkü Dex'in söylediklerinin doğruluğunu inkâr etmek mümkün değildi.

Andrei kim bilir nereden çıkıp gelirken Dex'in yüzü asıldı. Onun bu haline gözlerimi devirdim, elinde bir silah vardı.

Her iki elinde de birer tane vardı ve daha büyüğü sırtına bağlıydı, deri pantolonu ve yeğinin altındaki dar siyah gömleğiyle bir müzik klipi çekmeye hazırlanıyormuş gibi görünüyordu. "Omzundan ateş etmesi çok cesurca bir hareket." Resmen yüzü gülüyordu. "Sonunda Ruska Roma işaretini aldın, Nat -Nikki. Bize ihtiyacın olursa beni nasıl bulacağını biliyorsun ama artık gitme vaktim geldi."

"Bekle," diye seslendim arkasından o gitmek için dönerken. "Şimdi ne olacak? Bratva ve Çember ile mi? Burada daha büyük bir sorun yaratmadık mı?" İçime bir korku çöktü. Lanet olsun, bir avuç milyarderle savaşmak istemiyordum. Vücudum daha da sarktı ve Dex beni kollarının arasına aldı, bu artık bir alışkanlık haline gelmişti.

Bir SUV hangara girdi, bir adam kapıyı açıp Andrei'yi çağırdı. Geri dönmeden önce ona biraz zaman vermelerini işaret etti. "Çember ya da Bratva hakkında endişelenmeyin. Onlar için planlarım var," dedi, yüzünde uğursuz bir gülümseme vardı, araca binip uzaklaşmadan önce bize göz kırptı.

"Bu adama gerçekten güvenecek miyiz?" Gunner kollarını Ryan'a dolayarak durduğu yerden sordu.

Bağırmaktan boğazım acımıştı ama yine de herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle konuşmayı başarmıştım. "İhanetten önce ölüm." Niko ve Scar'ınki dışında hepsinin yüzünde bir şaşkınlık vardı.

"Bu Ruska Roma'nın inancıdır. Bir üyeye ihanet etmeden önce ölürler," diye cevap verdi Niko, tüm gücümle. "Ve Nikki bu işareti hak etti. Geleneksel dövmesi olmayabilir ama omzundaki yara izi onların sadakatini garanti ediyor."

"Ve ona güvenmek zorunda değiliz. Andrei onu izleyeceğimi biliyor," diye ekledi Scar.

Dex bana baktı, diğerlerini konuşmalarıyla baş başa bıraktı ve beni bekleyen bir arabaya doğru götürdü. "Sen benimsin Nikki. Seni vücudumdaki her nefesle ve varlığımdaki her lifle seviyorum. Sonsuza kadar ve daima."

Hatırladığım son şey dudaklarını dudaklarıma bastırmasıydı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 46

NIKKI

"BİR DAHA Kİ SEFERE DEX YERİNE SKYDADDY DİYE
BAĞIR"

İKİ AY KADAR SONRA

"OH, SİKTİR," diye inledim, elimi Dex'in saçlarına attım.

Düşük bir hırıltıyla ağzı bacaklarımın arasına düştü, dili kaygan kıvrımlarımın arasına girdi. Bu his o kadar uhreviydi ki, sesleri görebildiğime yemin edebilirdim.

Dili, hedefine ulaşana kadar yukarı doğru hareket ederek yarığımı aşağı yukarı sürükledi. Dudakları zonklayan klitorisimin etrafını sararak ona karşı mırıldandığında beni ağzının altında macun haline getirdi.

"Siktir, ben," diye haykırdım, vücudum yataktan kalktı.

Kendini beğenmiş piç bana gülümsedi, dilinin ucunu döndürdü, ben soluk soluğa kalana ve çarşafı pençeleylene kadar diliyle alay etti. "Bu geliyor, Nikki. Tıpkı senin olacağın gibi." Göz kırptı, önünde bu şekilde yayıldığında vücudum üzerinde sahip olduğu kontrolü seviyordu.

İki kalın parmağını içime soktuğunda kelimeler iniltiye dönüştü, titreyene kadar klitorisimi emmeye devam etti, boşalmaya o kadar yakındım ki bir milyon parçaya patlayacakmışım gibi hissettim.

"Henüz değil bebeğim," dedi kıkırdayarak, tam mutluluğun eşiğindeyken çekip gitti.

Hayal kırıklığı içinde bağırdım, gözlerimle ona hançer fırlatmak için başımı kaldırdım, ama kalın sikinin etrafına sarılmış, durgun bir şekilde kendini okşayan dövmeli elini görünce ağzım kurudu. Yüzündeki arzu dolu ifade nefesimin kesilmesine neden oldu.

"O güzel kalçalarını benim için aç, tükürük ateşi. Seni öyle güzel becereceğim ki tüm parti neden geç kaldığımızı anlayacak."

Kahretsin. Geç kalacaktık.

Ama onun talimatlarını uygularken kendimi umursamıyor gibiydim, yarığımın arasından kayan sikinin başının verdiği hisle inliyor, açıklığımla alay ediyordum.

"Dalga geçmeyi bırak, Dex. Eğer beni sikiyle doldurmazsan getirdiğin dildolardan birini kullanacağım-" İçime doğru itti ve sızlanmalarımı kesti.

Tek gördüğüm yıldızlardı, beni sikinin her kalın santimiyle doldururken gözlerim geri yuvarlanıyordu, ağzı benimkine çarpıyordu. Dillerimiz birbirine dolanırken hâkimiyet için savaşıyordu.

"Bacaklarını etrafıma sar bebeğim," diye emretti dudaklarıma karşı ve ben de ayak bileklerimi kaslı sırtının arkasına kilitleyerek topuklarımı kışına gömdüm.

Birden sıcaklığı kayboldu ve yukarıdan bana baktı, dudaklarının kenarlarında sinsî bir sırıtış belirdi. "İşte böyle, yönergeleri takip etmekte çok iyisin," diye övdü.

Aleti içimde derinlere doğru esnediğinde ürperdim, kalçaları ileri doğru pistonlamadan önce geri çekildi. "Şu haline bak, tükürük ateşi. Açgözlü amcığının sikim için ne kadar istekli olduğuna bak."

Lanet olsun, o pis ağzı.

Gözlerim onun kaygan aletin içime girip çıktığı noktaya kilitlendi.

Kalın parmağıyla çenemi kaldırdı, bakışlarımız kilitlendi. Yoğunluk nefesimi kesmişti; aşk, arzu ve bağlılık ela gözlerinde dönüp duruyordu. Hiç şüphesiz, benimkilerdeki duyguları yansıttıklarını biliyordum.

"Sonsuza dek ve her zaman, Dex," diye yemin ettim, tenlerimizin birbirine çarpmasından duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Sözlerim onu çılgına çevirdi, zevk tenimin her santiminde yılan gibi kıvrılırken gözlerim geri yuvarlandı. "Gözlerini benden ayırma Nikki. Boşalırken o güzel mavi gözlerini görmek istiyorum." Gözlerimi açtım ve onun sırıtışını yakaladım. "Sonsuza kadar ve her zaman, tükürük ateşi. Şeytan bile beni senin yanından ayıramaz."

Duygularım içimde kabardı. Hiç bu kadar sevildiğimi, önemsendiğimi hissetmemiştim. Ve bunun beni nasıl becerdiğiyle hiçbir ilgisi yoktu. Beni nasıl *gördüğüydü*.

Her şeyimi. Ondan saklandığım zamanlarda bile.

Kalçalarını bana doğru yuvarladı, zevk dikkatimi çaldı. Başparmağının klitorisimde nasıl çalıştığına çok dalmıştım, sanki vücudum konusunda bir uzmandı. Bu noktada, öyleydi. Beni vurduktan sonra haftalar boyunca Dex bana ağzıyla ne kadar üzgün olduğunu göstermişti, her ne kadar ona iğneyi yapmasını söyleyen ben olsam da .

Ama beni boşaltma teklifini geri çevirmem mümkün değildi.

Bir sonraki hamle o kadar derinden vurdu ki, onun altında parçalanıp adını haykırırken Tanrı'yı gördüğüme yemin edebilirdim.

Dex'in iniltileri benimkilerle yankılandı, başını boynumun kıvrımına bıraktı. "Sikimi sağarken çok iyi hissediyorsun," diye homurdandı kulağıma, beni yatağın içine doğru becerirken, daha hızlı hareket ediyordu. "Aynen böyle, tükürük ateşi. O açgözlü amcığınla kavra beni."

Eli çenemi kavradı ve ağzıma tükürmeden önce dudaklarımı ayırmam için hafifçe sıktı.

Neden sıcaktı?

Kıkırdaması, bunu yüksek sesle sorup sormadığımı merak etmeme neden oldu, ama bir sonraki emriyle bunu anlayamayacak kadar dikkatim dağılmıştı. "Benden kibarca dölümü iste, Nikki."

Hayatımda ikinci kez, bu sefer çok tahrik olduğum için kalp krizi geçireceğimi düşündüm. Tüm vücudum kasılmaya başladı, görüşüm beyazlaştı.

"Lütfen."

"İstediğim bu değildi Nikki. İçine boşalmamı mı istiyorsun? Yalvar." Kulağımdaki sesinin sahipleniciliği beni uçurumun kenarına getirmişti.

Dex'in yüzünü kavradım, altta kalmamak için. "Kalçalarımın aşağı damladığını hissetmek istiyorum. Lütfen."

Çıkardığı hırıltı benzin dolu bir havuza kibrit düşürmek gibiydi, patladım. Saf ecstasy vücudumdaki her siniri paramparça ediyordu. Dex benimkinden saniyeler sonra son bir hamleyle boşaldı, kendini içimde tuttu ve sıcak dölleri boşalttı.

Göğsümde ve boynumda gezdirdiği öpücüklerin arasındaki aşk fısıltılarının belli belirsiz farkındaydım.

"Bu dini bir deneyimdi," diye fısıldadım, gözlerimi açmaya zorladığımda Dex'in kendinden memnun bir sırıtışla bana baktığını gördüm.

"Bir dahaki sefere Dex yerine Skydaddy diye bağırır mısın?"

Çok ukalaydı ve beni güldürmeye bayılırdı. Bu onun için uçmak gibiydi. Her seferinde egosunu okşamak istemediğim için direndim ama hiç işe yaramadı. Gülümseme çizgileri oluşturmayı kaçırdığım onca yılı telafi edeceğini sanıyordum. "Lütfen, bu sefer adını bile söylemedim," dedim gözlerimi devirip dudağımı ısırarak, hâlâ gülmemek için kendimi zor tutuyordum.

Tembel sırıtışı tam teşekküllü bir gülümsemeye dönüştü. "Bebeğim, sanki bildiğin tek kelime buymuş gibi adımları sayıklıyorsun," dedi, bedenimden sıyrılıp ayaklarımın dibine çömeldi, siki hareketle birlikte zıplıyordu. Şimdi başka nedenlerden dolayı dudağımı ısırıyordum.

"Bana böyle bakmaya devam edersen partiye asla gidemeyiz," diye söz verdi, bacağımla eline aldı ve dilinin düz kısmını ayak bileğime bastırıp yukarı doğru sürükledi, giderken de dölünü yaladı.

"Bunu atlasak ve yatakta kalıp sevişsek olmaz mı?" Uyluklarımın tepesine ulaşmış döl kaplı dilini amımın içine soktuğunda inleyerek sordum.

Bu adam...sikikti.

Onun yanında doğru düşünmek mümkün değildi. Başladığı kadar hızlı bir şekilde durdu, geri çekildi ve bana sırıttı. "Her ne kadar bunu yapmak istesem de, ortaya çıkmamız gerekiyor." Gözleri muziplikle parlıyordu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 47

DEX

MUTLU GÖZYAŞLARI

Kulübün, Azrail tehdidi başımızda olmadan bir partiden gerçekten keyif aldığını görmek güzeldi. Rahatlık seviyesi, Torque'un birbirine bantladığı bira kutularının sayısından belliydi.

Nikki omzuma vurduğunda yüzümü buruşturarak, "Pislik, sopalarının hiçbirisi kimseyi etkilemeyecek," diye seslendim.

"Onu rahat bırakın. İşini iyi yapmasını kutluyor."

Biramdan bir yudum aldım ve kız arkadaşımın kalçasını yoğurdum. Tanrım, onun tenine, kokusuna, kahkahalarına doyamıyordum.

"Lütfen, onun için işin yarısını onlar yaptı," dedim onu kızdırmak için. En sevdiğim eğlence onu kızdırmak ve sonra dilimi amının içine gömerek özür dilemekti. Bazen, tek amacı beni dizlerimin üzerine çöktürmek olan bir kavga çıkarmak için dairemize dalacağını düşünürdüm ve onun öfkeli kadın enerjisine bayılırdım.

"Kibar ol. Torque senin işini yaptı ve sen de benim için hemşirecilik oynayabilesin diye Reaper'ların geri kalanını avladın," dedi.

Yanılmamıştı ve bunun için ona sonsuza dek minnettar kalacaktım. Biz New York'tayken, buradaki çocuklar Azraillere karşı ilk hamlelerini yapmaya karar verdiler. Ama onlar yerleşkeye vardıklarında ortalık mezarlık kadar sessizdi. Ruslardan yardım gelmeyeceğini öğrenen fareler gece yarısı kasabadan kaçmışlardı.

Caleb'in doktoru bizi evlerinde bekliyordu ve yaranın görünüşünden memnundu. Mermi hiçbir şey olmadan

parçalanma. Ancak yine de omzundan vurulduğu için Nikki'nin kolu birkaç hafta öncesine kadar askıdaydı.

"Başkalarının işlerini yapmaktan bahsetmişken, Lotería'nın yeni müdürü olduğunu duydum, Nikki," dedi Scar, üç erkeğinin üzerine yayılmış, kıcı Caleb'in kucağında, bacakları Niko'nun ve Kenji'nin bacakları arasında olduğu ateş çukurunun karşısından.

Nikki'nin sarı saç tellerinden birini çekiştirdim, yaptığı şeylerle övünmesi hoşuma gidiyordu. "Görünüşe göre, direkte dans etmek tek kolla yapılacak bir şey değilmiş." Elindeki bira şişesini yanımızda oturan ve Gunner'ın kollarına kıvrılmış olan Ryan'a doğrulttu. "Oradaki ana tavuk denememe bile izin vermedi."

"Senin inatçı kıçın sakat bir kolla direğe çıkmaya karar verdi diye daha fazla işçi tazminatı ödemeyeceğim." Nikki'nin ona uzattığı parmağa kocaman gülümsedi. "Ayrıca, bakıcılık yapmam gereken bir sürü yetişkin adam varken kulübe eskisi kadar dahil olamam."

"Duyduk duymadık demeyin," diye seslendi Scar, üç adamı o kadar da kötü olmadıklarından yakınırken şişesini havaya kaldırarak. Bütün grup kahkahalara boğuldu.

Kahretsin, kalbim sanki bulutların üzerindeymiş gibi hissediyordum. Etrafıma baktım, tüm kardeşlerim gülüp eğlenirken ben kucağымda hayatımın aşkı ve etrafımı saran seçilmiş ailemle oturuyordum.

Nefesim boğazымda düğümlendi.

Keder için bir el kitabı yoktu. İki zıt duygunun çarpıştığı anlarda size yol gösterecek bir rehber kitap yoktu. Etrafınıza yağan tüm nimetlerden mutlu ve memnun olduğunuzda, sevdiğiniz birinin bu kazançların tadını çıkarmak için yanınızda olamayacağını fark ettiğinizde kaybın en kötü yumruğunu hissedersiniz.

Büyük yaşam anlarına tanıklık etmek.

Gunner'ın omzuma inen eli beni şaşkınlığımdan kurtardı. Ayağa kalkıp yanıma gelmesini tamamen kaçırmıştım.

"Seninle gurur duyardı kardeşim." Nikki'ye başıyla selam verdi. "Ve Kell de onu severdi," dedi Ryan'a dönüp dudaklarına bir öpücük bırakmadan önce.

Kız kardeşim Nikki'yi gerçekten çok severdi.

Sanki düşüncelerimi duymuş gibi Nikki omzunun üzerinden bana baktı. Gülümsedi, *seni seviyorum* dedi, gülümsemesi yüzüme vuran bir güneş ışığı gibiydi.

Ruhumu. Her geçen gün ona daha çok aşık oluyordum ve hayatımdaki en önemli iki kadının asla bir araya gelemeyeceğini bilmek çok acı vericiydi.

Hayat çok kısaydı. Ölüm, yaşam için yapılacaklar listenizde ne kadar çok şey kaldığıyla ilgilenmiyordu.

Verecek ne kadar pcğn, gösterecek ne kadar sevgin kalmıştı.

Kaderimizde lmek olduğuna göre yaşayalım.

Hiç düşünmeden ayağı kalktım ve Nikki'yi kollarımın arasına alarak onu da yanıma aldım. Sevinçle ciyakladı ve yapmak üzere olduğum şeyle bu mutlu enerjiyi sürdüreceğini umuyordum. "Bu kaltakta nikh kıyabilecek kimse var mı?" Gürültülü partinin içinden bağırdım.

"Dex, ne oluyor? Sen ne-"

Dudaklarımla onu susturdum, o anda elimden geldiğince duygularımı bastırdım. "Nikki Anya Petrov, seni nefes almaya devam ettiğim sürece istediğimi zaten söyledim ama seni sadece kızım ya da Yaşlı Kadın olarak istemiyorum. Seni karım olarak istiyorum." Mavi gözleri büyüdü, köşelerinde yaşlar belirdi, ben samalarken dudakları titrek bir gülümsemeye dönüştü. "Düğünler ve kocalar konusunda şansının kötü gittiğini biliyorum... ama, tükürük ateşi, eğer bana-"

"Nikhı kim kıyacak lan?" diye bağırdı, gülümsemesi neredeyse kulaklarına değecekti. "Evlenmem gereken hayatımın aşkı var."

"Biz de," diye seslendi Kenji arkamızdan. "Ne? Dört lanet insanla başka nerede düğün yapabileceğimizi sanıyorsun?" diye tısladı Caleb'a.

"Hiçbir yerde," diye gürlledi Pres. "şimdi, hadi hep beraber lanet olası bir kulüp evi düğünü yapalım, millet." Bir alkış tufanı koptu ama Nikki'nin gözlerine baktığımda gürültü kesildi.

"Sonsuza dek ve daima, Nikki Anya Kelley." "Son nefesine kadar, Dex."

Son

(Vay anasını. Hey, değeriendirme/inceleme için harika bir zaman)

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

AFTERWORD

Oh hey, yine ben.

2024 için büyük planlarım var. Bir sonraki kitabımın yeni takma adım Marie M. altında olacağı gerçeğinden başlayarak, herkesin hala ben olduğumu bilmesini istedim, ancak daha karanlık şeylerimi yeni çağdaş çalışmalarımın ayrı tuttum. Marie takma adıyla ilk kitabım bir

HOKEY ROMANTİZMİ!

[Bu konudaki güncellemeler için buradan kaydolun.](#)

Merak etmeyin; eğer mafya/karanlık işlerimi seviyorsanız, orada da benden daha fazlasını alacaksınız. Marie Maravilla için haber bültenime kaydolmanızı öneririm çünkü bir sonraki seriyi orada duyuracağım. Spoiler, Zehirli Cennet dünyasını tamamen terk etmiyoruz...

[Bu güncellemeler için buradan kaydolun.](#)

[OceanofPDF.com](#)

COULDN'T HAVE DONE IT WITHOUT THESE GEMS

İlk teşekkür hepinize çünkü 2023'ün başlarında bu kitabın nasıl biteceğine dair gerçekten hiçbir fikrim yoktu. Eğer hepinizin bu karakterlere ve bu seriye olan sevgisi olmasaydı, bir deliğe girip yeni bir hiper saplantı edinmiş olabilirdim.

Yaklaşık yedi ay boyunca tükenmişlik içindeydim ve belki bin kelimeden fazla yazmadım. Hiçbiri bu proje için değildi.

Sonra yakın arkadaşlarım Lex ve Halle bana Between Chapters Creative Co. şirketindeki harika editör Tanrıça Kearstie'den bahsettiler. Ağustos ayının ortalarında ona ulaştım ve bu kitabı 18 Ocak'a kadar hazırlamam gerektiğini söyledim ve o kadar havahydı ki gözünü bile kırpmadı.

Amigo kızım olduğu için Kearstie'ye teşekkür ederim. Lex, kontrollerin ve rastgele atışmalarımızla beni hemen hemen her gün sorumlu tuttuğun için.

GoodGirls PR'a yaptığınız HER ŞEY için ve geçen yıldan beri kendimi toparlamamı beklediğiniz için teşekkür ederim. Ashleigh'e de teşekkür ederim, hayatımı kurtardın. Kelimenin tam anlamıyla başından beri oradaydın ve büyümeme ve aklımı kaybetmememe yardımcı olmanın bir parçası olduğun için çok mutluyum. Gelmiş geçmiş en iyi asistan.

Ayrıca, Booked with Rae'den Rae'ye bunu erkenden okuduğu ve bana ağlayan fotoğraflarını gönderdiği için teşekkür ederim. Ve Como La Flor yazar hizmetlerinden Isabella'ya bana redaksiyon konusunda yardımcı olduğu için.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

ABOUT THE AUTHOR

Kitap yazmak sadece yapılacaklar listesinden çıkarılacak bir şeydi; şimdi ise buradayız. İlk kitabım Toplumun İskeletleri'ni, mafya/romantik gerilim türünde güçlü, ahlaki açıdan gri kadınları olan kitaplar bulmakta zorlandıktan sonra yazdım.

Görünüşe göre, okuyucular da bunu arıyorlardı, çünkü bu, yazdıklarımın en çok övülen yönlerinden biri. Bu da Günahlar Birliği'nin ve ardından Kurtuluş Şehri'nin yaratılmasını sağladı.

Yazar markam, onlara aşık olan erkekler kadar belalı FMC'lerle özür dilemeyen kadını öfke yazmaya odaklanıyor.

Şu anda Kaliforniya'da yaşıyorum ve çalışma, yazma, annelik yapma ve şüpheli miktarda kafein tüketme döngüsünde hayatta kalmaya çalışıyorum.

SOCO

Paxie Na'acilla

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

ALSO BY MARIE MARAVILLA

[Toplumun İskeletleri](#)

[Günahlar Sendikası](#)

[Kurtuluş Şehri](#)

Tatlı tarafımı yeni takma adım [Marie M.](#) üzerinden takip edin

[OceanofPDF.com](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

